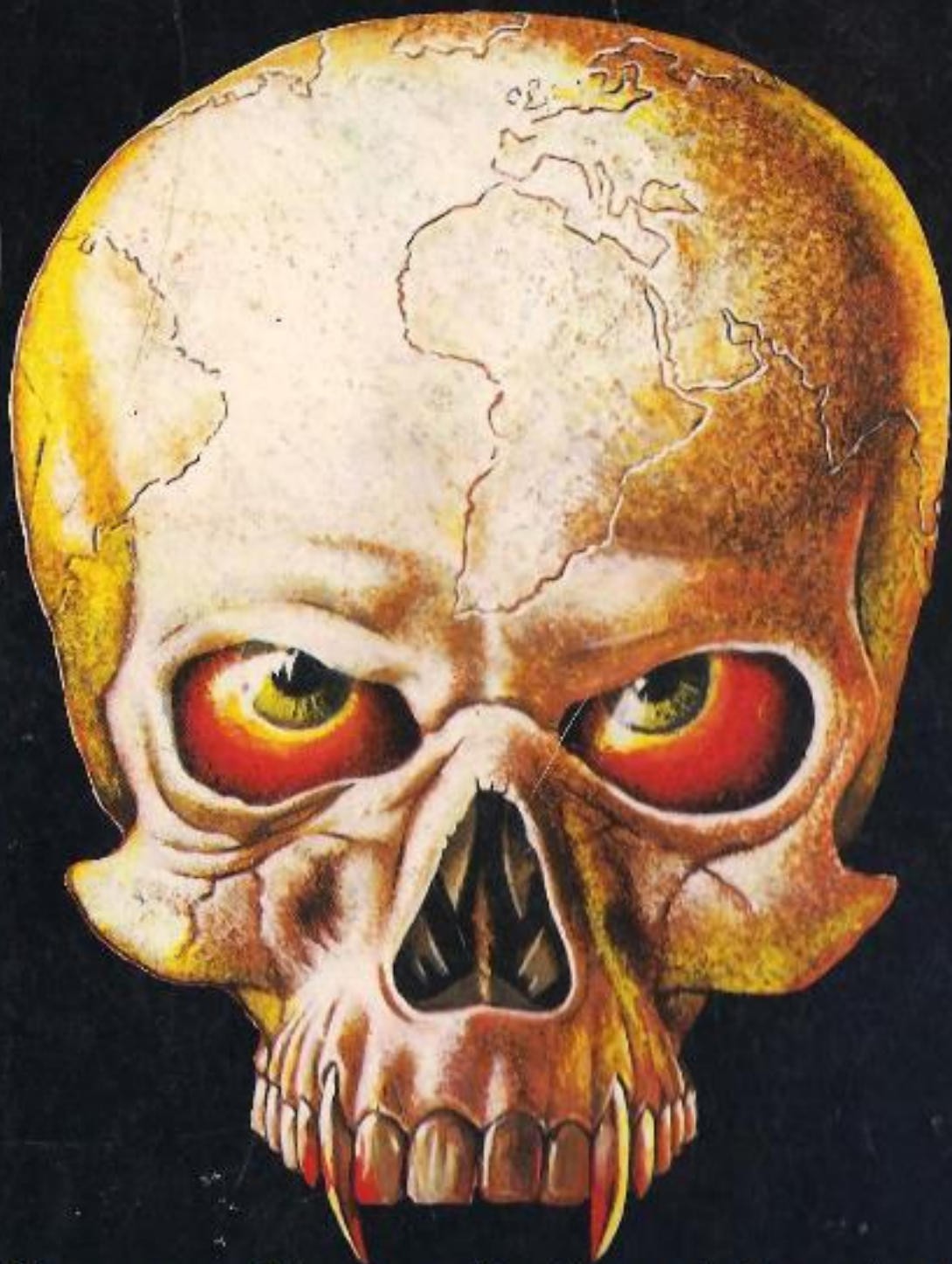

NOIDAN KÄSIKIRJA

Vampyyreita, aaveita ja outoja voimia

TAMMI

NOIDAN KÄSIKIRJA

**Eric Maple
Eliot Humberstone
Lynn Myring
Suunnitellut
Iain Ashman**

Sisälyys

Osa 1

**VAMPYYRIT
IHMISSUSIA JA PAHOLAISIA**

Sivu 2

•

Osa 2

**KUMMITUSTALOJA
AAVEITA JA KUMMITUKSIA**

Sivu 66

•

Osa 3

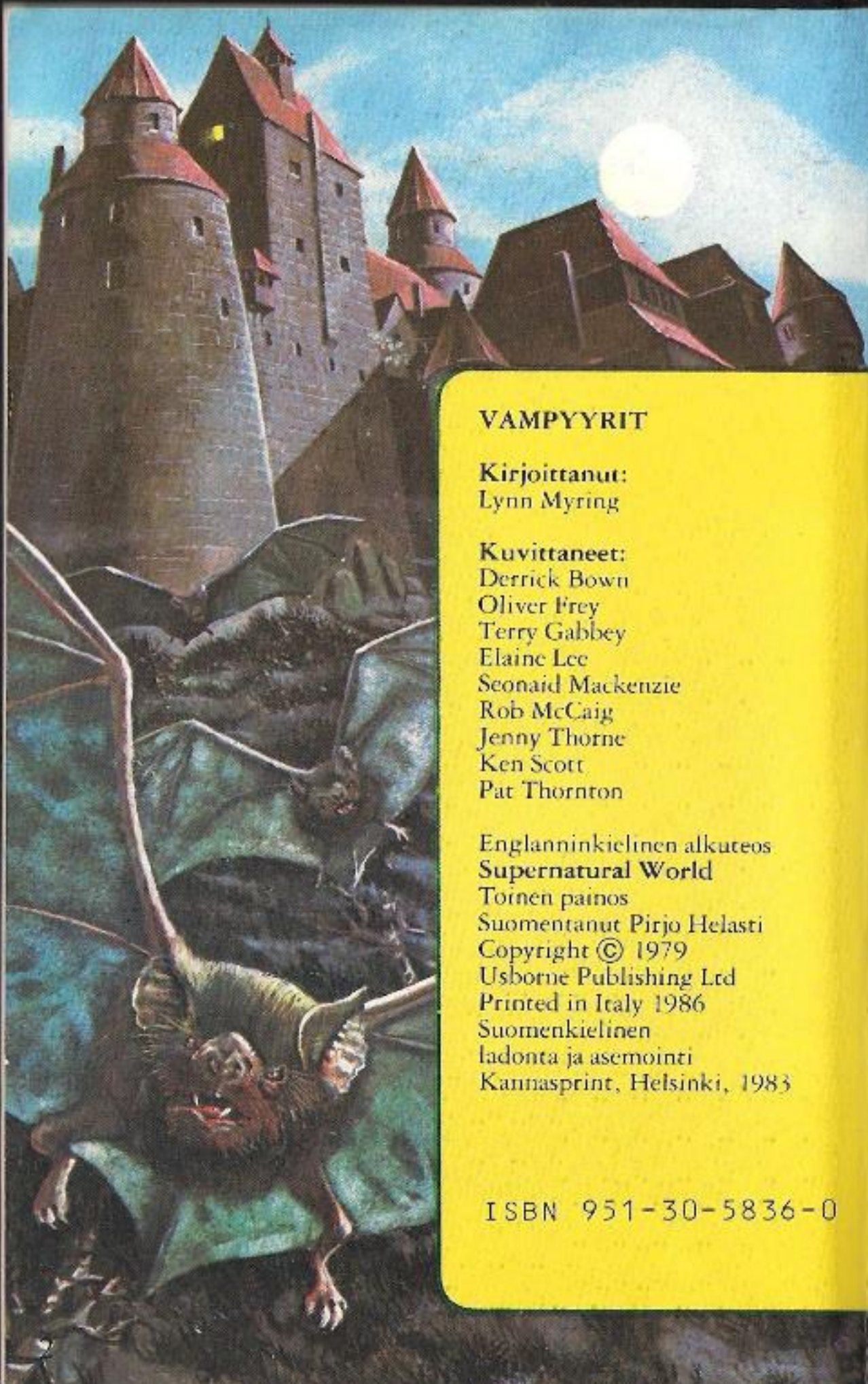
**OUDOT VOIMAT
JA SELITTÄMÄTTÖMÄT KYVYT**

Sivu 130

Hakemisto

Sivu 190

**KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TAMMI
HELSINKI**

Osa 1

VAMPYYRIT

IHMISSUSIA JA PAHOLAISIA

VAMPYYRIT

Kirjoittanut:
Lynn Myring

Kuvittaneet:
Derrick Bown
Oliver Frey
Terry Gabbey
Elaine Lee
Seonaid Mackenzie
Rob McCaig
Jenny Thorne
Ken Scott
Pat Thornton

Englanninkielinen alkuteos
Supernatural World
Toinen painos
Suomentanut Pirjo Helasti
Copyright © 1979
Usborne Publishing Ltd
Printed in Italy 1986
Suomenkielinen
ladonta ja asemointi
Kannasprint, Helsinki, 1983

ISBN 951-30-5836-0

Aluksi

Kaikkialla maailmassa on kerrottu tarinoita hirveistä, verta imevistä vampyyreista sekä hirmutekoja tekevistä ihmissusista ja muista ihmispedoista. Näitä pahoja olentoja on pelätty vuosisatojen ajan. Niiden tuhoamiseksi ja ihmisten suojelemiseksi on jopa keksitty monia keinoja.

Tässä osassa kerrotut tarinat ovat lähtöisin ihmisiltä, jotka ovat vakavissaan uskoneet vampyyreitten tai ihmissusien hyökänneen kimppuunsa. Kertomuksista selviää miltä näiden olioiden on arveltu näyttävän ja miten niiden on uskottu toimivan. Lisäksi pohdimme, miksi nämä uskomattomat uskomukset ehkä ovat syntyneet.

Sisällys

Mikä vampyyri on?	4	Miten ihmissudeksi tullaan?	32
Mitä vampyyrit tekevät?	6	Eurooppalaisia ihmissusia	34
Vampyyrimuunnelmia	8	Ranskalainen susipoika	36
Miten vampyyreilta suojaudutaan?	10	Amerikkalaisia ihmissusia	40
Vampyyrin hautaaminen	12	Navahojen susimiehet	42
Rutto ja vampyyrit	14	Ihmissuden sukulaisia	44
Arnold Paolen tarina	16	Villit ihmispedot	46
Aavevampyyrit	20	Mitä paholaiset ovat?	48
Itäisiä vampyyreja	24	Keskiaikaisia paholaisia	50
Miksi vampyyreihin uskotaan?	26	Paholaisaaveet ja jumalat	52
Vampyyrit kirjallisuudessa	28	Historian "vampyyreja"	54
Mikä on ihmissusi?	30	Yliluonnollista elokuvissa	56
		Opas yliluonnolliseen	60
		Testaa tietosi	64

Mikä vampyyri on?

Vampyyreista ja muista verta imevistä olioista on kerrottu kaikkialla maailmassa. Näiden tarinoiden mukaan vampyyrit olivat eläviä ruumiita, jotka palasivat kuolleista kummittelemaan ihmisille.

Vampyyreiden uskottiin nousevan haudastaan auringon laskiessa lähteäkseen etsimään uhreja ja imeäkseen näiden veren. Uhrit olivat usein vampyyrin elinaikanaan tuntemia ihmisiä. Vampyyreiden uskottiin tarvitsevan ihmisverta pysyäkseen hengissä.

Menneinä aikoina haudoista on kaivettu tuhansia ruumiita etsittäessä merkkejä näistä pahoista olennoista.

Kuolemattomat

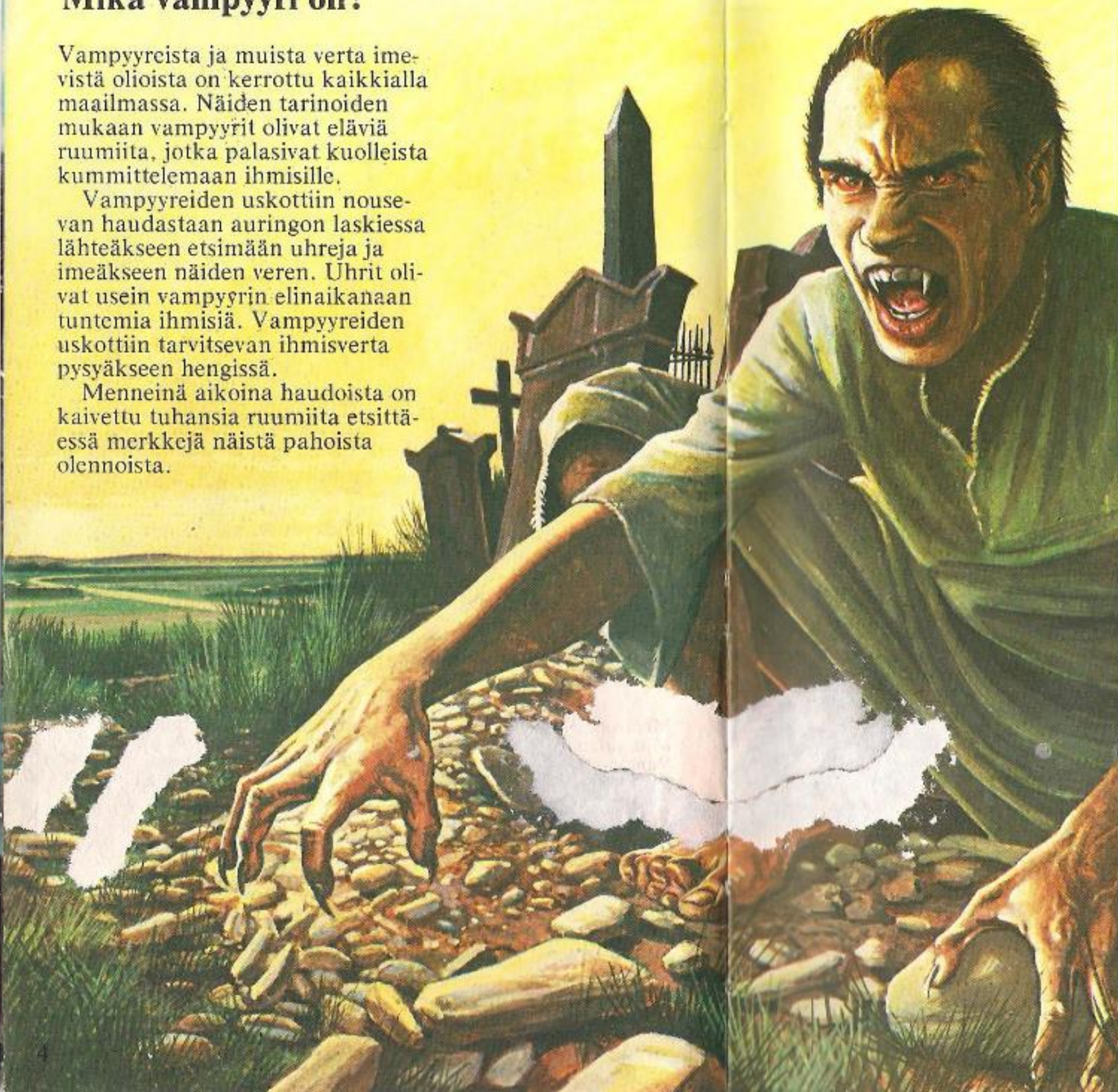
Vampyyreiden uskottiin usein olevan julmia rikollisia tai odottamatta kuolleita ihmisiä. Itsemurhan tehneestä ja vampyyrin uhrista uskottiin myös tulevan vampyyri.

Tällaisia ihmisiä ei aina haudattu yleisen tavan mukaan, ja uskottiin ettei henki siksi voinut mennä talvaaseen tai helvettiin vaan jäi ruumiiseen. Näin ollen vampyyreja sanottiin kuolemattomiksi.

Karmeimmat vampyyritarinat ovat Itä-Euroopasta - missä muun muassa puolalaisten vampyyreiden sanottiin kelluvan arkussaan veressä. Niiden venäläisten sukulaisten uskottiin imevän veren uhrin sydäimestä. Yleensä vampyyrit kävivät kuitenkin mieluiten kiinni uhrin niskaan ja puhkaisivat ihon viiltävän terävillä hampaillaan saadakseen veren virtaamaan.

Veri säilytti vampyyrin ruumiin niin ettei se mädäntynyt haudassa tavallisen ruumiiden tapaan. Jos vampyyrin arkku kaivettiin maasta, ruumis näytti nukkuvalta, ei kuolleelta.

Vampyyrit toimivat yöllä, pimeyden turvin ja hiipivät usein makuuhuoneeseen pahaa aavistamattoman uhrin nukuessa. Jos uhrin veri ei vuotanut hyökkäyksessä kiviin, vampyyri palasi seuraavana iltana.

Mitä vampyyrit tekevät?

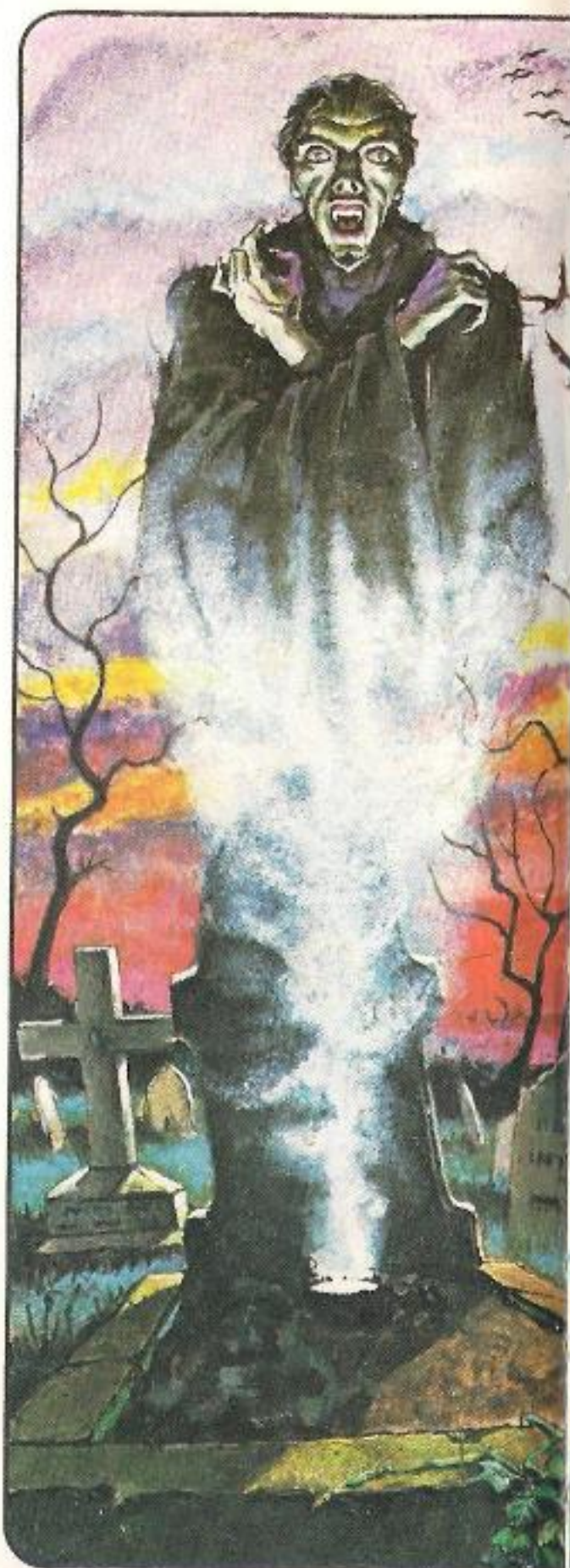
Kiina ja Unkari sijaitsevat kaukana toisistaan, mutta silti niissä molemmissa on uskottu vampyyreihin.

Vampyyreiden on uskottu osaavan lentää tai muuttaa muotoaan. Melkein kaikkia niitä syytettiin eläinten ja ihmisten kimppuun hyökkäämisestä ja uhrien veren imeemisestä.

Joillakin paikoin vampyyrit olivat ruumiittomia aaveita. Toisaalla väiteltiin siitä, mikä vampyyrin ruumis oikeastaan oli: oliko se paha henki vai vampyyriksi muuttuneen ihmisen rauhaton sielu.

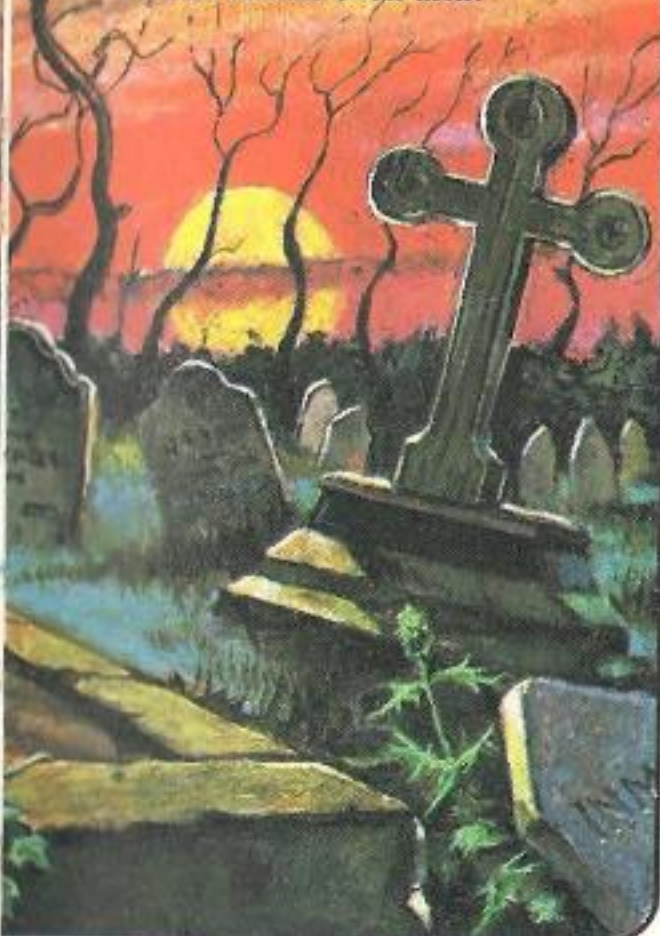
▲ Euroopan mustalaiset uskoivat vampyyrin jättävän luunsa noustessaan haudasta. Se saalisti yöllä, herätti nukkuvat, rikkoivat tavaroita ja metelöi. Se vahingoitti myös karjaa ajamalla sitä läkähdyksiin niittyjen poikki.

Haudan takaa

Kaikkien vampyyreiden ei tarvinnut kaivautua haudastaan päästäkseen uhriensa kimppuun. Luonnonlait eivät sitoneet niitä kaikkia. Niiden sanottiin pakenevan haudoistaan utuisina hahmoina. Tässä muodossa ne pystyivät haihtumaan arkun ja maan läpi muuttuakseen taas aineellisiksi maan pinnalla.

Ne eivät jättäneet jälkiä maahan ja ainoa merkki vampyyrin lepopaikasta olikin reikä, josta usvaruumis kohosi. Lukitut ovetkaan eivät olleet niille ongelma. Ellei talon asukas ollut huomannut hieroa ovenpieliin valkosipulia, vampyyri otti usvahahmon ja liyahti sisään oven alta.

▲ Miltei kaikki tarinat kertovat vampyyreiden juovan elävien verta. Joidenkin uskottiin hyökkäävän myös vasta kuolleiden ruumiiden kimppuun. Joskus vampyyri nimittäin söi myös kuolleen ihmisen lihan. Niitä syytettiin myös tautien levittämisestä.

▲ Joidenkin vampyyreiden arveltiin olevan näkymättömiä ja hyvin pahansuopia, rikkovan kaiken, minkä saivat käsiinsä ja sylkevän verta kaikkialle. Nämä vampyyrit hakkasivat uhriensa mustelmille ja paiskoivat heitä ympäriinsä päästäkseen käsiksi vereen.

Vampyyri- muunnelmia

Vampyyriusko piti Eurooppaa pelon vallassa vuosisatojen ajan. Muinaiset kreikkalaiset pelkäsivät ihmisen kaltaisia paholaisia, jotka imivät ihmisverta. Norjalaiset uskoivat kuolleiden elävän haudoissaan pahoiksi ja väkivaltaisiksi muuttuneina.

Vampyyrit unohdettiin Englannissa 1300-luvulla, mutta muuta Eurooppaa ne piinasivat paljon kauemmin. Bulgariassa koettiin todellinen vampyyrikuume vielä 1863. Se hellitti vasta kun muuan noita löysi ja tuhosi pahan hengen.

◀ Transsylvaniassa, nykyisen Romanian keskiosassa, oli muronyksi kutsuttu vampyyri. Se pystyi muuttumaan ihmisestä kissaksi, koiraksi, sammakoksi tai miksi tahansa verta imeväksi hyönteiseksi. Tällaisessa valepuvussa muronyn oli hyvin helppo hyökätä uhrinsa kimppuun, koska nämä eivät osanneet pelätä eläimiä. Kun haudasta löydettiin ihmishahmoinen murony, se voitiin tunnistaa pitkistä terävistä kynsistä ja vertatihkuvista silmistä, korvista, nenästä ja suusta.

Keski-Euroopassa uskottiin että sielu voi irrota ruumiista ja siirtyä ilman pahoja seurauksia eläimeen jopa ennen kuolemaakin. Jotkut uskoivat että oli vaarallista mennä nukkumaan janoisena koska sielu saattoi silloin lähteä etsimään juotavaa. Se otti usein hiiren tai lentävän hyönteisen muodon.

Yön hirviöitä

▲ Venäläinen vampyyri (vasemmalla), puri haudassa ollessaan omia käsiään ja jalkojaan, mutta keskiyöllä se pakeni hyökätäkseen karjan kimppuun, etsiäkseen verta ja soittaakseen kirkon kelloja.

Bulgarialaisella vampyyrillä oli

kaksi hahmoa. Ensimmäisten 40 päivän ajan se opiskeli pahuutta ja sen läpikuultava ruumis kipinöi pimeässä. Tämän jälkeen vampyyri nousi haudastaan ihmishahmosaan, mutta nyt sillä oli vain yksi sierain ja pitkä, terävä kieli.

▲ Nämä kolme hahmoa ovat saksalaisia vampyyreita. Vasemmalla on "neuntoter", jota syytettiin ruton levittämisestä, koska sillä oli inhottava, haiseva ja haavainen ruumis. Keskellä "dracul", paholaisen henkiin herättämä vampyyri-

rihahmo. Oikealla on "nachzehrer", jolla oli varsin kummallisia tapoja. Se istui haudallaan toisen käden peukalo tiukasti toisessa nyrkissä, sen vasen silmä oli aina auki ja se murahteli äänekkäästi syödessään viittaansa.

Miten vampyyreilta suojaudutaan

Vampyyreja pelkäävillä ihmisillä oli paljon suojautumiskeinoja. Kuolemattomia karkottavia rohtoja ja taikakaluja oli myytävänäkin, mutta villiruusun, valkosipulin, tulen ja ristin sanottiin antavan parhaan suojan.

Vaikka vampyyreja oli mahdollista tappaa, paljon tärkeämpää oli yrittää estää epäiltyä ruumista muuttumasta vampyyriksi ja nousemasta haudastaan. Vampyyrin purema muutti uhrinsa kuoleman jälkeen uudeksi vampyyriksi. Ne hypnotisoivat ihmisen verta juodessaan, joten uhri ei muistanut tapahtunutta ja vampyyri saattoi palata monta kertaa ilman että sitä huomattiin tai pelättiin.

Vampyyrin pureman uhrin eivät olleet ainoita ruumiita, joiden sanottiin muuttuvan kuolemattomiksi. Kaikkien väkivaltaisesti tai salaperäisesti kuolleiden sekä elinaikanaan hyvin pahojen ihmisten arveltiin voivan muuttua verenimijöiksi.

Kaikkien ulkonäöltään tai käytökseltään epätavallisten ihmisten luultiin muuttuvan vampyyreiksi. Kreikassa, missä siniset silmät ja punainen tukka ovat harvinaisia, näiden ominaisuuksien sanottiin olevan merkkeinä kuolematomuudesta. Tällaisista epäilyistä pidettiin kuoleman jälkeen tarkka huoli, ruumiita valvottiin aina eikä niitä koskaan jätetty pimeään.

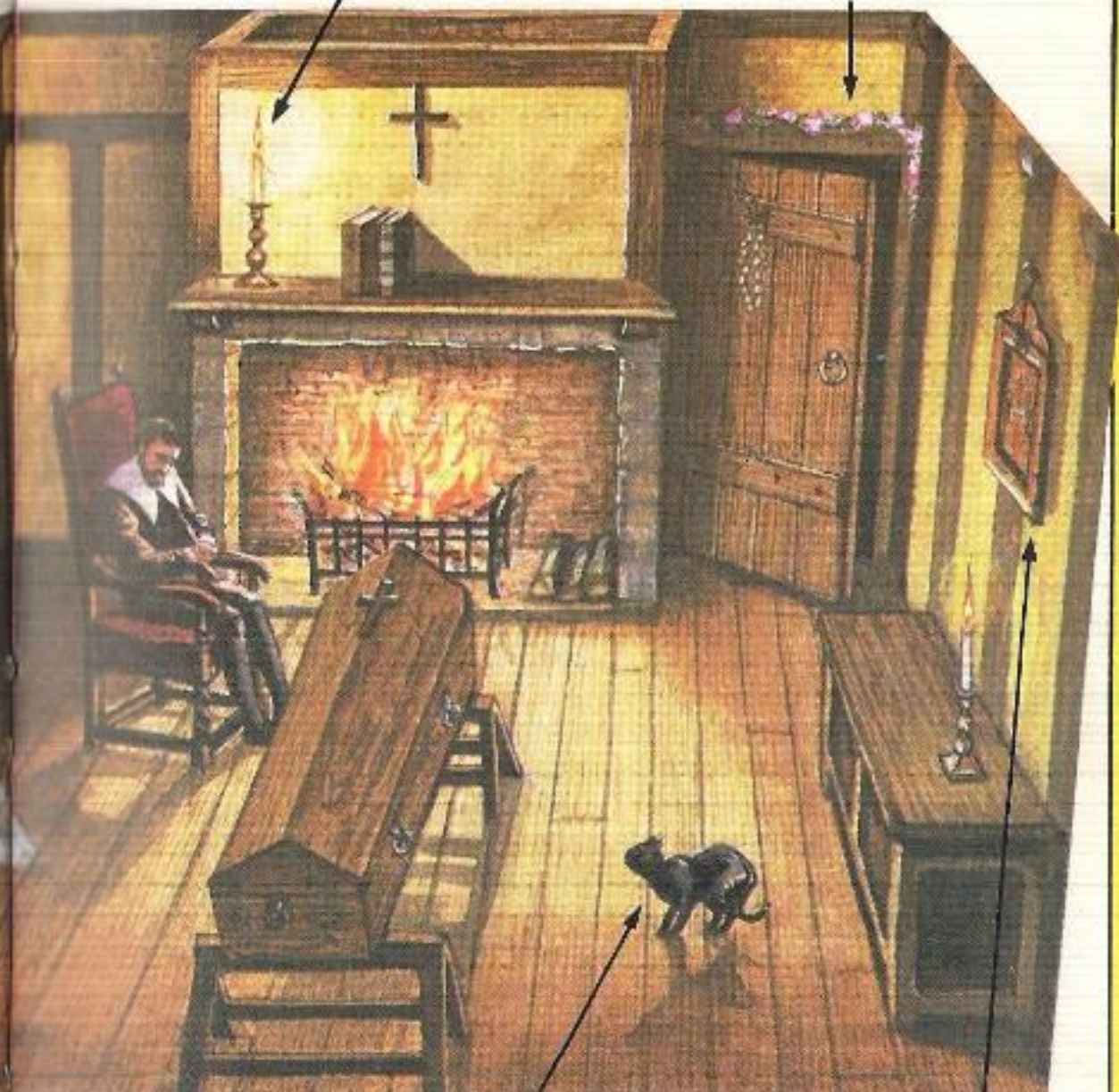
Arkun vartiointi

Alla on kuva järjestelyistä kuolemantapauksen jälkeisenä yönä. Tässä kuvatuslaisiin vampyyreiden vastaisiin toimiin turvauduttiin Euroopassa 1400- ja 1500-luvuilla.

Aikoinaan auringon ja kuun valon uskottiin olevan elämänlähteitä jotka saattoivat saada eloa ruumiisiinkin. Ehkä tästä vanhasta uskuksesta johtuu, että vielä nykyinkin verhot vedetään ikkunoiden eteen jonkun kuoltua.

Koska kuolemattomat liikkuvat öisin, ne pelkäsivät tulta ja valoja. Talon ulkopuolelle sytytettiin soihtuja ja sisällä olevia ihmisiä suojasivat lukuisat kynttilät sekä loimava takkatuli.

Eläimet olivat hautaamattomille ruumiille suuri vaara. Jos eläin hyppäsi arkun yli, sen sisällä oleva ruumis muuttui varmasti vertaimeväksi kuolemattomaksi. Eläinkin saattoi muuttua kuoltuaan vampyyriksi.

Vampyyrit vihasivat valkosipulia, ja jokaista joka ei siitä pitänyt epäiltiin. Vampyyreiden pelottelemiseksi valkosipulia ripustettiin huoneisiin, sillä hierottiin ovien ja ikkunoiden pieliä ja jopa karjakin.

Peilien uskottiin kuvastavan sielun ja siksi ne otettiin alas tai käännettiin seinään päin kuolleen lähellä. Tämä tehtiin, jotta sielu ei olisi siirtynyt peiliin ja palannut myöhemmin herättämään ruumista.

Vampyyrin hautaaminen

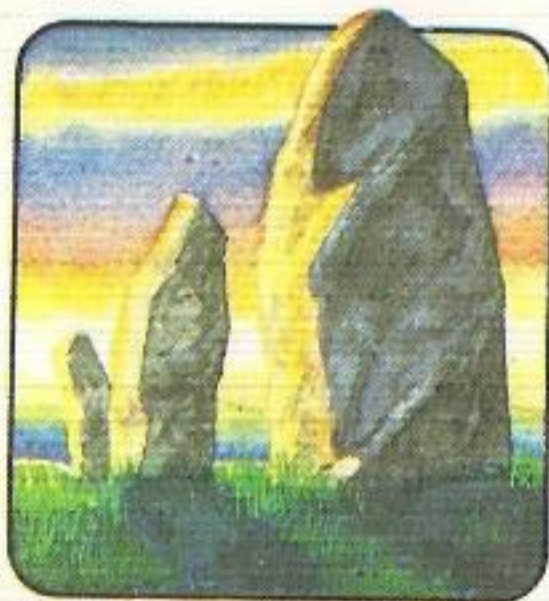
Eräät nykyisetkin hautaamistavat ovat ehkä saaneet alkunsa keinoina pitää kuolemattomat haudoissaan.

Kukkia pantiin alunperin arkkuun tai sen päälle, koska niiden uskottiin sitovan hengen ja estävän sitä palaamasta elävien joukkoon. Kun oltiin tekemisissä vampyyrin kanssa, suosittiin villiruusuja.

Haudat kaivettiin syviksi, jotta maa olisi estänyt ruumista pääsemästä sieltä pois. Hautojen paikat merkittiin, koska uskottiin että haudan yli käveleminen muutti ruumiin vampyyriksi.

▲ Itsemurhan tehneiden ihmisten uskottiin muuttuvan vampyyreiksi. Heidät lyötiin kiinni arkkuunsa puukiilalla ja haudattiin tienristeykseen. Uskottiin ettei vampyyri siten löydä tietä kotiinsa hyökätäkseen sukulaistensa ja ystäviensä kimppuun.

▲ Vampyyreiden haudoille asetettiin raskaita kiviä estämään niitä karkaamasta. Kun yhden kivenjärkeen sijasta käytettiin kiviroykiötä, kulkijat lisäsivät siihen kiven tai pari elleivät halunneet vampyyrin vaanivan itseään kotimatalla.

▲ Haudoista on löydetty kuvan osoittamalla tavalla arkkuun nautittuja luurankoja; joiltakin katkaistiin sääriluut, jotta ruumis ei olisi pystynyt kävelemään. Joskus ruumis värjättiin veren värisellä savella, koska toivottiin että se korvaisi vampyyrille oikean veren.

Haudan luona

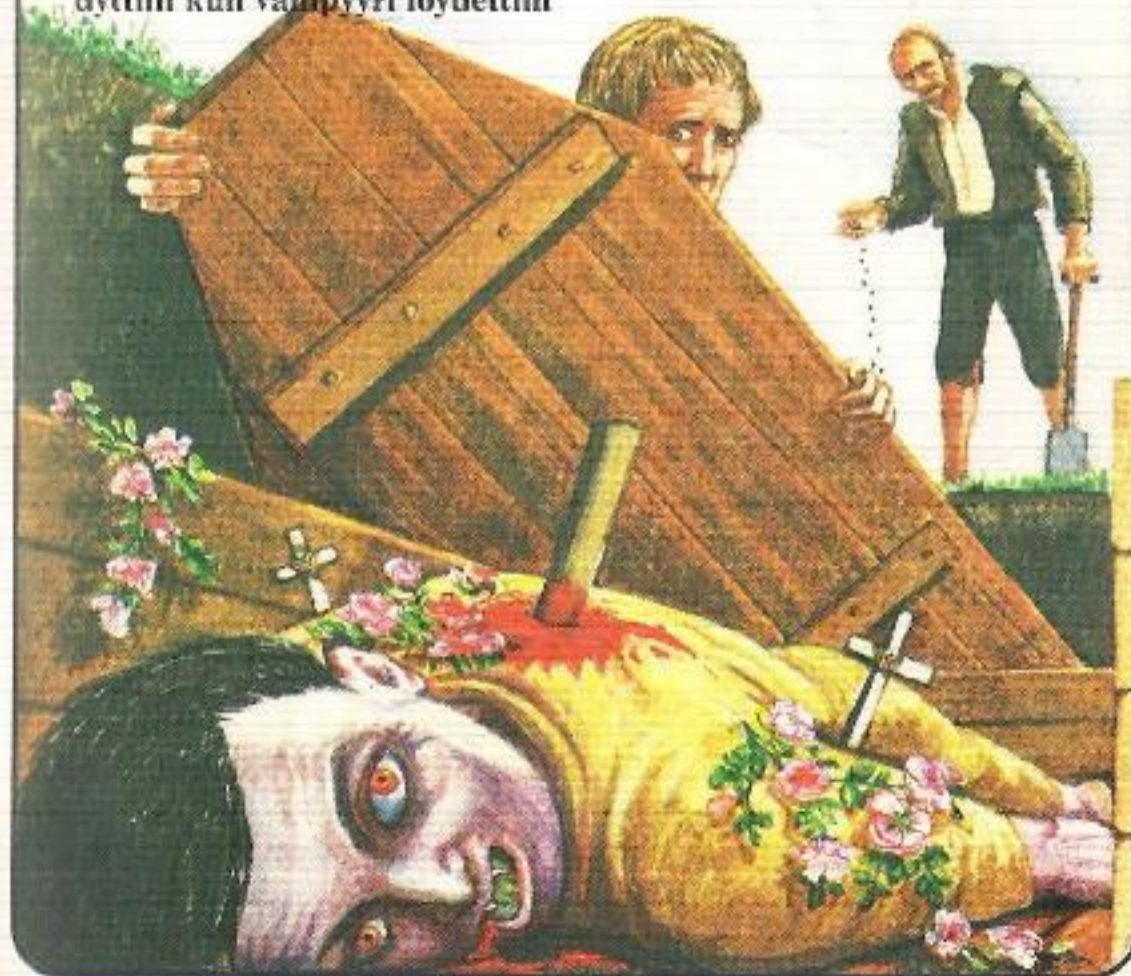
Ihmiset, jotka epäilivät olevansa vampyyrin vaanimia, etsivät verenhimoista petoa hautausmaalta.

Kun se löydettiin, vampyyrin tappamiseksi oli monta keinoa. Ne vaihtelivat paikasta toiseen, mutta tavallinen keino oli lyödä kiila vampyyrin sydämeen yhdellä iskulla. Joskus kiilan sijasta käytettiin nautoja, joita lyötiin myös päähän. Melko varmoina varokeinoina pidettiin myös sydämen repimistä vampyyrin rinnasta ja sen keittämistä öljyssä tai vampyyrin pään katkaisemista haudankavajan lapiolla.

Alla olevassa kuvassa näkyy eräitä varokeinoja, joihin ryhdyttiin kun vampyyri löydettiin

tai jonkun epäiltiin muuttuvan sellaiseksi. Ruumis seivästettiin arkkuun kasvot alaspäin, jolloin se ei voinut kiivetä pois. Kainaloihin pantiin pajupuuristit ja hautaan pirstotettiin pyhää vettä paholaisten torjumiseksi, sillä niiden uskottiin herättävän jotkut ruumiit henkiin. Suu täytettiin valkosipulilla jotta se ei olisi voinut purra ketään.

Haudalle ja hautausmaalle ripoteltiin pieniä siemeniä, koska vampyyreiden sanottiin laskevan ne kaikki. Siihen meni niin paljon aikaa että aamu koittaisi ja vampyyrin olisi palattava hautaansa ennen kuin se ehtisi etsimään uhreja.

Rutto ja vampyyrit

Euroopassa keskiajalla riehunut rutto tappoi tuhansia ihmisiä. Se levisi nopeasti ja niin hirvittävin seurauksin, että tavallinen elämänmeno keskeytyi. Talot rapistuivat, maanviljely jäi hunningolle ja ne, joilla oli varaa, pakenivat taudin saastuttamilta alueilta. Ruttoa ei osattu hoitaa.

Vampyyritarinat yleistyivät ruttoepidemioiden aikana ja vampyyreja syytettiin tämän hirveän taudin levittäjiksi.

Tartunnanvaaran vuoksi ruton uhrit piti haudata nopeasti. Haudankaivaja kokosi ruumiit ja pudotti ne kuoppiin kylän ulkopuolelle. Taudin saastuttamien talojen oviin merkittiin risti.

Ruton uskottiin leijuvan ilmassa sumun tavoin. Sitä yritettiin karkottaa huudoin, musiikilla ja kelloja soittamalla. Kuolleille soivien kirkonkellojen uskottiin myös karkottavan vampyyreja.

Vampyyreja peloteltiin pois myös polttamalla suuria kokkoja. Eläimet ajettiin savun ja hiilloksen läpi ja tuhka siroteltiin pelloille suojaamaan niitä pahoilta, ruttoa levittäviltä vampyyreilta.

Taudin uskottiin olevan Jumalan rangaistus ihmisten synneistä. Kirkko yritti vastustaa ruttoa erityisillä jumalanpalveluksilla ja rukouksilla. Kulkueet kiersivät kylä pyhää vettä pirskotaen, ristejä ja pyhimysten kuvia kantaen. Niiden uskottiin karkottavan vampyyrit ja muut pahat henget.

Nälkiintyneet eläimet söivät hautoihin heitettyjä ihmisiä. Vampyyrit saivat syyn verisistä ruumiiden jäännöksistä. Eräs ruton muoto aiheutti syvän unen, jota joskus luultiin kuolemaksi, ja ihmisiä haudattiin siten elävältä. Nämä olivat "mädäntymättömiä" ruumiita, jotka yrittivät paeta haudastaan.

Mätänevien ruumiiden haju yritettiin peittää polttamalla makeantuoksuisia yrttejä. Savun sanottiin ajavan vampyyrit pois ja tuhoavan ruton ilmasta.

Ihmiset uskoivat vampyyrien levittävän ruttoa ja saavan aikaan uusia vampyyreja aina hyökätessään. Näin ollen ainoa keino ruton ja vampyyreiden torjumiseksi oli löytää ja tuhota vampyyreiden ruumiit. Ruton saastuttamilla alueilla ruumiita poltettiin ja seivästettiin ja niiltä katkaistiin pää.

Arnold Paolen tarina

Arnold Paole -niminen nuori serbialainen sotilas lähetettiin vuonna 1729 Kreikkaan syrjäiseen paikkaan, jossa kummitteli. Eräänä yönä vampyyri hyökkäsi oveksi hänen kimppuunsa. Hän tiesi, että ellei hän toimisi nopeasti, hän kuolisi ja muuttuisi vampyyriksi itsensä.

Arnoldin ei auttanut muu kuin löytää päälleen karanneen vampyyrin hauta, syödä siitä multaa ja hieroa itseensä vampyyrin verta. Arnold onnistui tässä tehtävässä, mutta hän oli niin pelollaan että erosi armeijasta ja palasi kotiin.

1. Arnold asettui asumaan pienelle maatilalleen, ja hänen asiansa näyttivät olevan hyvin. Sadonkorjuun aikaan hän kuitenkin putosi helnäkärriiltä ja kuoli pian sen jälkeen. Hänet haudattiin hautausmaalle, mutta hän ei levännyt rauhassa.

2. Kuukauden ajan Arnold nähtiin öisin kylällä. Ne jotka hänet näkivät sairastuivat, ja neljä heistä kuoli muutaman päivän kuluessa. Pelko levisi ja kyläläiset päättivät kaivaa Arnoldin ruumiin haudasta, jotta nähtäisiin oliko hän vampyyri.

3. Kolkko tehtävä suoritettiin eräänä harmaana talviaamuna noin kymmenen viikon kuluttua Arnoldin hautajaisista. Haudankaivaja kaivoi arkun maasta pääkaupungin virkamiesten, lääkäreiden ja paikkakunnan arvohenkilöiden seurattessa toimitusta.

4. Kun arkku avattiin, nähtiin että Arnold oli todella muuttunut vampyyriksi. Hän oli siirtynyt arkun laitaan, hiukset ja kynnet olivat kasvaneet ja suu oli tuoreesta verestä punainen. Hän näytti elävältä.

5. Arnoldin ruumis oli käsiteltävä perinteiseen tapaan, jotta hän ei enää olisi vampyyri ja sielu saisi levätä rauhassa. Kyläläiset ripottelivat valkosipulia Arnoldin ruumiille ja rukoilivat hänen sielunsa puolesta. Orapihlajapuinen kiila isket-

tiin hänen sydämeensä yhdellä lyönnillä. Haavasta pulppusi helakan punaista verta aivan kuin Arnold olisi vielä elänyt. Ruumis vahteli tuskasta ja huusi kammottavasti.

6. Arnoldin yöllisten hyökkäysten neljä uhria kaivettiin myös haudastaan siltä varalta, että nekin olisivat muuttuneet vampyyreiksi. Tarina ei kerro missä kunnossa nämä ruumiit olivat. Vaikuttaa kuitenkin siltä että ne olivat vam-

pyyreita, koska ne käsiteltiin samoin kuin Arnold aiemmin: seivästettiin ja pää katkaistiin lapiolla.

Lopulta kaikki vampyyrit heitettiin kokkoon, palamaan sen ahnaassa tulella.

7. Tulen arveltiin olevan tehokkein keino vampyyreita vastaan. Kyteviistä tuhkasta on mahdotonta heittää henkiin. Kun vampyyriltä oli riistetty maallinen maja, sielun oli pakko mennä henkimaailmaan.

Vaikka kaikki vampyyrit oli seivästetty, poltettu ja haudattu

uudelleen, vampyyrikuume puhkesi taas kylässä kuuden vuoden kulluttua. Ihmiset alkoivat taas sairastua ja kalveta ja heiketä kuin verenvähyyden seurauksena.

He kuolivat äkkiäisesti kuten Arnoldinkin uhrit.

8. Kyläläiset tiesivät nyt, miten vaarasta päästiin ja Belgradista tuli uusia tutkijoita. He tutkivat jokaisen epäilyttävän haudan ja löysivät monta vampyyriruumista. Joukossa oli lapsia, jopa pieniä vauvoja. Kaikki olivat täynnä tuo-

retta verta, joten ne käsiteltiin tavanomaiseen tapaan. Tuhka heitettiin jokeen. Ihmiset epäilivät uusien vampyyrien ilmaantuneen, koska kyläläiset olivat syöneet eläimiä, joiden kimppuun Arnold aikoinaan oli hyökännyt.

Aavevampyyrit

Tavallisimmin vampyyrin henkiinherättäjä oli paholainen tai vampyyriksi muuttuneen ihmisen henki, joka ei voinut levätä rauhassa kuolleena. Joskus vampyyri oli vain henki tai aave, joka ei tarvinnut ruumista verta saalistaessaan. Tällaisia vampyyreja esiintyi useimmin siellä, missä ihmiset palvoivat ja pelkäsivät kuolleiden esi-isien henkiä.

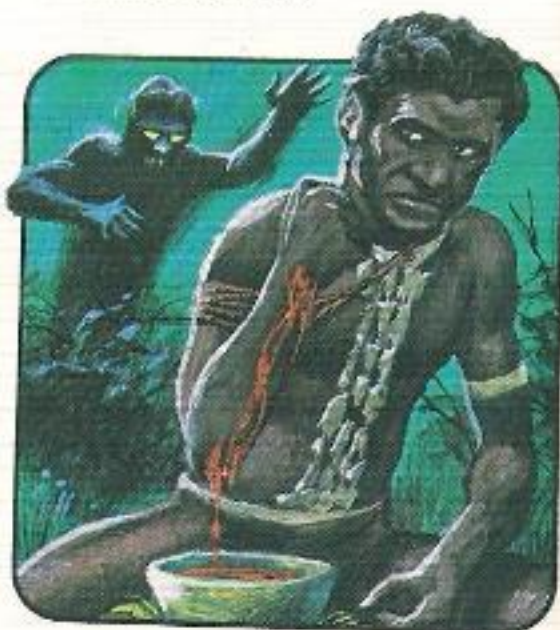
Noitien ja taikureiden uskottiin lähettävän sielunsa varastamaan verta ja tekemään pahaa jo ennen kuolemaa. Heidän ruumiinsa vaipuivat syvään transsiin ja he palasivat tajuihinsa vasta sielun palattua.

▲ Nämä noidat ovat meksikolaisia "civateteoita", lapsivuoteeseen kuolleiden naisten haamuja. Niiden sanottiin ryöstävän ja syövän kostoksi pikkulapsia. Noitien uskottiin kokoontuvan tienristeyksissä, joihin ihmiset jättivät niille uhreja pelastaakseen lapsensa.

▲ Muinaisen Assyrian "ekimmut" olivat säännösten mukaan hautaamatta jääneiden ihmisten haamuja. Ne tulivat hyvin nälkäisiksi ja janoisiksi, ja koska niille ei ollut uhrattu, ne imivät elävien verta. Niiden ilmestyminen tiesi varmaa kuolemaa.

▲ Australian alkuasukkaat pitivät verta elämän lähteenä ja juottivat sitä sairaille. He uhrasivat verta myös kuolleille sukulaisilleen ja silpoivat itseään suriessaan. Jos verta ei annettu vapaaehtoisesti, vihastunut aave varasti sitä.

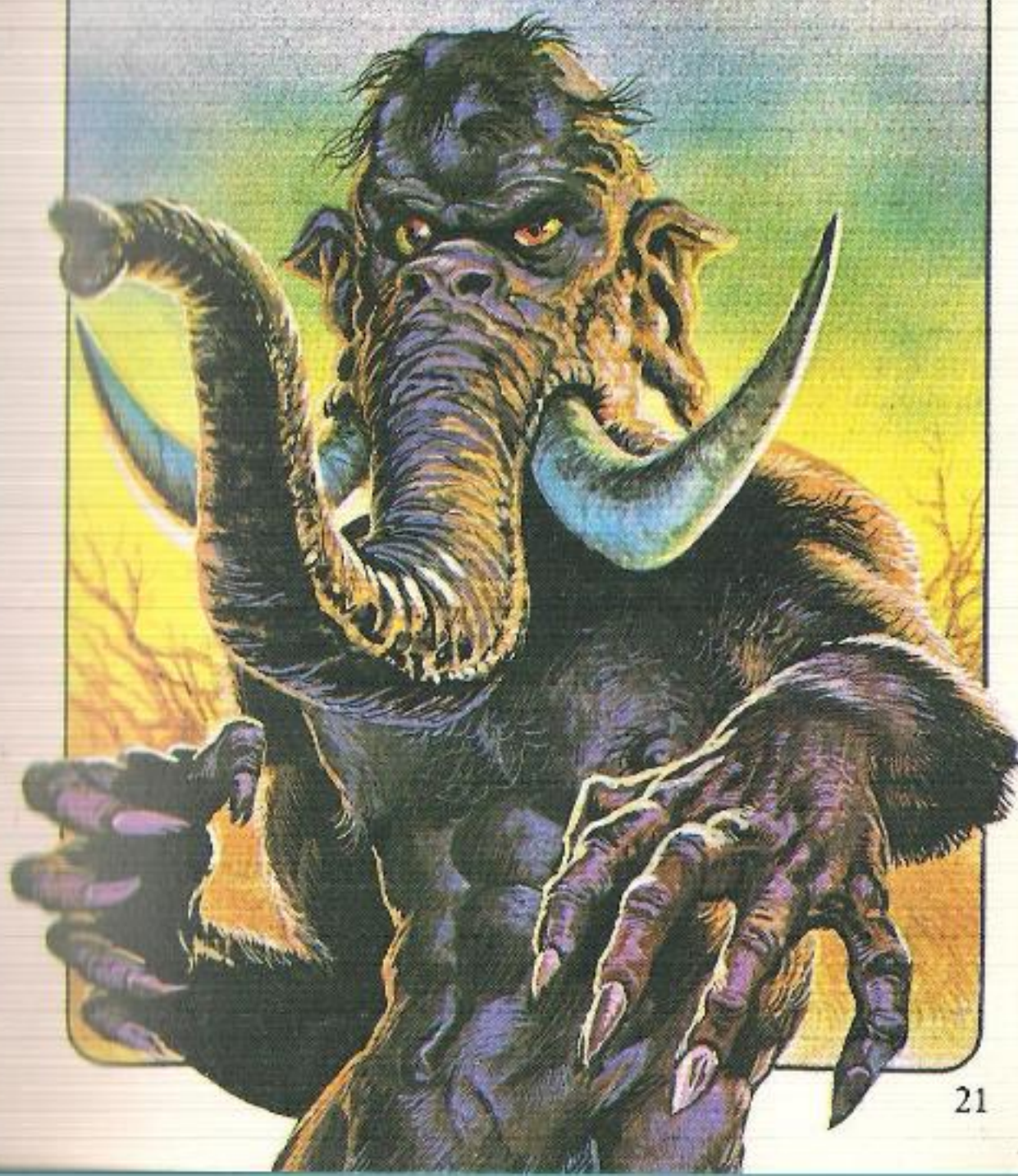
Afrikkalainen elefantin henki

Myös monet afrikkalaiset heimot uhrasivat verta kuolleitten esi-isänsä hengille. Jotkut henget näyttivät tyytyvän eläinten vereen, mutta ellei niitä kunnioitettu veriuhrilla, ne palasivat kylväämään kuolemaa ja sairautta elävien sukulaistensa keskuuteen.

Haamut olivat sitä vaarallisia ja epämiellyttäviä, mitä enemmän aikaa oli kulu-

nut kuolemasta, ja oli tärkeää ettei niitä loukattu. Joskus henki palasi julmana, ihmisiä syövä eläimenä.

Kuvassa on norsunhahmoinen henki, jonka sanotaan kummittelevan Fan-kansan keskuudessa Keski-Afrikassa. Aaveiden sanottiin joskus aiheuttavan kuoleman syömällä uhrin maksan tai sydämen.

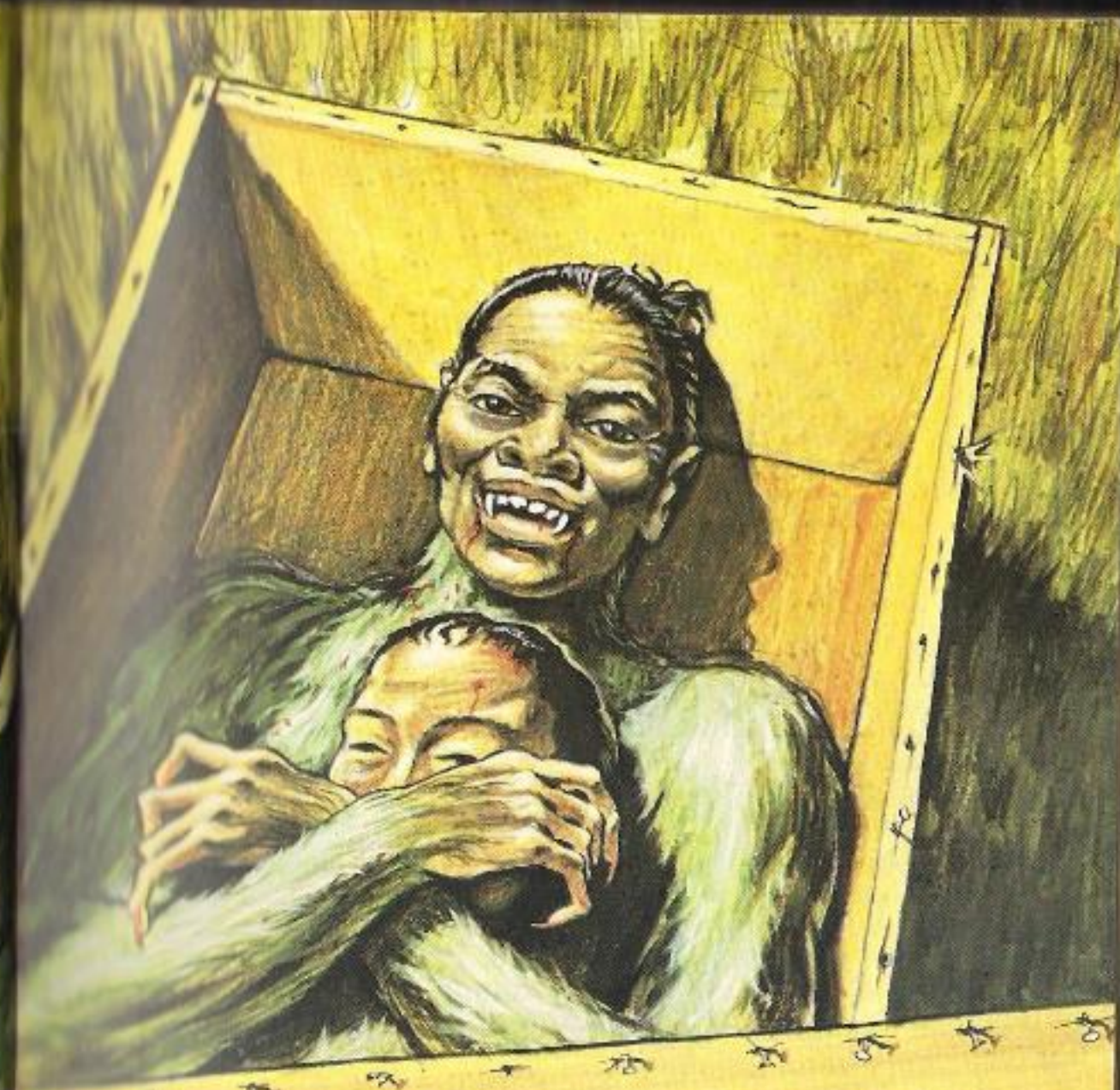
Itäisiä vampyyreita

Kiinassa kerrotaan monia samanlaisia vampyyritarinoita kuin Euroopassakin. Joidenkin vampyyreiden sanottiin olevan paholaisia, joidenkin alkuperäisen hengen herättämiä, niistä käytettiin nimitystä P'o. Niiden uskottiin jäävän maan päälle kuoleman jälkeen, jolloin ne muuttuivat vampyyreiksi.

► Jos ruumis ei mädäntynyt, sen uskottiin muuttuneen vampyriksi. Mutta paholaisella saattoi olla valta herättää henkiin myös pelkkä kallo tai luumranko. Kiinalaiset vampyyrit oppivat usein lentämään ja joskus ne söivät ruumiita.

▼ Japanilaiset vampyyrit, kuten kuvan kaksihäntäinen kissa, ottivat joskus kaamean eläinhahmon. Ne naamioituivat jopa niin että muuntuivat tappamansa ihmisen näköisiksi haudattuaan ensin ruumiin.

Liu, vampyyrin uhri

Liu-niminen opettaja oli juuri palannut kotiin käytyään esi-isiensä haudalla jonkin matkan päässä.

Liun vaimo tuli herättämään häntä seuraavana aamuna, mutta huomasi kauhukseen hänen ruumiinsa makaavan vuoteella. Veri oli vuotanut siitä aivan kuiviin. Vampyyri oli varastanut ruumiin päällensä ateriansa päätteeksi.

Liun vaimo juoksi kirkuen ulos talosta, mutta hänet pidätettiin heti ja vietiin vankilaan.

Muuan mies oli keräämässä polttopuuta läheisellä kukkulanrinteellä huomattessaan hylätyn arkun erään haudan luona.

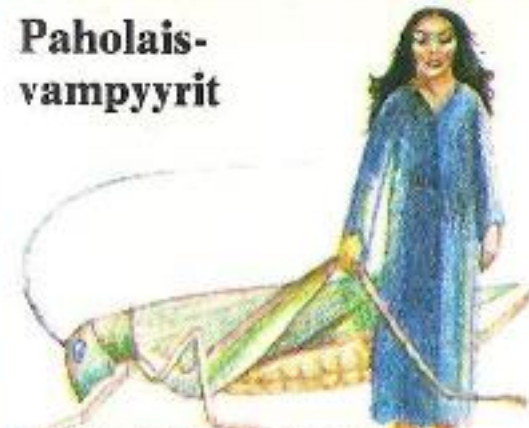
Kun tapausta ryhdyttiin tutkimaan, arkun kansi avattiin. Arkussa oli kammottava vampyyri. Sitä peitti takkuinen vihreä karva, kulmahampaat ja kynnet olivat terävät, mutta kasvot olivat kuin elävällä. Liun puuttuva pää oli vampyyrin tiukassa puristuksessa.

Viidakon vampyyreja

Malesian viidakoista palaneista kuolleista on paljon tarinoita. Uskottiin että jotkut näistä vampyyrimaisista hahmoista saattoivat ottaa eläimen muodon. Niitä loivat, toisin kuin eurooppalaisia vampyyreja, taikurit jotka käyttivät niitä pahuuden töihin.

Tarina kertoo että malesialainen "langsuir" pystyi muuttamaan pöllöksi. Se oli nainen joka palasi kuolleista hyökätäkseen lasten kimppuun. Se joi heidän verensä niskassaan olleen reiän kautta.

Paholais-vampyyrit

▲ Tämä "polong"-niminen pieni vampyyri oli vain ihmisen pikkusormen pään mittainen. Se hyökkäsi ihmisten kimppuun "pelesitiksi" sanotun heinäsiirakan avulla. Se kaivautui uhrin ruumiiseen tehden siten tietä polongille. Ne aiheuttivat hirvittävää mielisairautta, johon sairastunut usein hullaantui kissoihin.

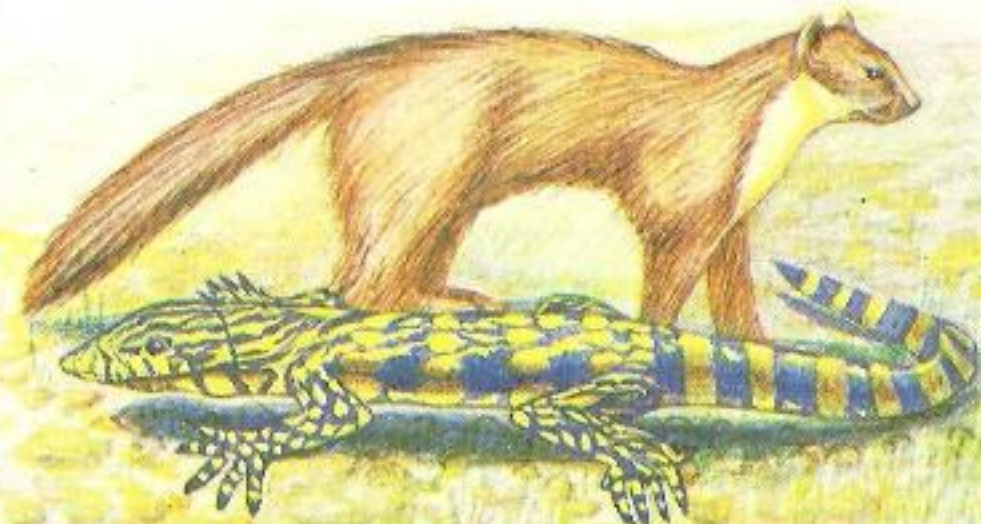
Polong ja pelesit oli yleensä luotu taikomalla. Polong oli tehty murhatun miehen verestä, jota oli pidetty viikon ajan pullossa ja sille oli luettu samalla loitsuja. Pelesit oli tehty kuolleen lapsen kielestä. Kun nämä paholaiset kerran olivat syntyneet, niille oli annettava verta ruuaksi joka päivä.

Malesian viidakoiden paholaisista epämiellyttävimpiä oli alla kuvattu "bajang". Sen sanottiin naamioituvan joko hilleriksi tai sisiliskoksi.

Joidenkin bajangien sanottiin syntyneen vastahaudattujen, syntyessään kuolleiden lasten sieluista. Taikuri kävi haudalla keskiyöllä ja houkutteli sielun ruumiista loitsuja laulamalla.

Bajangeja epäiltiin syylliseksi kun ihmiset sairastuivat salaperäiseen tautiin, jonka oireena oli pyörtyileminen ja kouristelu. Kuten monien muidenkin vampyyriuskomusten niin myös bajangien avulla selitettiin sairauksia, joita ei ymmärretty.

Bajangin tuhoamiseksi oli löydettävä sen luoja ja tuhottava hänet. Jos bajangin luojaksi epäilty ihminen hukutettiin jokeen, bajangin sanottiin pakenevan sisiliskona hukkuvan ihmisen nenästä.

Miksi vampyyreihin uskotaan?

Onko vampyyreja todella olemassa? Vielä 1800-luvulla monet ihmiset kaikkialla maailmassa uskoivat niihin.

Nykyisin pystymme selittämään vampyyritarinoiden taustalla olevia tosiasioita entistä järkevämmin.

Vain harvat ihmiset uskovat enää ruumiiden voivan nousta haudoistaan ja hyökätä elävien kimppuun verta juodakseen. Syy ei ole se että olemme nykyään älykkäämpiä, vaan se että maailma on muuttunut.

Ihmiset olivat ennen paljon taikauskoisempia, mutta heidän vampyyriuskonsa perustui varsin moniin ilmiöihin, joille ei tuntu-

nut olevan muuta selitystä.

Hautausmailla tuntui tapahtuvan outoja asioita. Öisin nähtiin outojen, tummien hahmojen liikuskelevan hautakivien vaiheilla ja haudoista kuultiin pelottavia ääniä.

Asiaa tutkittaessa todettiin joskus, että haudat olivat avoimia ja tyhjiä. Vielä kaameampia olivat arkut, joissa oli vääntyneitä, verentahrimia ruumiita ja niiden käärinllinat olivat repaleiset ja likaiset. Joskus tavattiin myös elävältä vaikuttavia ruumiita, jotka olivat säilyneet haudassa mädäntymättä. Ihmiset luulivat löytäneensä vertaimevän vampyyrin. Todennäköisempää on, että

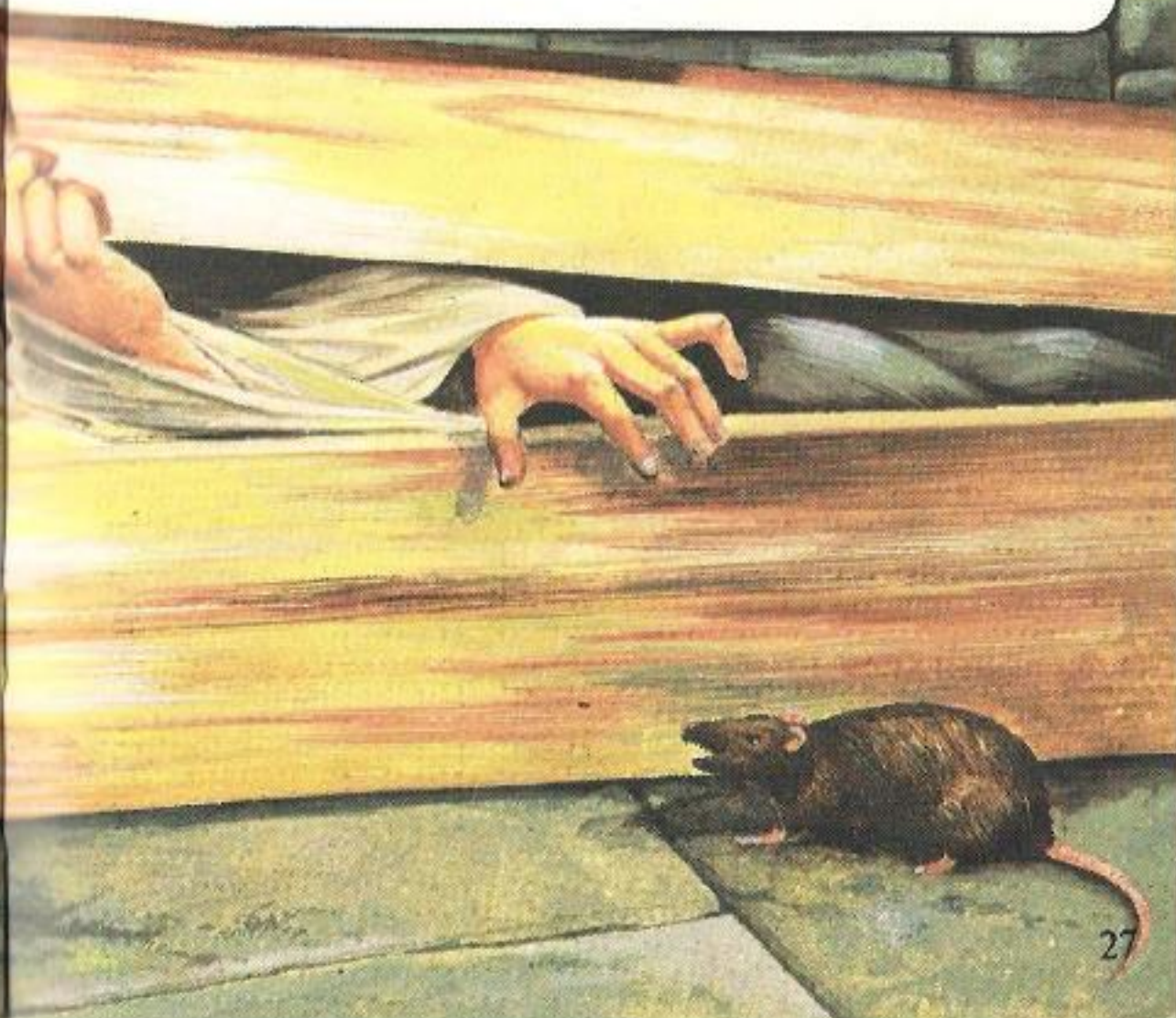
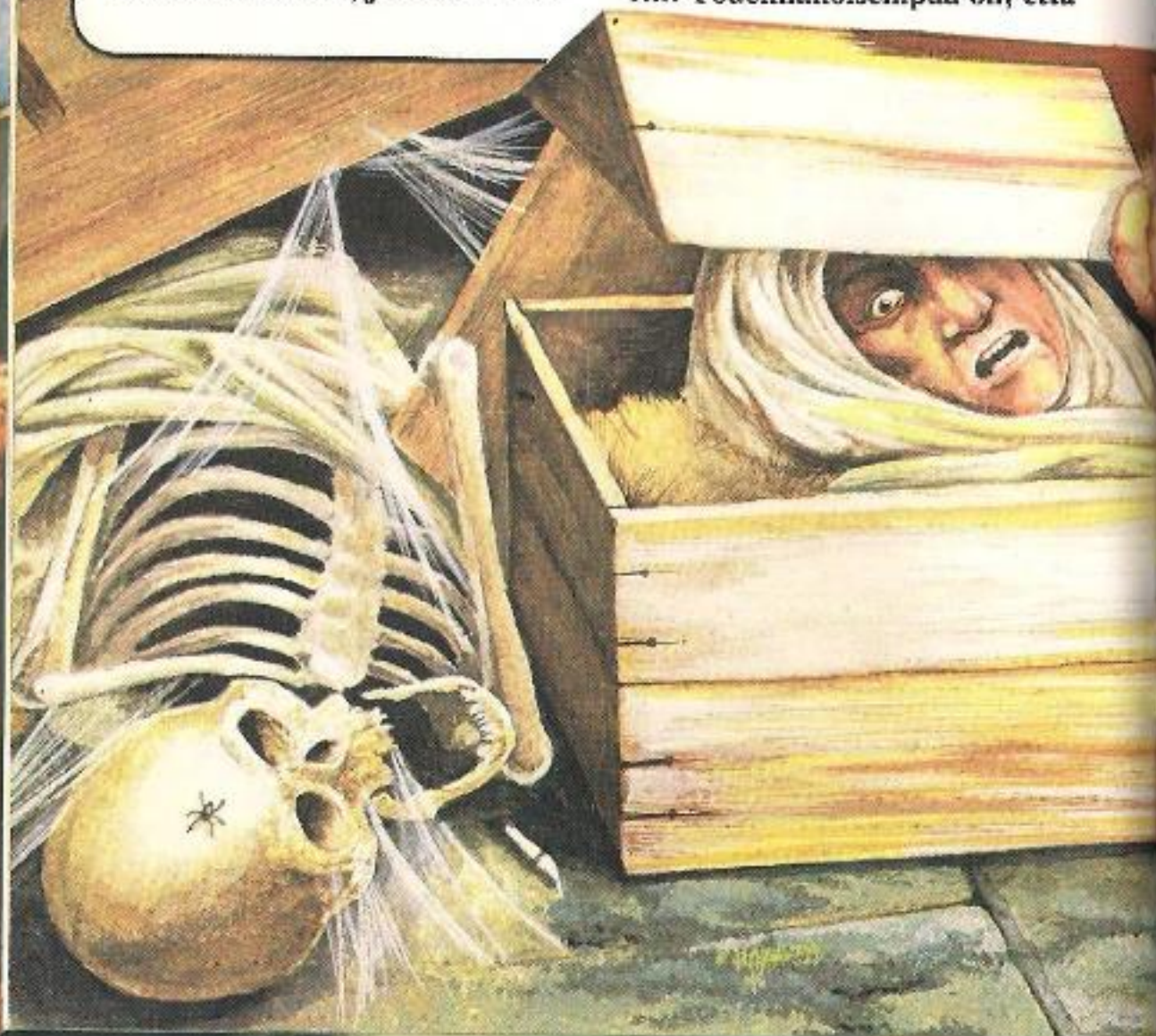
oli löydetty elävältä haudatun ihmisen jäännökset. Tämän sivun kuva perustuu 1800-luvulla eläneen belgialaisen Antoine Wiertz-nimisen taiteilijan maalamaan tauluun "Elävältä haudattu".

Elävältä hautaaminen oli ennen yleistä eikä se ole tuntematonta nykyisinkään. Joskus on hyvin vaikea päätellä, onko ihminen kuollut. Erään lääkärin mukaan varmoja voidaan olla vasta jos ruumis alkaa hajota.

Harvinainen katalepsiaksi nimetty sairaus aiheuttaa syvän tajuttomuustilan, joka voi kestää monta päivää, jopa viikkoja. Potilas vaikuttaa kuolleetta, mutta

saattaa tässä tilassa haudattuna herätä arkussa ja kuolee sitten hitaasti tukehtumalla tai nälkään. Monet ovat ilmeisesti yrittäneet kaivautua pois haudasta ja syöneet omaa lihaansa. Ei ihme että tällaiset veriset arkut ja karneat ruumiit ovat saaneet vampyyrihuhut liikkeelle.

Haudasta kadonneet ruumiit tuskin lähtivät etsimään lämmintä verta juodakseen, vaan todennäköisemmin asialla olivat ruumisvarkaat, jotka kaivoivat vastahaudattuja ruumiita ja luuran-koja haudoista ja myivät ne lääkäreille käytettäväksi lääketieteellisissä tutkimuksissa.

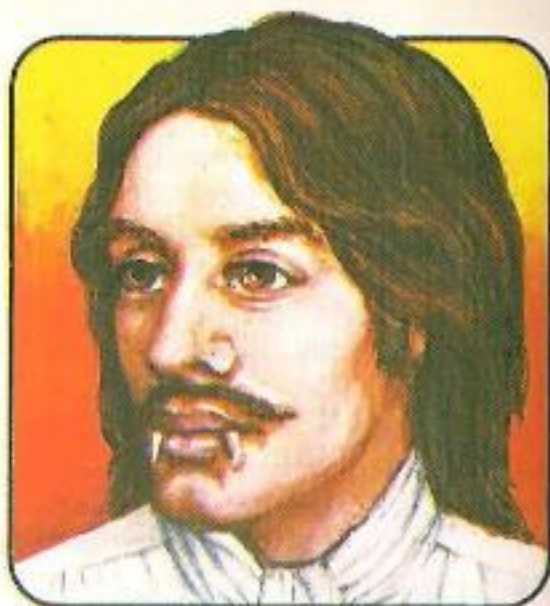

Vampyyrit kirjallisuudessa

Vampyyritarinoita on kirjoitettu tuhansien vuosien ajan. Myös antiikin Kreikan ja Rooman kirjailijat kirjoittivat kuolleista, jotka nousivat haudasta juomaan verta.

Vampyyriaihe osoittautui niin suosituksi 1700-luvun Saksassa, että monet runoilijat sepittivät balladeja aavemaisista vampyyreista. Nämä innoittivat myöhempiä kirjailijoita, kuten Edgar Allan Poeta ja Bram Stokeria keksimään kauhutarinoita, jotka ovat suosittuja vielä nykyisin.

Meidän aikamme vampyyritarinat on useimmiten kirjoitettu elokuvaa tai teatteria varten.

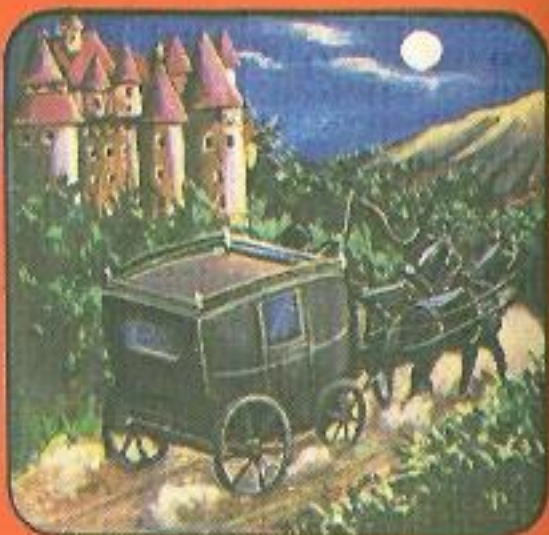

▲ Lordi Ruthven esitti yhtenä ensimmäisistä vampyyriä näyttämöllä 1820-luvulla. Tarinan nimi oli "Vampyyri" ja sen oli aloittanut englantilainen runoilija lordi Byron, mutta päätökseen sen saattoi hänen ystävänsä, tohtori Polidori.

Kreivi Dracula

Tämä klassinen vampyyritarina oli menestys ilmestyessään vuonna 1897 ja siitä on otettu useita painoksia sen jälkeen. Draculan kirjoittaja Bram Stoker sai aiheen tarinaansa kammottavasta painajaisunesta. Hän tutki keskiajan Euroopan vampyyritarinoita British Museumissa ja valitsi tapahtumapaikaksi Transsylvanian.

Romaanissa kreivi Dracula asuu synkässä rapistuvassa linnassa naisvampyyreiden kanssa. Hän on kuitenkin ostanut Englannista vanhan luostarin ja aikoo muuttaa sinne levittääkseen vampyyriuskon maahan.

▲ Johnathan Harker, nuori englantilainen lakimies, vierailee Draculan luona valmistellakseen Englantiin muuttoa. Harker huomaa pian että Dracula on vampyyri. Hän joutuu vangiksi ja kreivi lähete Englantiin.

Varney vampyyri

Tämä tiiliskiviromaani oli vuonna 1847 ensi kertaa ilmestyessään niin suosittu, että se julkaistiin pian 220 erillisen vihkosen painoksena. Kukin tällainen osa maksoi yhden pennyn. Sen kirjoittaja Thomas Prest kirjoitti lukuisia muitakin halpoja pennyn kauhuvihkosia.

Varney-vampyyri, alaotsikoltaan Veripidot, tapahtuu Englannissa 1730. Se kertoo Bannesworthin suvusta, jota sir Francis Varney -niminen vampyyri ahdisteli.

Varney on pohjimmiltaan hyvä ihminen - mutta huono onni johti hänet pahuuden töihin. Hän juo Flora Bannesworthin veren ja sieppaa hänen rakastajansa. Monien seikkailuiden jälkeen Varney tappaa itsensä hyppäämällä Vesuviuksen kraatteriin.

▼ Dracula tappaa laivan miehistön juodakseen kaikkien veren. Englannissa hän hyökkää Lucy Westenranin kimppuun. Tämä muuttuu kuoltuaan vampyyriksi ja terrorisoi Lontoota kunnes hollantilainen tohtori Van Helsing lyö seipään hänen sydämeensä.

▲ Harker pakenee ja auttaa Van Helsingiä etsimään Draculaa, joka on hyökännyt Harkerin vaimon kimppuun. He seuraavat kreiviä takaisin Transsylvaniaan ja työntävät miekan syvälle hänen vampyyrisydämeensä.

Mikä on ihmissusi?

Ihmissudet olivat pahoja, raakalaismaisia ihmisiä, joilla oli voima muuttaa itsensä susiksi. Ne elivät ihmislihalla ja -verellä ja vaelsivat öisin etsimässä yksinäisiä kulkijoita saaliikseen.

Joidenkin sanottiin muuttuvan puolittain susiksi, puolittain ihmisiksi, joidenkin kokonaan susiksi. Ihmissuden uskottiin voivan kääntää nahkansa nurinpäin kätkeäkseen turkkinsa ihmisenä esiintyessään. Useiden ihmissusiksi syytettyjen ihmisten iho revittiin auki kun tätä suden turkkia etsittiin.

Ihmissusi voitiin kuitenkin tunnistaa sen ollessa ihmisen hahmossa. Arveltiin että ne olivat hyvin karvaisia, niiden kulmakarvat olivat suorat, tuuheet ja yhteenkasvaneet, korvat pienet ja teräväkärkiset. Keskisormi ja etusormi olivat usein samanmittaiset ja kämmenissä kasvoi karvaa. Perimätiedon mukaan ihmissusi muuttui ihmiseksi haavoituttuaan ja sitä voitiin seurata sen jälkeensä jättämiä verijälkiä pitkin. Ihmissuden tappaminen onnistui parhaiten sulatetun ristiinnaulitunkuvan hopeasta valmistetulla puukolla tai luodilla. Ruu-

mis oli varmempaa polttaa kuin haudata, sillä ihmissuden uskottiin nousevan haudastaan vampyyrina.

Tarinan mukaan ihmisiä on muuttunut ihmissusiksi kirouksen tai hirvittävän onnettomuuden seurauksena. Koska ne oli tuomittu muuttumaan susiksi joka yö tai aina täyden kuun aikaan, ne toivoivat kuolemaa tästä kohtalosta vapautuakseen.

Ihmissusiin on uskottu kaikkialla maailmassa, ja harvinainen, lykantropiaksi kutsuttu mielisairauskin tunnettiin menneinä aikoina. Sairastunut ihminen luulee voivansa muuttua sudeksi. Hän käyttäytyy kuitenkin kuin ihmissusi, murhaa ihmisiä ja syö uhriensa lihan.

Miten ihmissudeksi tullaan

Joidenkin ihmisten on uskottu tahtomattaan muuttuvan ihmissusiksi täyden kuun aikaan. Jotkut pahat ihmiset kuitenkin halusivat muuttua saaliinhimoisiksi pedoiksi ja käyttivät taikakeinoja muutoksen aikaansaamiseksi.

Venäläisen tarinan mukaan ihmissudeksi saattoi muuttua hyppäämällä metsässä kaatuneen puun yli, pistämällä sitä pienellä kupariveitsellä ja laulamalla loitsuja. Suden kápälänjälkeen kerääntyneen veden juominen tai suden tappaman eläimen aivojen syö-

minen oli varma tapa muuttua ihmissudeksi. Eri puolilla Eurooppaa syntyi tarinoita, joissa annettiin tarkat ohjeet tällaisten taikojen tekemistä varten.

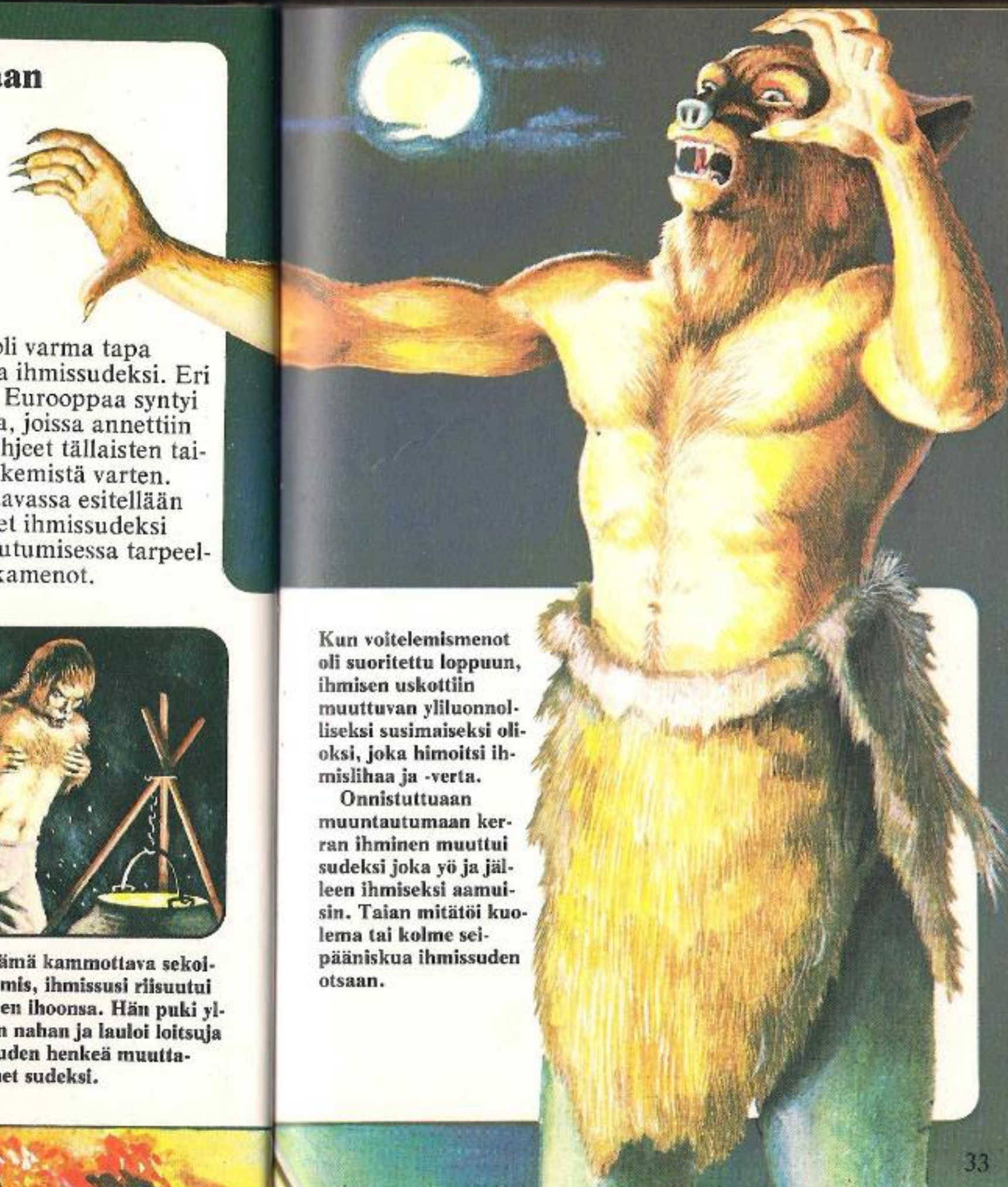
Seuraavassa esitellään tyypilliset ihmissudeksi muuntautumisessa tarpeelliset taikamenot.

▲ Tuleva ihmissusi valmisti rohtonsa keskiyöllä kun kuu oli täysi. Hän pani pataan sudenmyrkkyä, oopiumia, sormustinkukkaa, lepakon verta sekä murhatun lapsen rasvaa ja keitti ainekset.

▲ Kun tämä kammottava sekoitus oli valmis, ihmissusi riisuutui ja hieroi sen ihoonsa. Hän puki ylleen suden nahan ja lauloi loitsuja pyytäen suden henkeä muuttamaan hänet sudeksi.

Kun voitelemismenot oli suoritettu loppuun, ihmisen uskottiin muuttuvan ylliluonnolliseksi susimaiseksi oliseksi, joka himoitsi ihmislihaa ja -verta.

Onnistuttuaan muuntautumaan keran ihminen muuttui sudeksi joka yö ja jälleen ihmiseksi aamuin. Taian mitätöi kuolema tai kolme seipääniskua ihmissuden otsaan.

Eurooppalaisia ihmissusia

Ihmissusista on kerrottu tarinoita miltei kaikissa maissa, joissa oikeat sudet ovat olleet vaarana väestölle. Englannissa on ollut hyvin vähän susia keskiajan jälkeen ja viimeinen villi susi tapettiin 1700-luvulla.

Ihmissusitarinoihin suhtauduttiin totisella kauhulla harvinaisen, mutta todelli-

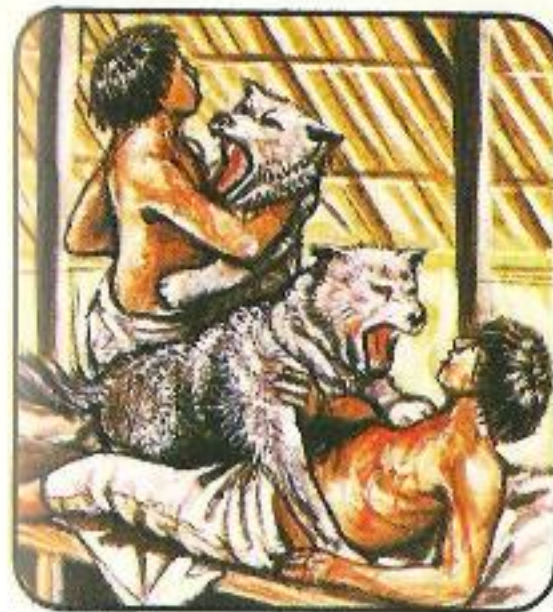
▼ Nämä pelottavat berserkeiksi kutsutut norjalaissoturit antoivat oman huomattavan lisänsä Euroopan ihmissusiuskomuksiin. He puukeutuivat villieläinten nahkoihin, antoivat hiustensa ja partansa kasvaa pitkiksi korostaakseen hur-

sen, lykantropiaksi nimetyn sairauden takia. Lykantropiaan sairastunut ihminen luuli olevansa ihmissusi.

Tämä mielisairaus sai joskus aikaan, että sairastunut yritti käyttäytyä suden tavoin. Varsinkin Ranskassa lykantropiaan sairastuneiksi epäillyt ihmiset joutuivat usein oikeuden eteen.

juuttaan.

Kun nämä raakalaiset hyökkäsivät eristyneisiin kyliin, ihmiset ehkä luulivat heitä ihmispedoiksi. Berserkkien sanottiin voivan muuttua taistelussa julmiksi karhuiksi tai susiksi.

► Irlantilaisen kertomuksen mukaan metsään eksynyt pappi näki nuotion äärellä istuvan suden. Se pyysi pappia antamaan vaimolleen viimeisen voitelun, koska tämä oli kuolemaisillaan. Susi kertoi että sen suku oli kirottu niin, että yhden naisen ja yhden miehen oli oltava seitsemän vuotta sutena. Jos he olisivat elossa vielä tämän ajan jälkeen, he muuttuisivat jälleen ihmisiksi.

Pappi uskoi suden kertoman vasta kun naarassusi repi nahkansa auki ja paljasti naisen hahmons.

◀ Norjalainen tarina kertoo velhon taikomista kahdesta sudennahasta, joiden käyttäjä muuttui kymmeneksi päiväksi sudeksi. Soturit Sigmund ja Sinjoth löysivät nämä nahat yöpyessään metsämökissä. Kirouksesta tietämättä he varastivat nahat mökissä nukkuvilta miehiltä.

Kun nahan pani päälleen, sitä ei enää saanut pois. Sigmund ja Sinjoth ulvoivat ja hyökkäsivät nukkuvien miesten kimppuun ja purivat toisiaankin. He mursivat taian polttamalla nahat kun ne kymmenen päivän kuluttua irtosivat.

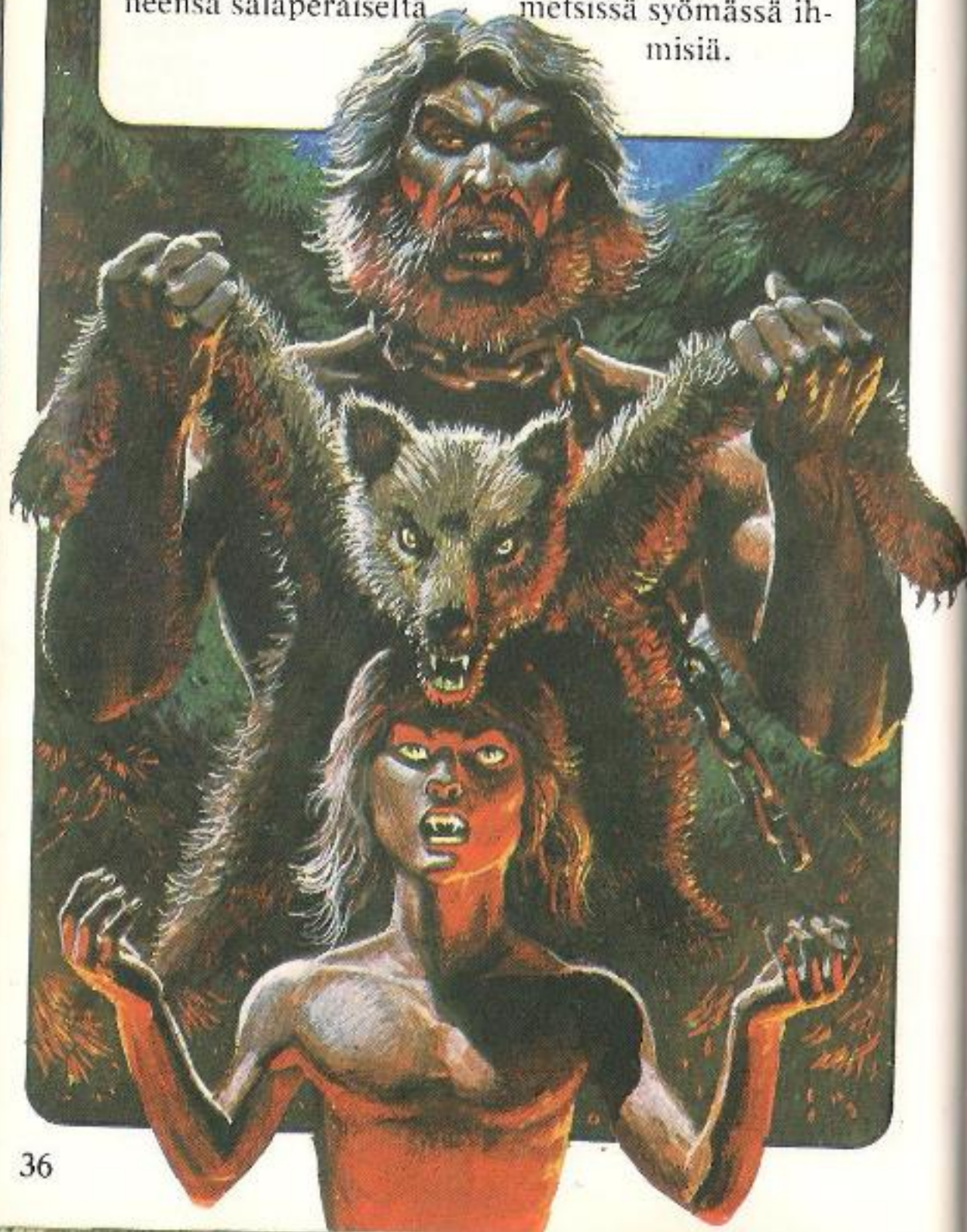
◀ Keskiaikainen ranskalainen tarina kertoo metsästäjältä, joka karkotti metsässä kimppuunsa hyökänneen suden. Hän sivalsi poikki sen toisen etukäpälän, mutta peto pakeni ja mies pani käpälän laukkuunsa. Kotiin palatessaan hän hämmästyti huomattessaan että se alkoi muuttua naisen kädeksi.

Yhdessä sormessa oli sormus, jonka hän tiesi antaneensa vaimolleen. Kotiin tultuaan hän näki vaimonsa makaavan vuoteella poikki-leikattu käsivarsi verta vuotaen.

Ranskalainen susipoika

Jean Grenier -nimistä 13-vuotiasta ranskalaispoikaa syytettiin vuonna 1604 ihmissudeksi. Hän väitti saaneensa salaperäiseltä

Metsän valtiaalta taionut sudennahan sekä voidetta, joka muutti hänet sudeksi. Poika juoksi kolme vuotta metsissä syömässä ihmisiä.

1. Jean Grenier myönsi syöneensä yli 50 lasta. Hän himoitsi ihmislihaa ja pikkutyöt olivat hänestä herkullisimpia. Hyvin nälkäisenä hän saattoi hyökätä jopa ihmisjoukon kimppuun. Kulkiessaan kerran erään kylän ohi hän huomasi tyhjässä talossa nukkuvan pikku-

lapsen. Jean ei voinut vastustaa kiusausta vaan kiskoi lapsen kehdestään.

Hän kuljetti lapsen metsään ja jakoi saaliinsa myöhemmin seuraan liittyneen oikean suden kanssa.

2. Eräällä toisella lapsella oli parempi onni. Hän leikki metsän reunassa kun Jean arvaamatta hyökkäsi. Ihmissusi hyppäsi pensaikosta, kaatoi pojan maahan ja kävi kiinni tämän kurkkuun. Susi olisi repinyt pojan kappaleiksi ellei

hänen lähistöllä ollut setänsä olisi kuullut avunhuutoja.

Mies juoksi paikalle ja huusi "Minä tapan sinut". Lopulta hänen onnistui selpäällä huitoen ajaa ihmissusi tiehensä.

3. Eräänä päivänä kolme lampaita paimentavaa tyttöä huomasi Jeanin vaanivan hiekkakumpareilla. He pelästyivät hänen outoa ulkomuotoaan pahan kerran. Hän oli laiha ja likainen ja yllään hänellä oli pelkkiä räpsyjä. Hänen paksu tukkansa oli takkuinen, kynnet ja

hampaat olivat kuin eläimellä ja silmissä oli villi, saallinhimoinen katse. Vanhin tytöistä kysyi, miksi hänen ihonsa oli niin tumma. Jean kertoi olevansa susi ja syövänsä heidät jos aurinko laskisi. Tytöt juoksivat peloissaan karkuun.

4. Jean Grenier oli ylpeä seikkailuistaan ihmissutena ja kerskui niillä kerran Marguerite Poirier-nimiselle tytölle. Tämä kertoi vanhemmilleen pelkäävänsä Jeania, mutta he eivät piitanneet asiasta ennen kuin tytön itsensä kimppuun hyökkättiin. Marguerite ker-

toi hyökkääjän olleen suden näköinen, punaturkkinen peto. Se repi hänen vaatteensa raateluhampailaan, mutta hän löi sitä sauvallaan ja se pakeni. Marguerite juoksi petoa pelästyneenä kotiin niin nopeasti kuin pystyi.

5. Hyökkäys Margueriten kimppuun johti Jean Grenierin pidätykseen ja oikeudenkäyntiin Bordeauxissa. Jean väitti olevansa ihmissusi ja tunnusti syöneensä ihmisiä. Hänen kertomuksensa olivat yhtäpitäviä todistajanlausunto-

jen kanssa. Marguerite oli ainoa, jonka mukaan Jean oli ollut suden hahmossa, mutta epäilemättä hän oli murhanhimoinen ihmissyöjä. Jeanin tutkineet kaksi lääkäriä sanoivat hänen sairastavan lykantropiaa.

6. Tuomarin käsityksen mukaan Jean oli älyllisesti korkeintaan pikkulapsen asteella. Hän ei piitannut noituutta ja muodonmuutoksia koskeneista huhuista vaan määräsi Jeanin viettämään loppuelämänsä eräässä Bordeauxin luostarissa.

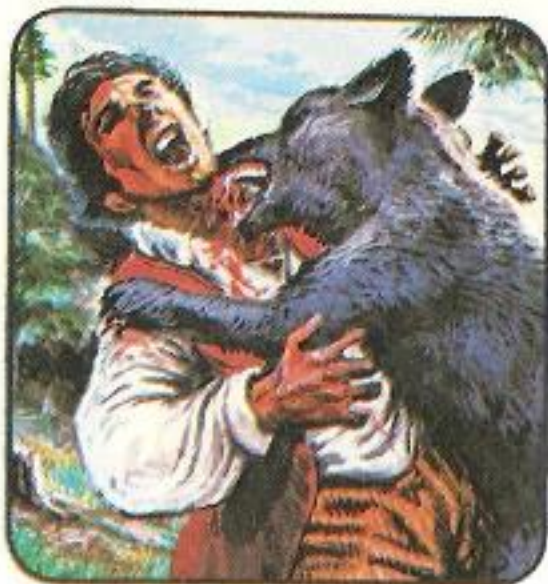
Vielä luostarissakin Jean käyttäytyi kuin eläin, juoksi nelinkontin ja söi kaiken löytämänsä raa'an lihan. Tuomari kävi tapaamassa Jeania seitsemän vuoden kuluttua. Silloin hän oli hieman rauhoittunut mutta väitti yhä olleensa ihmissusi.

Amerikkalaisia ihmissusia

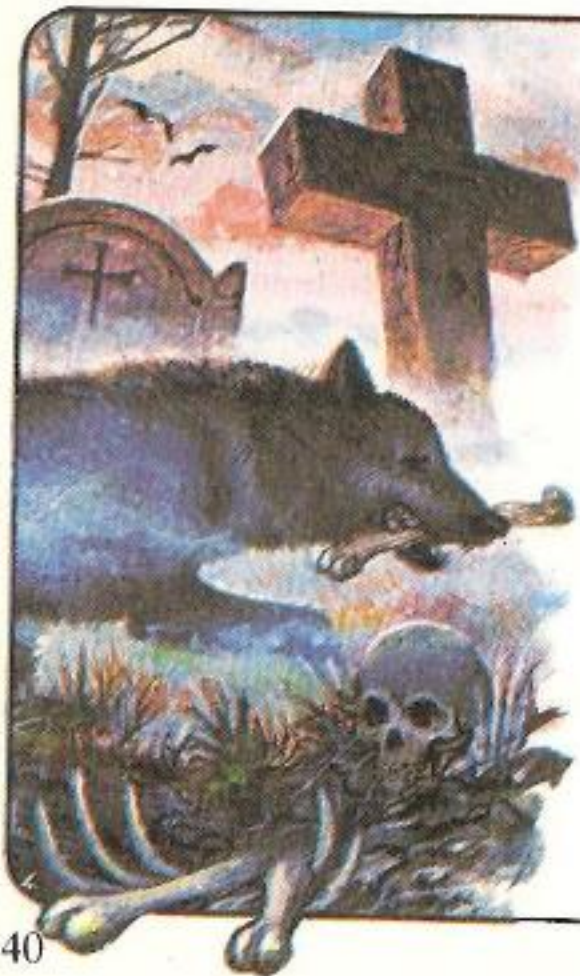
Pohjois-Amerikassa tunnetaan paljon tarinoita ihmisisistä, jotka voivat muuttua eläimiksi, kaikki eivät kuitenkaan ihmissusiksi.

Intiaanien vanhoissa tarinoissa ihminen ja eläin menivät usein keskenään naimisiin. Tavallisesti eläin pystyi riisumaan nahkansa, jonka alta paljastui mies tai nainen.

Jotkut heimot uskoivat polveutuvansa tällaisesta avioliitosta ja olevansa siten sukua tietylle eläimelle. Joidenkin satureiden sanottiin jopa lähettävän henkensä liikkeelle eläimen hahmossa ja kuolevan, jos eläintä vahingoitettiin.

▲ Kristittyä teeskentelevien Kanadan intiaanien sanottiin muuttuvan ihmissusiksi. Tarina kertoo, että he käänsivät nahkansa nurinpäin muuttuakseen susiksi ja lähtivät sitten metsiin hyökätäkseen oikeiden kristittyjen kimppuun.

◀ Kanadassa asuttaneet ranskalaiset toivat mukanaan uskonsa ihmissusiin. Jättiläismäisten, salaperäisten susien uskottiin öisin kaivavan auki hautoja ja syövän niihin haudattuja ihmisiä. Uskottiin, että Jumala muutti ihmisen ihmissudeksi rangaistukseksi siitä, ettei tämä ollut käynyt seitsemään vuoteen messussa. Tällainen susi saalisti metsässä joka yö kunnes pappi sen siunasi tai hopealuoti tappoi.

Heinäkuussa ja joulukuussa 1767 kerrottiin sanomalehdessä, että ihmissusi oli nähty Saint Rochen alueella Quebecissa. Päivisin sen sanottiin olevan kerjäläinen ja öisin valtava verenhimoinen susi.

Nootkien sudenpalvonta

▲ Amerikan luoteisrannikon intiaanit perehdyttivät nuoria satureita joka talvi täyden kuun aikaan salaisiin sudenpalvontamenoihin. Nootka-heimon sanoo tätä seremoniaa "Kulwanaksi" ja yhteisön jäsenet esiintyvät siinä susina. He sitovat otsalleen huovan kuoron muotoon, sillä kuvan esittämän kaltaista suden naamiota saa käyttää vain päällikkö. Rituaalin tarkoituksena on koetella nuorten satureiden sitkeyttä ja rohkeutta. Nootkilla

on taru siitä, miten Kulwana on saanut alkunsa. Sen mukaan neljä veljestä pakeni Nootkan saarelle, kun heidän heimonsa oli kärsinyt perin pohjaisen tappion sodassa naapuriheimoa vastaan. Nuorin, Ha-Sass, hakeutui susien opiin, koska susien sanottiin tietävän kaiken. Hän naamioitui hylkeen nahkaan ja valutti vereensä kuiviin, jotta sudet eivät olisi haistaneet häntä ihmiseksi. Sudet löysivät hänet ja veivät hänet luolaansa syömään.

Kun Ha-Sass paljasti todellisen olemuksensa, sudet ihailivat hänen oveluuttaan niin paljon, että opettivat hänelle susien tanssit ja taikamenot, jotta hänestä tulisi yhtä vahva kuin ne. Sudet käyttivät ihmiskasvoja (vasemmalla) esittävää naamiota näissä taikamenoissaan. Opetettuaan Ha-Sassia neljä päivää sudet antoivat hänelle lumotun sauvan ja lähettivät hänet kotiin opettamaan veljelleen ja muille nuorille miehille susien voiman salaisuuksia.

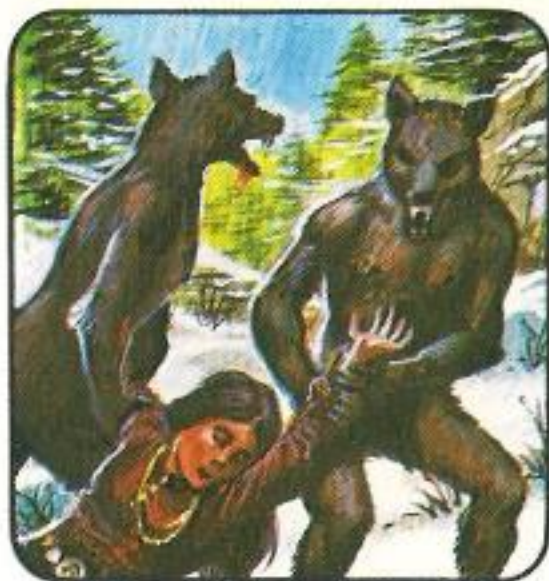
Navahojen susimiehet

Lounais-Amerikassa asuneet navaho-intiaanit uskoivat vakaasti taikoihin ja noituuteen ja pelkäsivät kovasti kuolleita. Noidat kaivoivat usein ruumiita haudoista varastaakseen niiden mukana haudatut aarteet sekä ruumiinosia myrkkijensä aineksiksi.

Noitia sanottiin "ihmissuksiksi", koska ne naamioituivat susien ja puumien nahkoihin. Joidenkin uskottiin jopa muuttuvan eläimiksi. Seuraavassa kerrotaan vanha navahojen tarina hirveistä ihmissuksista.

2. Tytön vanhin veli oli lähistöllä metsästämisessä ja hän kuuli susien ulvonnan ja sisarensa huudot. Veljen ehtiessä pensaikon luo sudet olivat jo kuljettaneet tytön pois. Veli löysi verisiä jälkiä ja päätti seurata niitä.

1. Navahotyttö ja hänen pikkuveljensä olivat hakemassa viljaa perheelleen. Tyttö tiesi että ihmissudet seurasivat heitä, joten hän lähetti veljensä ratsain kotiin. Hän piiloutui pensaikkoon, mutta ihmissudet löysivät hänet.

3. Jäljet johtivat kallioseinämässä avautuvan aukon kautta pitkään ja pimeään kiveen hakattuun käytävään. Se johti syvälle kallion sisään luolaan, joka oli täynnä ihmissusia. Poika piiloutui pieneen huoneeseen, johon oli viskottu luita ja kalleuksia.

4. Ihmissudet löysivät pojan pian ja veivät hänet suuren ja lihavan, laulavan johtajansa eteen. Se sanoi että pojan on joko kuoltava tai ruvettava ihmissudeksi. Poika päätti liittyä joukkoon ja yrittää paeta myöhemmin. Sudet antoivat hänelle lihaa syötäväksi. Hän tiesi

että se oli ihmislihaa, mutta ei sitä että se oli hänen tapetusta sisarensa. Ihmissudet olivat syöneet tytön ja viskanneet hänen luunsa nurkkaan. Poika piilotti lihan ja aikoi syöttää sen myöhemmin vahikoirille.

5. Poika odotti kunnes kaikki nukahtivat ja ryömi sitten koirien ohi. Käytävä oli tukittu, mutta hän pääsi silti ulos ja piiloutui myyrän koloon. Ihmissudet lähtivät pojan perään mutta hän oli piiloutunut niin hyvin etteivät ne löytäneet häntä.

6. Kahden päivän kuluttua poika palasi kotiin ja kuuli ihmissusien tappaneen sisarensa. Ollessaan seuraavan kerran menossa sotatanssiin hän näki ihmissusien päällikön ratsastavan hevosella. Poika ampui nuolen sen selkään ja susien päällikkö sai surmansa.

Ihmissuden sukulaisia

Tarinoiden mukaan ihmisiä on muuttunut melkein kaikiksi tunnetuiksi eläimiksi, lampaista lintuihin ja hyönteisistä kaloihin. Eläintä, joka on joskus ollut ihminen, sanotaan ihmispedoksi.

Muuntautumiset eivät

kuitenkaan aina ole olleet pahaksi.

Joskus niitä on tapahtunut kuoleman jälkeen hengen palatessa maan päälle eläimen hahmossa. Joskus jopa uskottiin eläinten voivan muuttua halutessaan ihmiseksi.

Japanin ja Kiinan ihmisketut olivat eläimiä, jotka muuttuivat inhimillisiksi kiusatakseen tavallisia ihmisiä. Ketun piti olla 500 vuotta vanha ja asua hautausmaalla pystyäkseen tähän.

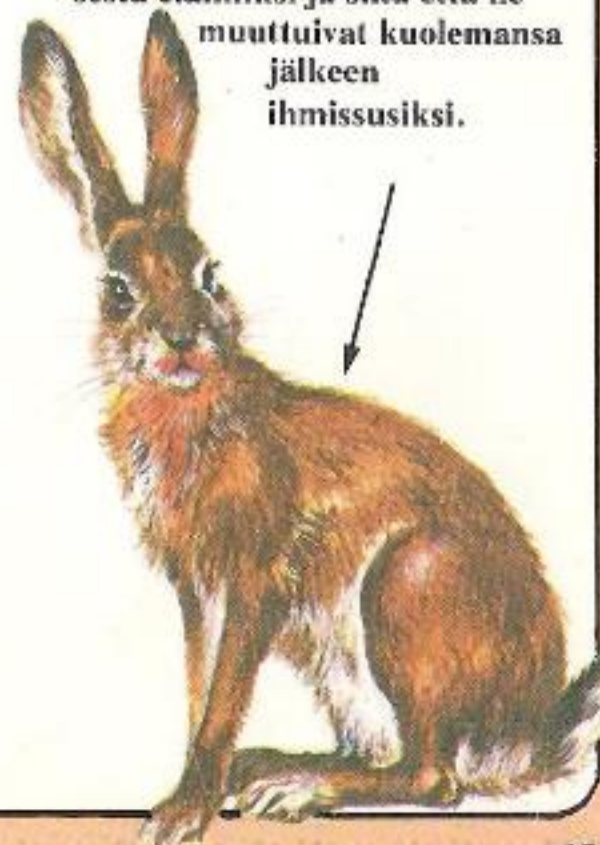
Skandinaavisten tarujen mukaan sodanjumala Odin antoi sotilailleen raivoisaa voimaa ja urheutta taistelussa. Mutta pelkurisotilaita hän rankaisi muuttamalla heidät villisioiksi.

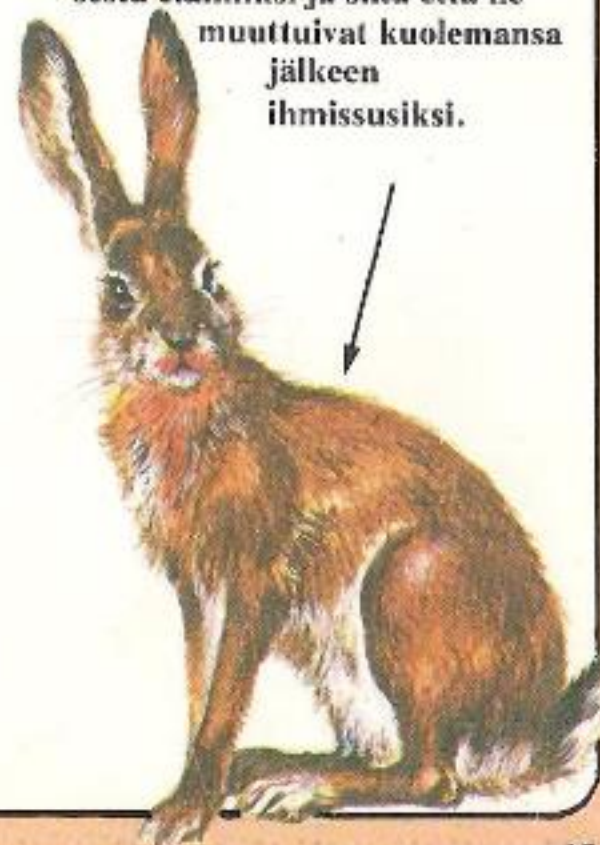
Ihmisrottien kerrotaan kalvaneen saksalaisen, Hatto-nimisen piispan kuoliaaksi. Rotat olivat satojen hänen murhaamiensa nälkää nähneiden talonpoikien sieluja.

Surullinen norjalainen tarina kertoo, kuinka prinssi Björn piti maata kauhun vallassa valtavana karhuna, joksi ilkeä äitipuoli oli hänet muuttanut. Hän söi niin paljon lampaista että hänen isänsä, tietämättä että karhu oli hänen poikansa, käski metsästäjien tappaa hänet. Äitipuoli paistoi ruhon ja tarjoili sen juhlaillalla.

Walesiläisten noitien arveltiin muuttuvan jäniksiksi ja juovan lehmien utareista maidon niin ettei sitä lypsettäessä ollut jäljellä. Noitia syytettiin myös viattomien ihmisten taikomisesta eläimiksi ja siitä että ne muuttuivat kuolemansa jälkeen ihmissusiksi.

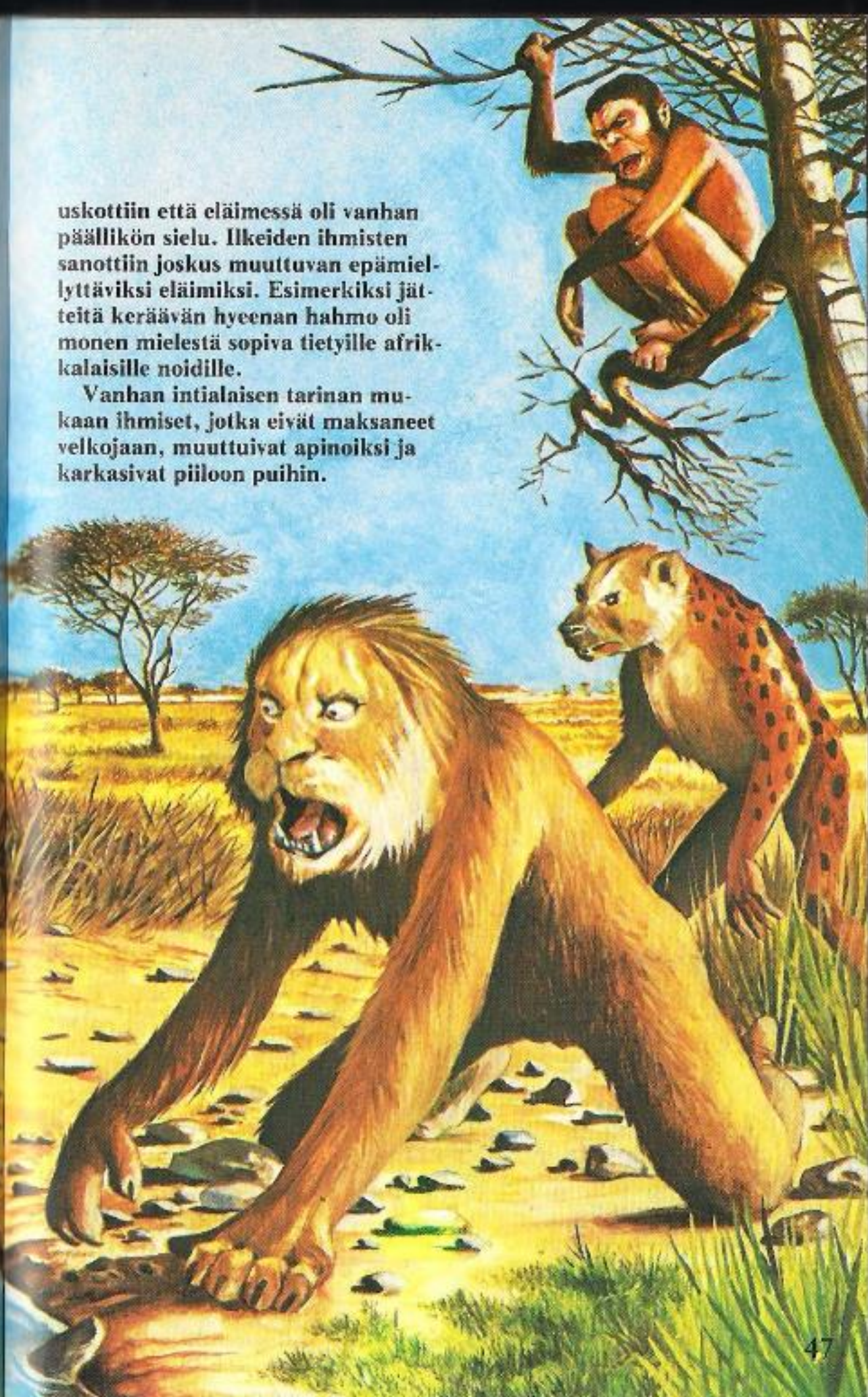
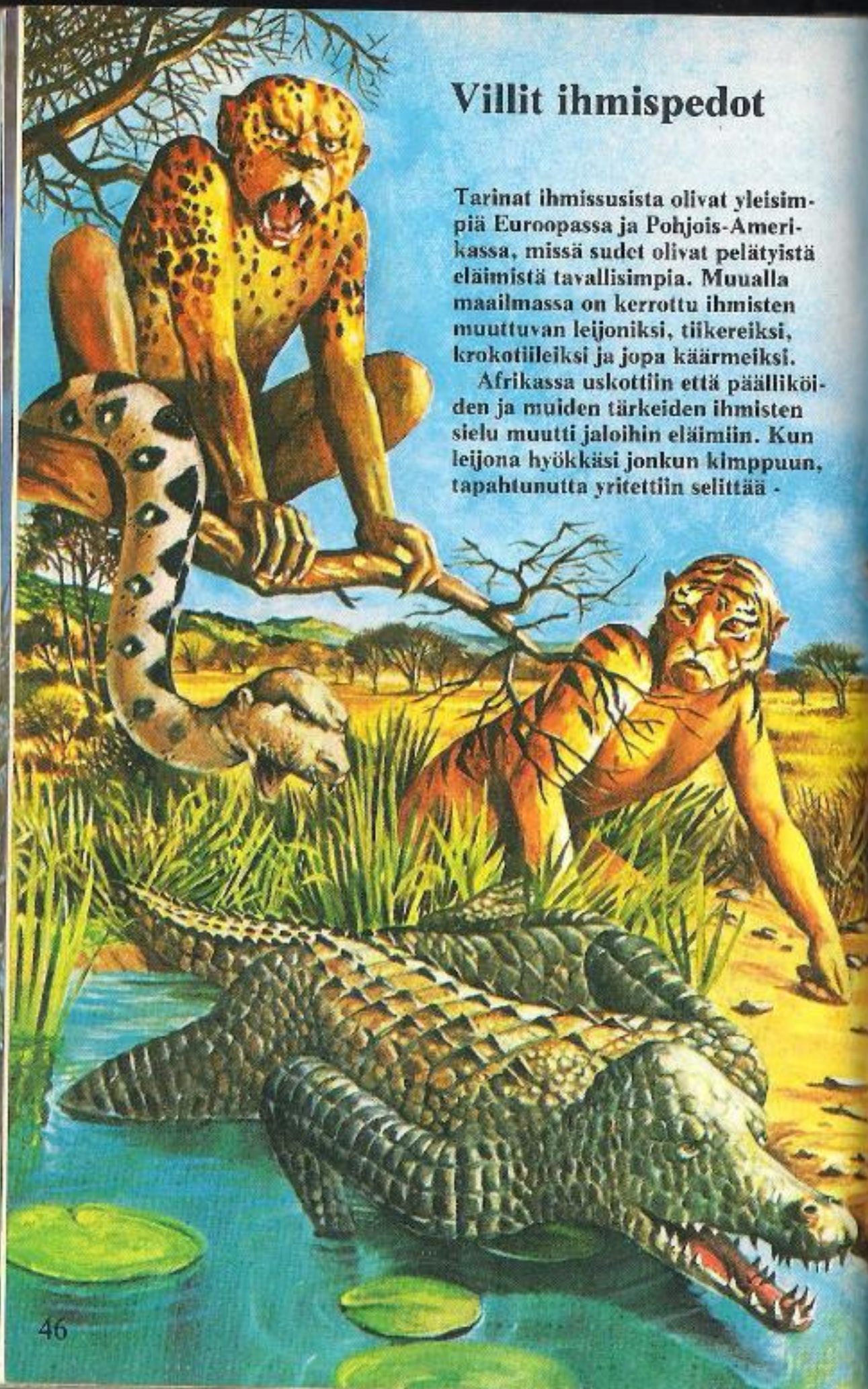
Villit ihmispedot

Tarinat ihmissusista olivat yleisimpiä Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa, missä sudet olivat pelätyistä eläimistä tavallisimpia. Muualla maailmassa on kerrottu ihmisten muuttuvan leijoniksi, tiikereiksi, krokotiileiksi ja jopa käärmeiksi.

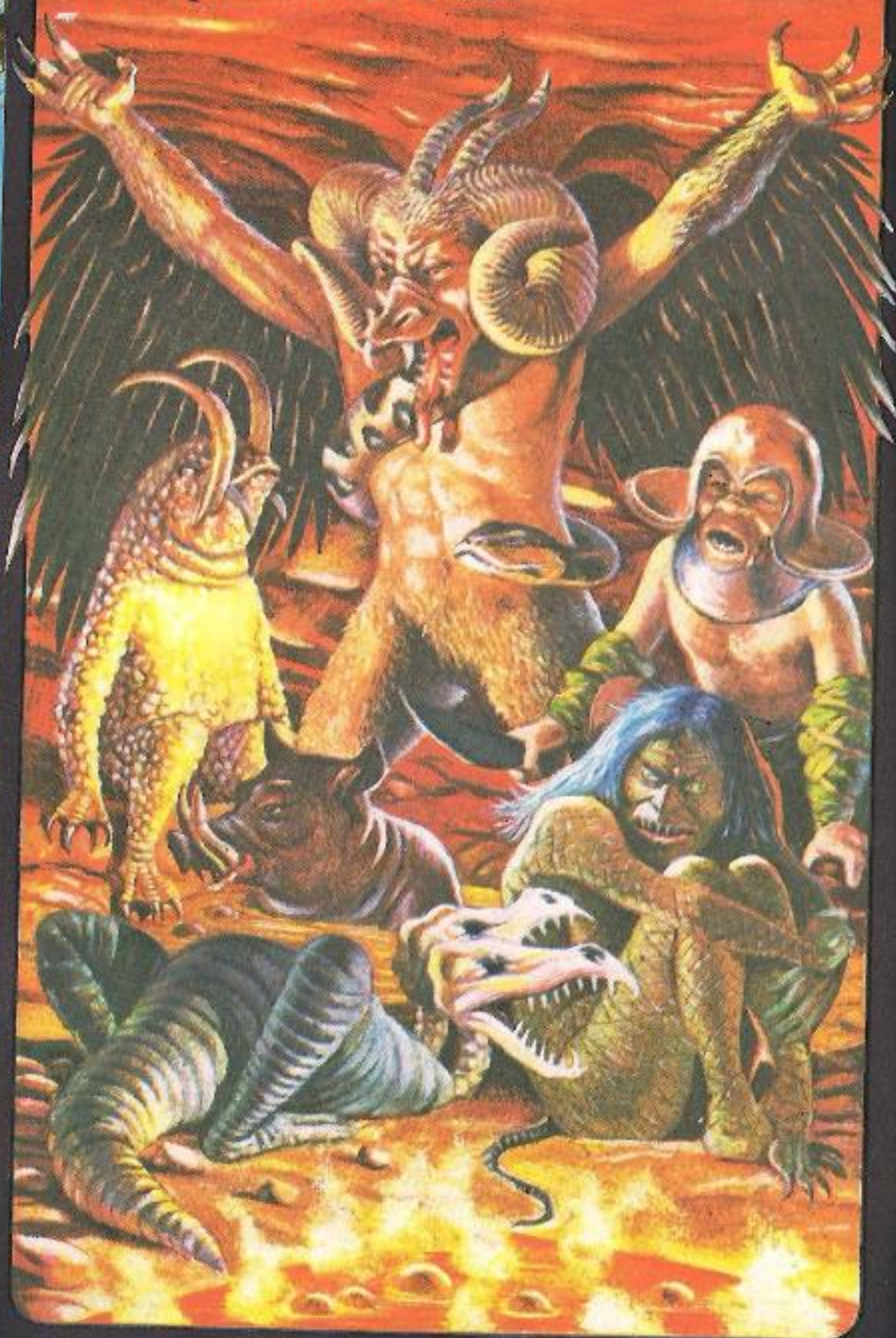
Afrikassa uskottiin että päälliköiden ja muiden tärkeiden ihmisten sielu muutti jaloihin eläimiin. Kun leijona hyökkäsi jonkun kimppuun, tapahtunutta yritettiin selittää -

uskottiin että eläimessä oli vanhan päällikön sielu. Ilkeiden ihmisten sanottiin joskus muuttuvan epämiellyttäviksi eläimiksi. Esimerkiksi jätettä keräävän hyeenan hahmo oli monen mielestä sopiva tietyille afrikkalaisille noidille.

Vanhan intialaisen tarinan mukaan ihmiset, jotka eivät maksaneet velkojaan, muuttuivat apinoiksi ja karkasivat piiloon puihin.

Mitä paholaiset ovat?

Vaikka eurooppalaiset vampyyrit ja ihmissudet olivat ylikuonnollisia ja pahoja, ne olivat ainakin osittain ihmisen kaltaisia. Ihmisten sanottiin muuttuvan vampyyreiksi ja ihmissusiksi pahojen tekojensa vuoksi. Pahaan houkutteleva henki oli usein kummallisempi kuin vampyyrit ja ihmissudet itse.

Paholaisiksi kutsuttuja henkiä syytettiin aikoinaan monista elämän vastoinkäymisistä. Paholaiset eivät olleet aaveita, koska ne eivät olleet ensin olleet eläviä ihmisiä. Jotkut arvelivat niiden olevan enkeleitä, jotka Jumala oli karkottanut taivaasta niskuroinnin vuoksi. Jotkut pitivät niitä pelkkinä henkinä - kaiken maailmassa olevan hyvän tuhoamisesta nauttivina ylikuonnollisen elämän ilmenemismuotoina.

Ylläoleva kuva esittää keskiaikaista paholaista, joka puhalttaa trumpettiin kutsuakseen kaikkia mahdollisia seuraajiaan. Enkeleiden

uskottiin suojelevan ihmisiä paholaisilta ja nekin esittivät musiikkia, eivät kuitenkaan aina menestyksellisesti.

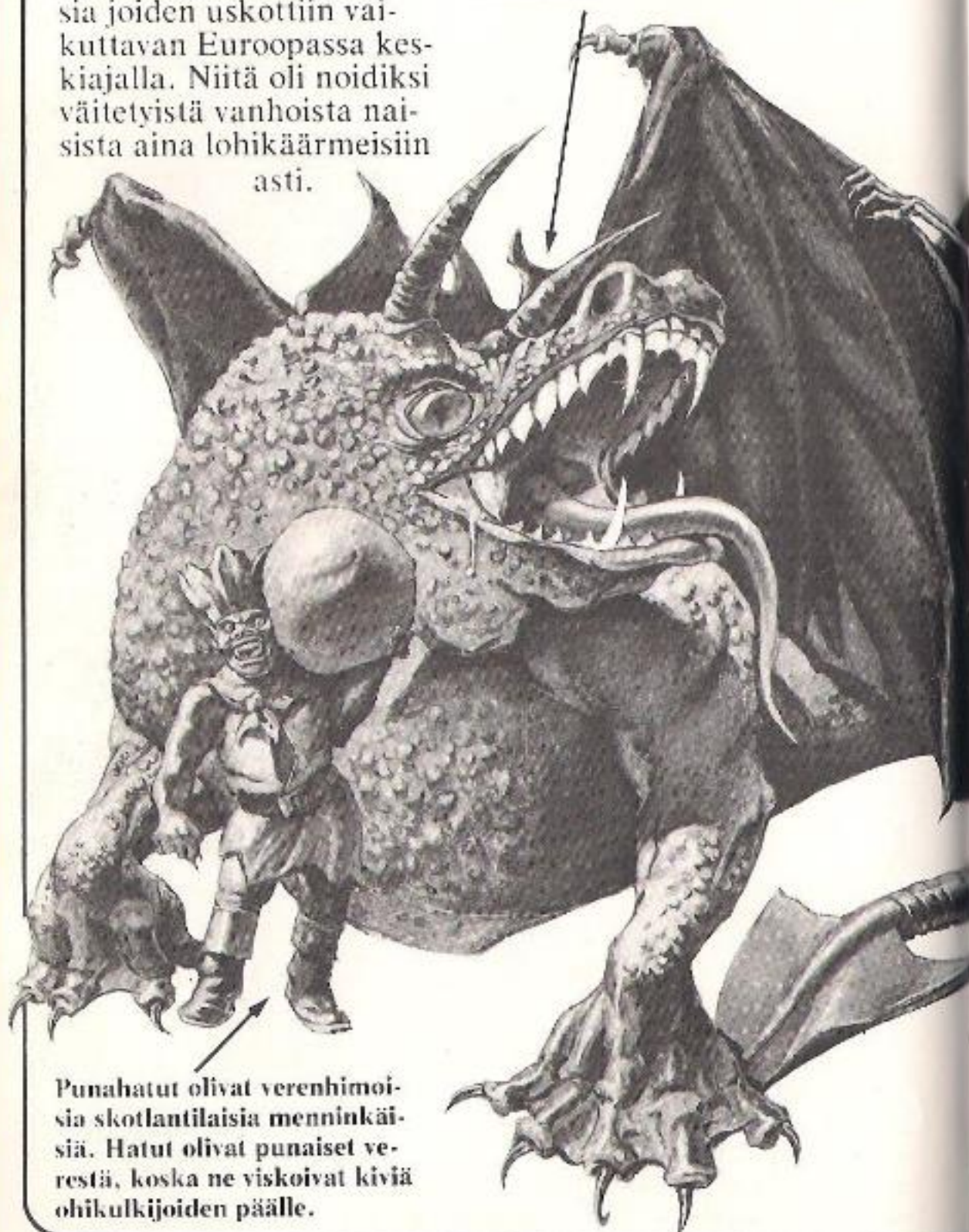
Paholaiset pyrkivät vaikuttamaan elävien maailmaan, mutta enemmän niitä kiinnosti saada haltuunsa ihmisen sielu kuoleman jälkeen. Sivun yläosan karmassavassa kuvassa paholaiset odottavat kuolevan vuoteen äärellä. Niiden uskottiin vievän sielun helvettiin viimeisen hengenvetdon jälkeen.

Vaikka monet paholaiset asuivat helvetissä palavan maailmansa ja piinattujen sielujen valtiaina, niitä näkivät yöaikaan myös tavalliset kuolevaiset. Joskus paholaiset tarjosivat rahahuolista vapaata elämää vastineeksi ihmisen sielusta. Myytyään sielunsa paholaiselle ihmisen allekirjoitti sopimuksen omalla verellään. Kun tämä oli tehty, perääntyminen oli mahdotonta ellei pappi onnistunut vaputtamaan ihmistä paholaisen valasta rukouksella.

Joidenkin ovelimpien paholaisten sanottiin hyppäävän ihmisen suuhun kun tämä haukotteli. Paholaisen sai ulos vain pyytämällä pappia pirskontamaan ihmisparan päälle pyhää vettä.

Keskiaikaisia paholaisia

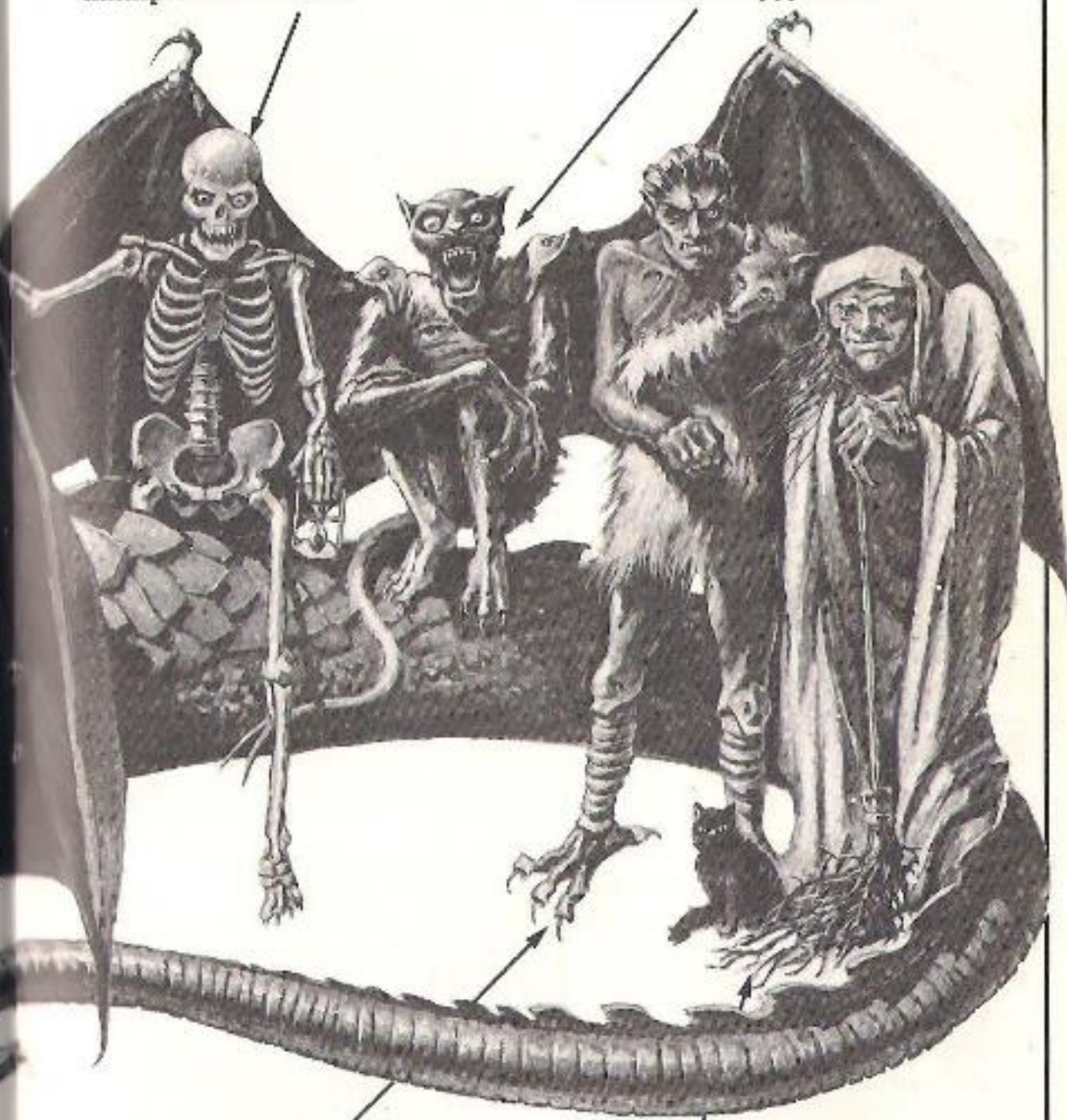
Tällä aukeamalla esitellään muutamia paholaisia joiden uskottiin vaikuttavan Euroopassa keskiajalla. Niitä oli noidiksi väitetyistä vanhoista naisista aina lohikäärmeisiin asti.

Punahatut olivat verenhimoisia skotlantilaisia menninkäisiä. Hatut olivat punaiset verestä, koska ne viskoivat kiviä ohikulkijoiden päälle.

Tämän skandinaavisen lohikäärmeen nimi oli "Niohoggr" eli Ruumiinrepijä. Sen uskottiin kuljettavan kuolleet pois terävissä kynsissään ja syövän heidät luolassaan syvällä maan alla.

Kuolema kuvattiin rutan koettelemalla keskiajalla irvisteleväksi ihmisen luurangoksi. Se tuli yhtäkkiä riistämään ihmisen rakkaimpiensa keskeltä.

Pahat henget muodostivat paholaisen johtaman armeijan. Jokaisella rykmentillä oli kapteeni; tämä on Eurynome, jonka ruokaa olivat ihmisruumiit.

Ihmiset uskoivat myös että ilmassa asui yli seitsemän miljoonaa paholaista. Ne kummittelivat öisin, niitä saattoi huomata matkallaan nielaista ja ne muuttivat ruumiita vampyyreiksi.

Noidilla uskottiin olevan paholaiselta saatuja taikavoimia. Ne levivät sairauksia, nostattivat myrskyjä, muuntautuivat eläimiksi ja vampyyreiksi.

Paholaisaaveet ja jumalat

Jotkut paholaiset olivat jumalia, kuten kuvan Kali ja Xipe Totec, joka saattoi olla hyvin paha.

Luonnonlakien ei uskottu vaikuttavan paholaisiin ja siksi ne pystyivät tekemään itselleen ruumiin ilmasta tai naamioitumaan eläimeksi tai ihmiseksi.

► Karibianmeren saarilla elävien korppikotkien sanottiin olevan paholaisen kanssa sopimuksen tehneiden pahojen noitien haamuja. Paholainen antoi noidille taikavoimia elinajaksi, mutta kuoltuaan niiden oli tuotava paholaiselle joka päivä tuoretta verta.

Öisin korppikotkat riisuiivat nahkansa ja lensivät henkinä etsimään saalista. Jos tällaisen Loogaroo-korppikotkan nahka löydettiin, se jauhettiin suolan ja pippurin kanssa niin ettei noita enää voinut pukea sitä ylleen vaan tuhoutui.

▲ Tämä on meksikolainen paholainen. Xipe Totec, joka janosi verta. Sen sanottiin imevän sitä helvetissä nukahtaneista syntisistä ja sotavangeista joiden veri oli vuodatettu kuiviin uhriksi sille. Xipe Totecin uskottiin tulevan maailmaan aina kun verta vuodatetaan.

◀ Kali on hindulainen tuhon, ruton ja väkivaltaisen kuoleman jumalatar. Tässä se pitelee Raktiviran, paholaisten kuninkaan päätä. Kali kävi sen kanssa julman taistelun, onnistui tappamaan sen tikarin pistolla ja joi sen veren kuiviin.

► Tämä outo otus on yksi rakshasoista. Ne olivat intialaisia paholaisia, jotka kummittelivat hautapaikoilla, herättivät kuolleita ja pelottelivat pappeja. Rakshasoilla oli suuret yliluonnolliset voimat ja ne pystyivät muuntautumaan miensä mukaan. Ne ottivat usein epämuodostuneen ruumiin hahmon, jossa oli järjetön sekoitus raajoja ja kummalliset värit, kuten sinistä, keltaista, vihreää, punaista. Nämä hirviöt olivat hyvin vaarallisia. Niiden pitkät kynnet olivat myrkylliset ja ne söivät mielellään ihmislihaa, joskus jopa toisiaan.

► Yara-Ma oli Australian metsissä kummitteleva paholainen. Ne olivat pikku otuksia, joilla oli karvat vihreänpunainen nahka ja imukupit käsien ja jalkojen paikalla. Ne lymysivät puiden oksilla odottamassa että joku istuisi puun alle. Silloin Yara-Ma hyppäsi alas, kiinnitti imukuppinsa uhrin ja imi veren.

Niillä oli niin valtava suu että ne pystyivät nielaisemaan kerralla kokonaisen ihmisen. Jos Yara-Ma meni syötyään nukkumaan, ateria onnistui joskus kömpimään ulos ja juoksemaan karkuun.

◀ Myös tämä japanilaispaholainen söi mielellään ihmisiä. Se oli nimeltään Kappa ja eli muiden kaltaistensa kanssa joissa ja järvisä. Kappan kidasta oli mahdollista paeta vain kahdella tavalla. Ensimmäinen keino oli syöttää sille kurkkua tai melonia, jotka olivat kappojen mielestä ihmislihaa maukkaampia. Toinen keino oli kumartaa sille. Kappat olivat niin kohteliaita että kumarsivat aina takaisin. Niiden pään päälle varastoitunut, taikavoimia antava neste valui silloin maahan.

Historian "vampyyreita"

Historia tuntee monia verenhimoisia hirmuvaltiaita, mutta pahimpia lienevät prinssi Vlad Dracula tai kreivitär Elisabeth Bathory.

Heistä lukiessaan voisi luulla keskieuropalaisien vampyyritarinoiden muuttuneen todeksi.

Vlad Seivästäjä

Prinssi Vlad Dracula oli 1400-luvulla pienen Valakian prinssi. Nykyisin alue kuuluu Romanian Transsylvaniaan. Bram Stokerin kreivi Draculan esikuvana oli todennäköisesti juuri Vlad Dracula,

verenhimoisuutensa vuoksi kaikilla Euroopassa pelätty mies.

Tiedämme paljon Vlad Draculan elämästä ja seikkailuista, koska niistä kerrottiin aikanaan laajalti ja osa tarinoista on säilynyt meille. Hänet tunnettiin yleensä nimellä Vlad Seivästäjä, sillä hän seivästi puukepeillä tuhansia ihmisiä. Tämä tappamistapa oli erityisen julma, koska seipäät oli öljytty ja pyörästetty päistään. Ne eivät aiheuttaneet suuria haavoja, joten kuolema oli hidas ja hyvin tuskallinen.

Häntä syytettiin myös ihmisten nylkemisestä, paistamisesta, keittamisestä ja silpomisesta. Joskus hän jopa syötti jäännökset uhrien omaisille. Kerrotaan että hän nauhasi hatun kiinni aatelisten päähän mikäli nämä eivät kohottaneet sitä kunnioituksen osoituksena hänen armeijalleen.

Julmista tavoistaan huolimatta Draculaa pidettiin oikeudenmukaisenakin hallitsijana ja sankarina koska hän karkotti 1400-luvulla Euroopan vallanneet turkkilaiset sotajoukot.

Erään turkkilaisia maahantunkeutujia vastaan käydyn taistelun jälkeen prinssi Dracula seivästytti kaikki jotka oli saatu vangiksi. Toisella kertaa hän poltatti 300 vankia elävältä. Vuonna 1476, 46-vuotiaana, Vlad teloitettiin ja hänet haudattiin luostariin.

Elisabeth Bathory

Unkarilainen kreivitär Elisabeth Bathory muurattiin vuonna 1611 erääseen linnansa huoneeseen rangaistukseksi siitä että hän oli antanut tappaa yli 650 nuorta tyttöä kylpeäkseen heidän veressään. Hän uskoi säilyttävänsä siten nuoruutensa ja kauneutensa.

Kreivitär oli hyvin turhamainen, hän pelkäsi vanhenemista eikä halunnut menettää kauneuttaan, josta oli kuulu kaikkialla Euroopassa. Hän keksi veren salaperäisen voiman lyödessään palvelijatartaan niin lujaa, että hänen nenästään syöksyi verta kreivittären käsille ja kasvoille. Hän oli varma siitä että veri oli tehnyt hänen ihonsa entistä kauniimmaksi ja päätti kylpeäkin siinä. Onneton palvelijatar tapettiin, veri valutettiin kylpyammeeseen ja lämmitettiin varovasti. Näin alkoivat kymmenen vuotta jatkuneet raa'at murhat, joiden kohteeksi joutuivat linnaan rahalla ja työtä lupaamalla houkutellut tytöt. Mutta lupausten sijasta heidät lukittiin kidutettaviksi ja pidettiin hengissä mahdollisimman kauan, jotta kaikki veri saatiin talteen kreivittären aamuisia kauneuskylpyjä varten.

▼ Branin linna on lähellä erään Vlad Draculan järjestämän julmimman verilöylyn tapahtumapaikkaa. Nykyisin siellä käy turisteja etsimässä Draculan tarinan todellista taustaa.

Yliluonnollista elokuvissa

Kauhuelokuvat ovat suosittuja koska ihmisistä on hauska pelätä. Niissä esitetään mahdolltomiksi tietämiämme asioita aivan kuin ne olisivat täyttä totta.

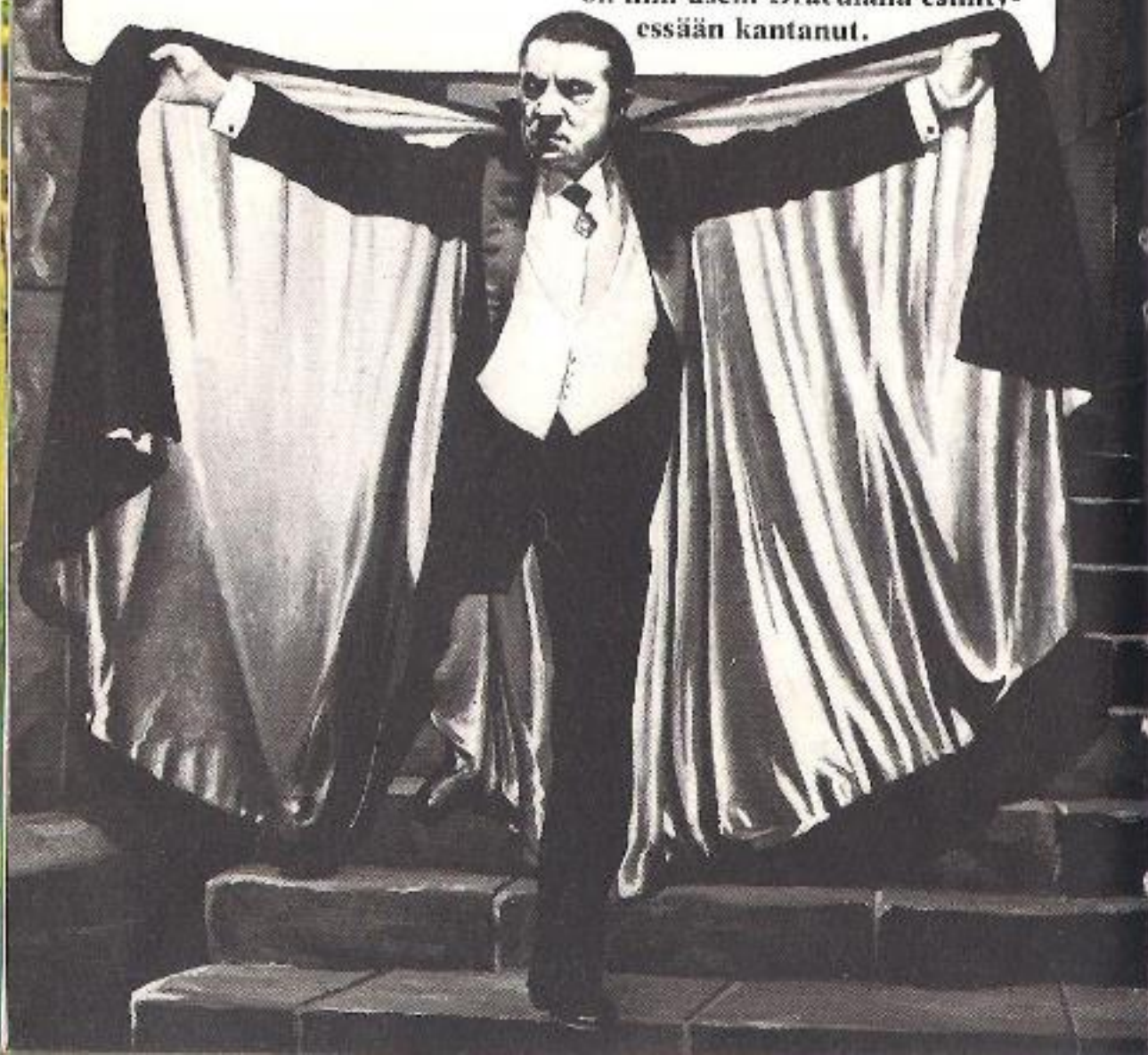
Näemme elokuvissa vampyyreja koko karmessa loistossaan, kulmahampaat paljastettuina ja valmiina käymään kiinni uhrin kurkkuun. Mies muuttuu silmiemme edessä karvaiseksi sudeksi ja juoksee sumuiseen metsään saalistamaan ihmislihaa. Lopussa hyvä aina voittaa pahan. Vampyyri

tuhotaan iskemällä seiväs sen sydämeen ja ihmissusi on ammuttava hopealudilla.

▼ Elokuvan ensimmäinen kuuluisa Dracula, Bela Lugosi oli kotoisin Romaniasta, kuten vampyyritkin usein.

Hän alkoi esittää vampyyrikreiviä vuonna 1927. Elokuva näytännöissä oli mukana sairanhoidaja siltä varalta, että joku katsojista ei kestäisi pelkoa.

Kun Bela Lugosi kuoli vuonna 1956, hänet haudattiin mustaan, punaisella satiinilla reunustettuun viittaansa, jota hän oli niin usein Draculana esiintyessään kantanut.

Pimeyden prinssi

Englantilaisesta Hammer Films -elokuvayhtiöstä tuli 1950-luvun puolivälissä johtava kauhuelokuvien tuottaja. Monet kauhuklassikot filmattiin uudelleen värillisinä käyttäen mahtavia tehokeinoja ja enemmän verta kuin koskaan ennen oli nähty.

Christopher Lee peri Bela Lugosin roolin kuolemattomana kreivinä Hammerin ensimmäisessä vampyyrielokuvassa joka valmistui 1958.

Oikealla Christopher Lee kulmahampaat uhrille paljastettuina elokuvassa "Dracula, pimeyden prinssi". Tässä filmissä kreivi tuhoaa lopullisesti syökmällä hänet linnansa vallihaudan jäiseen veteen.

"Nosferatu"

Tässä kuvassa vampyyrikreivi katoaa aamun kajastaessa Bram Stokerin "Dracula"-nimisen romaanin ensimmäisessä filmiversiossa, joka tehtiin vuonna 1922 nimellä "Nosferatu" - sana on romaniaa ja merkitsee kuolemantonta.

Elokuvien kauhuja

Kauhuelokuvia on tehty monenlaisista oudoista olioista, kuten koneita muistuttavista hirviöistä ja kaikenlaisista ihmispedoista.

Alla olevassa kuvassa näkyy haudastaan nouseva zombi vuonna 1966 valmistuneesta Hammer-elokuvasta "Plague of the Zombies". Zombi on taikakeinoin isäntänsä orjaksi herätetty ruumis.

Tässä Lounais-Englantiin sijoitetussa filmissä paikallinen maanomistaja panee zombiarmeijan töihin tinakaivokseensa. Elokuvan sankarin tehtyä isännän suunnitelmat tyhjiksi zombit eivät vapaudu orjuudesta vaan hajoavat kappaleiksi räjähdyksessä.

▲ Tämä "The Reptile" -nimisen elokuvan käärmenainen on tavallinen tyttö, jonka kiros on muuttanut valtavaksi käärmeeksi. Se syö eläviä eläimiä, mutta mieluiten ihmisiä ja tappaa jopa isänsä ennen kuin se poltetaan hengiltä.

▲ Tyburn-filmin valmistama "The Legend of the Werewolf" kertoo susien kasvattamasta lapsesta. Hänestä tulee ihmispeto, joka muuttuu sudeksi aina täyden kuun aikaan. Hän tekee monta raakaa murhaa ennen kuin jää kiinni ja tapetaan.

Hirviön meikki

Kauhufilmien tähdet tarvitsevat karmean erikoismeikin. Vampyyrit puuteroidaan, jotta ne näyttäisivät kuolleilta. Niiden terävät kulmahampaat ovat hammaslääkärin erityisesti valmistamia. Christopher Lee käytti punaisia piilolaseja.

Ihmissudenkin meikkaaminen on hyvin vaikeaa. Kun Lon Chaney Jr esitti ihmissutta vuonna 1941, hänen kasvoihinsa liimattiin satoja jakkihärän karvoja susimaisen vaikutelman aikaansaamiseksi. Filmatessa kohtausta, jossa hän muuttui sudeksi, meikkiä oli vaihdettava 21 kertaa ja aikaa tarvittiin kokonainen päivä.

Opas yliluonnolliseen

Tässä jaksossa on kerrottu monista vampyyreiden, ihmisusien ja paholaisten maailman tärkeistä hahmoista. Näillä sivuilla luetellaan muutamia muita tämän oudon maailman otuksia sekä näihin tarinoihin liittyviä kasveja ja eläimiä.

LEPAKKO: Vampyyrilepakot elävät luolien ja puun onkaloiden kaltaisissa pimeissä paikoissa eri puolilla Väli- ja Etelä-Amerikkaa. Ne ovat saaneet nimensä tarinoiden verta imevien vampyyrien mukaan, koska ne ovat yöeläimiä ja elävät muiden eläinten verellä.

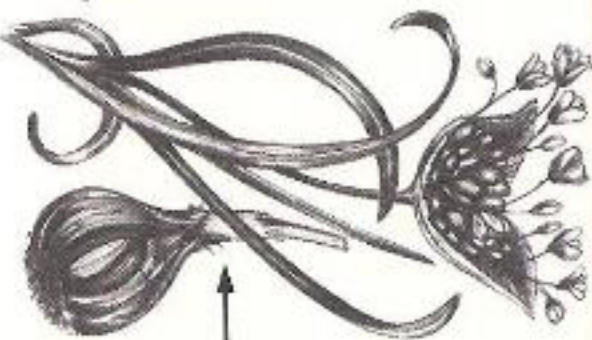
Vampyyrilepakko ei yleensä hyökkää ihmisten kimppuun, mutta koska sen purema on melko kivuton, se voi imeä nukkuvan eläimen veren uhrin huomaamatta.

BRUXAS: Portugalilainen naispuolinen vampyyri, joka lensi yöllä linnun hahmossa. Se joi omien lastensa veren ja säilytti yksinäisiä kulkijoita.

DHAMPIR: Vanhan transsylvanialaisen tarinan mukaan dhampir-niminen vampyyrin poika oli ainoa, joka pystyi näkemään tai tappamaan näkymättömiä vampyyreita.

DRACUL: Tämä romaniankielinen sana merkitsee paholaista tai lohikäärmettä. Vlad Seivästäjää sanottiin Draculaksi, koska hänen isänsä nimi oli Dracul ja romaniankielessä sanan loppuun lisätty a antaa sille merkityksen "jonkun poika". "Dracula" merkitsee siis "Paholaisen poika".

LEMMIKKI: Noidan lemmikkieläin auttaa taikojen teossa. Yleisin eläinseuralainen on ollut kissa. Tarinoissa on mainittu noitten seuralaisina rupisammakoita, mustarastaita ja melkein kaikkia pikkueläimiä, joskus paholaisiakin.

VALKOSIPULI: Sipulikasvi jota käytetään usein ruuan maustamiseen. Sitä on myös käytetty monin tavoin suojauduttaessa pahoja henkiä ja vampyyreitäkin vastaan. Vanhan islamilaisen tarinan mukaan paikkaan, johon Saatana ensimmäiseksi astui paratiisista karkottamisen jälkeen, kasvoi valkosipuli.

HARPYIJAT: Nämä naishirvlöt olivat siivekkäitä noitia, joiden uskottiin vainoavan muinaisia kreikkalaisia. Ne velvät kuolleita helvettiin ja söivät hukkuneita merimiehiä.

ITZPAPALOTL: Atsteekkien pelottava paholainen, joka oli naisen ja perhosen risteytymä. Kiviset veitset ympäröivät sen siipiä ja sen kielikin oli veitsi. Sillä oli myös taikaviitta, jonka avulla se muutti itsensä vaarattoman näköiseksi perhoseksi.

JARACACA: Julma brasilialainen, käärmeen muotoinen vampyyri. Sen sanottiin varastavan äidinmaitoa äidin imettäessä lastaan. Samalla Jaracaca pani häntänsä lapsen suuhun.

JIGAR-KHOR: Tämä oli yksi monista verta imevistä noidista ja hengistä, joiden on sanottu kummittelevan Intian viidakoissa. Jigar-khorit olivat naispuolisia henkiä, joiden uskottiin voivan varastaa uhrinsa maksa vain tuijottamalla ja loitsuja lukien.

VEDENHALTIJA: Hevosien muotoinen skotlantilainen paholainen. Joka löysi vedenhaltijan piileksimässä joen rannalla ja yritti ratsastaa sillä veden yli, ei päässyt koskaan perille. Vedenhaltija hukutti aina uhrinsa ennen kuin söi heidät.

LAMIA: Vampyyrimainen paholainen, jolla on kauniin naisen kasvot mutta käärmeen ruumis. Kreikkalaisten tarinoiden mukaan Lamia lihotti nuoret miehet ennen kuin söi heidät.

LEMMENMARJA: Tällä plenellä kasvilla uskottiin olevan pahoja voimia, sillä sen sanottiin kasvavan hirsipuun alla ja käyttävän ravinnokseen hirressä riippuvien rikollisten verta ja lihaa. Kasvin poimiminen oli vaarallista, koska maasta vedettäessä se kirkui äänellä, joka tappoi jos sen kuuli.

MARA: Tanskalainen vampyyri, joka oli päivisin kaunis nainen mutta imi öisin nuorten miesten verta. Joka rakastui siihen, kärsi hirvittävästä tukehtumisen ja kuristumisen tunteesta, mutta se voitiin pelottaa tiehensä veitsellä.

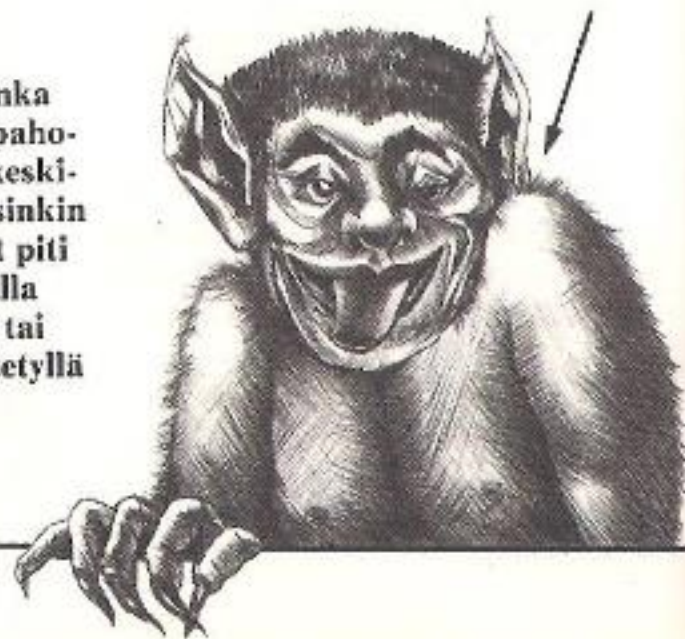
NOITAVALKEAT: Tuli jonka uskottiin voivan karkottaa pahoja henkiä. Niitä sytytettiin keskiajalla vaikeina aikoina, varsinkin ruton riehuttaessa. Nämä tulet piti sytyttää yöllä, joko hieromalla vastakkain kahta puupalaa tai toisesta noitavalkeasta sytytetyllä oksalla.

OWENGAT: Vampyyreja Pohjois-Afrikan Guineasta. Ne olivat aineellisen muodon saaneita julmien esiisien tai kuolleiden taikureiden pahoja henkiä. Owenga-uskosta seurasi, että kaikki vuotanut veri puhdistettiin pois ja veren tahrimat esineet hävitettiin, jotta owengat eivät olisi saaneet ruokaa.

SAATANA: Juutalaisen ja kristittyjen uskon mukaan Saatana oli enkeli, joka johti kapinaa Jumalaa vastaan. Rangaistukseksi hänet lähetettiin helvettiin, mistä hän johtaa taistelua kaikkea maailmassa olevaa hyvää vastaan.

STRIGET: Nämä kreikkalaiset pahalaiset lensivät öisin lintuina ja veivät lapsia kehdoista syödäkseen heidän lihansa ja juodakseen veren.

THAYE TASE: Burmalainen pahalaisyppi. Ne ilmestyvät varsinkin kolera- ja isorokkoepidemioiden aikana pilkkaamaan kuolevia ja nauramaan heidän tuskilleen. Niiden sanotaan olevan vampyyrien lailla väkivaltaisen kuoleman kokeneiden ihmisten sieluja.

VAMPYYRI: Sana tulee todennäköisesti turkin kielen sanasta oupir, joka merkitsee verenimijää.

Arnold Paolen ja kreivi Draculan kaltaisten tavallisten vampyyreiden lisäksi tässä kirjassa on esitelty 19 erilaista vampyyria. Kaikilla maailmassa kerrotaan kummallisia tarinoita ja taikauskoisten ihmisten vilkas mielikuvitus on loihtinut niin monenlaisia vampyyreja, että kaikkien niiden esitleminen on mahdotonta.

VRYKOLAKAT: Kreikkalaisten vampyyritarinoiden mukaan tämä ruma otus on pahalaisen henkiin herättämän julman miehen ruumis. Se istuu nukkuvan uhrinsa päälle ja tappaa hänet tukehduttamalla.

VIRVATULET: Kajastava tuli, jonka voi nähdä joskus yöllä mätänevien kasvien yläpuolella. Kun kasvit hajoavat, niistä erittyy joskus itsestään palavaa kaasua. Ennen kuin tätä ilmiötä opittiin ymmärtämään, virvatuliin liittyi paljon taikauskoisia käsityksiä.

Eriään kiinalaisen tarinan mukaan virvatulet olivat vampyyrien kaltaisia pahoja henkiä, jotka kohosivat vuotaneesta verestä tai ruumisarkkujen mätänevästä puusta. Niiden sanottiin aiheuttavan ihmisille sairauksia ja tuhoavan sadon polttamalla tähkät. Vampyyrien tavoin nekin ilmestyivät näkyviin vain öisin.

SUSI: Tämä aikoinaan Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa yleinen, mutta nykyisin harvinainen eläin on antanut aiheen moniin kummallisiin tarinoihin.

Englannin viimeiset villisudet tapettiin 1700-luvun lopulla. Vaikka sudet tappavat muita eläimiä, ne eivät yleensä hyökkää ihmisen kimppuun.

ZOTZ: Maya-kansan tarinoissa esiintyvä eteläamerikkalainen pahalainen. Zotzit olivat rumia siivekkäitä otuksia, joilla oli koiran pää. Ne asuivat helvetissä ja joivat kaikkien hallitsemalleen alueelle sattuneiden veren.

Testaa tietosi

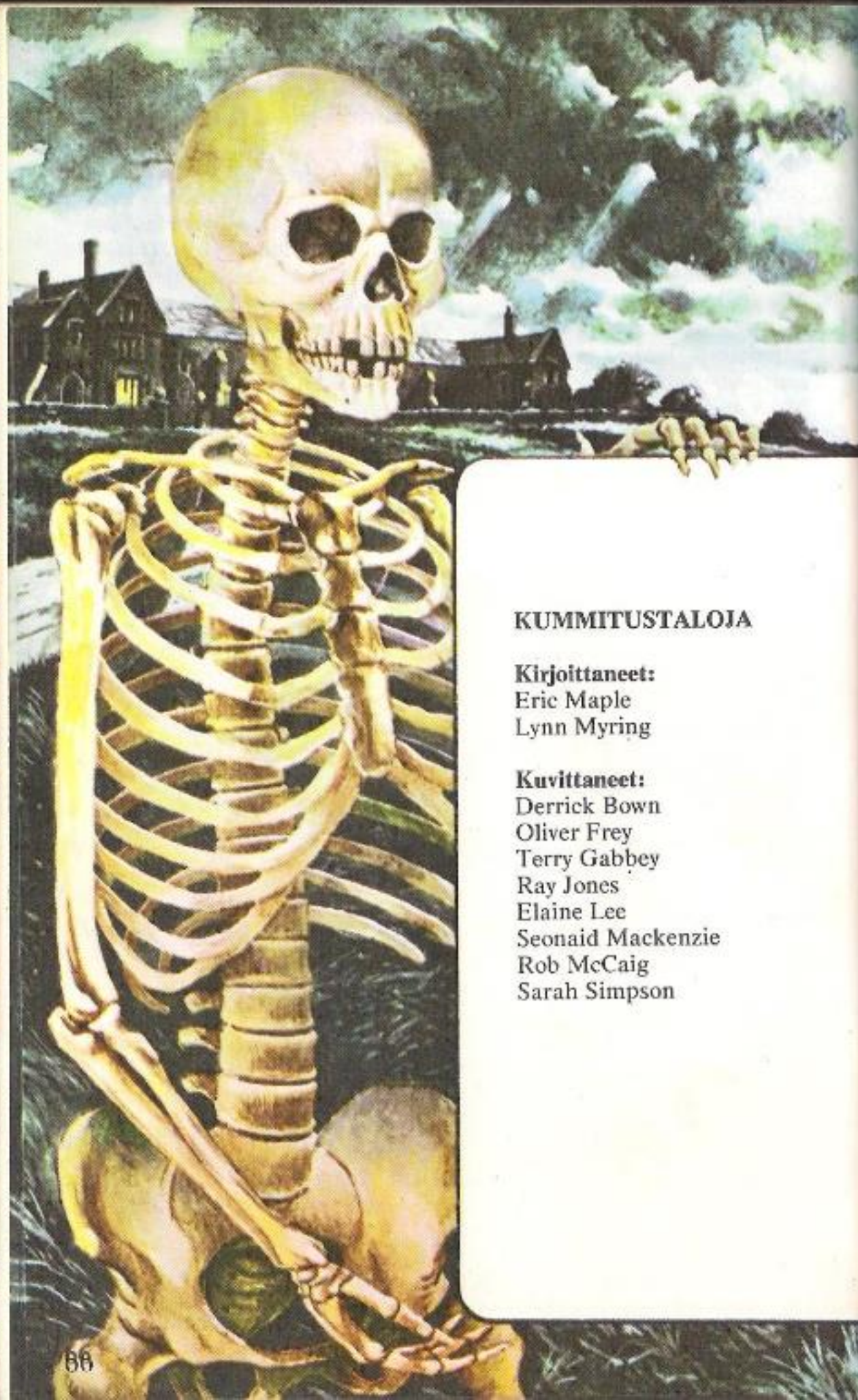
Luettuasi nyt vampyyreista, ihmissusista ja paholaisista, voit testata tietosi yrittämällä vastata näihin kysymyksiin. Vastaukset ovat seuraavan sivun lopussa. Ne on painettu ylösalaisin ja väärään suuntaan, jotta luntaaminen olisi vaikeampaa. Lue vastaukset sivun ylälaitaan asettamasi peilin kautta.

1. Ketkä uskoivat vampyyreiden jättävän luunsa hautaan?
2. Mainitse neljä tapaa suojautua vampyyreilta.
3. Miksi ihmissudet pitäisi mieluummin polttaa kuin haudata kuoleman jälkeen?
4. Minkä harvinaisen sairauden uhri voi vaikuttaa kuolleelta?
5. Kuka on hindulainen tuhon, ruton ja väkivaltaisen kuoleman jumalatar?
6. Mitä olivat "ruumisvarkaat"? Mitä he tekivät?
7. Mitä kappat syövät mieluummin kuin ihmislihaa?
8. Mihin aikaan päivästä vampyyrit yleensä lähtevät haudoistaan?
9. Mikä vampyyri pystyi muuttamaan kissaksi, sammakoksi tai verta imeväksi hyönteiseksi?
10. Kuka kylpi aamuisin ihmisen veressä?
11. Minkä nimiset skotlantilaiset menninkäiset heittelivät ohikulkijoita kivenjärkeillä?
12. Mitä ihmissusien sanottiin tekevän turkilleen kun ne muuntautuivat ihmishahmoon?
13. Minkä maalaiset vampyyrit kellsivat arkussaan veressä?
14. Millä nimellä kutsutaan taikavoimin henkiin herätettyä ruumista, josta tulee isäntänsä orja?
15. Mikä skotlantilainen paholainen oli hevosen näköinen?
16. Miksi navahointiaanit sanoivat pahoja henkiä?
17. Kuka kirjoitti romaanin "Dracula"?
18. Minkä kasvin sanottiin kasvavan hirsipuun alla ja käyttävän ravinnokseen rikollisten verta?
19. Miten malesialainen pelesit-vampyyri on syntynyt?
20. Miten ihmissusi on viisainta tappaa?
21. Kuinka monen paholaisen uskottiin keskiajalla elävän ilmassa?
22. Mitä kukkia pantiin vampyyreiden hautaan, etteivät ne olisi nousseet sieltä?
23. Mistä muronyvampyyreja sanottiin löytyvän?
24. Minkä nimisen piispan ihmistorrien sanottiin kalunneen kuoliaaksi?
25. Miksi eläimiksi muuttuivat intialaisen tarun mukaan ihmiset, jotka eivät maksaneet velkojaan?
26. Millä ihmiset allekirjoittivat sopimuksen myytyään sielunsa paholaiselle?
27. Mitä sanottiin tapahtuvan sille, joka joi suden kypälän jälkeen kerääntynyttä vettä?
28. Millä vampyyrillä oli kahdenlainen ruumis?
29. Mihin vampyyrit yleensä puri uhriaan?

30. Minkä niminen vampyyri pystyi muuttumaan pöllöksi?
31. Mikä oli prinssi Vlad Draculan liikanimi?
32. Kuka elokuvanäyttelijä haudattiin vampyyrinviitassaan?
33. Kuinka monta häntää japanilaisilla vampyyrikissoilla oli?
34. Mikä oli nimeltään koiran päinen, verta juova mayakansan paholainen, jonka sanottiin asuvan helvetissä?
35. Mikä on Dhampir?
36. Kuka muutti Norjan prinssi Björnin karhuksi?
37. Miksi vampyyreiden suu täytettiin haudattaessa valkosipulilla?
38. Minkä niminen vampyyri istuu uhrinsa päällä ja tukehduuttaa hänet?
39. Mikä sairaus saa potilaan luulemaan itseään ihmissudeksi?
40. Miten Loogaroo-korppikotkan nahka tuhotaan?
41. Minkälaisia oireita bajangin hyökkäys aiheutti?
42. Minkä nimisen norjalaisen jumalan sanottiin antavan berserkeille suuret voimat taistelussa?
43. Minkä maalainen vampyyri puri omia käsiään ja jalkojaan?
44. Mitä merkitsi Niohoggr-lohikäärmeen nimi?

Vastaukset

1. Kukaan ei uskoisikaan vampyyrien jättävän luunsa hautaan.
2. Ompelut, kirkonkello, kirkonkello, kirkonkello.
3. Ihmissudet pitäisi mieluummin polttaa kuin haudata kuoleman jälkeen.
4. Minkä harvinaisen sairauden uhri voi vaikuttaa kuolleelta?
5. Kuka on hindulainen tuhon, ruton ja väkivaltaisen kuoleman jumalatar?
6. Mitä olivat "ruumisvarkaat"? Mitä he tekivät?
7. Mitä kappat syövät mieluummin kuin ihmislihaa?
8. Mihin aikaan päivästä vampyyrit yleensä lähtevät haudoistaan?
9. Mikä vampyyri pystyi muuttamaan kissaksi, sammakoksi tai verta imeväksi hyönteiseksi?
10. Kuka kylpi aamuisin ihmisen veressä?
11. Minkä nimiset skotlantilaiset menninkäiset heittelivät ohikulkijoita kivenjärkeillä?
12. Mitä ihmissusien sanottiin tekevän turkilleen kun ne muuntautuivat ihmishahmoon?
13. Minkä maalaiset vampyyrit kellsivat arkussaan veressä?
14. Millä nimellä kutsutaan taikavoimin henkiin herätettyä ruumista, josta tulee isäntänsä orja?
15. Mikä skotlantilainen paholainen oli hevosen näköinen?
16. Miksi navahointiaanit sanoivat pahoja henkiä?
17. Kuka kirjoitti romaanin "Dracula"?
18. Minkä kasvin sanottiin kasvavan hirsipuun alla ja käyttävän ravinnokseen rikollisten verta?
19. Miten malesialainen pelesit-vampyyri on syntynyt?
20. Miten ihmissusi on viisainta tappaa?
21. Kuinka monen paholaisen uskottiin keskiajalla elävän ilmassa?
22. Mitä kukkia pantiin vampyyreiden hautaan, etteivät ne olisi nousseet sieltä?
23. Mistä muronyvampyyreja sanottiin löytyvän?
24. Minkä nimisen piispan ihmistorrien sanottiin kalunneen kuoliaaksi?
25. Miksi eläimiksi muuttuivat intialaisen tarun mukaan ihmiset, jotka eivät maksaneet velkojaan?
26. Millä ihmiset allekirjoittivat sopimuksen myytyään sielunsa paholaiselle?
27. Mitä sanottiin tapahtuvan sille, joka joi suden kypälän jälkeen kerääntynyttä vettä?
28. Millä vampyyrillä oli kahdenlainen ruumis?
29. Mihin vampyyrit yleensä puri uhriaan?
30. Minkä niminen vampyyri pystyi muuttumaan pöllöksi?
31. Mikä oli prinssi Vlad Draculan liikanimi?
32. Kuka elokuvanäyttelijä haudattiin vampyyrinviitassaan?
33. Kuinka monta häntää japanilaisilla vampyyrikissoilla oli?
34. Mikä oli nimeltään koiran päinen, verta juova mayakansan paholainen, jonka sanottiin asuvan helvetissä?
35. Mikä on Dhampir?
36. Kuka muutti Norjan prinssi Björnin karhuksi?
37. Miksi vampyyreiden suu täytettiin haudattaessa valkosipulilla?
38. Minkä niminen vampyyri istuu uhrinsa päällä ja tukehduuttaa hänet?
39. Mikä sairaus saa potilaan luulemaan itseään ihmissudeksi?
40. Miten Loogaroo-korppikotkan nahka tuhotaan?
41. Minkälaisia oireita bajangin hyökkäys aiheutti?
42. Minkä nimisen norjalaisen jumalan sanottiin antavan berserkeille suuret voimat taistelussa?
43. Minkä maalainen vampyyri puri omia käsiään ja jalkojaan?
44. Mitä merkitsi Niohoggr-lohikäärmeen nimi?

Osa 2

KUMMITUS- TALOJA AAVEITA JA KUMMITUKSIA

Aluksi

Ihmiset ovat uskoneet satoja vuosia, että joissakin taloissa kummittelee. Aavemaisia hahmoja on ilmestynyt salaperäisesti ja ne ovat kadonneet jälkiä jättämättä.

Tässä osassa on yli 70 kummitusjuttua. Lisäksi kerrotaan, miten kummituksista on yritetty päästä eroon ja annetaan sekä luonnollisia että yliluonnollisia selityksiä kaikenlaiselle kummittelulle. Valekummituksistakin kerrotaan ja neuvotaan, miten "kummituksia" voi valokuva-
ta.

Sisällys

Mikä on kummitustalo?	68	Eläinaaveita	98
Aavelajeja	70	Kummittelua Amerikassa	100
Maailman kuuluisin kummitustalo?	72	Walsinghamin kummitukset	104
Borleyn pappila sisältä	74	Australialaisia aaveita	106
Elävien aaveita	76	Kiinalaisia kummituksia	108
Poltergeistit	78	Hautajaismenoja	110
Päättömiä kummituksia	80	Kummituksia kirjallisuudessa	112
Kummitusten tehtäviä	82	Aaveiden karkottaminen	114
Aaveet ja kuuluisuudet	84	Kummittelun tutkiminen	116
Kuninkaallisia kummituksia	86	Huijausta ja erehdyksiä	118
Kummituslinnoja	88	Valokuvia kummituksista	120
Aavetaisteluita	90	Selityksiä?	122
Aaveliikennettä	92	Opas yliluonnolliseen	124
Aaveita merellä	94	Testaa tietosi	128
Kummituksia vuorilla	96		

KUMMITUSTALOJA

Kirjoittaneet:

Eric Maple
Lynn Myring

Kuvittaneet:

Derrick Bown
Oliver Frey
Terry Gabbey
Ray Jones
Elaine Lee
Seonaid Mackenzie
Rob McCaig
Sarah Simpson

Mikä on kummitustalo?

Vaikuttaa siltä että joissakin taloissa asuu elävien ihmisten lisäksi myös yliluonnollisia olentoja.

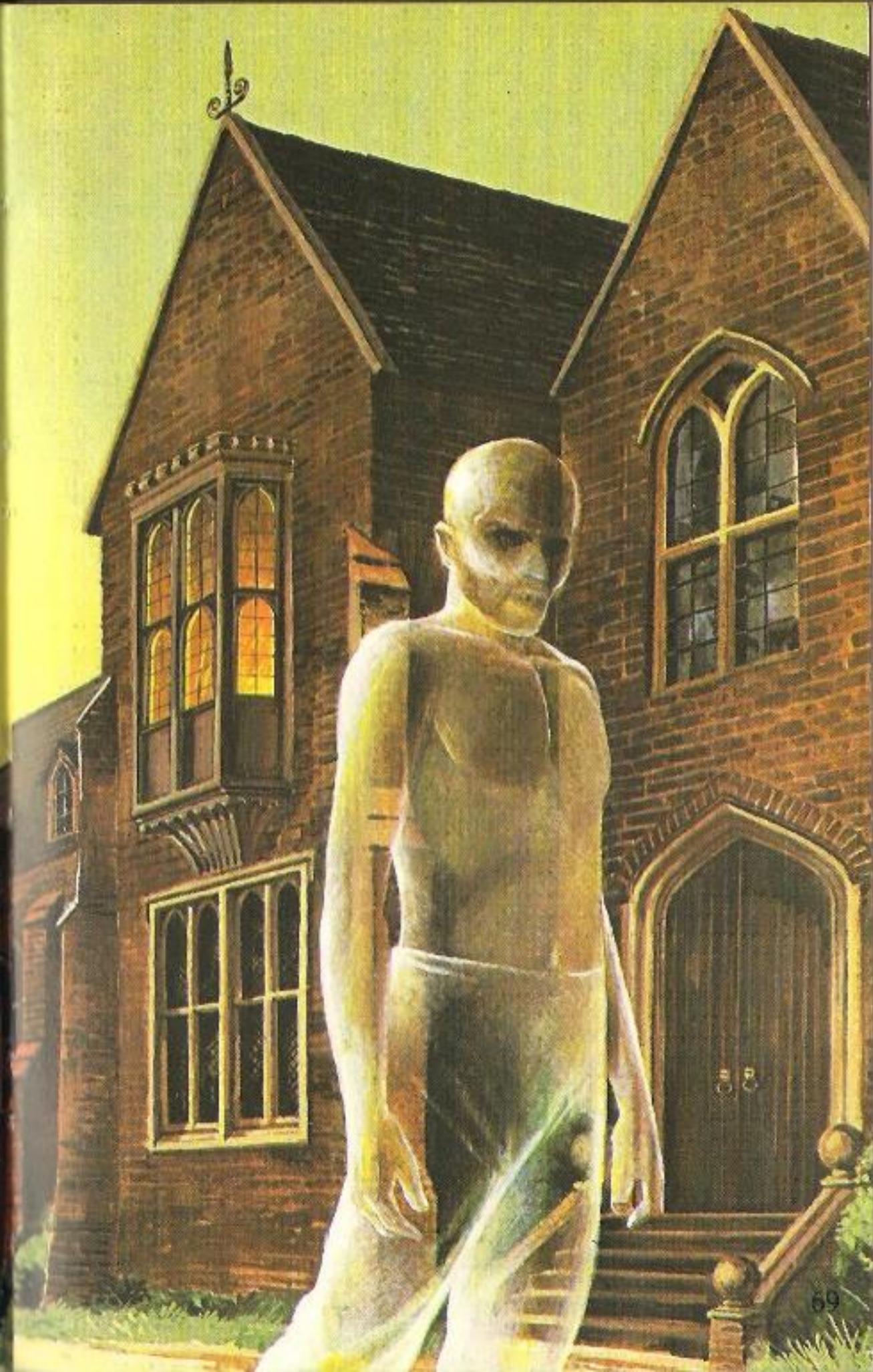
Aaveasukas voi ilmaista itsensä eri tavoin. Joskus se on ilmeisesti jonkun kuolleen henki. Talossa asuvat ihmiset saattavat kuulla voihketta ja valitusta keskiyöllä, askelten ääniä tai muita silloin kuin ihmisiä ei ole paikalla. He näkevät ehkä outoja valoja tai usvaisia aavehahmoja. He voivat nähdä täysin inhimillisiltä vaikuttavia olentoja - joilta tosin puuttuu pää tai jotka voivat kulkea seinien läpi.

Joskus kummitustaloissa tapahtuu ilmiöitä, jotka eivät ole ihmisolentojen aiheuttamia - outoja hajuja saattaa ilmetä, suljetuissa huoneissa vetää ja lämpötilat vaihtelevat äkkiäisesti. Joskus valot syttyvät ja sammuvat ja esineet liikkuvat nähtävästi omia aikojaan.

Joskus kummittelu loppuu heti kun tietty ihminen muuttaa pois talosta. Toisinaan osoittautuu tarpeelliseksi turvautua asiantuntijan apuun, yleensä papin, joka tietää, miten kummituksia käsitellään.

Tutkittaessa paikkoja joissa kummittelee, osoittautuu usein, että niiden menneisyyteen liittyy jokin murhenäytelmä. Siksi monet uskovat kummittelun johtuvan siitä, että jonkun paikkaan liittyvän ihmisen henki on jäänyt maan päälle eikä pääse henkimaailmaan. Vain harvoissa taloissa kummittelu on jatkuvaa. Useimmissa sitä esiintyy vain tiettyinä aikoina vuodessa tai aave näyttäytyy vain kerran.

Monia kummittelutapauksia on tutkittu perinpohjaisesti ja joillakin on todettu olevan luonnollinen selityksensä. Jotkut jäävät selitystä vaille, ainakin vielä toistaiseksi.

Aavelajeja

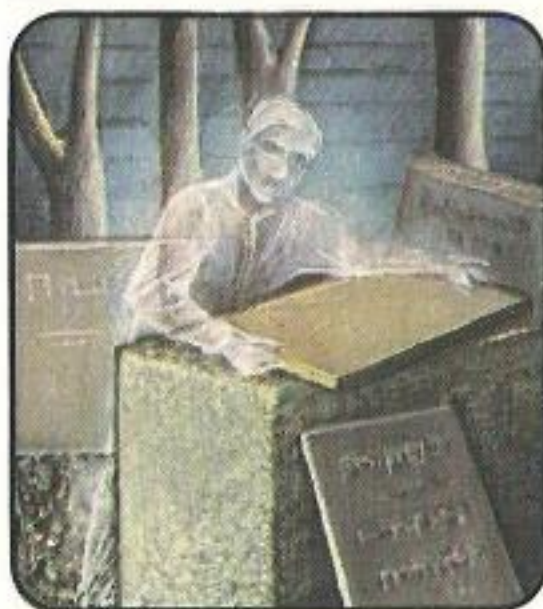
Vaikka aaveiden yleensä kerrotaan olevan ihmisen näköisiä, kummittelua on monta lajia. Joskus aaveita ei tunnisteta henkiolennoiksi, koska ne näyttävät aivan aineellisilta ja todellisilta. Nämä ovat yleensä vastikään kuolleiden aaveita. Useimmiten ne ilmestyvät sukulaisille tai ystäville juuri

kuoleman hetkellä.

Monia kummituksia ympäröi loistava valo, kuin sädekehä tai jopa tuli. Jotkut aaveet ovat värittömiä ja läpikuultavia. Ne ovat kuin huonekalujen tai seinien osia huoneessa jossa ilmestyvät. Tällä aukeamalla näet esimerkkejä yleisimmistä aavelajeista.

► Kaikki aaveet eivät ole näkyviä, vaikka niiden aiheuttamia ääniä kuullaan.

Kun eräs työmies kuoli Italiasa muutama vuosi sitten, hänen ystävänsä kuulisivat askelten ääntä työpaikalla. He kutsuivat paikalle valokuvaajan varmistamaan epäilynsä kummittelusta. Vaikka työmiehet eivät koskaan nähneet aavetta, keskiyöllä otetussa valokuvassa näkyi selvästi aaveen utuinen hahmo. Se oli kuollut työmies, joka seiso i työpöytänsä äärellä, aivan kuin eläessäänkin.

◀ Roomassa nähtiin tulinen aave vuonna 1683. Muuan mies heräsi ja näki vuoteensa vierellä aavenaisen. Sillä oli yllään valkoinen puku ja sen olemus säteili kirkasta, koko huoneen valaisevaa valoa.

Aave alkoi puhua ällistyneelle miehelle kirkkaiden liekkien leimutessa. - Katso siihen, mihin kosketan, nainen sanoi ennen kuin katosi. Peite oli palanut ja siinä näkyi aaveen oikean käden jättämä kärventynyt jälki.

◀ Jotkut aaveet haalistuvat vanhetessaan. Eräässä vanhassa talossa nähtiin 1700-luvulla punaisiin pukeutunut aavenainen, jolla oli musta päähine. 70 vuoden kuluttua sama aave nähtiin vaaleanpunaisessa asussa. 1800-luvun puolivälissä naisella oli valkoinen puku ja harmaat hiukset. 1939 siitä oli jäljellä vain askelten ääni ja puvun suhahtelu. Vuonna 1971 talon purkajat vain aistivat sen läsnäolon.

► Aaveiden ajatellaan usein olevan verhoutuneita valkoisiin ehkä siksi, että alkoinaan ihmiset haudattiin valkoiseen kääriinliinaan kiedottuna. Kuningas Kaarle I näki vuonna 1645, Englannin sisällissodan aikana, hiljan teloitettun uskollisen ystävänsä, Straffordin kreivin, tällaisena aaveena. Se sanoi kuninkaalle että seuraavaksi päiväksi aiottu taistelu päättyisi tappioon. Kaarle ei piitannut ennustuksesta - ja taistelu päättyi raskaaseen tappioon.

◀ Joskus koneetkin kummittelevat. Abraham Lincolnin hautajaisjunan kerrotaan kummittelevan rataosuudella, jolla se kuljetti presidentin ruumista kun hänet oli murhattu vuonna 1865.

Kerrotaan, että junan ohitessa aseman kaikki kellot pysähtyivät. Lincolnia ei ole koskaan nähty junassa (vaikka hänen haamunsa on ilmestynyt Valkoisessa Talossa), mutta yhdessä junanvaunussa on nähty luuranko-orkesteri.

Maailman kuuluisin kummitustalo

Borleyn kylään, noin sadan kilometrin päähän koilliseen Lontoosta, rakennettiin vuonna 1863 uusi pappila vanhan paikalle. Se tuli kuuluisaksi erilaisista kummituksistaan ja muista kummallisuuksistaan. Talo paloi vuonna 1939 ja sitä ennen siellä kerrottiin nähdyn aaveita yli 200 kertaa. Nykyisin pappilasta on jäljellä vain tarinoita - ja paljon vastausta vaille jääneitä kysymyksiä.

1. Borleyn kylän asukkaat kertovat nunnan kummitelleen seudulla satoja vuosia. Sillä oli usein tapana kulkea pappilan mailla ja vielä nykyisinkin sen nähdään leijuvan "Nunnan tieksi" kutsutulla polulla.

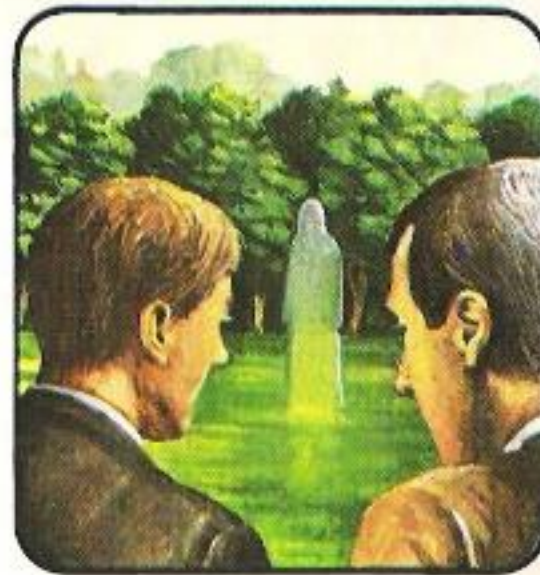
2. Rakennuttaessaan pappilan pastori Henry Bull sijoitti kesämajan Nunnan tielle päin niin, että hän saattoi istua siellä katselemaan sitä. Nunna säikäytti ihmisiä tuijottamalla sisälle uuden talon ikkunoista.

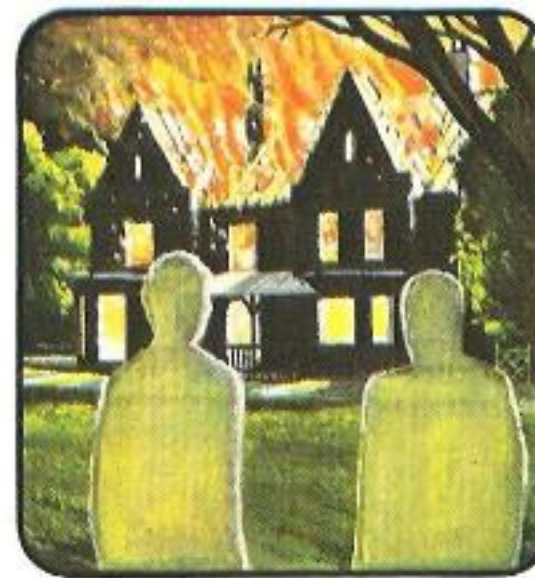
3. Niihin aikoihin tapahtui muutakin selittämätöntä. Tietä pitkin kiitivät aavehevokset ja -vaunut, kellot soivat ja talon ympärillä lenteli esineitä. Askelten ja muita ääniä kerrottiin kuullun, hahmoja nähdyn ja jopa outoja hajuja havaitun.

4. Vuonna 1930 taloon muuttivat pastori Foyster ja hänen vaimonsa Marianne. Pian sen jälkeen seinille alkoi ilmestyä kummallisia, viesteiltä vaikuttavia sanoja. Yhdessä lauseessa sanottiin vain: "Auta, Marianne".

5. Ansioitunut aaveiden tutkija Harry Price vuokrasi pappilan vuodeksi 1937. Hänen 48 havainnoitsijaansa kokosivat valtavan aineiston oudoista tapahtumista. He näkivät nunnan kulkevan nurmikolla. Muita aavemaisia hahmoja kulki seinien läpi.

6. Vuonna 1939 pappila tuhoutui tulipalossa. Aaveet katselivat liekkien loimua. Raunioiden tutkijat näkivät valoja, kuulivat koputuksia ja totesivat selittämättömiä lämpötilan vaihteluita paikalla, jolla talo oli ollut.

7. Harry Price palasi vuonna 1943 jatkamaan tutkimuksiaan. Kaivaessaan kellarissa hän löysi palan nuoren naisen leukaluuta. Hän oli varma, että se oli aavenunnan ja toimitti sen haudattavaksi kristillisin menoin toivoen kummittelun siten loppuvan.

Borleyn pappila sisältä

Kummittelua näyttää tapahtuneen miltei kaikissa Borleyn pappilan huoneissa. Tämä kaavakuva näyttää, missä monet oudot ilmiöt havaittiin.

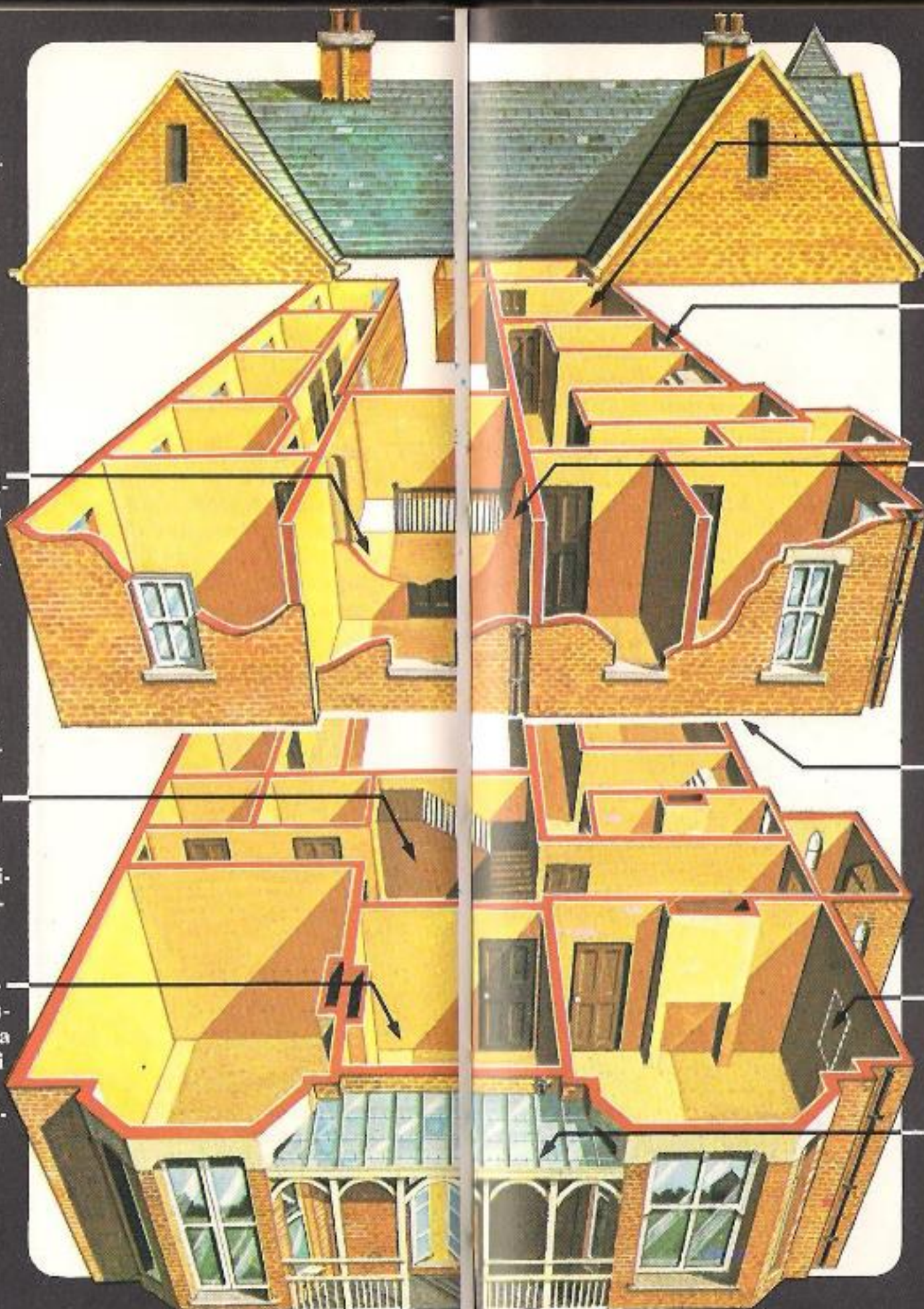
Nykyäänkin, kun paikasta ei enää ole jäljellä mitään, aavenunnan sanotaan näyttäytyvän alueella.

Alakerran aulassa oli kohta, jota sanottiin "kylmäksi pisteeksi". Siinä seisseistä ihmisistä tuntui usein erittäin kylmältä. Kokeet osoittivat, että kyseisen kohdan lämpötila oli joskus jopa kuusi astetta alempi kuin ympäristössä.

Pappilan pääportaikossa kuultiin usein ylös- tai alaspäin kulkevaa askelten ääntä. Pappilassa aiemmin asuneen pastorin haamu seurasi kerran uuden pastorin vaihtoa yläkertaan.

Aaveista oli ilmeisesti erityisen hauskaa viskoa esineitä portaita alas. Lukituista huoneista kadonneet koriste-esineet ja pullo löytyivät usein sirpaleina portaiden juurelta.

Tässä huoneessa Harry Price työskenteli tutkiessaan kummittelua vuonna 1937. Muuan huoneessa yksin istunut mies kuuli avainta käännettävän lukossa. Hän katsoi ympärilleen ja totesi oven olevan yhä kiinni, avain oli huoneen puolella ja ovi selvästi lukossa. Sen, joka oli lukinnut oven, täytyi siis olla huoneessa tutkijan kanssa, vaikka tämä ei nähnytäkään ketään.

Keittiön yläpuoleisissa makuuhuoneissa kuultiin selittämätöntä askelten ääntä. Ovien lukot sulkeutuivat ja avautuivat kuin itsestään.

Jopa kylpyhuoneissakin kummitteli. Eräs oven ohi kulkenut nainen sai mustan silmän näkymättömän käden lämmäytettyä häntä kasvoihin. Arvoituksellista kirjoitusta ilmestyi aulan seinään, juuri kylpyhuoneen ulkopuolelle.

Tässä makuuhuoneessa, jota sanottiin "siniseksi huoneeksi" kerrottiin kummitelleen eniten. Salaperäiset voimat kiskoivat ihmisiä vuoteistaan. Esineitä kohosi ilmaan tai katosi, toisia taas ilmestyi kuin tyhjästä. Pricen tutkimusten aikana sieltä löydettiin kultasormus ja vanha takki, jota kukaan ei ollut ennen nähnyt.

Näkymättömät aaveet viskoivat joskus astioita keittiössä. Kerran siellä materialisoitui useita viinipulloja. Ne leijuivat jonkin aikaa ja särkyivät sitten lattialle. Palvelijoiden kutsumiseen käytetyt kellot soivat usein itsestään. Ne soivat jopa senkin jälkeen, kun niiden sähköjohtot oli katkaistu.

Henry Bull muurautti umpeen yhden ruokasalin ikkunoista, koska nunna oli alkanut katsella siitä haikana sisään perheen syödessä.

Harry Pricen käydessä talossa ensimmäisen kerran vuonna 1929 verannan lasikaton läpi lensi tiilenpuolikas ja hän sai lasinsirpaleita päälleen. Talo oli silloin aivan tyhjä ja lukittu.

Elävien aaveita

Ihmiset kertovat joskus nähneensä läheisen ystävänsä tai sukulaisensa hengen, kun kyseinen henkilö on todellisuudessa ollut jossain kaukana.

Nämä "elävien aaveet" yrittävät usein ilmestyessään kertoa olevansa vaikeuksissa ja tarvitsevansa apua.

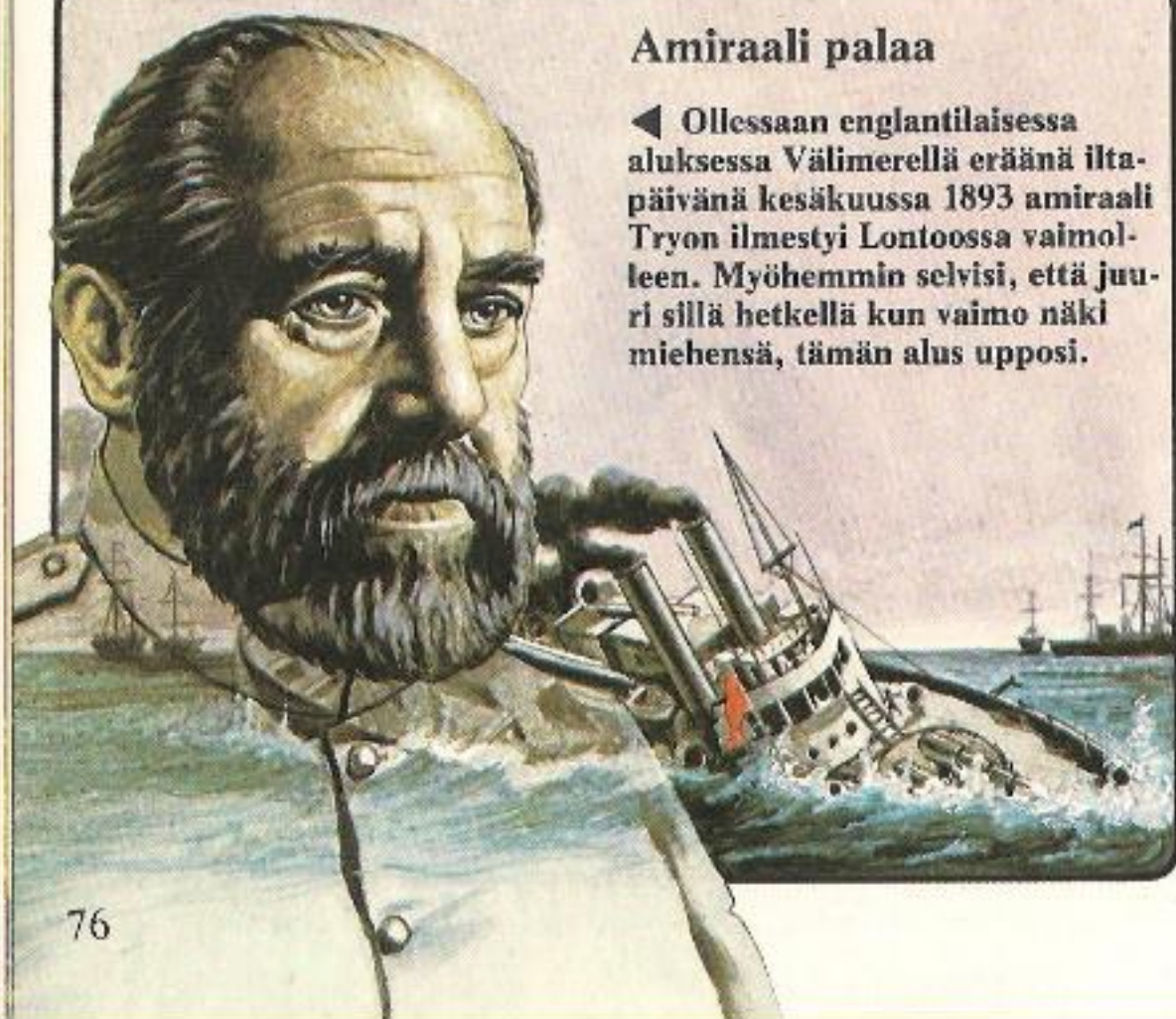
Selitys saattaa olla että "henkinen energia" saa jollain tavoin aikaan nämä aaveet. Toisen selityksen mukaan ihmisellä on ehkä kaksi ruumista, tavallinen aineellinen ruumis sekä henkiruumis, joka irtautuu vain vaaratilanteessa.

▲ Vuonna 1944 erääseen englantilaiseen taloon ilmestyi laskuvarjotähtäjä hahmo. Myöhemmin paljastui, että juuri ilmestyessään ystävänsä kotiin tämä laskuvarjotähtäjä oli haavoittunut vaikeasti taistelussa Hollannissa.

Amiraali palaa

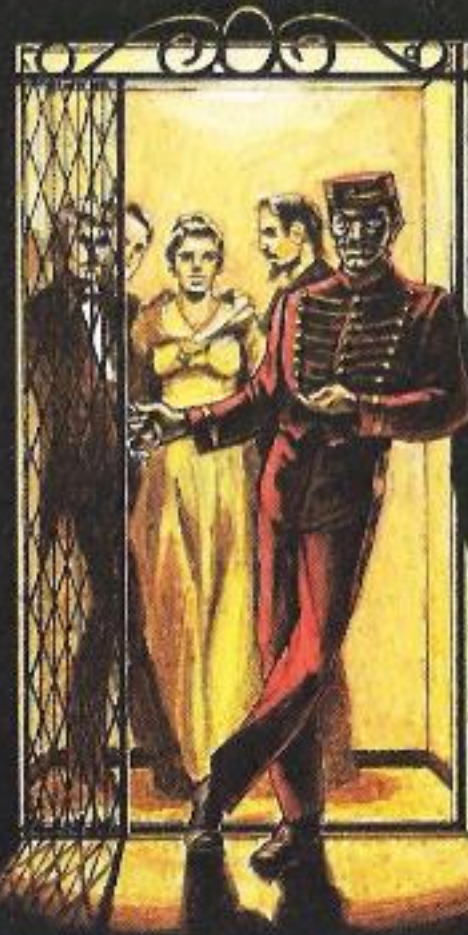
◀ Ollessaan englantilaisessa aluksessa Välimerellä eräänä ilta-päivänä kesäkuussa 1893 amiraali Tryon ilmestyi Lontoossa vaimolleen. Myöhemmin selvisi, että juuri sillä hetkellä kun vaimo näki miehensä, tämän alus upposi.

Aave varoittaa

Kerran sattui, että elävän miehen aaveen ilmaantuminen pelasti toisen miehen hengen vuosia myöhemmin.

Tarina alkoi vuonna 1880. Lordi Dufferin heräsi yöllä huvilallaan Irlannissa ja näki ikkunan takana aavemaisen hahmon. Se liikkui nurmikon poikki ja kantoi selässään ruumisarkkua. Lordi Dufferin juoksi puutarhaan ja kysyi mieheltä, mitä tämä oli tekemässä. Salaperäinen hahmo kohotti kaameat kasvonsa ja katosi yhtäkkiä.

◀ Kymmenen vuotta myöhemmin lordi Dufferin oli Englannin suurlähettiläänä Ranskassa. Kerran lordin ja hänen perheensä oli määrä osallistua vastaanotolle Pariisin Grand Hotellissa. Dufferin oli juuri astumassa hissiin huomattessaan, että hissinkuljettaja oli hänen Irlannissa näkemänsä aave.

Lordi Dufferin järkyttyi pahan kerran ja kieltäytyi menemästä hissiin. Hetken kuluttua hissi murskaantui kuilun pohjalle ja kaikki siinä olleet kuolivat. Koskaan ei saatu selville mikä onnettomuuden oli aiheuttanut, mutta Dufferin oli varma että aave oli pelastanut hänet.

Poltergeistit

Poltergeistit eivät ole tavanomaisia kummituksia. Ne ovat näkymätöntä kummitelua, jonka voi havaita vain aiheutuneesta häiriöstä. Poltergeistit aiheuttavat esineiden lentelyä ja niiden ilmentymistä tyhjästä. Joidenkin poltergeistien sanotaan särkevän esineitä pieniksi siruiksi tai muuttavan niitä hyvin kylmiksi tai kuumiksi.

Poltergeist-ilmiot ovat tavallisimpia silloin kun talossa on 12-16 -vuotiaita lapsia. "Poltergeist" on saksaa ja merkitsee metelöivää henkeä.

▲ Vuonna 1821 eräällä maatilalla Tennesseessä USA:ssa poltergeist heitteli lasten päälle multakokkeja ja tukisti heitä. Se lauloi tilanomistajan hautajaisissa ja aiheutettuaan paljon häiriötä katosi huudettuaan hyvästi.

Battersean henki

Marraskuussa 1927 poltergeist ryhtyi elämöimään eräissä talossa Lontoon Batterseassa. Ensin se heitteli hiilenkappaleita ja kolikoita. Ikkunoita särkyi ilman syytä ja huonekalut alkoivat lennellä.

Muuan 86-vuotias sairas mies oli yläkerrassa vuoteessaan kun hänen huoneensa ikkuna pian

kummittelun alkamisen jälkeen ryssähti kehyksineen sisälle.

Harry Price, joka myöhemmin tutki Borleyn pappilaa, kutsuttiin selvittämään tapausta. Hävitys jatkui mutta sille ei löydetty selitystä. Tuolit jopa marssivat pitkin hallia ja asettuivat pinoon pöydälle ennen kuin poltergeist lopulta häipyi talosta.

▲ Erilaiset hatut valtasivat talon Kilakeessa, Irlannissa eräänä yönä 1960-luvun lopulla. Kellot alkoivat soida, seinille ilmestyi liimaa ja huonekalut pirstoutuivat. Arvotusta ei onnistuttu ratkaisemaan.

▲ Eräs 1600-luvun Englannissa riehunut poltergeist lennätti kirjoja ja huonekaluja ympäri taloa. Talon omistajan köyhältä kerjäläiseltä riistämä rumpu alkoi päristä itsekseen ja henki tukisti talon lapsia.

Päättömiä kummituksia

Ehkä karmeimpia kuviteltavissa olevia kokemuksia on päättömän kummituksen näkeminen.

Kummitusjuttuja kerrottaessa kerrotaan aina myös näistä päättömistä. Varsinkin tärkeitä vankeja on usein teloitettu katkaisemalla pää. Päättömien kuninkaallisten aaveiden suuri

määrä voi johtua tästä.

Ennen uskottiin ettei sielu voinut olla läsnä viimeisellä tuomiolla ellei ruumis ollut kokonainen. Päättömien kummitusten on selitetty vaeltavan ihmisten maailmassa etsimässä päätään. Myös päättömiä hevosia on nähty maalaisteilla vetämässä aavevaunuja.

Echtin päätön kummitus

Päätön nainen on kummitellut vuosisatojen ajan tienristeyksessä Echtissä, Hollannissa.

Se kiertelee paikkaa, jossa arvellaan olevan haudattuna aarre. Se on tuomittu kummittelemaan kunnes kulta annetaan köyhille.

Kerran Echtin kummitus lupasi kolmannen aarteesta eräälle nuorelle miehelle, jotta tämä kalvaisi sen maasta. Se käski miehen olla kaivaessaan ääneti.

Kun miehen lapio osui aarrearkun kanteen, hän valitettavasti huudahti: - Eläköön pyhimykset! Arkku vajosi äkkiä takaisin maan sisään, eikä sitä ole koskaan sen jälkeen nähty.

▲ Kammottava päätön nainen kummittelee sumuisella säällä eräällä Englannin itärannikon nummella. Sillä on pään kohdalla vain hattu. Naista seuraava pyörteinen tuuli kieputtaa jokaista, joka sattuu reitin varrelle.

▲ Doverin linnassa kummittelee päätön rumpalpoika, joka kulkee öisin muurilla. Hänen sanotaan kuolleen salaperäisissä olosuhteissa 1700-luvun lopulla, kun linna rakennettiin uudelleen.

▲ Sotilas, jonka pää räjähti irti USA:n sisällissodan aikana, kummittelee yhä kuolemansa näyttämöllä. Aave ratsastaa villiä laukkaa kummitushevosella Greenburghissa Hudson-joen rannalla ja etsii päätään.

▲ Tämä ruumilton pää etsii ehkä päätöntä ruumistaan. Saksalaiset maatyöläiset näkivät pään 1800-luvulla, kun se lensi latoon. Se ennusti erään maatyöläisen sisaren kuolemaa. Tyttö hukkui myöhemmin samana päivänä.

Kummitusten tehtäviä

Kummittelu voi näyttää vain rauhottoman sielun päämäärättömältä vaeltelulta, mutta monilla aaveilla sanotaan myös olevan täytettävänä tehtävä maan päällä.

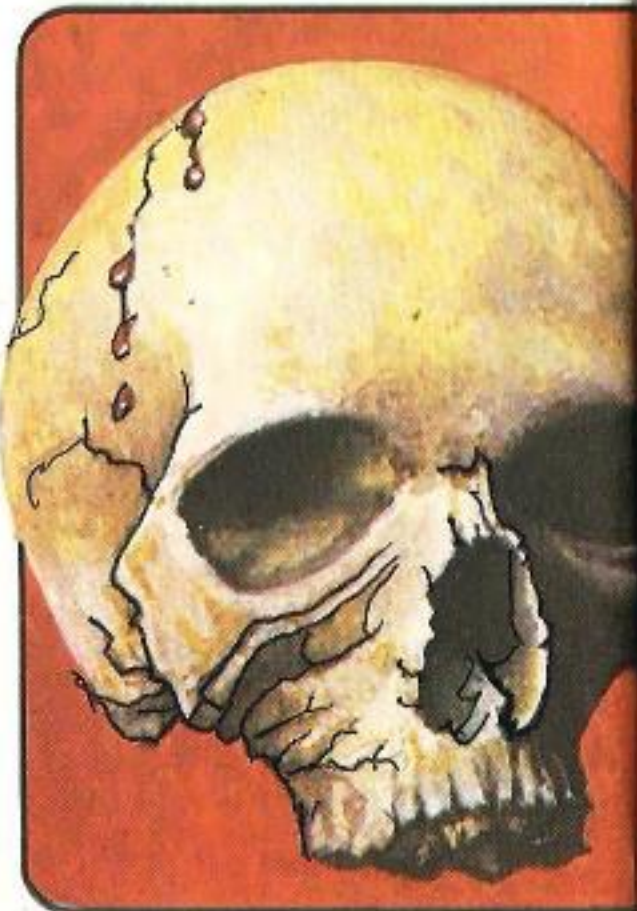
Aave ilmestyy usein antamaan eläville jonkin tiedon. Joskus uutiset ovat hyviä; hämmästyttävän monissa tarinoissa kerrotaan rahan löytämisestä. Monet kummitukset varoittavat ihmisiä vaaroista, yrittävät korjata jonkin tapahtuneen vääryyden tai varmistavat elinaikanaan annetun lupauksen täyttämisen.

▲ Aavenainen ilmestyi kerran Puolassa hautausmaahan ohhi kulkevalle miehelle. Nainen kertoi, ettei hän voinut levätä koska hänen lapsensa oli haudattu kastamattomana. Aave katosi papin siunattua aaveen osoittaman haudan.

▲ Vartiomiehen aave ilmestyi kerran ensimmäisen maailmansodan aikana pysäyttämään ambulanssin. Aave katosi kuljettajan noustessa autosta. Tiessä, aivan edessä, oli valtava kuoppa. Ilman aavea ambulanssi olisi murskautunut sen pohjalle.

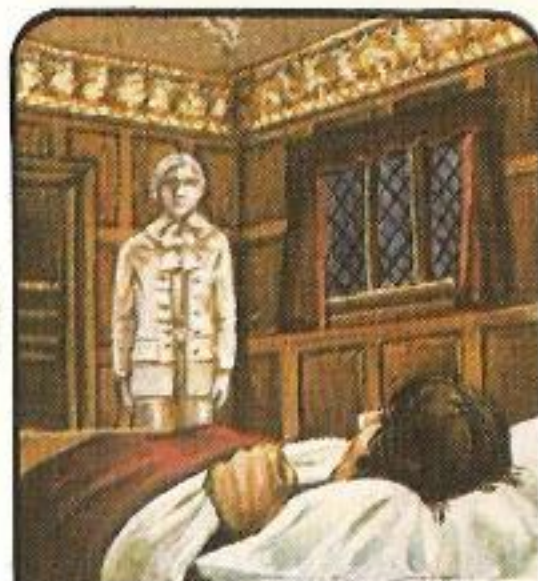
▲ Aave pelasti vuonna 1964 erään detroitilaisen työläisen varmalta kuolemalta. Kone oli murskaamaisillaan hänet mutta viime hetkellä hänet sysättiin syrjään. Sen teki 20 vuotta aiemmin samanlaisessa onnettomuudessa kuollut mies.

Huutava pääkallo

Bettiscomben kartanossa, Dorsetissa säilytetään ihmisen pääkalloa, jonka sanotaan huutavan jos se yritetään siirtää pois talosta.

Kallon arvellaan kuuluneen eräälle 1700-luvulla Länsi-Intiasta tuodulle neekeriorjalle. Orjalle oli luvattu että hänen ruumiinsa lähetetään kotimaahan haudattavaksi, mutta lupaus rikottiin ja hänet haudattiin Bettiscombeen.

Kun ruumis alkoi huutaa haudassaan, se kaivettiin ylös ja vietiin kartanorakennukseen. Nykyisin jäljellä on vain kallo mutta sanotaan että se huutaa yhä - ja että sen tiedetään bikoilleen verta.

Ruotsissa 1700-luvulla toimineen Hollannin suurlähettilään Monsieur de Montevillen kuoltua muuan mies alkoi vaatia hänen leskeltään suurlähettilään maksamatta jättämää 25 000 guldenin velkaa. Nainen meni pyytämään neuvoa ruotsalaiselta spiritistiltä Emmanuel Swedenborgilta.

Hieman myöhemmin suurlähettilään henki ilmestyi kertomaan Swedenborgille, että hän näyttäytyy leskelleen unessa.

Leski näki unen, jossa miehen henki osoitti hänelle, mistä löytyisi todiste siitä että velka oli maksettu sekä paljon rahaa ja arvokas timanttikoristeinen kampa.

Aaveet ja kuuluisuudet

Kautta aikojen on kerrottu kuuluisista naisista ja miehistä, jotka ovat kuolemansa jälkeen palanneet kummitelemaan entisille elinpaikoilleen.

Tällaisten kertomusten suuri määrä voi johtua siitä, että kovin monet tunnetut ihmiset ovat kuolleet salamurhan uhreina ennen kuin ovat katsoneet elämäntyönsä tehdyksi.

Kuuluisuuksien ja aaveiden yhdistämisen syynä voi olla yksinkertaisesti myös se, että ihmiset ovat hyvin taipuvaisia muistamaan kaiken epätavallisen mitä ovat kuulleet kuuluisuuksista.

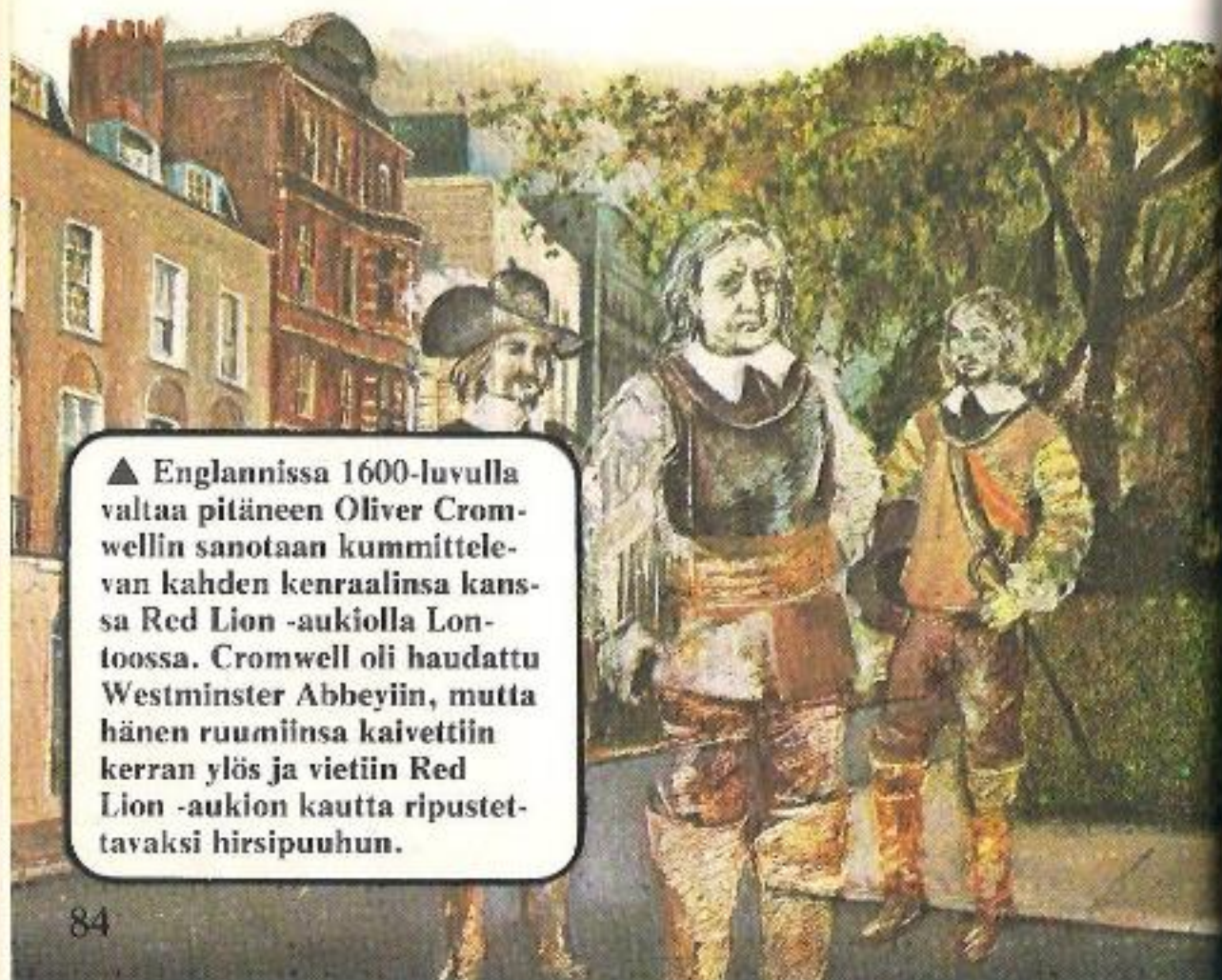
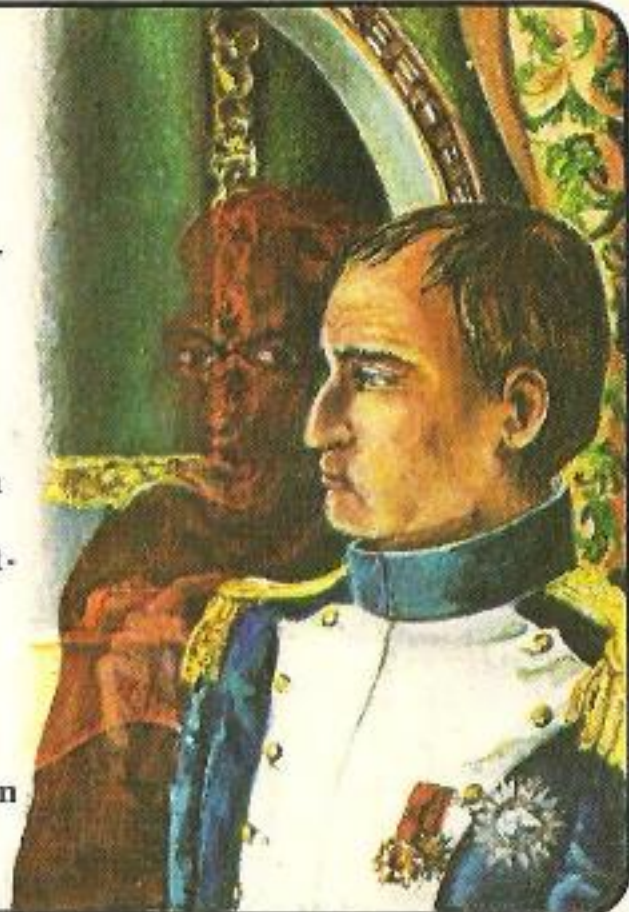

▲ Rooman keisarin Neron sanottiin kummitelleen Rooman kaduilla sen jälkeen kun hän oli paennut vihollisiaan ja tehnyt itsemurhan. Aave hävisi, kun Neron haudan päälle rakennettiin kirkko.

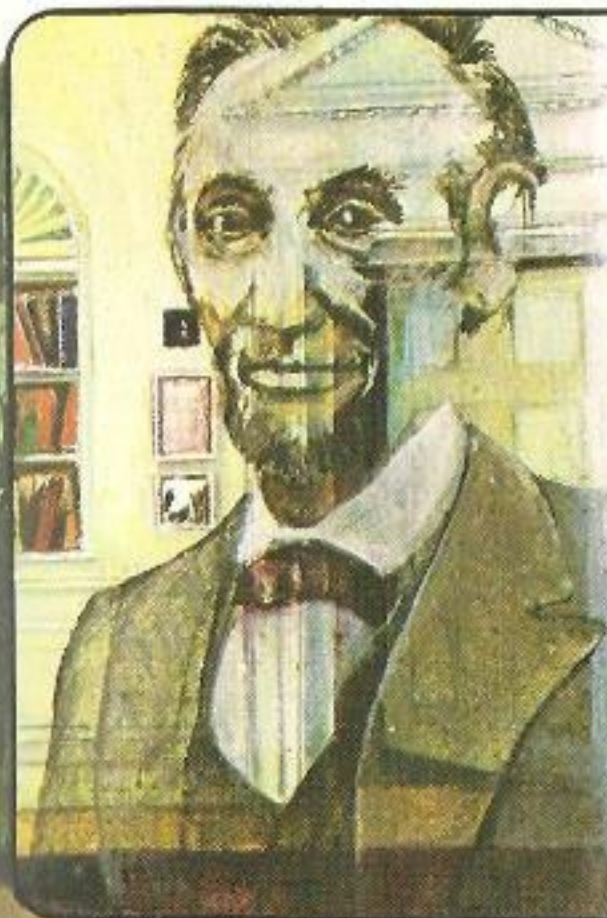
Ranskaa vuosina 1804-1815 hallinnutta keisari Napoleonin seurasi usein punainen hahmo. Jotkut arvelivat sen olevan aaveen, jotkut valepuhoksen paholaisen.

Punaisen miehen, kuten monen muunkin aaveen, sanottiin ilmestyvän useimmin vaikeina aikoina - varsinkin taistelun lopulla, juuri ennen tappiota.

Napoleon uskoj vakaasti että kuolleet voivat vaikuttaa tuleviin tapahtumiin. Hän neuvotteli usein spiritistien kanssa. Juuri ennen kuolemaansa 1821 Napoleon näki kuolleen vaimonsa Josephinen aaveen.

▲ Englannissa 1600-luvulla valtaa pitäneen Oliver Cromwellin sanotaan kummittelevan kahden kenraalinsa kanssa Red Lion -aukiolla Lontoossa. Cromwell oli haudattu Westminster Abbeyiin, mutta hänen ruumiinsa kaivettiin kerran ylös ja vietiin Red Lion -aukion kautta ripustettavaksi hirsipuuhun.

Amerikan presidentin Abraham Lincolnin uskotaan kummittelevan Valkoisessa Talossa. Muun muassa presidentti Roosevelt, Sir Winston Churchill ja presidentti Eisenhower ovat vaistonneet Lincolnin läsnäolon.

Presidentti Lyndon Johnsonin vaimo katsoi kerran televisiosta Abraham Lincolnin salamurhasta kertovaa ohjelmaa. Yhtäkkiä hän kääntyi kuin pakotettuna katsomaan seinälle, takan yläpuolelle kiinnitettyä laattaa, jossa kerrottiin Lincolnin oleskelusta juuri siinä huoneessa. Lukiesaan tekstiä rouva Johnson tunsi että huoneessa veti.

Kuninkaallisia kummituksia

Kuninkaiden, kuningattarien ja prinssien haamuista on kerrottu kautta aikojen.

Monet julmat hallitsijat ovat itsekin kokeneet väkivaltaisen kuoleman. Tämä tosiasia sekä se että salaperäisyys verhosi menneinä aikoina hallitsijoita, selittää, miksi kuninkaallisia kummitusjuttuja kerrotaan niin paljon.

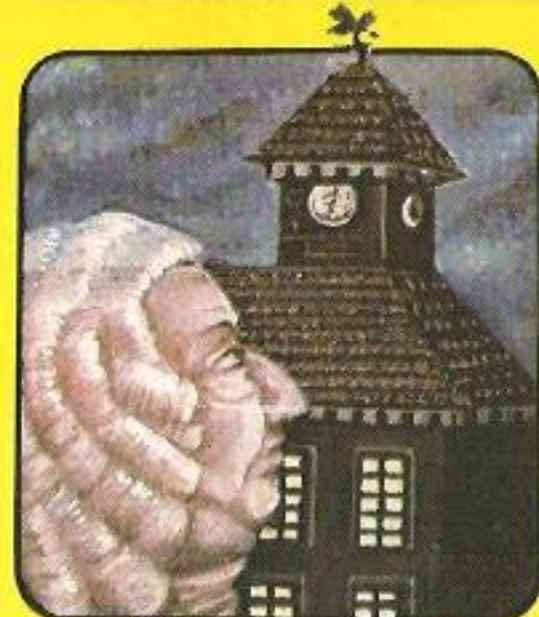
Useimmat kuningassuvut ovat jo sammuneet, mistä johtuneeksi ettei uusia aavehahmoja ole ilmaantunut.

▲ Edward V:n ja Yorkin herttuan Richardin haamut on nähty Lontoossa, Towerin linnassa. Prinssit murhattiin siellä vuonna 1483. Heidän luurankonsa löydettiin 200 vuotta myöhemmin ja siirrettiin Westminster Abbeyiin.

▲ Kuningatar Elisabeth I, joka kuoli 1603, on siitä lähtien kulkenut Windsorin linnan muureilla noin 35 kilometrin päässä Lontoosta. Hänen sanotaan kummittelevan myös Windsorin kirjastossa, missä hänet nähtiin vain muutama päivä kuolemansa jälkeen.

▲ Yrjö II:n on nähty katsovan Kensingtonin palatsin tuulivieriä Lontoossa. Kuollessaan lokakuun 25. päivänä 1760 hän odotti sanantuoja Saksasta. Hänen henkensä sanotaan mutisevan: "Miksi he eivät tule?"

Henri VIII:n aavevaimot

Kuningas Henri VIII:lla oli kuusi vaimoa, joista ainakin neljä on näyttäytynyt aaveina.

Ensimmäinen vaimo Katariina Aragonialainen on nähty usein Cambridgeshiren linnassa. Toinen vaimo Anna Boleyn teloitettiin 1536. Hänen valkoasuinen haamunsa on käynyt usein päätään kantaen talossa jossa hän asui.

Kolmas vaimo Jane Seymour kummittelee monissa taloissa sytytettyä kynttilää kantaen.

Viides vaimo Catherine Howard teloitettiin 1542, koska hänellä oli ollut romanssi erään hovimuusikon kanssa. Hänen aaveensa on ilmestynyt Hampton Courtin linnassa huoneeseen jossa hänet pidätettiin.

Kummituslinnoja

Kummituslinnoista kerrotaan niin paljon tarinoita että on vaikea uskoa niiden kaikkien olevan totta. Melkein kaikissa Englannin ja manner-Euroopan linnoissa väitetään kummittelevan.

Linnojen kummitusten sanotaan olevan menneiden aikojen hirmutekijöiden uhreja. Ihmisiä kidutettiin usein julmasti vanhojen linnojen vankiluolissa.

Blandy

Pariisin lähellä sijaitseva Blandyn linna näyttää olevan erityisesti kummitusten suosiossa.

Tarinan mukaan siellä nähdään joukko kummituksia uudenvuoden päivänä. Ne lentelevät muurien ympärillä ja laskeutuvat pyöreän tornin huipulle. Kyläläiset ovat keroneet kuulleensa myös aavemaista kahleitten kalinaa ja karmelta ääniä maan alta.

Kummittelijoihin kuuluu myös Blandyn linnan entinen isäntä kreivi Dunois. Hänet nähdään joskus hevosen selässä haarniskaan pukeutuneena.

Crathes

Crathesin linnassa Aberdeenin lähistöllä Skotlannissa kummittelee eräs kammottavimmista aaveista. Tämä valtava rakennus valmistui 1594 ja oli siitä lähtien vuoteen 1966 Burnardin suvun omistuksessa.

Kaikkina näinä vuosisatoina on kerrottu aavenaisesta, joka hiipii yhden linnan huoneen poikki. Vihreäasuinen aave kulkee vanhan huoneen poikki ja nostaa takasta pienen aavelapsen.

Muutama vuosi sitten takan alta löydettiin kätkö, jossa oli naisen ja lapsen luuranko.

Glamis

Glamisin linnassa Skotlannin koillisosassa on kymmenen kummituksen koti. Karmelimpia näkyjä lienee kummitusnainen, jolla ei ole kieltä. Hänen on nähty juoksevan puistossa ja osoittavan kirkuen verta vuotavaa suutaan.

Eräässä Glamisin lähikylässä kerrotaan hautausmaalla kummittelevasta, 1000-luvulla Skotlantia hallinneesta Malcolm II:n haamusta.

Glamisin kummituksiin kuuluu myös erään paikkakunnan aatelmiehen kookas haamu. Hän pelasi eräänä iltana korttia linnassa kun paholainen ilmestyi ja molemmat hävisivät savuna ilmaan.

Aavetaisteluita

Suurien taisteluiden tapahtumapaikoille ilmestyvistä aaveista on paljon tarinoita.

Useimmiten taistelukentillä nähdään haamuarmeijoita. Ilmiö on epätavallinen sillä yleensä kummitukset ovat yksityisiä hahmoja - ja liittyvät murhiin tai itsemurhiin. Toisin kuin muita kummituksia haamuarmeijoita näkevät usein monet ihmiset yhtä aikaa.

Arvoitukseksi jää miksi useimmat aaveiden taistelut käydään taivaalla, varsinaisen taistelutantereen yläpuolella.

Marathonin taistelu

► Eräs Englannin sisällissodan verisimmistä taisteluista käytiin Edgehillissä 1642. Kaarle-kuninkaan ja Cromwellin haamuarmeijoiden nähtiin taistelevan paikan yläpuolella saman vuoden jouluaattona ja myös monta kertaa sen jälkeen.

▲ Yhden varhaisimmista aavetaisteluista ovat käyneet persialaiset ja kreikkalaiset haamusotilaat Marathonin tasangolla. Ensimmäisen kerran tämä näky nähtiin pian sen jälkeen kun Kreikka oli voittanut todellisessa taistelussa vuonna 490 eKr.

▲ Kun muutama viikko oli kulu-
nut Napoleonin lopullisesta häviöstä Waterloon taistelussa kesäkuussa 1815, Belgiassa sijaitsevan Verviersin asukkaat näkivät aaveiden käyvän tämän kuuluisan taistelun uudelleen. Tykit jylsivät ja aaveet ratsastivat taivaalla.

▲ Eräänä päivänä elokuussa 1951 kaksi naista heräsi Ranskan pohjoisrannikolla tulituksen ja hyökkäävän lentokoneen ääniin. He kuulivat kaikei aavemaisen toisinnon hyökkäyksestä, jonka liittoutuneet tekivät Dieppeen 1942.

Aaveliikennettä

Maailman poluilla, kujilla ja valtateillä nähdystä kummittelusta on kerrottu satoja vuosia. Aikaisemmin nähtiin aaveratsastajia ja -vaunuja. Nykyisin kerrotaan aavemaisista autoista, junista ja peukalokyydin pyytäjistä sekä monenlaisista muista salaperäisistä kulkijoista.

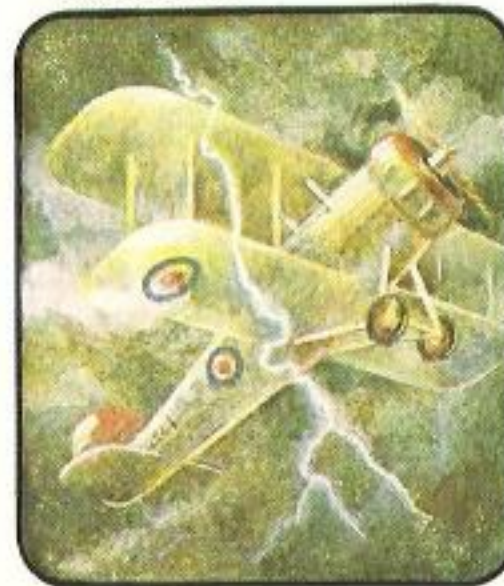
Jotkut uskovat kummittelua esiintyvän todennäköisimmin, jos joku on kuollut tapaturmaisesti tai nuorena ja kuoleman aiheuttaja on ollut jokin kulkuneuvo.

▲ Eräs hiljaisella tiellä ajanut nainen näki kerran aaveauton ajavan pensasaidan suljetun portin läpi ja syvän ojan yli täysin vahingoittumatta. Sitten se katosi jälkeä jättämättä.

▲ Essexissä Englannissa maalaistietä pitkin pyöräilevä aave aiheuttaa paljon pelkoa ja joskus melkein onnettomuuksia. Se ilmestyy sumuisella säällä ja ajaa vanhanaikaisella pyörällä ilman valoja suoraan päälle, jos joku sattuu liikkumaan tiellä.

▲ Aina kun Weybridgessä Englannissa on ukonilma, ihmiset kertovat kuulevansa kaksisalasentokoneen äänen.

Sen sanotaan kuljettavan samanlaisessa myrskyssä 1935 kuolleen lentäjän haamua.

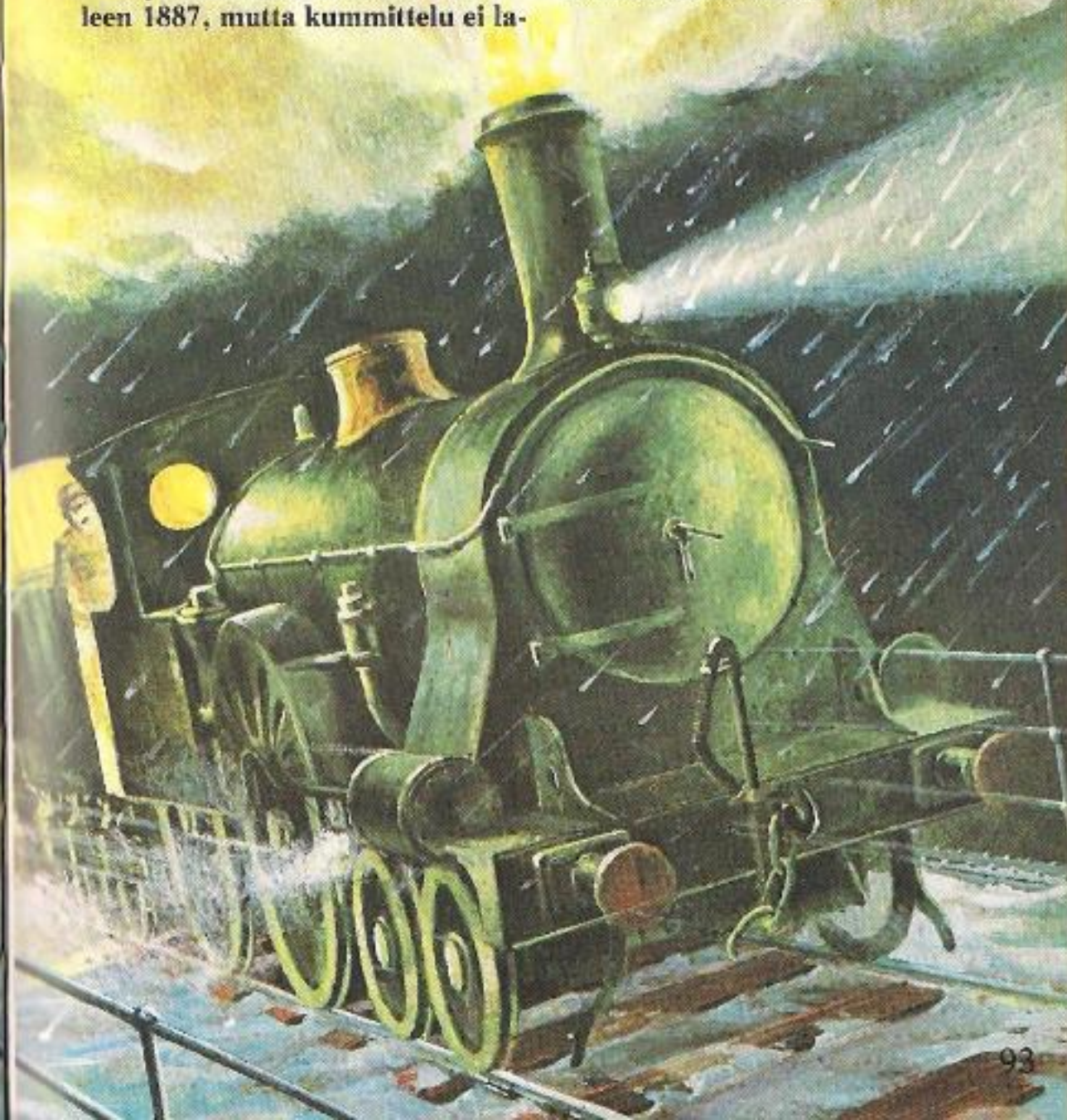
Juna joka katosi

Rajumyrsky romahdutti Tayn rautatiesillan keskiosan Skotlannissa joulukuun 28. päivänä 1879. Raitteiden kohdalle jäi vain suuri ammittava aukko.

Dundeehin matkalla ollut Edinburghin yöjuna ajoi täydessä vauhdissa sillalle ja syöksyi Tay-jokeen. Kaikki junassa olleet 78 matkustajaa sekä henkilökunta saivat surmansa. Pian onnettomuuden jälkeen alettiin huhuta että tuona yönä kuolleet kummittelivat sillalla.

Tayn silta rakennettiin uudelleen 1887, mutta kummittelu ei la-

kannut. Kun onnettomuudesta oli kulunut monta vuotta, muuan Smith-niminen mies näki höyryjunan ylittävän sillan Edinburghin suunnasta. Sen vauhti oli kova ja valot paloivat, mutta mitään ääntä ei kuulunut ja juna katosi sillan keskellä. Herra Smith hämmästytti ja totesi asian tarkistettuaan, ettei mikään juna ollut ylittänyt siltaa siihen aikaan kun hän sen näki. Mutta aavejunan ilmestymispäivä oli joulukuun 28. - Tayn sillan onnettomuuden vuosipäivä.

Aaveita merellä

Merellä kuolleisiin merimiehiin liittyy paljon uskomuksia. Koska heitä ei aina voida haudata kunnollisesti, merellä kummittelevista merimiehistä kerrotaan usein.

Erään uskomuksen mukaan hukkuneiden merimiesten sielut palaavat lokkeina eikä merimiehen siksi pitäisi koskaan ampua näitä lintuja.

▼ Heinäkuussa 1748 Lady Luvibond -niminen rahtilaiva purjehti Thamesilla matkallaan Portugaliin. Muuan merimies tuli ilmeisesti hulluksi. Hän murhasi perämiehen ja otti aluksen komentoonsa. Doverin salmessa hullu merimies ohjasi aluksen hiekkasärkkään ja se vajosi hiekkaan.

Viidenkymmenen vuoden kulluttua Luvibondin aaveen nähtiin kohoavan hiekasta. Se on ilmestynyt joka 50. vuosi haaksirikkonsa vuosipäivänä.

▲ 1700-luvulla erään orjalai-
van kapteeni tappoi merimie-
hen ja syöti ruumiin orjille
muhennoksena. Merimies pala-
si pian kummittelemaan kap-
teenille. Tämä järkyttyi tapah-
tuneesta niin että heittäytyi me-
reen.

▲ Kaksi Englannin laivaston
alusta lähti vuonna 1959 pelas-
tamaan merihätään joutunutta
malhinnoisuusualusta Devonin
edustalta. Laiva, jonka mastos-
sa liehui sodanaikainen Va-
paan Ranskan lippu, katosi
kun Brittiläiset lähestyivät
sitä.

► Myrskyisellä Luoteis-Skot-
lannin rannikolla kummittelee
kookkaan merimiehen haamu.
Se kulkee pitkin rantaa jättä-
mättä hiekalle jalanjälkiä.
Monta vuotta sitten rannalta
löydettiin haaksirikkoutuneen
merimiehen ruumis, joka näyt-
ti tältä aaveelta.

Kummituksia vuorilla

Vuorien jäisillä huipuilla näyttää sattuvan outoja kummittelutapauksia. Vuoristokiipeilijät kertovat outoista näyistä ja usein seuratuksi tulemisen tunteesta.

Syynä saattaa olla lumeen epätavallisen kirkkaasti paistava aurinko tai tuulen ujellus syvässä hiljaisuudessa. Mutta kaikkia tapauksia ei voida selittää.

Aave joka kiipesi Everestille

Oli syyskuun 26. päivä vuonna 1975, varhainen aamu kuun valaisemilla Everestin kivikkorinteillä. Boningtonin retkikuntaan kuulunut Nick Estcourt kiipesi pitkin köysiä, jotka yhdistivät toisiinsa leirit 4 ja 5. Päästyään 300 metriä leirin 4 yläpuolelle hän näki hahmon kiipeävän jäljessään. Hän erotti vain tummat raajat kirkasta lunta vasten. Näytti siltä että toinen kiipeäjä oli lähtenyt matkaan aiottua aikaisemmin.

Soittaessaan leiristä 5 Estcourt kuuli ettei kukaan ollut lähtenyt leiristä 4. Myöhemmin samana päivänä ryhmään kuu-

lut television kameramies Mick Burke kuoli ollessaan yksin kiipeämässä.

Kun retkikunnan johtaja Chris Bonington palasi Englantiin, hänelle annettiin kummallinen kirje. Sen oli kirjoittanut vuoden 1975 alussa Clement Williamson -niminen selvänäkijä ja sulkenut sen sitten pankin tallelokeroon. Kirjeessä oli "viesti" Andrew Irvine -nimiseltä vuorikiipeilijältä joka oli kadonnut Mount Everestillä vuonna 1924.

Viestissä sanottiin että aave ilmestyisi retkikunnan ollessa Everestillä ja että joku kuolisi.

▲ Suuri Harmaa Mies kummittelee Ben Macdhuilla Cairngorms-vuorien korkeimmalla huipulla Skotlannissa. Kerran vuonna 1943 eräs vuoristokiipeilijä yritti ampua tätä valtavaa ihmishahmoa. Aave ei vahingoittunut ja kiipeilijä pakeni kauhuissaan.

▲ Tämä näky ilmestyi eräälle vuoristokiipeilijälle Matterhornilla Saksan Alpeilla vuonna 1865. Ilmiö ei ollut yliluonnollinen vaan ns. sumukaari, joka syntyy auringon paistaessa pilviin.

Eläinaaveita

Monet uskovat, että eläimet eivät voi muuttua kummituksiksi, koska niillä ei ole sielua. Monissa kummitusjutuissa on silti mukana eläimiäkin.

Aave-eläimet voivat olla hyvin pelottavia tai pelkästään kummallisia. On kerrottu esimerkiksi aavekoirasta, joka häiritsi erästä miestä kovaäänisellä haukkumisellaan. Mies heitti sitä kivellä, mutta se väisti ja jakautui kahtia. Molemmat puoliskot jatkoivat haukkumista.

▲ Joukko ranskalaisia sotilaita nukkui kerran marokkolaisen talon raunioissa. Miehet totesivat pian että paikassa kummitteli. Hirvittävä huuto herätti heidät keskiyöllä ja esiin ilmestyi valtava musta aavekoira. Se hyppäsi sotilaiden yli ja katosi sitten.

▲ Valkoiseksi Paholaiseksi nimetty villioriin haamu kummittelee Amerikan preerialla. Elinaikanaan tämä kesytön hevonen oli suojellut villihevesten laumaa puremalla ja polkemalla kaikkia jotka yrittivät vangita ne.

▲ Jotkut Kanadan intiaanit uskoivat että jos he syöttävät pyydystämänsä majavan luut koirilleen, sen henki tulee vihaiseksi. Aavemajava palaa taivuttamaan elävät sukulaisensa välttämään pyydyksiä.

Spitaalisen kirous

◀ 1880-luvulla Intiassa muuan sokea spitaalinen pyysi Charles de Silvalta apua viidakkoa terrorisoivaa tiikeriä vastaan. De Silva pakeni ja tiikeri hyökkäsi spitaalisen kimpuun. Kostoksi spitaalinen kirosi de Silvan.

Pian tämän jälkeen alettiin kertoa tiikeristä, jonka spitaali oli muuttanut valkoiseksi. De Silva toivoi vapautuvansa kirouksesta tappamalla tiikerin. Mutta muutaman päivän kulluttua kuolemansa jälkeen tiikerin haamu hyökkäsi de Silvan vaimon ja pojan kimpuun. Tiikeri oli pelkkä aave mutta silti se tappoi kaksi ihmistä: De Silvan poika kuoli spitaaliin ja hänen hoitajansa pelkoon. Spitaalisen kirous oli tehnyt tehtävänsä.

▲ Siperialaiset metsästäjät järjestävät juhlat jokaisen tappamansa valaan kunniaksi. He toivovat valaan haamun kertovan muille valaille, kuinka hyvin sitä on kohdeltu kuoleman jälkeen, jotta muut valaat eivät upottaishi kalastusveneitä.

Kummittelua Amerikassa

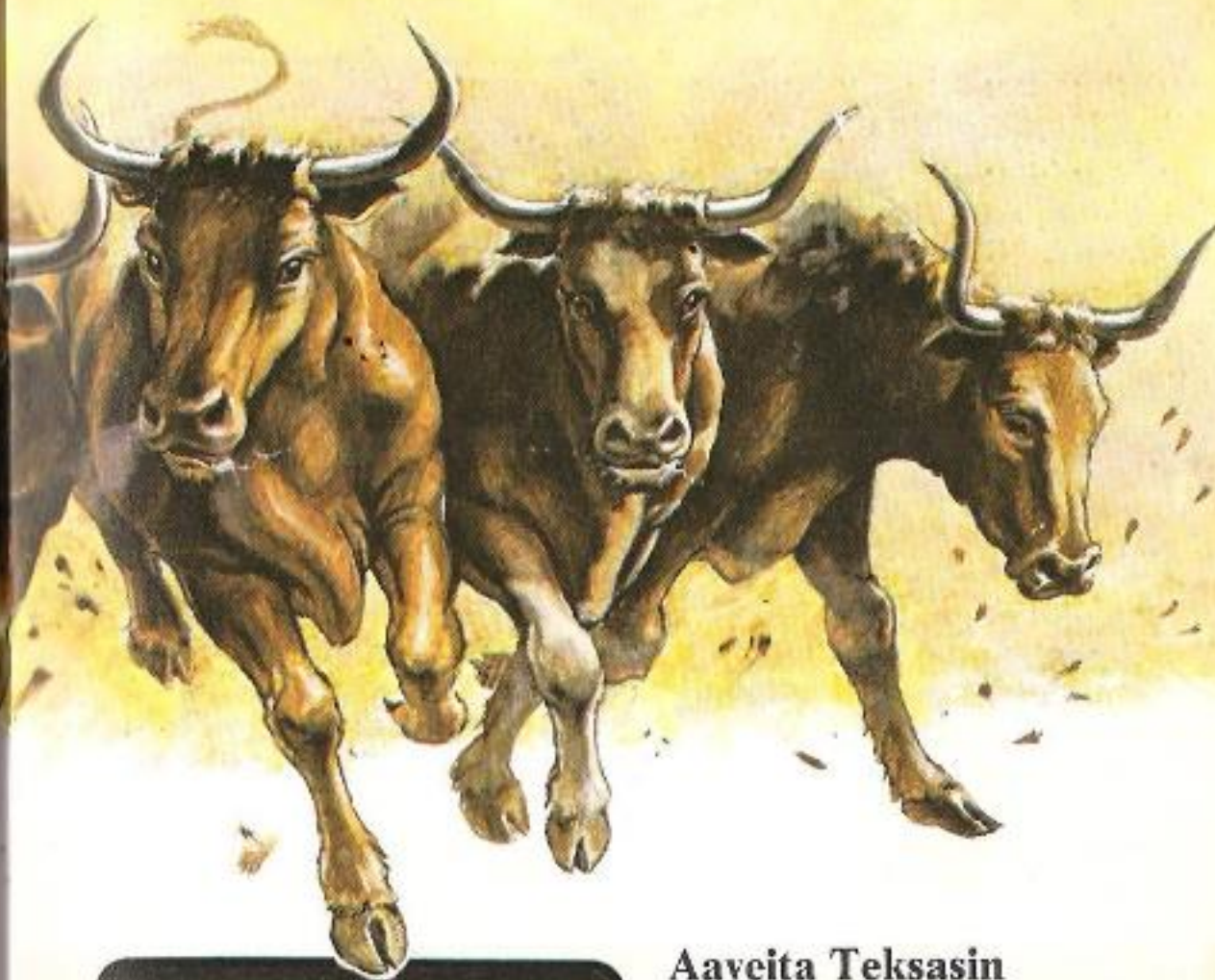
Uuteen maailmaan muuttaneet eurooppalaiset toivat mukanaan aaveita ja yli-luonnollista kohtaan tunte-mansa pelon. Elämä oli rankkaa ja monia ihmisiä tapettiin, mikä johti usein huhuihin kummittelusta.

Amerikan alkuperäis-asukkaillakin oli omat kummitusjuttunsa. Vuonna 1789 kuolleen viimeisen Mohawk-intiaanin sanotaan melovan aavekanootilla ylös ja alas Mohawkjokea.

Viime aikoina muodissa ovat olleet poltergeist- ja aaveautojutut.

▲ Vuonna 1880 poltergeist valtasi Hudson Hotellin lähellä Okaa Kanadassa. Huonekalut lentelivät, esineitä katosi ja tulipalo syttyi ilman syytä. Palanut rakennus oli talli ja hotellivieraat pääsivät pelkällä pelästyksellä.

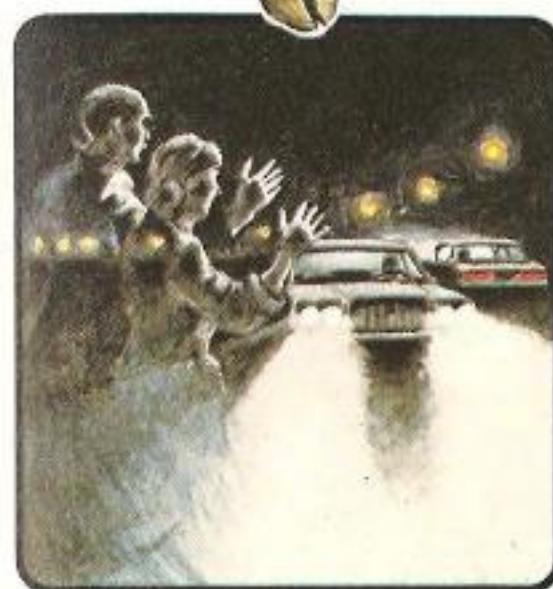

Aaveita Teksasin tasangoilla

▲ Teksasin tasangoilla on kuultu vauhkoontuneen aavekarjan kavioiden jylää. Tästä on saatu aihe lauluun nimeltä "Aaveratsastajat".

Kummittelu alkoi 1870-luvulla maanviljelijöiden alkaessa asuttaa villiä länttä. Eräällä karjapaimenella oli tapana ajaa karjansa tasankojen poikki. Kerran hän suuttui todetessaan jonkun rakentaneen maatalonsa reitin varrelle ja ajoi karjansa suoraan tilan poikki. Karja vauhkoontui ja murskasi alleen maatilan kaikki asukkaat.

Sanotaan että vielä nykyisinkin kuullaan kuolinhuutoja karjan paetessa Teksasin taivaan poikki.

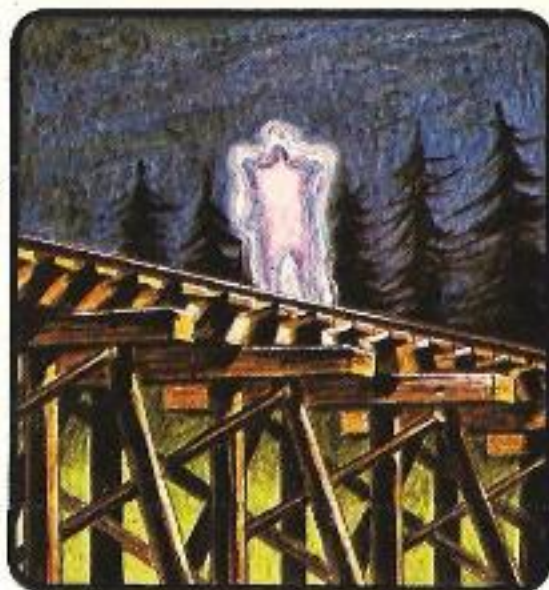
▲ Eräs autoilija otti kerran New Yorkin osavaltiossa kyytiinsä hautausmaan lähellä kaksi aaveita, tavallisen näköisen pariskunnan. Rochesterissa kuljettaja kääntyi sanomaan peukalokyytiläisille että oltiin perillä - mutta he olivat kadonneet.

Coloradon aavevalot

▼ Hohtavan siniset, oudot valot leijuvat öisin hautojen päällä Coloradossa Silver Cliffin hautausmaalla.

Niistä kertoivat ensimmäisinä alueella työskennelleet kaivosmiehet 1880-luvulla, mutta heidän näkynsä pantiin humalan tiliin. Aavevalot ilmestyivät yhä uudelleen raittiillekin ihmisille ja tutkimukset osoittivat, että ne olivat todellisia.

Salaperäisistä valoista tuli matkailunähtävyys New York Timesin kirjoitettua niistä vuonna 1967. Jotkut ovat yhä sitä mieltä, että ne ovat huijausta, eräänlaisia heijastumia - mutta intiaanit ovat usko-neet kauan että kuolleiden sielut ilmestyvät sinisinä valoina hautojen ylle.

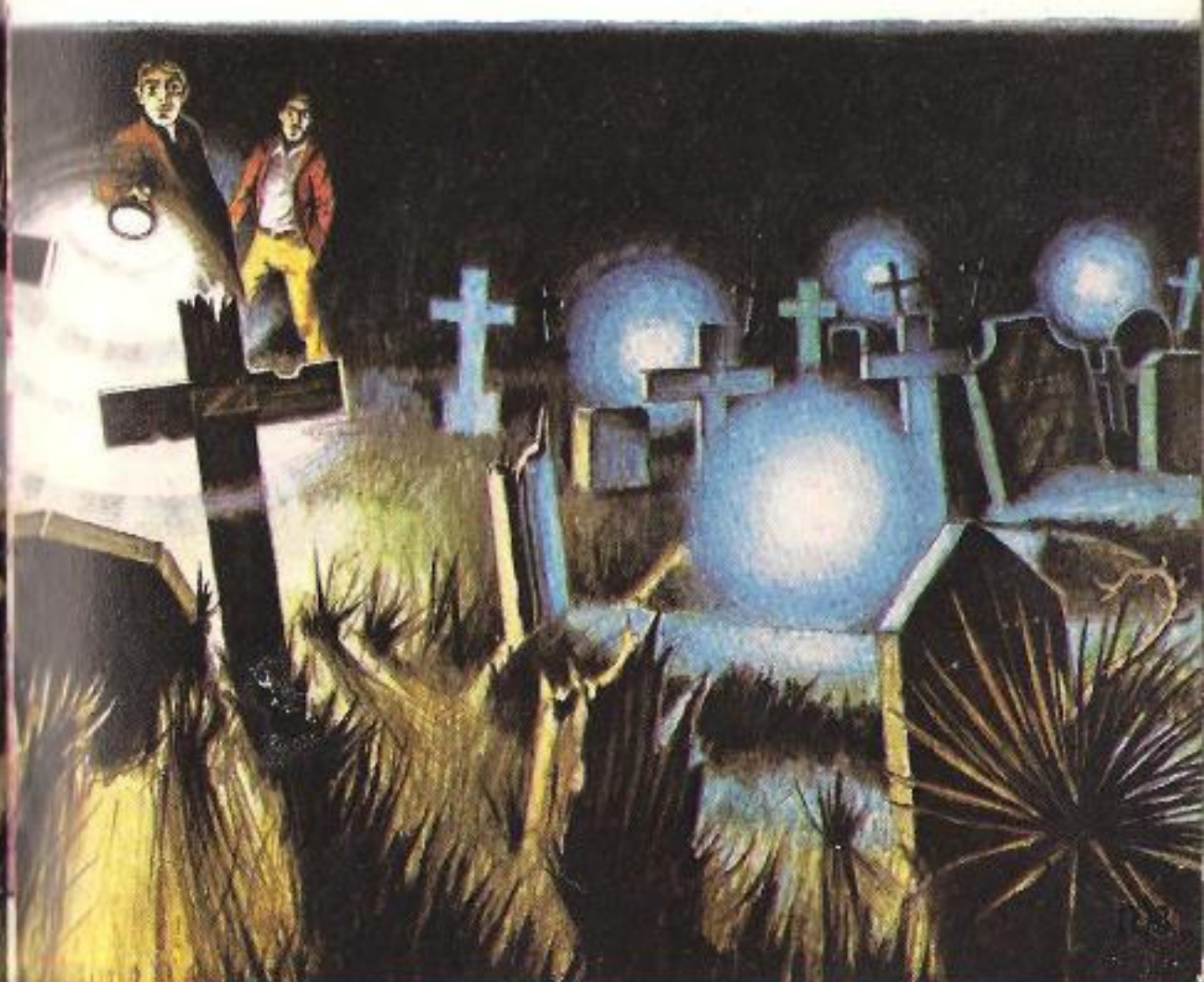
▲ Hohtava kummitus on nähty myös eräällä rautatiesillalla, paikassa, jossa juna katkaisi erään konduktöörin pään. Hahmon on arveltu olevan päätön mies, joka etsii päätään voidakseen levätä rauhassa.

▲ Muuan merirosvo vartioi yhä puutarhaansa Marylandissa kätke-määnsä aarretta, vaikka hän on kuollut jo vuosia sitten. Aave tulee täyden kuun aikaan, muuttuu liekehtiväksi tulipalloksi ja kierii paikalle, jossa aarre on kätkettyä.

▲ Uudessa Englannissa eläneen lesken morsian heräsi kerran yöllä kun aave kiskoi sormuksia hänen sormestaan. Ilkeä mies oli ottanut sormukset vaimovainajansa sormesta ja vihastunut aave oli tullut vaatimaan niitä takaisin.

Walsinghamin kummitukset

Vuonna 1891 eräässä talossa Georgiassa USA:ssa alkoi ilmetä kummallisia häiriöitä. Ovet paiskautuivat kiinni, kellot soivat ja huonekalut lentelivät, kaikki tämä ilman näkyvää syytä.

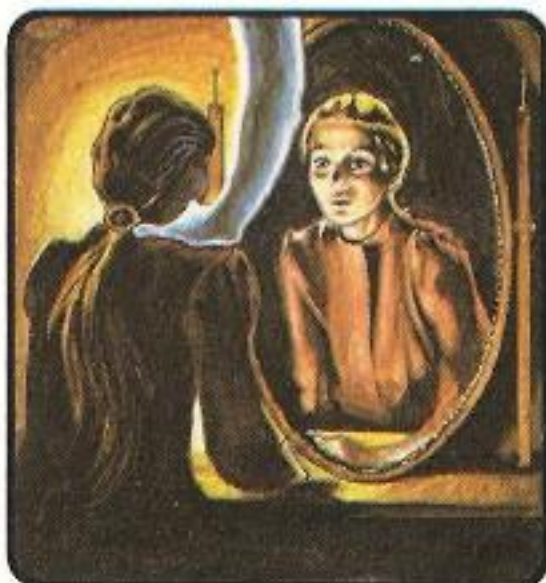
Talossa asui Walsingham-niminen maanviljelijä ja hänen perheensä. Aluksi kummittelu ei huolettanut heitä, sillä he arvelivat syyksi epäystävällisiä naapureita tai pahatapaisia lapsia. Ajan mittaan Walsinghamit alkoivat kuitenkin uskoa kummituksiin.

1. Kummittelu näytti alkavan kun herra Walsingham taloon muuttamisen jälkeen heitti pois löytämiään vanhoja luita. Aaveita ei juuri näkynyt, mutta ne pitivät koko perheen öisin valveilla karmealla huudolla, valituksella ja naurulla.

2. Walsinghamien lemmikkieläimet näkivät ilmeisesti aaveita. Näkymättömät kädet silittivät kissaa, mutta koira haukkui aaveille. Kun se kerran hyökkäsi aavetta kohti, aave löi sitä niin lujaa että sen niska katkesi.

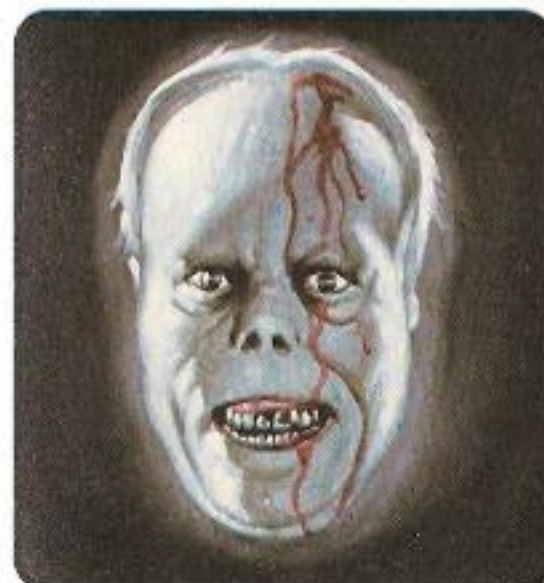
3. Nuorin tytär näki kerran yöllä tyhjästä ilmestyneen miehen käden, joka laskeutui hänen olalleen. Hän näki ja tunsu sen, mutta se ei näkynyt peilistä, jonka edessä hän istui. Hän kirkaisi ja käsivarsi katosi.

4. Kerran aave seurasi herra Walsinghamia hänen kävellessään puutarhassa. Hän ei nähnyt sitä, ainoastaan miehen paljaiden jalkojen jäljet, jotka ilmestyivät hänen jälkiensä viereen. Vaikutti siltä kuin aave olisi kulkenut hänen vierellään.

5. Walsinghamit muuttivat talosta eräiden epäonnistuneiden päiväliskutsujen jälkeen. Yläkerrasta kuului huutoa ja katosta pöydän yläpuolelta alkoi tippua verta. Yläpuolella olleesta huoneesta ei löydetty selitystä tälle karmealle tapaukselle.

6. Tyhjä talo pysyi outona kummaisena siihen asti kunnes Horace Gunn vietti siellä yön. Hän heräsi ja näki veren tahriman ihmispään leijuvan vuoteensa yläpuolella. Se katosi ja Gunn juoksi huoneesta niin kauhistuneena ettei pystynyt huutamaan.

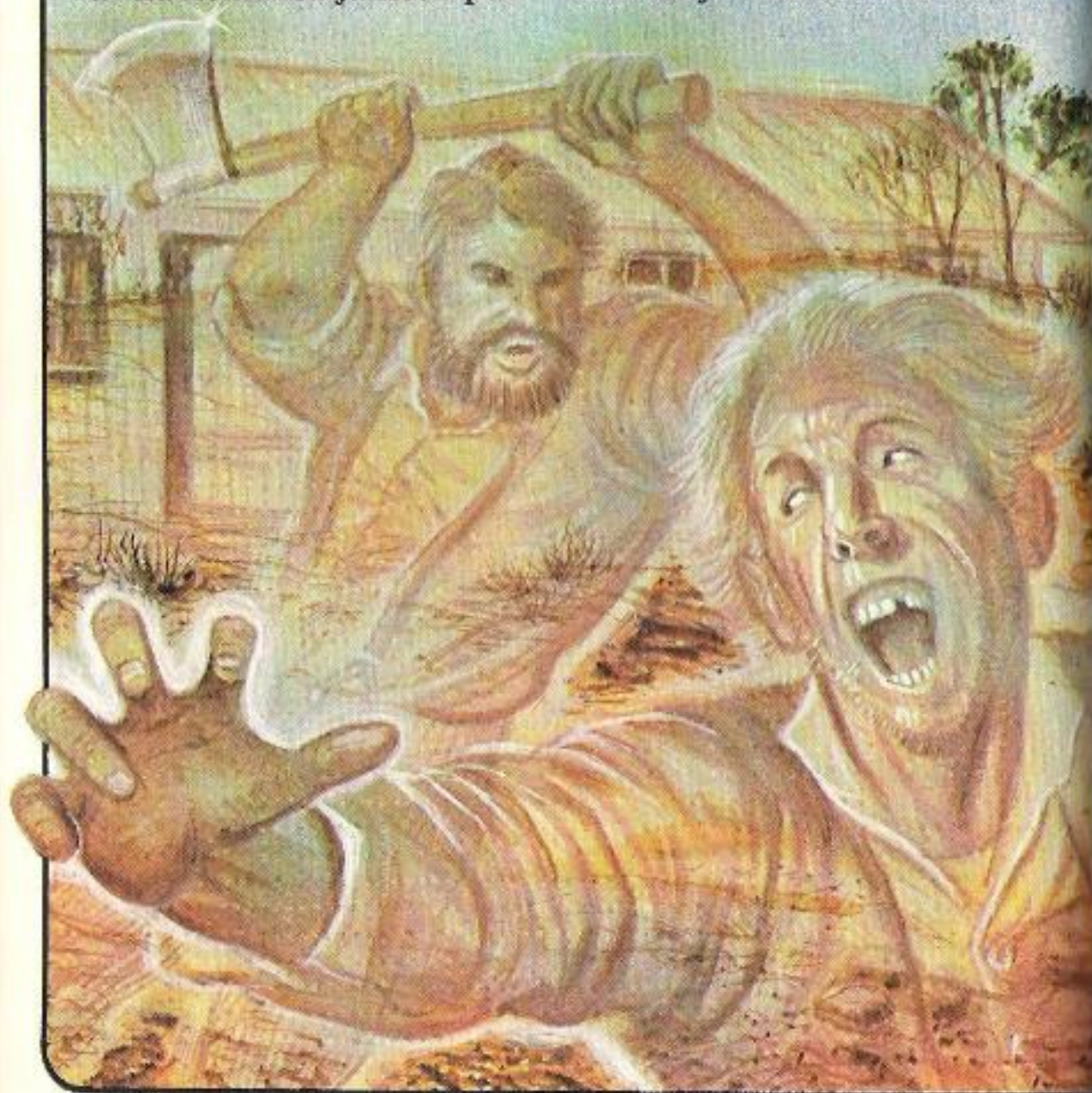
7. Käytävässä hänen kurkkuunsa puristuivat jääkylmät, näkymättömät kädet, ja hän oli tajuton seuraavaan päivään asti. Gunn ei koskaan toipunut tästä talossa viettämästään yöstä, mutta sen jälkeen kummittelu loppui salaperäisellä tavalla.

Australialaisia aaveita

Australialaiset kummitusjutut ovat yleensä hyvin samantapaisia kuin eurooppalaiset ja amerikkalaiset. Se ei ole ihme, sillä Australiankin asuttivat eurooppalaiset, jotka toivat mukanaan oman perimätietonsa.

Monet australialaiset aaveet tuntuvat olleen murhaajien uhreja, jotka palaavat kuolemansa jälkeen pal-

jastamaan syyllisen ja varmistamaan että oikeus tapahtuu. Varhainen esimerkki tällaisesta kostavasta kummituksesta on vuonna 1826 salaperäisesti kadonneen Fred Fisherin tarina. Hänen aaveensa nähtiin osoittavan maahan. Kun maata kaivettiin, löydettiin Fisherin murhattu ruumis ja murhaaja tunnusti rikoksen.

▲ Vuonna 1922 nähtiin lähellä Uuden Etelä-Walesin rantaa lasta kantavan naisen haamu, joka osoitti luolaa. Tutkittaessa sieltä löytyi kaksi luurankoa sekä papereja jotka paljastivat vaimonsa ja lapsensa murhanneen miehen henkilöllisyyden.

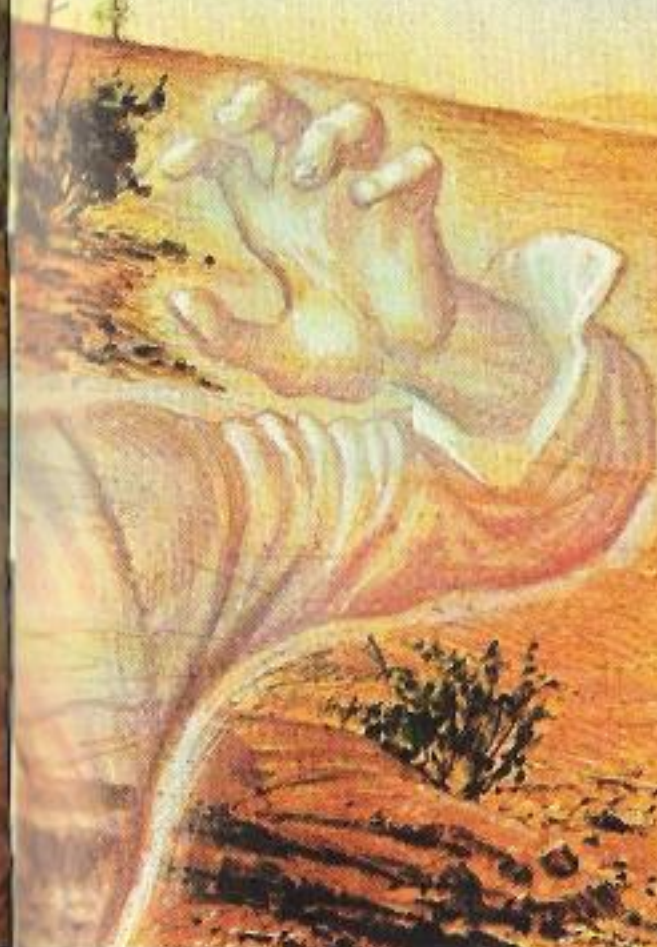

▲ Vuonna 1919 nähtiin päättömän naisen haamun leijuvan laguunin yllä Warpsarillan lähellä. Kun asiaa tutkittiin, löydettiin päätön luuranko kohdasta, jossa aave oli noussut mudasta. Hänetkin oli murhattu.

Aave todistajana

◀ Muuan nuori poliisi ratsasti kerran Australian sisämaassa kun hän yhtäkkiä näki pienen aavemaisen talon ilmestyvän tyhjästä. Kaksi miestä juoksi ulos ovesta. Pelosta huutavaa vanhaa miestä ajoi takaa nuori ja hurjannäköinen mies, kirvestä heiluttaen. Sitten nuorempi mies iski toisen kallon auki ja koko näky katosi.

Poliisi pysähtyi seuraavalla matkan varteen sattuneella talolla ja koputti oveen. Hän kauhistui todetessaan, että oven avasi sama mies, jonka haamun hän oli juuri nähnyt huftovan kirveellä. Murhaaja tunnusti pian rikoksensa.

Kiinalaisia kummituksia

Pahoja henkiä ja kummituksia kutsuttiin Kiinassa nimellä "Kuei". Niiden uskottiin olevan pahojen tai väkivaltaisesti kuolleiden haamuja. Kuei yritti yleensä tuottaa eläville vahinkoa ja etsi uhria, joka ottaisi sen paikan helvetissä. Mutta rohkeisiin, pelkäämättömiin ihmisiin niillä ei ollut valtaa.

Uskottiin että kasveilla ja jopa esineillä oli henki, joka saattoi lähteä "ruumiistaan" kummittelemaan ihmisille. Ne olivat helposti tuhottavissa kun ne olivat palanneet alkuperäiseen muotoonsa.

▲ Yin-niminen poliisi pelasti naisen, jonka itsemurhan tehneen ihmisen aave yritti hirttää. Aave suuttui ja yritti tappaa Yinin. He tappelivat aamuun asti, mutta sitten aave heikkeni ja muuttui mädäntyneeksi puunkappaleeksi.

▲ Ye-niminen viisas mies yöpyi majatalossa, jossa kummitteli. Neljä aavetta herätti hänet. Ensimmäinen oli hirttäytynyt nainen. Toinen oli mestattu murhaaja. Kolmas oli mies, joka oli poltettu kuoliaaksi, ja neljäs keltainen, pö-

höttynyt miehen hahmo, joka oli kuollut hukkumalla. Koska Ye ei pelännyt kueit olivat voimattomia. Hän käski niiden lakata kummittelemasta ja käyttäytyä siivosti, jotta ne palkittaisiin kuoleman jälkeisessä elämässä. Kueit tottelivat ja häipyivät.

Kummitteleva puu

1. Lu Ch'ien osti talon, jossa kummitteli, ja päätti päästä kummituksista eroon. Eräänä yönä hän heräsi kun ikkunasta sisään työnnettiin kirje. Se oli aaveelta, joka sanoi itseään Pajun Päälliköksi.

2. Viestissä sanottiin aaveiden asuneen talossa vuoden ja että ne uhkasivat tappaa Lun ellei hän muuttaisi pois. Yhtäkkiä näkyviin ilmestyi aave, mutta se katosi Lun ampuessa nuolen sitä kohti. Se jätti kuitenkin jälkeensä tuomansa kurpitsan.

3. Muutaman päivän kuluttua aave palasi ja Lun palvelija ampui sitä kohti. Tällä kertaa aavetta osui rintaan ja se pakeni. Onneksi se jätti jalanjäljet, joista näki mihin päin se meni.

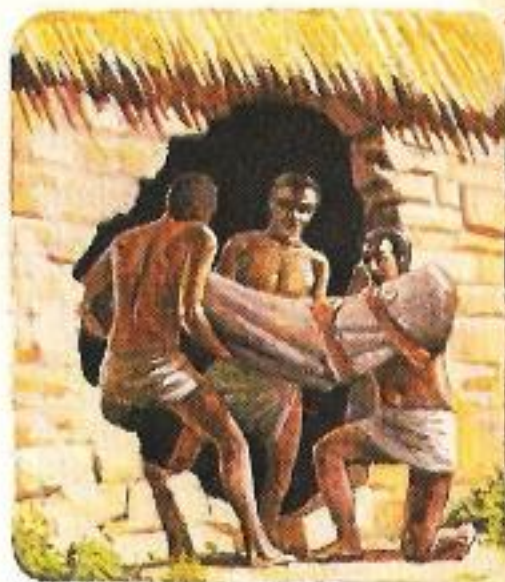
4. Lu seurasi jälkiä valtavan pajun luo ja löysi sen runkoon iskeytyneen nuolen. Aave oli ollut puun henki. Lu kaatoi ja pilkkoi pajun polttopuiksi taloonsa, jossa ei enää sen jälkeen kummitellut.

Hautajaismenoja

Kuolleita on usein yritetty estää kiusaamasta eläviä suremalla heitä ja noudattamalla tiettyjä hautajaismenoja. Muinaiset egyptiläiset hautasivat vainajien mukana ruokaa ja koristeita, jotta he olisivat olleet tyytyväisiä kuolemanjälkeisessä elämässä.

Henkiä autettiin joskus rukousten avulla pääsemään taivaaseen ja niitä yritettiin monin tavoin suostutella lähtemään maan päältä.

Suruvaatteita käytettiin aikoinaan valepukuna, jotta kuolleiden aaveet eivät olisi voineet kummitella sukulaisilleen.

▲ Ihmiset harhauttivat aaveita muun muassa niin että ruumiis siirrettiin ulos talosta seinään tehdyn reiän kautta eikä ovesta. Näin varmistettiin ettei aave löytänyt takaisin kummittelemaan.

▼ Egyptissä ruumiit kuivattiin ja kiedottiin siteisiin, jolloin ne säilyivät muumioina. Sielu saattoi siten palata ruumiiseen ja elää siinä kuolemansa jälkeenkin.

Ruumiin mukana haudattiin myös rahaa, ruoka-astioita ja kaikkea muuta, mitä toisessa maailmassa voisi tarvita.

▲ Australian alkuasukkaat hautasivat ruumiit puiden muodostaman kehän keskelle ja leikkasivat suikaleen kuorta jokaisesta puusta. Aave ei tiennyt, mihin suuntaan lähteä kehästä. Eksyttyään se ei voinut kummitella eläville.

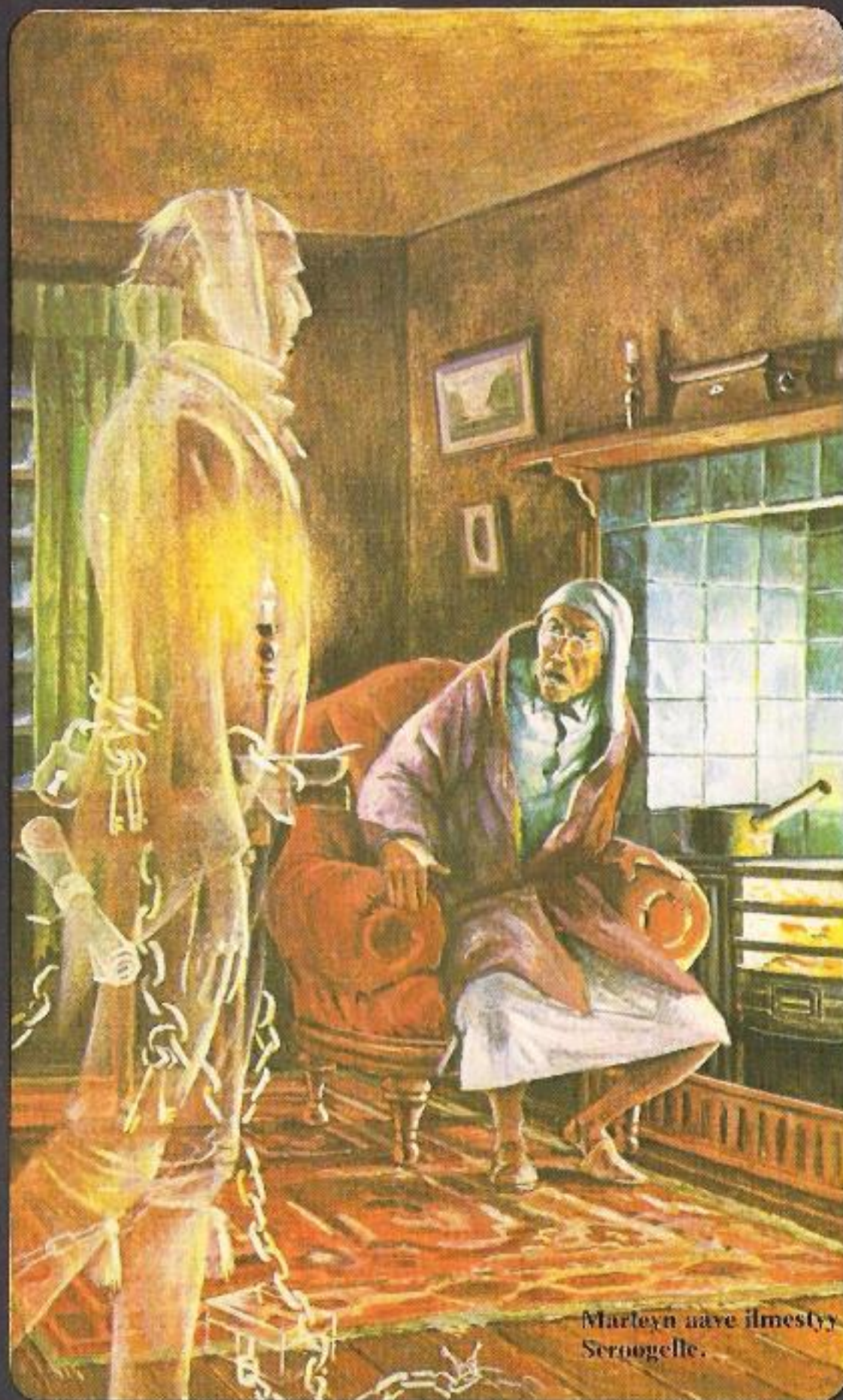
► Surijat ovat pukeutuneet eri puolilla maailmaa hautajaisissa erityisiin valepukuihin, joiden uskottiin karkottavan pahat henget ja estävän aaveita tunnistamasta niiden kantajia.

Joskus surijat pukeutuivat räähäsihiin ja hieroivat itseensä savea. Tämä tehtiin, jotta aaveet olisivat nähneet miten kurjaa elämä maan päällä oli ja menisivät pois ja jättäisivät elävät rauhaan.

◀ Uuden Guinean pääkallonmetsästäjät käyttivät kuolleitten sukulaisensa kalloja tyynyinä koska uskoivat niiden karkottavan pahat henget.

He myös söivät osan ruumiista ennen hautaamista uskoen, että sielu siirtyi siten helpommin kuoleman jälkeiseen elämään.

Marleyn aave ilmestyy Scroogelle.

Kummituksia kirjallisuudessa

Kun kirjallisuudessa kummittelee, kirjailija käyttää usein aaveita kääntämään henkilöittensä ajatukset menneeseen elämäänsä ja tuntemaan syyllisyyttä teoistaan.

Eräs tunnetuimpia kummitustarinoita on Charles Dickensin vuonna 1834 kirjoittama "Joululta". Tarina kertoo, miten aaveet muuttivat Ebenezer Scroogen, ilkeän vanhan saiturin, hyväsydämisiksi ihmiseksi.

Joululta

Tarina alkaa jouluaattona. Scrooge on töykeä miehelle, joka kerää rahaa köyhille, ja epäkohtelias veljenpojalleen, joka on kutsunut hänet joulujuhliin. Scrooge ei pidä joulusta ja nurisee, koska hänen kirjanpitäjänsä Bob Cratchit haluaa pitää joulupäivän vapaata viettääkseen sen perheensä parissa.

Ensimmäinen ilmestynyt aave on Marley, Scroogen seitsemän vuotta aikaisemmin kuollut liikekumppani. Ensin Scrooge ei usko silmiään vaan väittää aaveiden olevan humpuuksia, ja johtuvan huonosta ruuansulatuksesta. Marleylla on Scroogelle varoitus. Hän kertoo kärsivänsä hirvittävästi niiden pahojen töiden vuoksi, joihin hän syyllistyi elinaikanaan. Hänen sielunsa ei voi levätä ja hän kantaa raskaita kableita ja rahalaatikoita - esineitä joita rakasti ennen kuolemaansa enemmän kuin ihmisiä. Hän sanoo saman kohtalon odot-

tavan Scroogea ellei tämä muutu ja että kolme aaveita yrittää pelastaa hänet.

Seuraava henki on menneiden joulujen henki. Se vie Scroogen onnellisten joulujen aikaan, joulujen jotka hän vietti lapsena sisarensa kanssa ja nuorena miehenä juhlissa, tanssien ja iloiten. Hän näkee miten paljon on vuosien mittaan muuttunut ja alkaa katua pahoja tekojaan. Pian Scrooge näkee uuden aaveen, tytön, jonka kanssa hän ei mennyt naimisiin, koska tämä oli liian köyhä. Tytön ympärillä on hänen rakastava perheensä ja hän on hyvin surullinen ja yksinäinen.

Seuraava henki on juuri nykyisten joulujen henki, joka antaa onnea kaikille joulusta pitävälle. Se näyttää Scroogelle, miten köyhiä Bob Cratchit ja hänen perheensä ovat ja kuinka paljon perheen jäsenet kuitenkin rakastavat toisiaan ja iloitsevat yhteisestä joulusta. Nuorin lapsi, pikku Tim, on sairas ja henget varoittavat että ellei muutosta tapahdu hän kuolee. Henki näyttää Scroogelle monia köyhiä ja sairaita ihmisiä, jotka se tekee onnelliseksi joka vuosi joulun aikaan.

Viimeinen, tulevien joulujen henki, on kaikkein pelottavin. Se näyttää Scroogelle hänen oman kuolemansa. Ensin Scrooge ei ymmärrä ketä ihmiset niin vähän surevat. Hän näkee hautausurakoitsijan, siivoojan ja pesijän myyvän hänen vaatteitaan ja jopa huovan, johon hänen ruumiinsa on käärtty. Eivät edes Bob Cratchitin ja hänen veljenpoikansa kaltaiset hyvät ihmiset sure häntä.

Scrooge herää syvästä unesta ja huomaa että on joulupäivä. Hänelä on tilaisuus korjata osa tekemisistään vääryyksistä.

Aaveiden karkottaminen

Aaveet on mahdollista pakkottaa pois. Pahoja henkiä karkottaa tavallisesti pappi kutsuen avukseen Jumalan nimeä manaukseksi sanotuissa menoissa.

Aaveita voi myös torjua ja saada monin tavoin ansaan.

Yleensä maan päälle palannut on kuitenkin kärsivä tai pettynyt henki ja joskus on tarpeen selvittää, mikä sitä huolestuttaa. Henki on ehkä sidottu maahan koska se tarvitsee apua, rukouksia tai (useissa tapauksissa) kunnollisen hautauksen.

▲ Keski-Afrikassa asuvan Matumba-kansan ase aaveita vastaan oli vesi. Kerran muuan nainen heitettiin jokeen, jotta hänen kuolleen puolisonsa henki olisi saatu karkotetuksi. Mies oli ripustautunut vaimonsa selkään ja kieltäytyi siirtymästä henkimaailmaan.

▲ Tämä on vanha walesiläinen tapa päästä aaveesta. Manaaja houkuttelee aaveen pulloon ja sulkee sen sytytetyllä kynttilällä. Sitteen hän käskää aaveen pysyä pullossa kunnes kynttilä on palanut loppuun vedessä. Sen jälkeen hän heittää pullon jokeen.

▲ Kanadalaiset algonquinintiaanit uskoivat, että esi-isien aaveille oli uhrattava ruokaa, jotta ne eivät rupeaisi kummittelemaan. Eräs heidän tarinansa kertoo miehestä, jonka aave sysäsi tuleen koska hän oli hylännyt esi-isänsä.

▲ Sambiassa asuva Angoni-heimo pelkäsi, että heidän tappamiensa vihollisten henget saattoivat tuoda huonoa onnea. Soturit juoksivat jokaisen taistelun jälkeen kylän ympäri karmeasti kiljuen ja toivoivat siten karkottavansa paikalla vielä viipyvät henget.

▲ Jotkut aaveet ovat rauhatomia, koska niiden ruumista ei ole haudattu. Ne voivat osoittaa paikan, josta jäännökset löytyvät ja johon ne voidaan kunnollisesti haudata, tai ne yrittävät johdattaa ihmisiä oikealle paikalle. Kun tämä on tehty, sielu pääsee pois maan päältä.

▲ Kummittelu on joskus avun pyytämistä. Kuvassa näkyvä papin haamu piti joka vuosi yksinäisen jumalanpalveluksen eräässä Ranskan kirkossa. Henki tuli luultavasti tyytyväiseksi ja lakkasi ilmestymästä kun muuan rohkea mies kerran osallistui jumalanpalvelukseen.

▲ Jotkut ihmiset uskovat, että aaveet ovat todellisuudessa paholaisia, jotka ilmestyvät kuolleen ihmisen henkenä. Karkottaminen tapahtuu siten että pappi ajaa paholaisen pois Jumalan nimeen, rukouksien ja siunattua vettä pirskotuen.

Kummittelun tutkiminen

Kivien rakennetta ja kasvien elintapoja 1800-luvulla tutkineet tiedemiehet päätyivät usein teorioihin, joiden valossa uskonnolliset selitykset maailman synnystä tuntuivat erheellisiltä. Länsi-Euroopassa ja USA:ssa alettiin siksi uskoa, että kaikkia maailmankaikkeuden salaisuuksia voidaan tutkia ja toivottavasti myös selittää tieteellisin menetelmin.

Vaikka kummitusjuttuja on kerrottu aina, kummittelua alettiin järjestelmällisesti tutkia vasta 1800-luvun jälkipuoliskolla.

Englannin Psyykkisen tutkimuksen Seuran järjestämässä kyselyssä tiedusteltiin tuolloin 17 000 ihmiseltä, olivatko he nähneet kummituksia. 1684 ihmistä väitti nähneensä. Yli puolet, 890, sanoi tunteneensa kummittelijan.

Kummittelua tulisi aina tutkia tarkkojen tietojen pohjalta. Tällä aukeamalla esittelemme kaavakkeen, jonkalaista tutkija voisi käyttää tavatessaan jonkun, joka väittää nähneensä tai kuulleensa kummituksen.

Aaveraporttikaavake

1 Paikka
Päivämäärä
Kellonaika

2 Aaveen ilmenemismuotoja:
Muoto.
Koko,
Väri.
Kirkkaus.
Läpikuultavuus.
Aaveen käyttäytyminen:
Liikkuminen.
Äänet.
Muuta.

3 Piirrä aave tähän:

4 Näkyviä todisteita?
Muita outoja tapauksia?
.

5 Olosuhteet:
Valoisuus
Sää
Olitko etsimässä aavetta?
Onko paikalla aikaisemmin kerrottu nähdyn aaveita?
Kuka näki aaveen?
Todistajien kunto
(terveydentila, näkökyky, väsymys, pelko, paleleminen, valppaus)

Aaveiden metsästäjät

On ehkä hieman harhaanjohtavaa puhua aaveen metsästäjistä. Useimmat tutkijat nimittäin haastattelevat ihmisiä, jotka väittävät nähneensä kummituksen. He yrittävät selvittää, onko kerrottu kummittelu todellista vai onko oudoille tapahtumille luonnollista selitystä.

Ensimmäisistä tutkijoista tunnetuimpia oli Elliot O'Donnell. Hän uskoi että asiasta kiinnostuneet ihmiset houkuttelivat sekä hyviä että pahoja yliluonnollisia voimia. Hän tutki satoja eri puolilla maailmaa tapahtuneita kummitteluja ja kirjoitti kokemuksistaan monta kirjaa.

O'Donnell näki aaveen ensimmäisen kerran ollessaan vasta viisivuotias. Myöhemmin elämässään hän uskoi varmasti nähneensä suuren joukon erityyppisiä henkiä.

Toinen aaveiden metsästäjä Harry Price oli myös taikatemppujen asiantuntija. Tämän tietämyksen avulla hän pystyi paljastamaan huijari-meedioita, jotka väittivät voivansa tehdä kuolleiden henget näkyviksi.

Kuuluisimman tutkimuksensa hän suoritti kuitenkin Borleyn pappilassa. Itse Price ei nähnyt ainoatakaan aavetta tässä kummittelusta kuulussa talossa.

Huijausta ja erehdyksiä

Aaveiden metsästäjien ja muiden tutkijoiden on miltei mahdoton todistaa kummitelutapauksia todellisiksi, vaikka he itsekin uskoisivat niihin. Huijauksia ja väärinkäsityksiä heidän on kuitenkin helppo osoittaa.

Aaveita kerrotaan usein nähdyn yöaikaan. Viaton vaatemyttykin voi näyttää huonossa valaistuksessa kammottavalta aaveelta. Karneat valot ovat usein

peräisin ohiajavista autoista tai naapuritalosta.

Monet aaveet ovat todellisuudessa tavallisia ihmisiä. Yöllä, yksinäisellä tiellä tummiin housuihin ja hatuun sekä vaaleaan takkiin pukeutunut ihminen voi hyvinkin näyttää leijuvalta, päättömältä aaveelta.

Ajattele kahdesti ennen kuin väität nähneesi kummituksia.

Wappingin kirkkoherra

Kummitusjuttuja kertovat usein ihmiset, jotka uskovat jossain paikassa kummittelevan, koska heille on kerrottu niin.

Eriäs aikakauslehti julkaisi vuonna 1971 jutun Lontoossa Wappingin telakalla kummittelevasta kirkkoherrasta. Monet telakan läheisyydessä asuvat ihmiset kertoivat pian sen jälkeen jutun kirjoittaneelle toimittajalle kyseistä kummitusta koskevista havainnoistaan. Vain toimittaja tiesi, että kummittelu oli huijausta - hän oli näet keksinyt aaveen itse.

Niin monet ihmiset väittivät nähneensä tämän aaveen, että psyykkisten ilmiöiden tutkija Colin Wilson päätti järjestää kokeen: Muuan nainen hypnotisoitiin ja hänelle sanottiin, että hän näkisi kirkkoherran tietynä aikana tietyssä paikassa. Nainen ilmoitti pian kokeen suorittamisen jälkeen, että hän oli nähnyt kirkkoherran haamun.

▲ Salakuljettajat keksivät joskus kummitusjuttuja peittääkseen laittomat puuhansa. Muuan Hadleighin linnaan Englantiin konjakkia salakuljettanut joukkio levitti huhua naisen haamusta, jotta uteliaat olisivat pysyneet loitolla.

▲ Japanissa on uskottu, että ketuilla on yliluonnollisia voimia. Amerikkalaiset suunnittelivat toisen maailmansodan aikana 'aaveketun', hehkuvalla maalilla värjätyyn tavallisen ketun. Ne oli määrä päästää pelottelemaan japanilaisia.

Yölliset äänet

Psyykkisen tutkimuksen seura tutkii vuosittain satoja kummitelutapauksia. Useimmiten kummittelulla on luonnollinen selitys.

Kummittelut tapahtuvat yleensä vanhoissa taloissa ja aavemaiset askelten äänet, valitukset ja ulinat ovat usein peräisin vesijohdoista tai jopa vasta asennetusta keskuslämmitysjärjestelmästä.

Kaikki talot narisevat yöllä koska puu supistuu lämpötilan laskiessa. Jos näin tapahtuu lattiapinnoissa, ääni voi kuulostaa kävelyiltä.

Jopa viemäriputkissa vinkuva tuuli voi kuulostaa aavemaiselta huudolta. Salaperäiset koputukset voivat johtua vesisteestä tai jopa vuotavasta haanasta. Joku saattaa pelästyä tällaisesta ja uskoa vakavissaan, että kyse on kummitte-
lusta.

Hiiret ja rotatkin voivat kuulostaa kummituksilta. Jos ne juokselevat tyhjissä huoneissa tai rapistelevat seinien välissä, ääni voi olla pelottava. Hiiret nakertavat joskus sähköjohdot ja aiheuttavat siten selittämättömiltä tuntuja tulipaloja tai jopa kellojen soittoa kuten Borleyn pappilassa.

Valokuvia kummituksista

Monet valokuvaajat kiinnostuivat 1800-luvun lopulla aaveiden valokuvaamisesta. He väittivät usein aikonsa ottaa tavallisen kuvan ja vasta kuvan kehityksen jälkeen ilmenneen, että siinä oli aave.

Suurin osa henkiä esittävistä valokuvista on osoittautunut huijaukseksi.

Seuraavassa neuvomme neljä tapaa ottaa aaveista valokuvia niin, että et joudu viettämään koko yötä kummitustalossa. Värikuvien väärentäminen on hyvin kallista ja vaikeaa, joten kaikissa neljässä kuvassa on käytetty mustavalkoista filmiä.

▲ Ylläoleva kuva on helpoin kotioloissa väärennettävä aavekuva. Ota ensin kuva autioltta hautausmaalta tai jostain muusta aavemaisesta paikasta. Pyydä valokuvausliikkeessä, että filmistäsi tehdään negatiivi. Piirrä negatiiviin tumma aavemainen hahmo. Kun siitä tehdään kuva, aave tulee näkyviin valkoisena.

▲ Ota "kummituksestasi" valokuva musta-valkoista filmiä käyttävällä pikakameralla. Pidä kamera aivan paikoillaan ja ota toinenkin kuva ennen kuin poistat filmin kamerasta, jälkimmäinen kuva niin, ettei "kummitus" ole siinä mukana. Ihminen, joka on ensimmäisessä, mutta ei toisessa kuvassa, näyttää lopullisessa valokuvassa läpikuultavalta. Tämän kuvan aavenainen kummittelee Lontoon Towerissa.

"Aave" on kietoutunut mustaan kankaaseen ja seisoo aivan tummanruskean huovan edessä, pimeässä huoneessa. Ainoa valo tulee tavallisesta pöytälamppusta.

▲ Ota kuva vaaleaan pukeutuneesta, tummaa taustaa vasten seisovasta ihmisestä. Paina kameran takaisinkelausnappulaa, jolloin filmi ei liiku eteenpäin, ja ota sitten taustakuva. Kun filmi kehitetään, ensimmäisen kuvan tummat osat katoavat ja "aaveen" vaaleat osat jäävät uuden taustan päälle. Tämä "aave" on todellisuudessa kaksi ihmistä, jotka kumpikin on osittain peitetty tummalla kankaalla.

▲ Valmistimme tämän kuvan kahdesta yllä näkyvästä negatiivista - toinen esittää aavetta, toinen hautausmaata. Negatiivit teipattiin päällekkäin. Lopullinen kuva on näiden negatiivien sekoitus. Pue aave tummiin, jolloin se tulee negatiiviin läpikuultavana ja jättää valmiissa kuvassa taustan näkyviin.

Selityksiä?

Monet tarinat kummitus-taloista, aaveista ja hengistä juontuvat epäilemättä edellisillä neljällä sivulla kerrotunlaisista huijauksista ja erehdyksistä. Mutta monet arvoitukselliset tapahtumat ovat jääneet tarkkojen tutkimustenkin

Kuolleiden sieluja

Aaveet ovat yleisen käsityksen mukaan kuolleiden sieluja. Monet uskovat että ihmisellä on sielu tai henki. Elämän aikana sielua ei voi nähdä tai kuulla erillään ruumiista. Sielun sanotaan ihmisen kuoltua jättävän ruumiin ja siirtyvän toiseen maailmaan. Sen, mitä sielulle tapahtuu kuoleman jälkeen, on usein katsottu riippuvan siitä, miten elämä on eletty. Hyvien ihmisten sielut pääsevät palkkioksi taivaaseen, pahat joutuvat rangaistukseksi helvettiin.

Aaveita tulee sieluista, jotka eivät voi siirtyä toiseen maailmaan. Tavallisin syy on että ruumista ei ole haudattu asianmukaisella tavalla.

Paholainen valepuvussa

Jotkut kristityt uskovat, että aaveet ja poltergeistit ovat paholaisen ilmenemismuotoja. Tämän käsityksen mukaan kummittelut todistavat, että paholainen on Kristuksen hyvyttä vastaan taisteleva voima. Nämä kristityt us-

jälkeen selitystä vaille.

Ihmiset uskovat aaveisiin vaikka eivät tiedä, mitä ne oikeastaan ovat. Kummituksia on yritetty selittää monin tavoin. Seuraavassa selityksistä tavalisimpia.

kovat kuolemanjälkeiseen elämään, mutta eivät siihen että aaveet ovat kuolleiden sieluja. He uskovat Kristusta vastustavan voiman käyttävän aaveita uskottelemaan ihmisille, että kuoleman jälkeen voi olla elämää Jumalasta erilläänkin.

Kuolevien ajatuksia

On mahdollista, että aaveita on olemassa vain sille, joka niitä näkee. Ne voivat olla mielestä toiseen siirtyvistä telepaattisista viesteistä syntyviä näkyjä.

Näin voi olla varsinkin silloin kun elävän aave ilmestyy kuoleman hetkellä läheisille ystäville tai sukulaisille. On todennäköistä, että kuolevat tai suuressa vaarassa olevat ihmiset ajattelevat jotakuta, jota rakastavat ja kaipaavat. Telepatiaan tukeutuen aaveet voidaan selittää siten, että ihmisen ajattellessa toista kyllin voimakkaasti syntyy energiaa, jonka voima riittää siirtämään mielikuvia toisen ihmisen tajuntaan.

Kuvia menneestä

Tietyillä paikoilla pitkän aikaa pysyttelevät ja monien ihmisten vuosien mittaan näkemät kummitukset voitaisiin myös selittää eräänlaisina energian luomina mielikuvina.

Jotkut uskovat että kaikki, varsinkin väkivaltaiset teot, jättävät tapahtumapaikkaan jälkensä. Herkkä ihminen voi aistia tämän jäljen paikassa jälkeensä. Hän näkee alkuperäisen tapahtuman kuin se olisi juuri tapahtumassa.

Selitysten testaaminen

Hyvän selityksen pitäisi auttaa meitä ymmärtämään miksi aaveet käyttäytyvät kuten niiden sanotaan käyttäytyvän. Sen pitäisi myös ennakoita, koska aave todennäköisesti näyttäytyy. Seuraavassa kysymyksiä, joihin hyvän selityksen tulisi voida antaa vastaus.

1. Miksi aave ilmestyy ja katoaa yhtäkkiä?
2. Miksi jotkut ihmiset näkevät aaveita todennäköisemmin kuin muut?
3. Kuinka aave voi tietää jotain mitä elävä ihminen ei tiedä?
4. Miksi jotkut aaveet varoittavat ihmisiä vaaroista?
5. Mistä aaveiden manaamisessa todellisuudessa on kysymys?
6. Miksi niin monet kummittelut liittyvät surullisiin tapauksiin?

Ensimmäinen selitys, jonka mukaan aaveet ovat kuolleiden sieluja, ei vastaa yhteenkään näistä kysymyksistä ellemmme jo valmiiksi usko, että ihmisellä on

sielu. Vaikka uskoisimme sen, tarvitsemme lisätodisteita osoittaaksemme, että sielu voi esiintyä aaveena.

Joka uskoo aaveiden olevan yksi pahojenhenkien ilmenemismuodoista, voi myös uskoa, että paholaisella on voima panna pahathenget tekemään mitä tahansa ihmisten kiusaksi. Tällaisille ihmisille selitys voi antaa vastauksen kaikkiin kysymyksiin. Ellemme jo usko paholaisen olemassaoloon, emme voi mitenkään tutkia onko selitys pitävä.

Telepatiaan perustuva selitys voisi selittää elävien, mutta ei kuolleiden aaveita. Emmekä sitäpaitsi tiedä miten telepatia toimii.

On kiehtovaa ajatella, että väkivallanteko jättää tapahtumapaikalleen jäljen, vaikkakaan tiedossa ei ole, miten tällaista voisi tapahtua. Joka tapauksessa, mikäli aaveet ovat kuvia menneestä, on vaikea ymmärtää miten ne voisivat varoittaa ihmisiä tulevista vaaroista tai välittää tietoja eläville.

Kaikissa esitetyissä selityksissä on yksi yhteinen piirre. Ne kaikki herättävät yhtä monta kysymystä kuin mihin vastaavat. Jos uskot pystyväsi selittämään kummittelua, ajattele tarkoin mihin selityksesi perustuu. Vastaako se edellä esitetyn kaltaisiin kysymyksiin? Älä koskaan hyväksy selitystä, ellei se mielestäsi ole aivan aukoton. On parempi myöntää, että on jotain mitä et ymmärrä, ja jatkaa vastauksen etsimistä kuin luulotella pystyvänsä selittämään jotain, mikä itse asiassa on arvoitus.

Opas yliluonnolliseen

Tässä kirjan jaksossa on kerrottu useita tunnetuimpia tarinoita aaveiden ja kummittelun yliluonnollisesta maailmasta. Seuraavilla sivuilla käsitellään eräitä tuntemattomampia ilmiöitä ja kerrotaan vanhoja kummitusjuttuja.

ANKOU: Tämä kuolleen henki vaeltaa Britannian maaseudulla Pohjois-Ranskassa. Se ilmestyy luurankona ja työntää natisavia kottikärryjä. Ankoun tehtävänä on koota vasta kuolleiden sielut. Sen ilmestyminen merkitsee lähestyvää kuolemantapausta.

BANSHEE: Naispuolinen henki, joka ilmoittaa valittamalla ja huutamalla eräiden skotlantilaisten ja irlantilaisien sukujen piirissä odotettavissa olevista kuolemantapauksista. Bansheen kerrotaan ilmestyneen erälle irlantilaissyntyiselle miehelle ennustamaan presidentti Kennedyn kuolemaa 1963.

BARGUEST: Aavekoira, joka tietää kuolemaa kaikille sen nähneille. Se on suuri ja musta, takkuihin eläin, jolla on lautasen kokoiset silmät. Useimmiten sen näkee hautausmaan lähetyillä. Tällaisista yliluonnollisista koirista on kerrottu eri puolilla Englantia ja Ranskaa.

WALCHERNIN KUOLLEIDEN LAIVA: Hollantilaiset uskoivat tämän aavelaivan kuljettavan syksyisin kuolleiden sielut Hollannista Englantiin. Laivaa ohjasi valkoviitainen hahmo, joka oli kerännyt kuolleiden sielut Hollannista. Tämän tarinan on oletettu selittävän, miksi Englannissa on niin paljon aaveita.

LUONNONHENKI: Tämä on esimerkiksi puun tai virran henki. Myös tulella, ilmalla, maalla ja vedellä on uskottu olevan henki. Useimmat luonnonhenget olivat pahoja tai ainakin hyvin harmillisia. Maan alla eläviä maanhenkiä syytettiin maanjäristyksistä ja kii-vosonnettomuuksista. Jotkut uskovat vieläkin, että luonnonhenget ovat syynä poltergeist-ilmiöihin.

HAUTASEPPELE: Kuolleille on annettu kukkauhreja hyvin kauan. Seppeleet ovat ehkä aluksi olleet kukkien muodostamia "taikapiirejä", joiden uskottiin haudoille asetettuina estävän aavetta palaamasta. Uhreilla on myös osoitettu aaveille kunnioitusta, jotta ne eivät suuttuisi ja haluaisi kostaa.

AAVEITA TULEVAISUUDESTA? Jotkut uskovat aaveiden olevan toisesta ajasta salaperäisesti siirtyneitä olentoja. Tämän oletuksen sanotaan selittävän menneestä peräisin olevaa kummittelua, mutta ehkä myös UFO:ja. Lentävät lautaset voisivat olla tulevaisuuden aaveita, joita emme kuitenkaan ymmärrä ennen kuin olemme itse edenneet niiden aikaan.

AARTEENVARTIJAT: Haudatessaan aarteensa merirosvot jättivät usein jonkun vartiomaan sitä. Eräs merimies murhattiin ja haudattiin aarteen mukana. Hänen aaveensa uskottiin nousevan haudasta ja pelottavan pois jokaisen, joka yritti varastaa aarteen.

AAVEITA PUISSA: Nigeriassa on uskottu että kuolleiden henget asuvat puissa. Kaikkien Idem-heimoon kuuluneiden ihmisten sielujen uskottiin elävän yhdessä suuressa puussa. Joka vahingoitti tätä puuta, tuomittiin kuolemaan.

BROCKENIN KUNINGAS: Jättiläismäinen aave, joka vanhan tarinan mukaan hallitsee Brocken-vuorta Saksassa. Vuorikiipeilijät ovat usein kertooneet nähneensä tämän aaveen, itse asiassa oman varjonsa, jonka aurinko on piirtänyt pilviä vasten.

MEEDIO: Henkilö, joka väittää olevansa yhteydessä kuolleisiin. Meediat vaipuvat joskus transsiin välittäessään istunnossa sanomia kuolleilta eläville.

OSIRIS: Egyptiläinen kuolleetden jumala. Osiriksen sanottiin tutkivan kuolleetden sieluja päättääkseen, olivatko he soveliaita kuolemanjälkeiseen elämään. Jos eivät olleet, heidän sydämensä söi hirviö, joka oli virtahevon, krokotiilin ja leijonan sekamuoto.

PRETAT: Nämä olivat hindujen pahoja aaveita. Niitä kutsuttiin myös nälkäaaveiksi, koska niillä oli niin pieni suu, etteivät ne voineet syödä, mitä niille tarjottiin. Pretat kärsivät tästä rangaistuksesta niin hirveitä tuskia, että kummittelivat eläville löytääkseen ruumiita, joissa elää jotta voisivat jälleen syödä.

JÄLLEENSYNTYMINEN: Uskomus, jonka mukaan sielu palaa maan päälle, yleensä erilaisessa ruumiissa kuin aiemmassa elämässä.

SUOLA: Kiinassa uskottiin, että suola on tehokas keino aaveita vastaan. Tarina kertoo miten eräs suolaa kuljettanut mies kohtasi maantiellä valtavan, mustan aaveen. Hän heitti sen päälle suolaa ja se katosi. Mies palasi tielle seuraavana aamuna ja näki, että suola oli veristä. Sillä tiellä ei koskaan sen jälkeen kerrottu nähdyntä aaveita.

SOUTER FELL: Englannin järvi-alueella sijaitseva kukkula, jolla muuan maatyöläinen näki marssivan haamuarmeijan. Kahden vuoden kuluttua nähtiin toinen haamuarmeija ja sen mukana ratsastava aaveupseeri.

STYX: Kreikan tarustossa Styx oli virta, joka erotti elävien maailman Manalasta, johon kuolleetden sielut menivät. Jos Styx-virran halusi ylittää, oli Kharon-lautturille maksettava. Tästä syntyi tapa panna kuolleetden kielen alle kolikko, jotta he pääsisivät Manalaan.

VERSAILLES: Pariisin lähellä sijaitseva palatsi, jonka mailla 1700-luvun hoviväen sanotaan kummittelevan. Ensimmäisen kerran aaveet nähtiin 1901, mutta silloin luultiin, että puistossa esitettiin vain historiallista näytelmää. Ranskan vallankumouksen aikaiset haamut on nähty useita kertoja sen jälkeen tällä vuosisadalla.

VAELTAVAT AAVEET: Kiinassa on uskottu, että hautaamatta jääneiden ihmisten aaveet aiheuttavat vetoa. Kodittomat henget huusivat ja valittivat sateella ja yrittivät saada sen lakkaamaan, koska niillä ei ollut hautaa johon suojautua.

METSÄSTÄJÄT: Aavemetsästäjiä, joiden on sanottu ratsastavan syksyisin taivaalla etsimässä sieluja. Ennen Ranskan vallankumousta 1789 talonpojat näkivät tällaisia aaveita, joiden ilmestymisen arveltiin olevan merkki tulevista vastoin käymisistä.

Muut voivat joskus nähdä **ELÄVÄN IHMISEN AAVEEN**, vaikka ihminen itse ei ehkä tiedä henkensä irtaantuneen ruumiista.

Testaa tietosi

Luettuasi nyt kummitustaloista, aaveista ja hengistä voit testata tietosi yrittämällä vastata näihin kysymyksiin. Vastaukset ovat seuraavan sivun lopussa. Ne on painettu ylösalaisin ja väärään suuntaan, jotta luntaaminen olisi vaikeampaa. Lue vastaukset sivun ylälaitaan asettamasi peilin kautta.

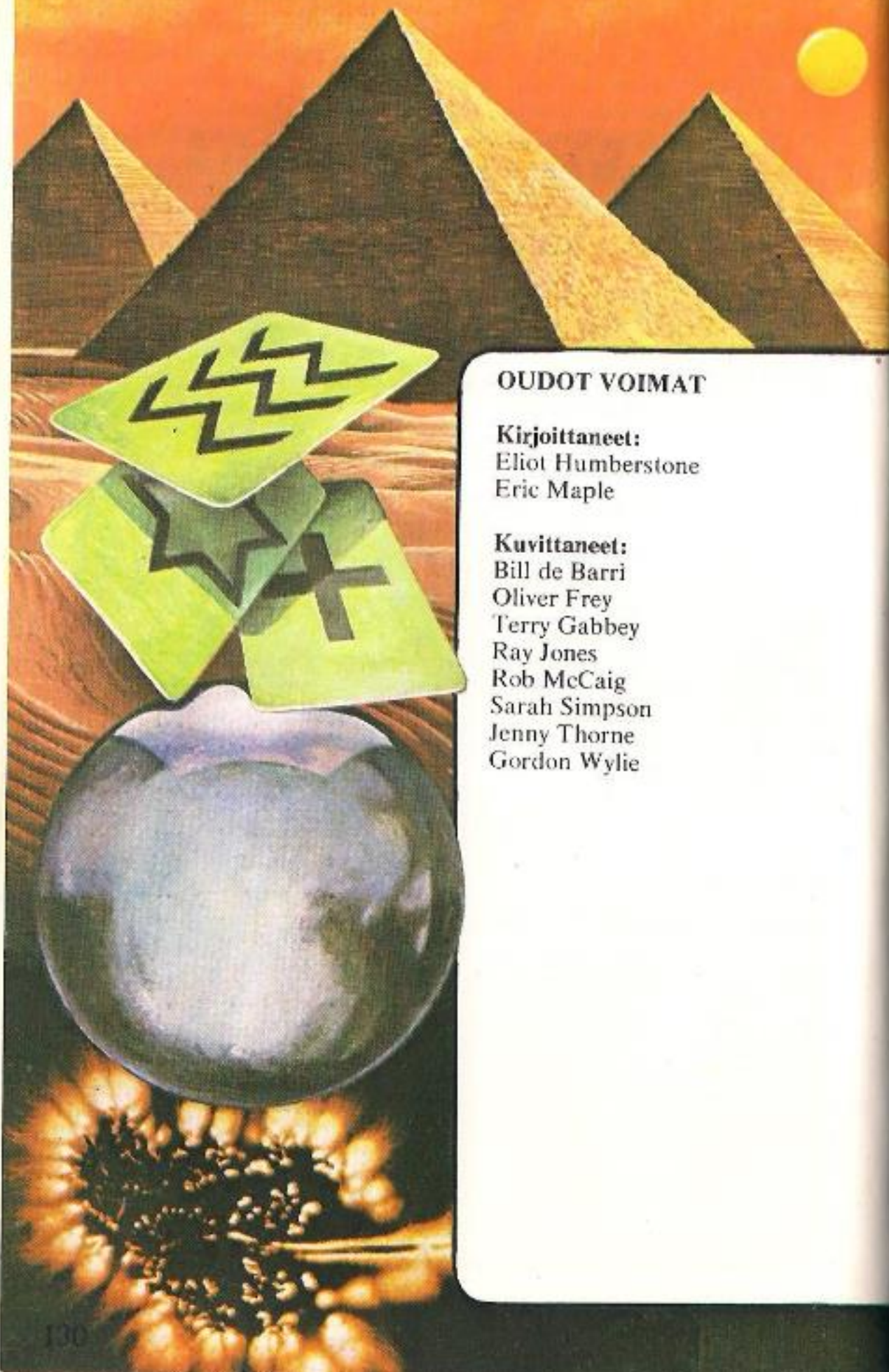
1. Millä Skotlannin vuorella Suuren Harmaan miehen sanotaan kummittelevan?
2. Kuka kummittelee Doverin linnassa?
3. Mikä oli keskiafrikkalaisen Matumba-kansan ase aaveita vastaan?
4. Kuka kummittelun asiantuntija tutki Borleyn pappilan kummittelua?
5. Millä nimellä henkiä ja aaveita kutsuttiin Kiinassa?
6. Missä Ranskan linnassa kummittelee eniten?
7. Mikä kummittelee Tayn sillalla?
8. Missä kuningatar Elisabeth I:n aave on joskus nähty?
9. Kuka katsoi sisään Borleyn pappilan ikkunoista?
10. Missä kummittelee kieleton nainen?
11. Miksi egyptiläiset hautasivat vainajien mukana omaisuutta, rahaa ja ruokaa?
12. Kenen aave varoitti Kaarle I:tä ryhtymästä taisteluun seuraavana päivänä?
13. Minkäläisestä kummittelusta "Aaveratsastajat"-nimisen laulun idea on peräisin?
14. Kuka on kirjoittanut kummitusjutun "Jouluilta"?
15. Minkä nimisellä hautausmaalla on nähty öisin salaperäisiä sinisiä valoja hautojen yllä?
16. Missä tapahtui kummallinen hattujen hyökkäys?
17. Mitä kuningas Yrjö II:n haamun sanotaan mutisevan?
18. Minkälainen aave kummittelee Ehtin tienristeyksessä Hollannissa?
19. Ketkä ovat joskus keksineet kummitusjuttuja laittomien puuhiensa salaamiseksi?
20. Minkä niminen on Amerikan preerialla kummitteleva valkea ori?
21. Missä säilytetään ihmisen kalloa, jonka sanotaan kirkuvan ja vuotavan verta?
22. Ketä seurasi usein aavemainen punainen hahmo?
23. Kenen hautajaisjuna kummittelee New Yorkin osavaltiossa 1865 kulkemallaan reitillä?
24. Millä nimellä kutsutaan mustaa aavekoiraa, jolla on lautasenkokoiset silmät?
25. Minkälaisessa hahmossa näytetään puutarhaansa aarteensa kätkenyt merirosvo?
26. Kuinka monen aaveen sanotaan kummittelevan Glamisin linnassa?
27. Mikä heimo käyttää nukkessaan päänalusena kuolleiden sukulaisten kalloja ajaakseen pahat henget pois?
28. Koska Lady Luvibondin aave ilmestyy?

29. Minkälaisia aaveita on nähty Marathonin tasangoilla?
30. Missä hahmossa hukkuneet merimiehet joskus ilmestyvät?
31. Mitä Harry Price löysi kaivaessaan Borleyn pappilan kellaria?
32. Missä kuningas Kaarle I:n ja Oliver Cromwellin aave on nähty?
33. Mikä virta erottaa Kreikan taruston mukaan elävien maailman Manalasta?
34. Minkä nimiselle retkikunnalle ilmestyi aavekilepeitä Eve-restillä?
35. Mikä on sanan poltergeist al-

36. Mitä algonquinintiaanit uhra-sivat kuolleiden esi-isänsä sieluille?
37. Kenet aave pelasti kohtalokkaalta hissionnettomuudelta?
38. Missä on sanottu nähdyn tekaistu papin aave?
39. Minkä niminen jumala tutki Egyptin jumaltarujen mukaan kuolleiden sieluja?
40. Miten Walesissa on ollut tapana karkottaa aaveita?
41. Minkälainen aave kummitteli Lu Ch'ienin talossa?
42. Missä presidentti Abraham Lincolnin aave on nähty?

Vastaukset

1. Dunsinno	43. Aijkoissa ja jossain
2. Bertrandonin kartanoissa	44. Pöytä aave
3. Aijkoisen pöydän	45. Pöydän aijkoissa
4. Zaijkoissa	46. Osi
5. Pöydän aijkoissa	47. Mabbingsin linnassa
6. Mikä se ei ole mitään	48. Gorgi Duffellin
7. Kijkoissa ja jossain	49. Pöytä
8. Gorgi Duffellin	50. Kijkoissa
9. Zaijkoissa	51. Metelien henki, saksa
10. Pöydän aijkoissa	52. Pöydän aijkoissa
11. Gorgi Duffellin	53. Zaijkoissa
12. Pöydän aijkoissa	54. Edgerinissä
13. Pöydän aijkoissa	55. Pöytä
14. Pöydän aijkoissa	56. Osi pöydän aijkoissa
15. Gorgi Duffellin	57. Gorgi
16. Kijkoissa	58. Kijkoissa ja pöydän aijkoissa
17. Pöydän aijkoissa	59. Pöytä
18. Pöydän aijkoissa	60. Pöytä
19. Pöydän aijkoissa	61. Pöytä
20. Pöydän aijkoissa	62. Pöytä
21. Pöydän aijkoissa	63. Pöytä
22. Pöydän aijkoissa	64. Pöytä
23. Pöydän aijkoissa	65. Pöytä
24. Pöydän aijkoissa	66. Pöytä
25. Pöydän aijkoissa	67. Pöytä
26. Pöydän aijkoissa	68. Pöytä
27. Pöydän aijkoissa	69. Pöytä
28. Pöydän aijkoissa	70. Pöytä

LOUDOT VOIMAT

Kirjoittaneet:

Eliot Humberstone
Eric Maple

Kuvittaneet:

Bill de Barri
Oliver Frey
Terry Gabbey
Ray Jones
Rob McCaig
Sarah Simpson
Jenny Thorne
Gordon Wylie

Osa 3

LOUDOT VOIMAT JA SELITTÄMÄTTÖMÄT KYVYT

Aluksi

Ihmiset ovat tienneet outojen ja salaperäisten voimien olemassaolosta jo kauan. Kaikkialla maailmassa on tuhansia vuosia kerrottu ihmisistä, joilla on selittämättömiä kykyjä. Joidenkin on sanottu näkevän tulevaisuuteen tai leijuvan ilmassa. Joidenkin on tiedetty voivan kulkea vahingoittumatta tulen läpi tai siirtävän esineitä ajatustensa voimalla.

Tämä osa käsittelee tällaisia selittämättömiä ilmiöitä. Voit myös suorittaa yksinkertaisia kokeita saadaksesi selville, osaatko lähettää viestejä ajatuksen voimalla ja löydätkö kadonneita esineitä jo muinoin tunnettua taikavarpua käyttäen.

Sisällys

Oudot voimat	132	Teleportaatio	162
Ennakkoavistuksia		Valokuvia energiasta?	164
onnettomuuksista	134	Tuntevatko kasvit?	166
Kristallipallo	136	Henkiparannusta	168
Tulevaisuuden ennus-		Kaivonkatsominen	170
merkkejä	138	ESP:n tutkiminen	174
Näkyjä ja ennustuksia	140	ESP:n käyttäminen	176
Salaperäisiä unia	142	Salaisuuksien maailma	178
Hypnoosi	144	Kummalliset kivet	180
Muistatko entiset elämäsi?	146	Pyramidien voima	182
Transsitilat	148	Bermudan kolmio	184
Näkyjä taistelukentillä	150	Tunnistamattomat	
Astraalimatkat	152	lentävät esineet	186
Psyykinen merimatka	154	Testaa tietosi	188
Kaksoisolennot	156		
Mielen valta aineeseen	158	Aakkosellinen hakemisto	190
Levitaatio	160		

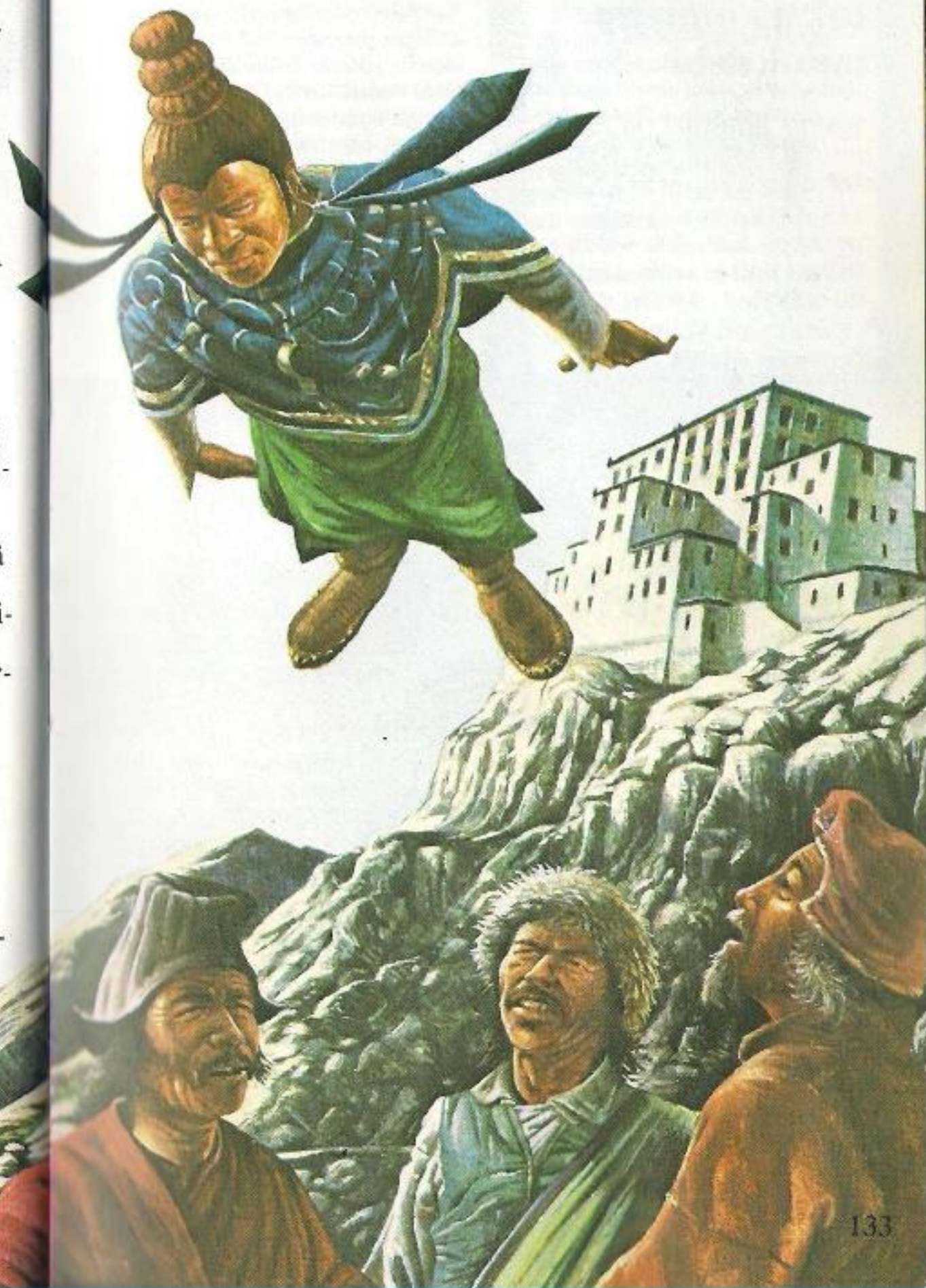
Oudot voimat

Vaikuttaa siltä, että jotkut ihmiset näkevät ja kuulevat myös mielensä avulla. Tulevaisuuteen näkevästä ihmisistä on kerrottu vuosituhansien ajan. Jotkut näkevät toteutuvia unia, ennustavat kristallipallosta tai kupin pohjalta teelehdistä. Menneinä aikoina tällaisia outoja voimia hallitsevia ihmisiä pidettiin noitina tai taikureina, mutta toisinaan myös viisaina ja pyhinä.

Monet aivan tavalliset ihmiset ovat päätyneet selittämättömien kokemustensa kautta siihen, että ympäröivästä maailmasta voi saada tietoa muutenkin kuin tunto-, näkö-, kuulo-, haju- ja makuaistien avulla. Heillä, kuten pyhillä miehillä ja noidilla, on aisteista riippumattoman havaitsemisen kyky eli ESP. Selvänäköisyys, telepatia ja ennaltatietäminen ovat ESP:n päätyypit. Selvänäköisyys on kyky saada asioita selville tavanomaisia aisteja käyttämättä, pelkän ajatuksen voimalla. Joku voi esimerkiksi saada selville kirjekuoreen suljetun viestin kuorta avaamatta.

Telepatia on kyky lukea toisen ihmisen ajatuksia ja ennaltatietäminen kyky aavistaa tulevia tapahtumia.

Vaikka ei tiedetä, mitä nämä oudot voimat oikeastaan ovat, niitä ei voi jättää huomiotta tavanomaisen ympäröivän maailman tarkkailun rinnalla. Sama koskee joidenkin ihmisten ilmeistä kykyä taivuttaa metallia ja liikuttaa esineitä ajatustensa voimalla. Näyttää siltä, että ihmismieli voi vaikuttaa aineelliseen maailmaan ja luonnonlakeihin. Jotkut ihmiset pystyvät ilmeisesti katoamaan yhdestä paikasta ilmestyäkseen saman tien näkyviin jossain aivan muualla. Eräät maailman vanhimmat tarinat kertovat Intian ja Tiibetin pyhistä miehistä, jotka pystyvät kohoamaan ilmaan. Jos voimme kumota painovoiman lain ja oppia lentämään, muutkin mahdollisuutemme ovat kenties rajattomat jos arvoituksellisten voimien salaisuus onnistutaan ratkaisemaan.

Ennakkoavis- tuksia onnetto- muuksista

Joskus ihmisillä on tunne, että jotain erityistä tulee tapahtumaan. Sitä sanotaan ennaltatietämiseksi. Ennakkoavistukset voivat tulla unina tai näkyinä. Jotkut niistä ovat vain voimakkaita tunteita, ajatuksia tai arvauksia, jotka tulevat ilman selvää syytä. Useimmat ihmiset ovat kokeneet ennakkoavistuksia satunnaisesti, mutta joillakin, psyykkisesti lahjakkailla, on ennakkoavistuksia usein. Monet tällaiset aavistukset koskevat kuolemaa tai onnettomuuksia. Seuraavassa kerrotaan Titanicin uppoamista edeltäneistä lukuisista ennakko-varoituksista.

Titanicin uppoaminen

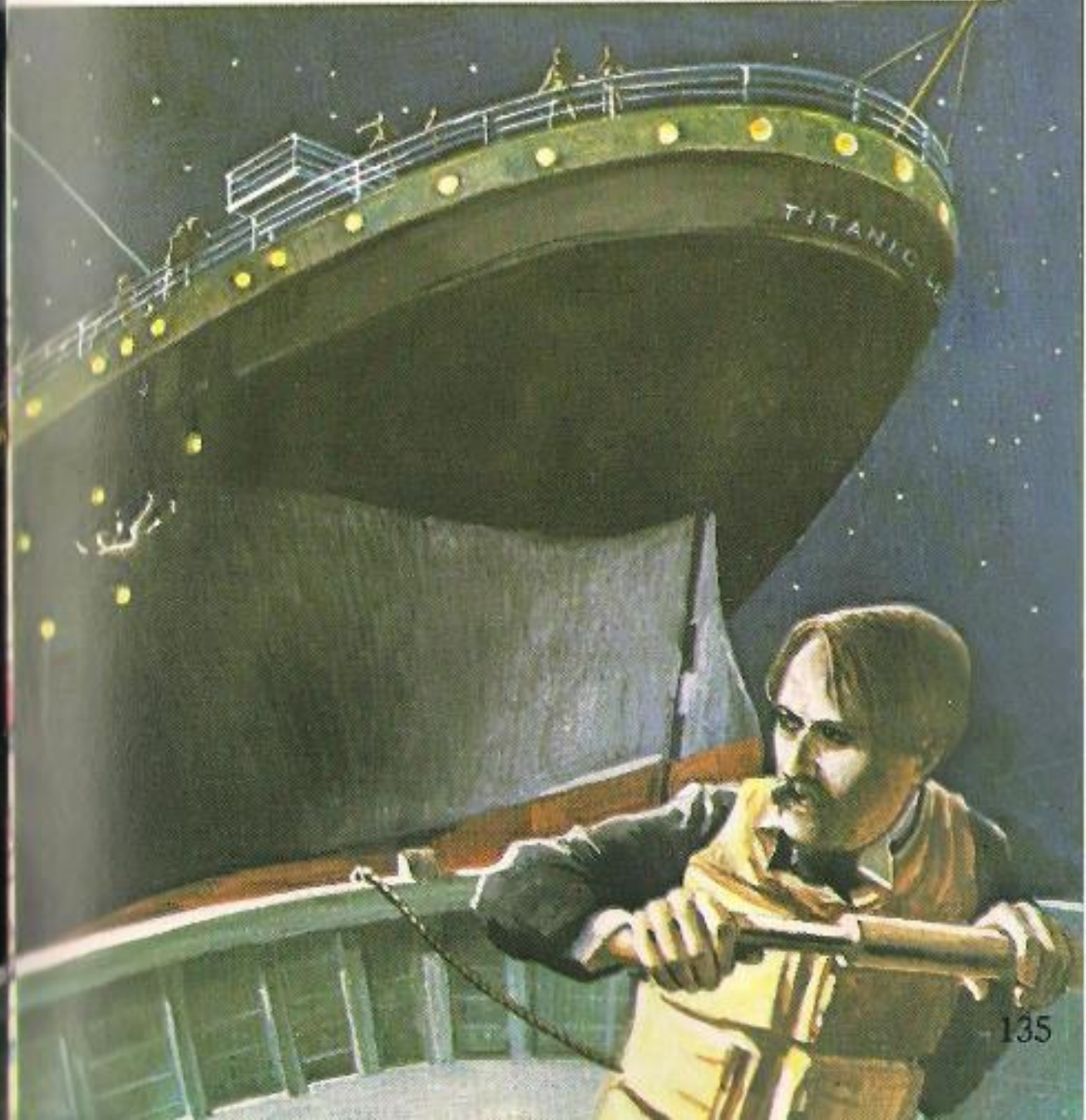
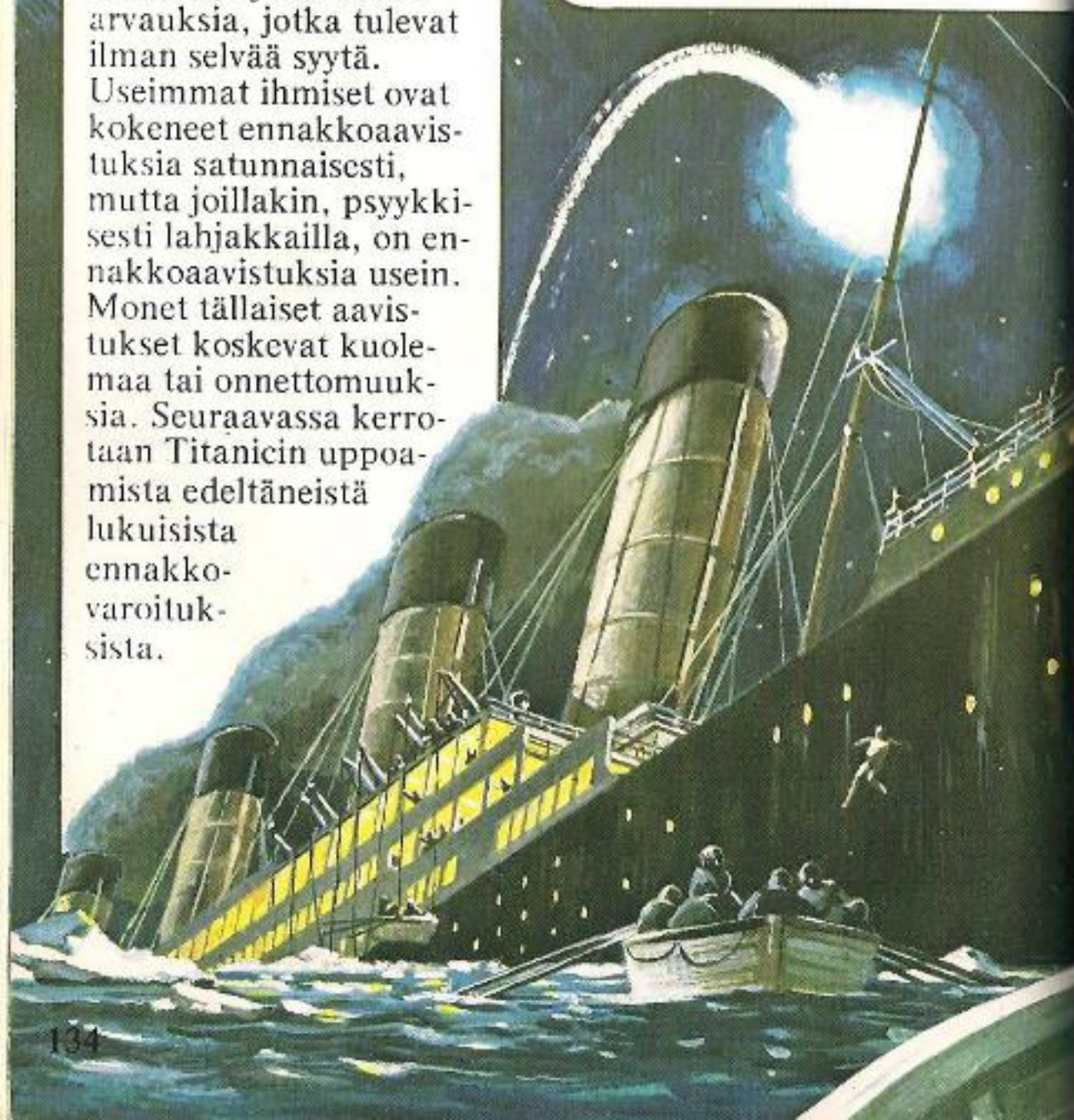
Varhain huhtikuun 15. päivän aamuna vuonna 1912 aikansa suurin valtamerialus Titanic törmäsi neitsytmatkallaan jäävuoreen ja upposi. 1502 ihmistä hukkui. Myöhempi tutkimus paljasti, että vähintään 20 ihmisellä oli ollut onnettomuutta koskevia ennakkoavistuksia. Niistä kummallisimpia oli Morgan Robertsonin vuonna 1898 kirjoittama romaani "Futility" (Turhuus). Kirja kertoo valtavasta

Titan-nimisestä valtamerilaivasta, joka törmää jäävuoreen ja uppoaa. Titanicin tavoin Titaninkin piti olla uppoamaton. Titanissa, kuten Titanicissa, oli matkustajamäärään nähden liian vähän pelastusveneitä.

Myös kahdessa muussa kertomuksessa oli ilmeisesti ennustettu Titanicin onnettomuus. Niiden molempien kirjoittajat olivat mukana kohtalokkaalla matkalla - toinen kertomuksista oli kirjoitettu 20 vuotta sitä ennen.

Vähintään yhdeksän ihmistä

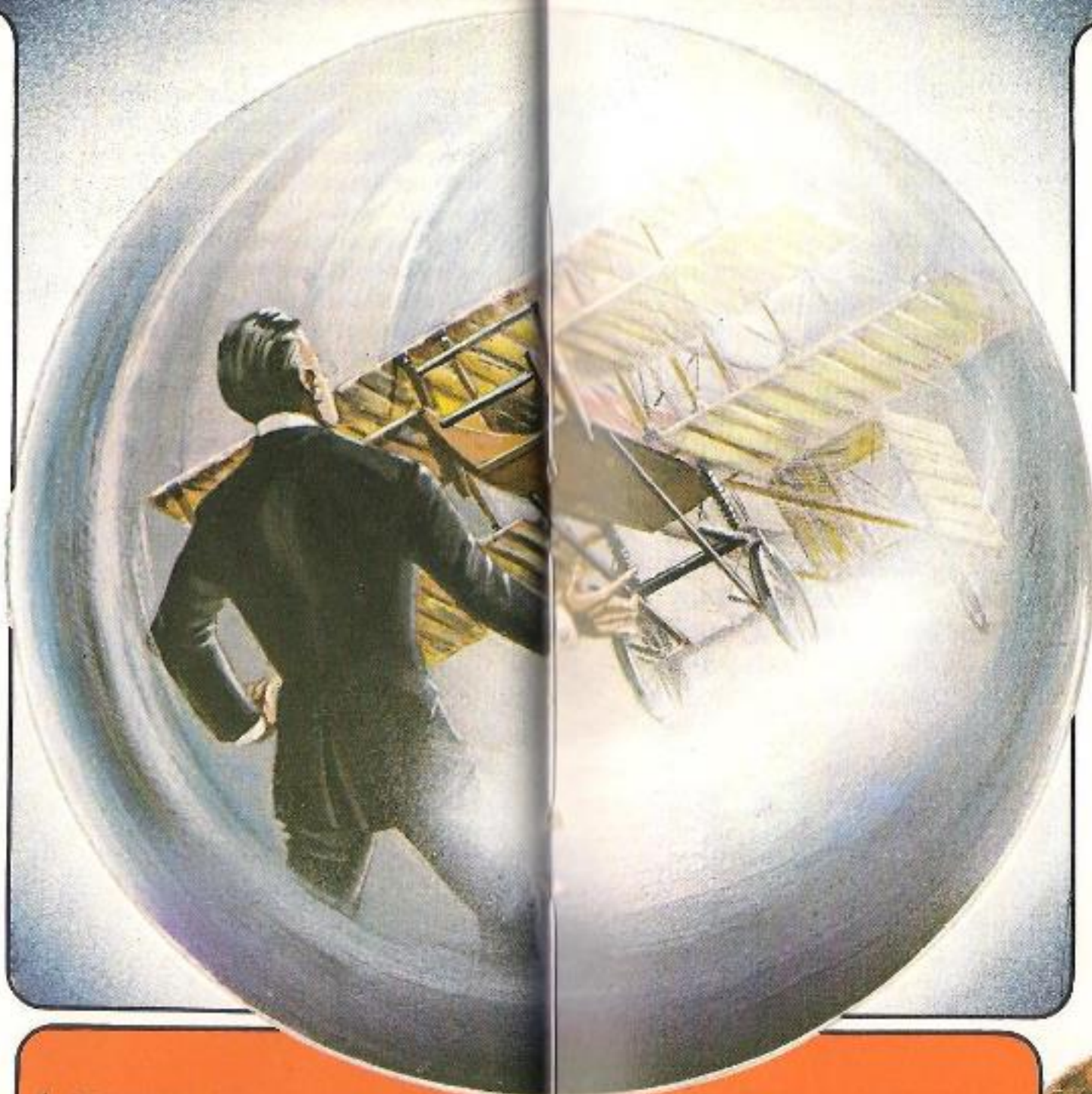
näki unessa, miten Titanicia muistuttava alus törmäsi jäävuoreen ja upposi. Kaksi selvänäkiä jäi varoitti onnettomuudesta ja useilla muilla oli outoja, voimakkaita aavistuksia siitä, että jokin menisi vikaan. Jotkut mukaan aikoneet olivat matkan vuoksi niin levottomia, että perulivat lähtönsä viime hetkellä. Kaikki nämä salaperäiset yhteensattumat vaikuttivat ennakkoavistuksilta. Ainakaan niitä ei voi mitenkään selittää.

Kristallipallo

Kaikki ennakkoaavistukset eivät tule odottamatta. Jotkut ihmiset voivat ilmeisesti katsoa tulevaisuuteen aina kun haluavat. Miltei kaikki tällaiset "näki" käyttävät näkyjen aikaansaamiseksi jotain apuvälinettä, jotta he voisivat rentoutua ja keskittyä tulevaisuuden näkyjen vastaanottamiseen.

Kristallipallo on apuvälineistä tavallisimpia. Näkiä voivat nähdä myös neuvoa kysyvän ihmisen menneisyyteen. Näkiä keskittyy tuijottamalla kristallipalloon. Hetken päästä hän ehkä näkee pallossa tulevasta tai menneestä kertovan näyn. Joskus hän voi jopa nähdä, mistä kadonneita esineitä tulee etsiä. Nykyisin näkiä käyttävät yleensä umpilasipalloa, aikaisemmin kiillotettua vuorikristallia, kuten kuvassa alla.

▲ Mustalaisnainen ennusti nuorelle ranskalaiselle Bertaux-nimiselle miehelle markkinoilla vuonna 1876. Hän sanoi, että miehestä tulisi armeijan päällikkö ja hän näki myös tämän kuoleman kristallipallosta. Kuoleman aiheuttaisivat "lentävät vaunut". Ennustus kummastutti Ber-

taux'ta, sillä hän ei halunnut sotilasuralle eikä lentokoneita ollut vielä olemassakaan. Bertaux'sta tuli kuitenkin poliitikko ja puolustusministeri - armeijan päällikkö. Hän sai surmansa vuonna 1907 armeijan lentokoneiden näytöksessä kun yksi koneista syöksyi väkijoukkoon.

▲ Melkein mikä tahansa kiiltävä pinta voi auttaa ennustajaa näkemään tulevaisuuteen. Menneinä aikoina Euroopassa käytettiin usein vesimaljaa ja peilejä, mutta muinaisen Egyptin näkiä ennustivat verilammikoista.

▲ Eräissä Pohjois-Afrikan osissa oli tapana hleroa penkalonkynteen nokea ja öljyä. Näin syntyneeseen tummaan kiiltävään pintaan tuijottamalla yritettiin nähdä tulevia.

▲ Kanadalaisten Huron-intiaanien tietäjäpapit käyttivät kiiltävää oravannahkaa ennäkyjen aikaansaamiseksi. He tuijottivat myös kiiltävään porsliiniin tai vesimaljoihin ja -lammikoihin.

Tulevaisuuden ennusmerkkejä

Kaikilla ennustajilla ei ole suoranaista tulevaisuuden näkyjä. Niiden sijasta he tulkitsevat esimerkiksi arpa-kuutioiden pistemääriä tai hyvin sekoitetusta pakasta valikoituvia kortteja. Tällaista tulevaisuuden ennustamista sanotaan povaamisiksi. Siihen luetaan myös kupin pohjalle jääneistä tee-lehdistä ennustaminen tai maahan sirotetun hiekan tai vehnän muodostamien kuvien tulkitseminen. Yleensä ajatellaan, että kaikki ihmiset eivät ole yhtä taitavia ennustajia. Joskus povamalla on etsitty vastausta vain yhdenlaiseen tulevai-

suutta koskevaan kysymykseen. Monilla metsästyksellä elantonsa hankkineella heimolla on ollut tapana heittää maahan eläinten luita saadakseen selville, missä ovat parhaat metsästyksmaat. Tavallaan nämä luut ovat olleet nykyisten noppien kantamuoto. Se miten luut asettuivat toisiinsa nähden, kertoi mistä kannatti metsästä. Koska luut asettuivat eri tavalla joka kerta heitettäessä, miltään alueelta ei koskaan metsästetty liikaa. Se saattaa selittää, miksi tämä näennäisesti käsitteämätön povautapa on voinut tuottaa luotettavia tuloksia.

Tarokkikortit

▲ Korteista povaaminen on ollut Euroopassa suosittua 1300-luvulta lähtien, jolloin mustalaisten uskottiin tuoneen pelikortit mukanaan Intiasta. Varhaisin korttityyppi olivat tarokkikortit, jotka oli todennäköisesti suunniteltu juuri tulevaisuuden ennustamista varten. Jokaisessa tarokkikortissa on kuva ja sillä erityismerkitys ihmiselle, jolle povataan. Merkityksen tietää vain kortit jakava povari. Alla olevien korttien nimet ovat Kuolema, Viimeinen tuomio, Torni, Aurinko ja Paholainen.

Muinaisia ennusmerkkejä

▲ Tarinan mukaan muuan Rooman keisari peruutti keran suunnittelemansa matkan, koska uskoi näkemiensä kotkien lentokuvion olevan huono enne. Huone, jossa hänen oli määrä nukkua, romahti seuraavana yönä, kertoo tarina.

Ihmiset ovat tulkinneet monenlaisia seikkoja tulevaisuuden enteiksi. Jopa eläinten sisälmyksistä on "luettu".

Muoin on povattu muun muassa polttamalla laakeripuun oksia. Jos ne räätisivät kovasti tulella, sen katsottiin olevan erinomainen enne.

Näkyjä ja ennustuksia

Monilla ihmisillä on ollut yhtäkkisiä tulevaisuudennäkyjä ja jotkut ovat tulleet kuuluisiksi ennustuksistaan. Tällaiset ennustukset muistetaan yleensä silloin kun ne toteutuvat, toteutumatta jääneet pyrkivät unohtumaan. Useimmat ennustajat ilmaisevat tulevaisuudennäkynsä varsin hämärin sanakääntein. Tästä johtuu, että ihmiset voivat tulkita niitä mielensä mukaan. Englannin kuuluisin ennustaja oli nimeltään äiti Shipton. Monet hänen ennustuksensa näyttävät osuneen oikeaan.

▲ Vuonna 1788 ranskalainen ennustaja Jacques Cazotte lausui illallisilla ennustuksia, jotka kaikki toteutuivat. Hän näki ennalta myös oman kuolemansa giljotiinissa. Seuraavana vuonna, Ranskan valankumouksen aikana, hänet teloitettiin.

▲ Vuonna 1888 tulevaisuus näyttyi eräälle kanadalaiselle miehelle valtavana mustana yksisilmäisenä hirviönä. 25 vuoden kulluttua paikkaan, jossa hän oli näkynsä nähnyt, rakennettiin rautatie, ja vasta silloin hän ymmärsi mistä oli ollut kysymys.

▲ Paavi Pius V:n kerrotaan nähneen kristittyjen voiton turkkilaisista Lepanton taistelussa juuri oikeana päivänä. Paavi oli silloin Roomassa ja hänen näkynsä varmistavat uutiset tulivat vasta viikkojen kuluttua.

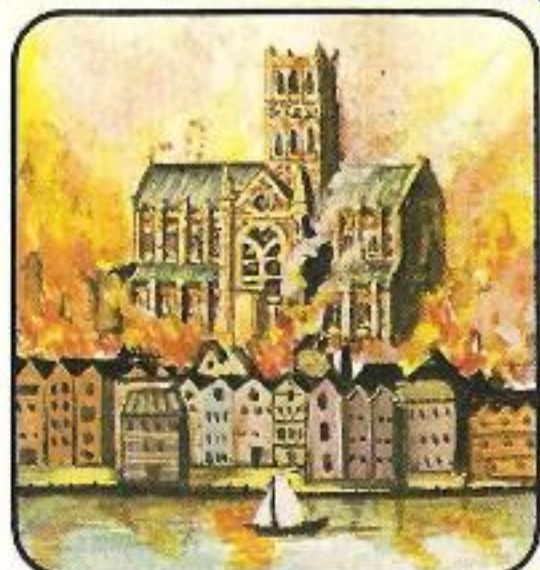
Äiti Shipton

▲ Noidan tyttäreksi arveltu äiti Shipton syntyi Yorkshiressä 1488. Monet hänen ennustuksensa toteutuivat jo hänen elinaikanaan, mutta joitakin on opittu ymmärtämään vasta aivan viimeaikaisten keksintöjen myötä.

▲ Sukellusveneet keksittiin vasta 1880-luvulla, mutta jo äiti Shipton ennusti, miten miehet tulevaisuudessa puhuvat, kävelevät ja nukkuvat veden alla. Hän näki myös ennalta rauta-alukset, jotka keksittiin vasta satoja vuosia hänen kuolemansa jälkeen.

▲ Äiti Shipton kirjoitti usein ennustuksensa lyhyiksi loppusoinnullisiksi runoiksi. Hän ennusti oikein Lontoon tuhon suuren tulipalon sekä aiemman palon, joka tuhosi St. Paulin katedraalin tornin.

▲ Ehkä merkittävin hänen ennustuksistaan oli se, että "sanat tulevat kulkemaan maapallon ympäri silmänräpäyksessä". Sen sanotaan toteutuneen viime vuosisadalla kun keksittiin sähkösanoma, puhelin, radio ja lopulta televisio.

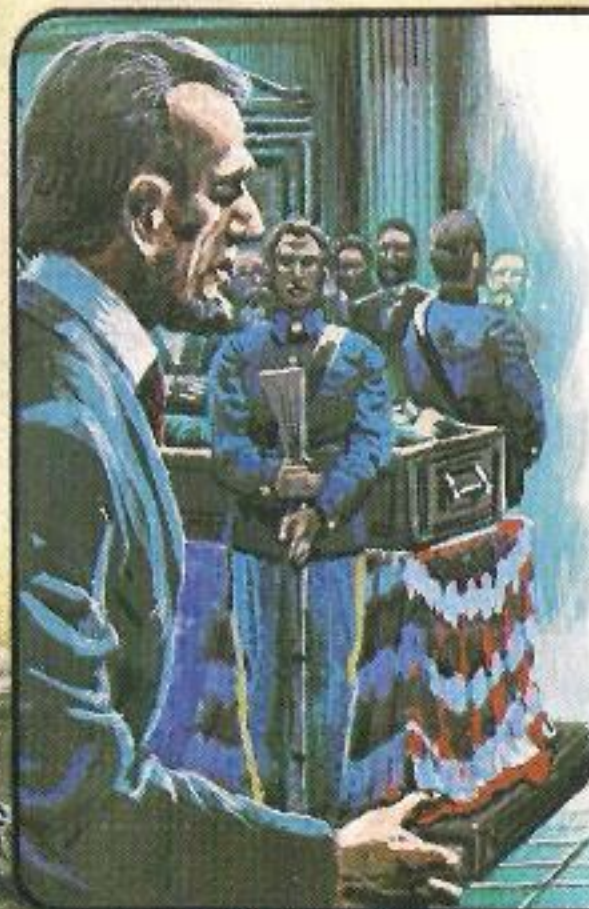
Salaperäisiä unia

Unet ovat aina askarruttaneet ihmisiä. Aikoinaan uskottiin, että sielu voi irtautua nukkuvan ihmisen ruumiista. Tiedemiehet eivät vieläkaan pysty tarkoin selittämään mitä tapahtuu kun näemme unia. Nykyisin uskotaan, että näemme unia kolmanneksen nukkumajakastamme, vaikka emme muistaisikaan niitä seuraavana aamuna.

Joskus unissa saadaan tietoja todellisesta maailmasta, mikä on yleisin aisteista riippumattoman havaitsemisen muoto.

▲ Raamatun mukaan Egyptin faarao näki unessa seitsemän lihavaa ja seitsemän lihavaa lehmää. Tietäjä selitti ilmeisen oikein, että ne merkitsivät Egyptille tulossa olevia seitsemää yltäkylläisyyden ja seitsemää nälänhädän vuotta.

Surun yö

Abraham Lincoln näki lapsena unen, jossa hänestä oli tuleva maailmankuulu. Vuoden 1865 alussa presidentti Lincoln näki unen omasta kuolemastaan. Unessa hän kuuli itkua Valkoisessa Talossa. Hän meni talon Itäiseen huoneeseen ja näki siellä surijoiden ympäröimän, arkussa makaavan ruumiin. Lincoln kysyi, kuka oli kuollut. Eräs vartija vastasi: "Presidentti on kuollut salamurhaajan uhrina".

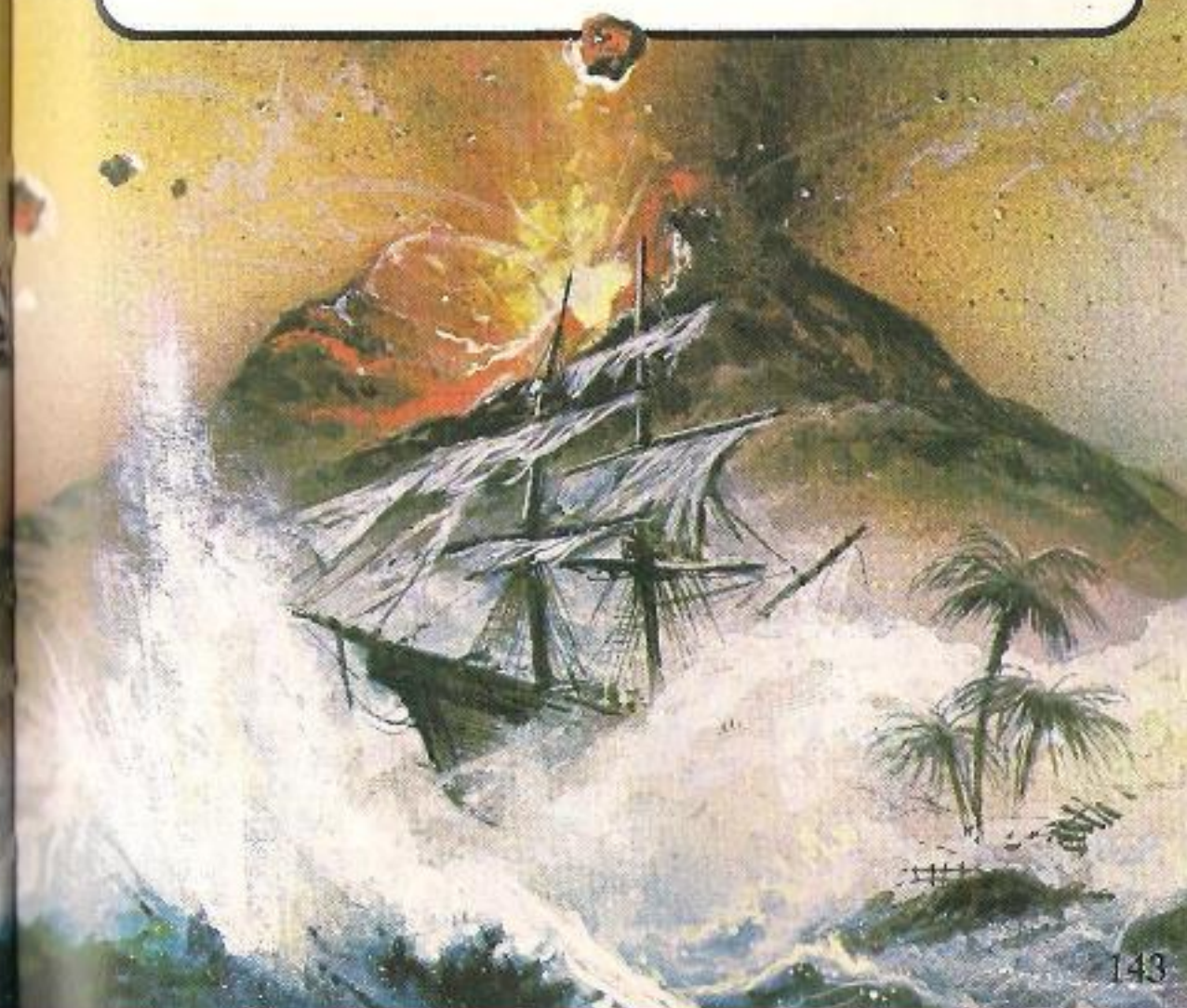
Huhtikuussa 1865 Abraham Lincoln ammuttiin teatterissa Washingtonissa. Hänen ruumiinsa asetettiin Valkoisen Talon Itäiseen huoneeseen.

Uutisia painajaisista

Bostonilaisen sanomalehden toimittaja Edward Samson nukahti työpöytänsä ääreen eräänä elokuun iltana noin kello kahdeksalta vuonna 1883. Hän heräsi seuraavana aamuna kolmelta kauhean painajaisen nähtyään. Hän oli nähnyt unensa väkijoukon, joka pakeni kohti merta pelastuakseen tulikuimalta laavalta, hurjassa aallokossa murskautuvia laivoja sekä tulivuoren purkauksen, joka tuhosi kokonaisen saaren. Miehet ja naiset kirkuivat yrittäessään pelastua hautautumasta elävältä laavaan.

Uni tuntui niin todelliselta, että Samson kirjoitti sen muistiin. Seuraavana päivänä lehden toimitussihteeri löysi paperin, jolle se oli kirjoitettu, ja julkaisi jutun lehdessä, koska luuli sitä todelliseksi uutiseksi.

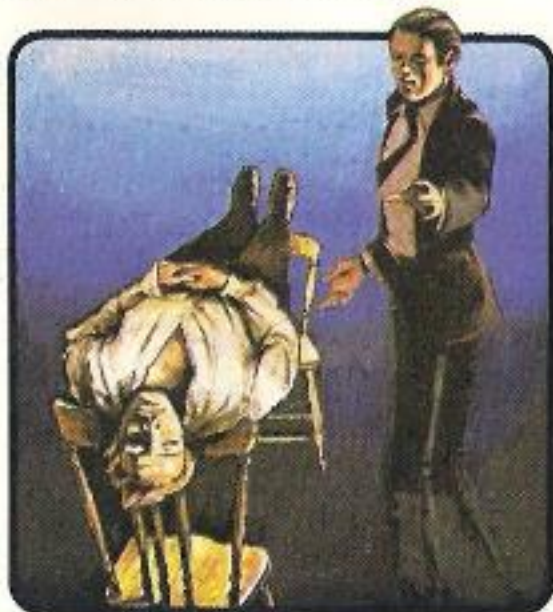
Muutaman päivän kuluttua toimitukseen tuli uutinen tulivuoren purkauksesta Jaavan lähellä Krakatoa-nimisellä Tyynten valtameren saarella yönä jona Samson oli nähnyt unensa. Yli 36 000 ihmistä oli kuolleet ja kymmeniä laivoja hukkunut. Aurinko ja kuu kajastivat siniseltä ja tulivuoren tuhkan värjäämiä kirjavia auringonlaskuja nähtiin Lontoossa asti.

Hypnoosi

Jotkut ihmiset osaavat vai-
vuttaa toisia hypnoottiseen
uneen. Hypnotisoitu ihminen
ei pysty täysin hallitsemaan
ajatuksiaan ja tekojaan. Hyp-
notisoija voi helposti suostu-
tella hänet tekemään tekoja,
joihin hän ei normaalitilassa
ryhtyisi, kuten esimerkiksi
kuvittelemaan olevansa koira.
Hypnotisoitua ei kuitenkaan
voida suostutella tekoihin,
joita hän voimakkaasti vas-
tustaa, kuten esimerkiksi

► Useimmat ihmiset voidaan
hypnotisoida, mutta toiset helpom-
min kuin toiset. Hypnoositila vaih-
telee hyvin syvästä melko kevyeen
hypnotisoitavan mielentilasta ja
hypnotisoijan taidoista riippuen.
Monet hypnotisoijat käyttävät kir-
kasta valoa, heiluria tai rytmistä
ääntä auttaakseen hypnotisoitavaa
keskittymään. Sen jälkeen he "pu-
huvat" hypnotisoitavan uneen. He-
rättäminen on viisainta suorittaa
hitaasti, laskemalla kymmenestä
nollaan ja kehottamalla hypnoti-
soitua havahtumaan hieman kun-
kin numeron kuullessaan.

murhaan tai varkauteen.
Hypnotisoija voi myös käskää
hypnotisoitua noudattamaan
tiettyä antamaansa käskyä
hypnoosista heräämisen jäl-
keen. Tällöin on kyse ns.
posthypnoottisesta suggestios-
ta.

Hypnoosista on monenlais-
ta hyötyä ja monet lääkärit ja
hammaslääkärit käyttävätkin
sitä kivunpoistoon. Hypnoo-
sin avulla ihmisiä saadaan
myös luopumaan tupakanpol-
ton kaltaisista vahingollisista
tottumuksista.

◀ Ihmisruumis voidaan saada jäy-
kistymään syvässä hypnoottisessa
unessa. Tässä tilassa ihminen voi-
daan asettaa vaikkapa kahden tuo-
lin varaan vain niskaansa ja jalkoi-
hinsa tukeutuneena. Hänen varta-
lonsa päälle voidaan jopa asettaa
raskaita painoja. Tämä ei olisi mah-
dollista, ellei kyseinen henkilö olisi
hypnoosissa. Joskus hypnotisoija voi
aiheuttaa koehenkilöilleen näköelä-
myksiä. Eräälle hypnotisoidulle koc-
henkilöryhmälle sanottiin kerran,
että he tulisivat näkemään nelikul-
maisen ympyrän. Kokeen jälkeen he
sanoivat todella nähneensä sellaisen,
mutta sen kuvaileminen oli heille
mahdotonta.

Hypnoosi ja ESP

Jotkut tutkijat uskovat ihmis-
ten ESP-kykyjen voimistuvan
hypnoosissa. Kokeet, jotka
ovat tutkineet koehenkilöiden
kykyä nähdä hypnotisoituina
tulevaisuuteen ja ottaa vastaan
telepaattisia viestejä, ovat on-
nistuneet varsin hyvin.

Neuvostoliittolainen profes-
sori Leonid Vasiljev tutki

ESP:tä ja hypnoosia monipuo-
lisesti 1920- ja 1930-luvuilla.
Hän huomasi pystyvänsä hyp-
notisoimaan joitakin ihmisiä
pelkän keskittyneen ajatuksen
avulla. Tämä voima oli hyvin
vahva ja se toimi jopa matkojen
päästä. Kerran Vasiljev hypno-
tisoi 1000 kilometrin päässä
olleen koehenkilön.

Matkoja hypnoosissa

Ranskalainen psykologian
professori Janet onnistui
kerran lähettämään hypno-
tisoidun potilaansa "mat-
kalle". Hän käski tytön
matkustaa mielellään kat-
somaan, mitä hänen ystä-
vänsä, professori Richet teki
Pariisissa - yli 190 kilomet-
rin päässä Le Havresta,

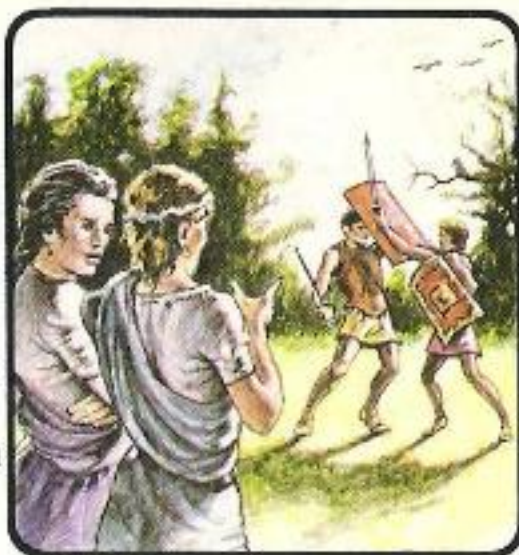
missä he olivat.

Yhtäkkiä tyttö huusi:
"Siellä palaa!" ja kuvaili,
miten tuli raivosi Richet'n
laboratoriossa. Myöhemmin
Richet vahvisti tulipalon tu-
honneen hänen laboratori-
onsa juuri professori Janet'n
suorittaman hämmästyttä-
vän kokeen aikana.

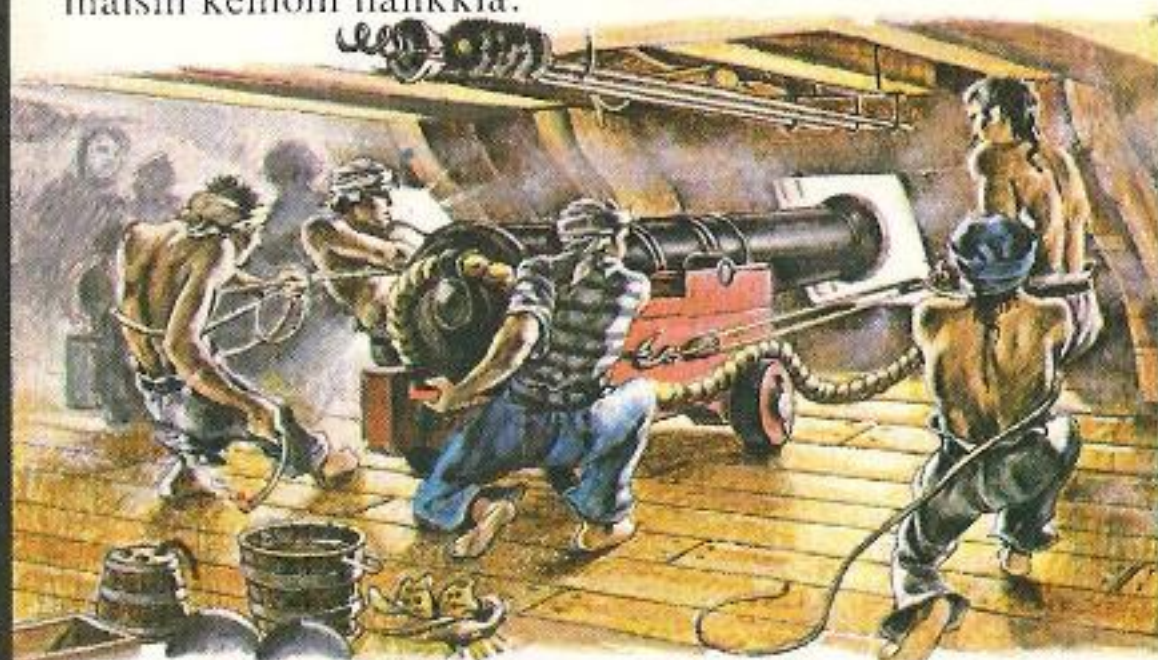
Muistatko entiset elämäsi?

1950-luvulla Arnall Bloxham -niminen hypnotisoija sai selville asioita, joiden jotkut uskovat todistavan, että ihminen elää useammin kuin kerran.

Bloxham hypnotisoi erään miehen ja pyysi tätä sitten siirtymään ajatuksissaan edelliseen elämäänsä. Hypnotisoitu mies alkoi hetken kuluttua kertoa elämästä 1600-luvulla. Monet muutkin Bloxhamin hypnotisoimat ihmiset kertoivat menneistä ajoista tietoja, joita eivät olisi voineet tavanno- maisin keinoin hankkia.

▲ Jane Evans -niminen nainen "muisti" olleensa roomalainen toisen vuosisadan Yorkissa. Hänen mainitsemansa seikat täsmäsivät historioitsijoiden tuntemien tosiasioiden kanssa, vaikka hän ei itse tiennyt historiasta paljoakaan.

▲ Graham Huxtable ei usko ihmisen elävän useammin kuin kerran, vaikka hän on hypnotisoituna kertonut elämästään merimiehenä 1800-luvun alussa. Hän jopa huusi tuskasta haavoit-

tuessaan jalkaan taistelussa. Huxtable arvelee perineensä tarkat tiedot elämästä englantilaisella sota-aluksella esi-isiltään, jotka mahdollisesti ovat olleet merimiehiä.

Matka ajassa

Jane Evans näyttää "muistavan" Bloxhamin hypnotisoimana Yorkin elämänsä lisäksi ainakin viisi muuta.

Hän eli Yorkissa myös 1100-luvulla. 1400-luvulla hän eli Loiren laaksossa Ranskassa. Rouva Evans muistaa myös elämänsä 1500-luvun Espanjassa, 1600-luvun Englannissa ja nunnana 1900-luvun alun Yhdysvalloissa.

Hänen kammottavimmat muistikuvansa liittyvät ehkä elämäänsä 1100-luvun Yorkissa.

Jane Evans kertoo olleensa silloin Rebecca-niminen juutalaisnainen, jota juutalaisvastainen väkijoukko vainosi. Hän on lisäksi kertonut kristittyjen polttaneen linnan, jossa juutalaiset piileksivät. Hän ja hänen perheensä pakenivat erään pienen kirkon kryptaan.

Aikana, jolloin rouva Evans kertoi tarinansa, kukaan ei tuntenut 1100-luvulta peräisin olevaa, hänen kuvaustaan vastaavaa kirkkoa ja kryptaa. Kertomus sai vahvistuksen myöhemmin, kun työmiehet löysivät kaivauksissa kryptan erään 1100-luvulla rakennetun kirkon alta. "Rebecca" näyttää tienneen asioita, joita Jane Evans ei olisi voinut tietää.

Transsitilat

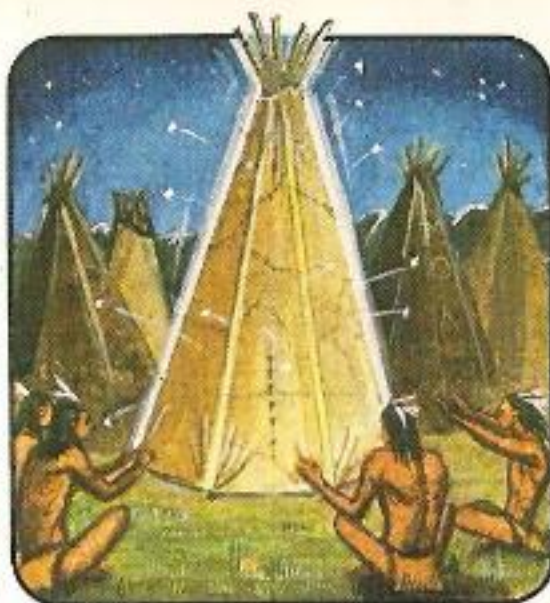
Jotkut ihmiset pystyvät vaipumaan transsitilaan, toisin sanoen tajunnan tasolle, jolla on mahdollista tiedostaa normaalityössä tajunnan saavuttamattomiin jääviä asioita. Transsitilassa on myös mahdollista karkottaa tunteita, joita ei halua kokea. Ihmisen tajunnantaso on samantapainen transsissa ja hypnoosissa, mutta transsin aikana tätä tilaa on yleensä mahdollista hallita.

Transsiin voi vaipua mietiskelyn, rukoilemisen tai hurjan tanssin avulla tai erityisiä kasveja syömällä. Kaikki nämä keinot voivat kuitenkin olla hyvin vaarallisia. Yleensä vain papit ja poppamiehet vaipuvat transsiin.

Joskus transsitilassa oleva voi uskoa ja osoittaaakin, ettei tuli vahingoita häntä. Tätä mielen kykyä hallita aineellista maailmaa ei ole koskaan pystytty selittämään.

Monet uskonnolliset ihmiset sanovat voivansa transsitilassa puhua Jumalan kanssa tai nähdä hänet. Jotkut uskovat voivansa siirtyä menneeseen tai tulevaan aikaan - vaikka ruumis pysyy paikoillaan.

Useimpien transsityyppien sanotaan olevan miellyttäviä kokemuksia, mutta joskus se voi olla mielenhäiriön kaltainen kohtaus, joka säikäyttää ihmisen luulemaan ettei hän enää pysty palaamaan normaaliin tilaansa.

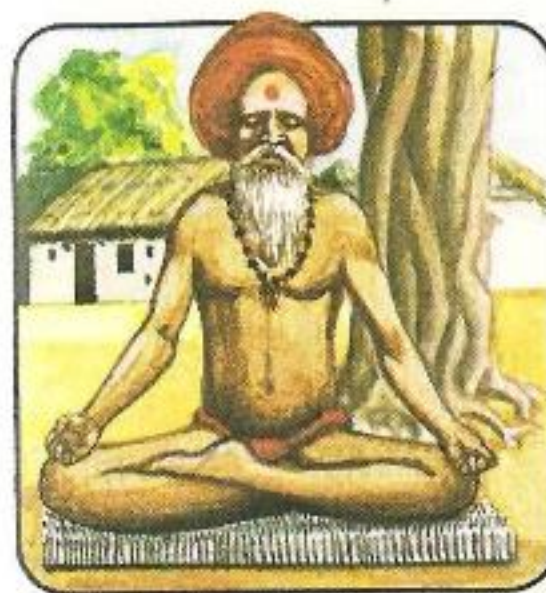
▲ Monien Pohjois-Amerikan intiaaniheimojen poppamiehet ovat yrittäneet nähdä transsitilassa tulevaisuuteen. Ojibway-heimo rakensi erityisiä wigwameja, jotka tähtelivät rajusti ja lennättivät kipinäpilviä, kun poppamies oli sen sisällä transsitilassa.

▲ Lappalaiset tietäjät ovat vaipuneet transsiin siten, että heidän selkäänsä kiinnitettyä taikarumpua on päristetty. Lappalaiset sanovat tietäjän sielun lentävän transsitilassa henkimaailmaan, missä se saa jumalilta ja kuolleilta esi-isiltä tietoja tulevaisuudesta.

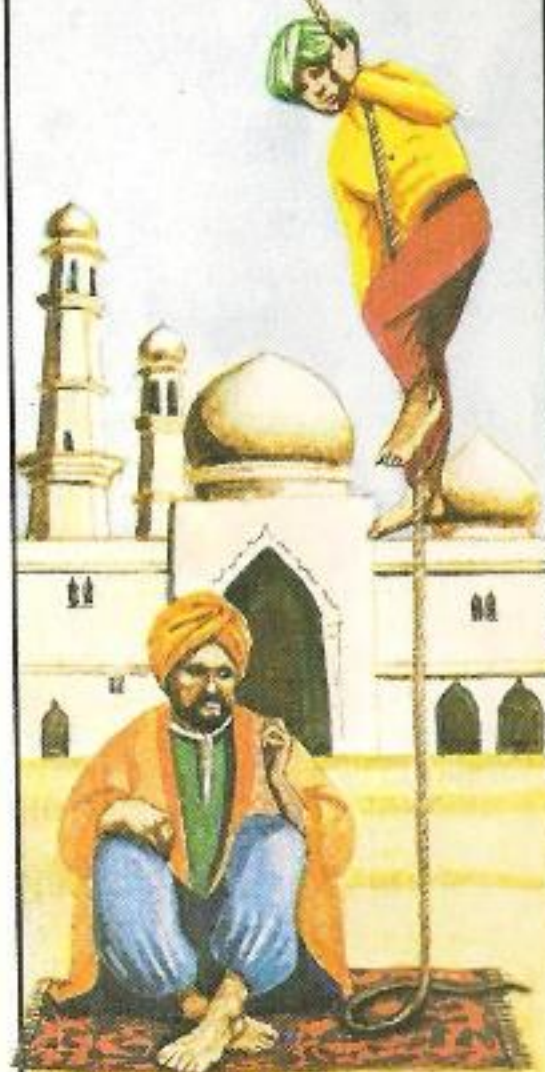
▲ Kivun tunne voi joskus kadota transsitilassa. Jotkut pystyvät jopa kävelemään tulella tai hehkuvilla hiilillä palovammoja saamatta. Vaikka tuli on todellista ja kuumaa, se ei edes polta tulessakävelijän ihoa tai vaatteita.

▲ Jotkut intialaiset fakiirit voivat maata transsitilassa piikkipatjalla vahingoittumatta ja kipua tunte-matta. Heidän lihaksensa jäykisty-vät ja he pystyvät säätämään myös hengitystään ja sydämensä lyöntejä, mikä olisi normaalitilassa mahdotonta.

Intialainen narutempu

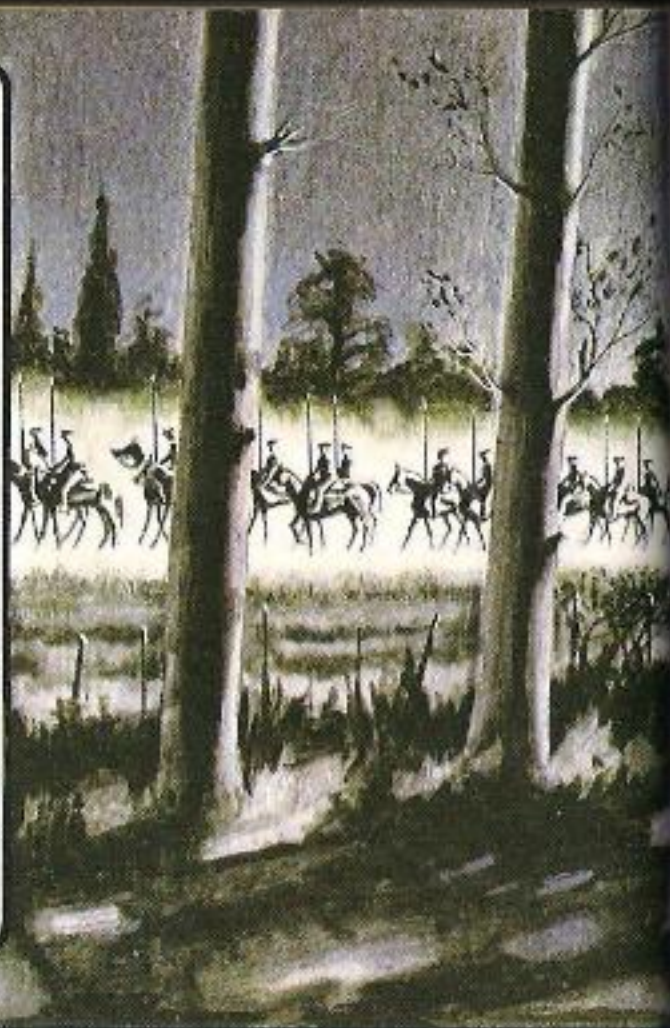
Intialainen narutempu lie-nee esimerkki joukkohypnoo-sista. Katselijat näkevät po-jan kiipeävän tuetta ilmaan kohoavaa köyttä pitkin ja ka-toavan sen yläpäässä. He nä-kevät jotain, mitä ei todelli-suudessa tapahdu, uskovat

näkemäänsä ja siis näkevät sen. Eräs tämän tempun näh-nyt mies ällistyi huomates-saan, että valokuvassa, jonka hän oli ottanut, köysi oli kiekkona maassa ja poika sei-soi sen vieressä. Sellaista hän ei ollut luullut nähneensä.

Näkyjä taistelukentillä

Kaikkialla maailmassa on vanhoilla taistelukentillä nähty haamuarmeijoita. Vielä 1956 kaksi miestä näki haamuarmeijan Skyen saarella Skotlannin luoteisrannikolla. Myös sodassa taistelleet sotilaat ovat nähneet outoja näkyjä. Ne voivat kuitenkin olla pelkkiä rasituksen ja pelon aiheuttamia aistiharhoja tai itse asiassa todellisia ihmisiä.

Monsin enkelit

Ensimmäisen maailmansodan alussa kerrottiin eriskummallisia tarinoita aavesotilaista. Syyskuun 29. päivänä vuonna 1914, juuri englantilaisten peräytyttyä Monsin taistelussa, eräs lontoolainen sanomalehti julkaisi Arthur Machenin tarinan "The Bowmen". Machen kuvitteli tarinassaan miten Pyhä Yrjänä lähettää aavemaisia jousimiehiä auttamaan Englannin joukkoja. Juuri kun "The Bowmen" oli julkaistu, Belgiassa taistelevat brittisotilaat alkoivat kertoa oudoista näyistä - jopa Pyhä Yrjänäkin oli nähty. Muuan päällysupseeri kertoi nähneensä ratsuväkies-

kadroonan ratsastavan kenttien yli brittisotilaiden kanssa näiden palatessa rintamalta. Tämä näky kesti 20 minuuttia ja kaksi muutakin upseeria näki sen. Muutkin kuin brittisotilaat näkivät henkiolentoja. Monsin ja Ypresin taistelukentillä sotineet ranskalaiset näkivät Pyhän Mikaelin ja Jeanne d'Arcin.

Vuonna 1930 Saksan entinen vakoilupäällikkö väitti saksalaisten lentäjien heijastaneen sodan aikana pilviä vasten enkeleiden kuvia. He päättelivät vihollisen siten uskonan, että Jumala oli Keisarin puolella. Vaikka tämä selittäisikin Monsin lähellä nähty enkelihahmot, aavemainen ratsuväkieskadroona ja Pyhä Yrjänä jäivät selitystä vaille.

▼ Monet brittisotilaat näkivät Englannin suojelupyhimyksen, Pyhän Yrjänän hahmon. Se ilmestyi valopilvestä, sillä oli haarniska ja se syöksyi eteenpäin kuin apuun mennäkseen.

▲ Kertomuksen "The Bowmen" julkaisemisen jälkeisenä päivänä muuan sotilas kertoi Monsista lähtiessään nähneensä yötaivaalla kolme enkelihahmoa, joilla oli hohtavat viitat. Hänen näkynsä kesti 35 minuuttia.

Astraalimatkat

Jotkut ihmiset ovat ilmeisesti kokeneet ns. astraalimatkan, jonka aikana mieli irtautuu ruumiista. Ilmiötä nimitetään ruumiin ulkopuoliseksi kokemukseksi tai englanninkielisistä sanoista lyhennettynä OBE:ksi.

Ruumiista irtautumisen aikana ihminen näkee ruumiinsa kuin toisen henkilön. Hänen henkensä näyttää siirtyneen "astraaliruumiiseen". Kokemuksen sanotaan olevan miellyttävän - joskin melko kummallisen.

Kun fyysinen ruumis ei sido henkeä, liikkuminen voi tapahtua ajatuksen nopeudella. Astraaliruumis voi liikkua myös esteiden kuten seinien läpi. Jotkut uskovat että astraaliruumis on ihmisen sielu.

Useimmat OBE-ilmiöt ovat satunnaisia. Niitä tapahtuu vaaratilanteissa kuten auto-onnettomuuksissa tai vakavan sairauden aikana. Joissakin tapauksissa ruumiista irtautuminen on kuitenkin saatu aikaan tahdonvoimallakin.

Ruumiista irtautuminen

Monet ihmiset kokevat ruumiista irtautumisen ollessaan hyvin väsyneitä tai juuri nukahtamassa. Ilmiö käynnistyy siten että kyseinen ihminen näkee ruumiinsa makaavan vuoteella ja tuntee leijailevansa sen yläpuolella.

Astraalimatkaaja voi alkaa kuvitella, miltä henkiruumiissa liikkuminen tuntuu. Joskus hän huomaavansa kulkea esteiden läpi ja leijuvansa minne haluaa.

Usein selitetään, että astraalimatkaaja on yhteydessä fyysiseen ruumiiseensa hopealangalla, joka yhdistää kummankin ruumiin pään.

Merkuriusta tutkimassa

Newyorkilainen taidemaalari Ingo Swann pystyy keskittämään ajatuksensa mihin tahansa jopa ulkoavaruudessa. Hänen harvinaislaatuinen kykynsä on sukua astraalimatkaamiselle. Swann rentoutuu ja keskittyy paikkaan, jossa hänen on pyydetty käyvän.

Vuonna 1974, kaksi viikkoa ennen kuin amerikkalainen avaruusluotain Mariner 10 kävi Merkuriuksella, Swann lähetti ajatuksensa tälle tuntemattomalle planeetalle. Marinerin myöhemmin maahan lähettämät raportit vahvistivat osan Swannin "näkemästä" oikeaksi. Esimerkiksi hän kertoi aivan oikein, että Merkuriuksen ilma on hyvin ohutta ja että planeetan ympärillä on kaunis aura.

Jätettyään vähitellen ruumiin astraalimatkaaja voi seistä suorana. Mutta aluksi hän huojuu puolelta toiselle.

Joskus muut ihmiset voivat nähdä astraaliruumiin. Se voi näyttää kalpealta, aavemaiselta tai todellisen henkilön kaltaiselta.

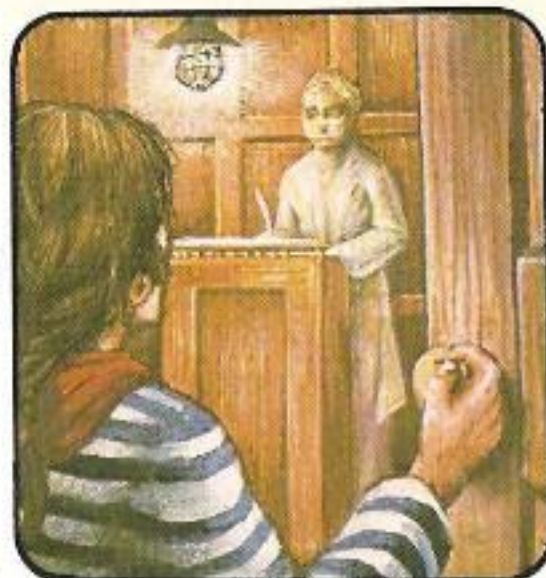
Psyykkinen merimatka

Monet ruumiistairautumiskokemukset näyttävät liittyvän astraalimatkaajan hengen pelastamiseen. Voimakkaiden tuskatilojen aikana ihmiset tuntevat joskus olevansa irti ruumiistaan. Silloin he lakkaavat tuntemasta tuskaa ja voivat hallita vaarallisen tilanteen paremmin.

Joissakin harvoissa tapauksissa muut ihmiset voivat nähdä astraaliruumiin. Tämän tarinan, jossa on astraalimatkaajalle varsin tyypillisiä piirteitä, on kertonut erään laivan kapteeni 1860-luvulla. Tässä tapauksessa matka tapahtui unen aikana.

2. Bruce kiirehti laivan kannelle kertomaan tapahtuneesta kapteenille. Tämä kieltäytyi uskomasta häntä. Tarina tuntui mahdottomalta, mutta kun he katsoivat lokikirjaa, siihen oli kirjoitettu: "Kääntäkää luoteeseen."

1. Laivan ensimmäinen perämies Robert Bruce tapasi kerran kapteenin hytissä oudon muukalaisen, joka seiso pöydän ääressä ja kirjoitti lokikirjaan. Bruce pelästyi, sillä kukaan ei ollut voinut nousta alukselle sen lähdettyä Liverpoolista.

3. Kapteeni epäili että kysymyksessä oli pila ja päätti selvittää, kuka oli kirjoittanut sanat. Hän käski kaikkien miehistöön kuuluvien kirjoittaa "Kääntäkää luoteeseen". Kenelläkään heistä ei ollut samanlainen käsiala kuin se, jolla oli kirjoitettu lokikirjaan.

4. Robert Bruce uskoi varmasti nähneensä miehen, vaikka tätä ei enää aluksella näkynytäkään. Kapteeni oli kummissaan ja päätti toimia oudon viestin mukaisesti. Kolmen tunnin kuluttua he näkivät jäälauttoihin juuttuneen aluksen.

5. Miehet lähtivät pelastusveneillä noutamaan eloonjääneitä, jotka olivat jo miltei luopuneet toivosta. Bruce järkyttyi huomattavasti, että yksi pelastetuista merimiehistä oli sama jonka hän oli nähnyt kirjoittavan lokikirjaan.

6. Kapteeni pyysi näyttöön miehen käsialasta ja kaikki hämmästyivät nähdessään, että se oli samanlaista kuin lokikirjassa. Kun tapaus selitettiin muukalaiselle, tämä ei muistanut kirjoittaneensa sanoja, vain sen, että oli vaipunut syvään

uneen oudon tapahtuman aikoihin. Hän oli selvästi nähnyt unessa itsensä pelastamaan tulleella aluksella. Unen alus osoittautui samaksi, jolle hänet todellisuudessa oli pelastettu.

Kaksoisolennot

Jotkut ihmiset ovat nähneet salaperäisellä tavalla oman itsensä, aivan kuin samaa henkilöä olisi kaksi kappaletta. Itse asiassa he ovat nähneet psyykkisen kaksoisolentonsa. Eräs selitys tällaiselle näylle on astraaliruumis. Useimmissa astraalimatkaamistapauksissa ihmisen henki siirtyy astraaliruumiiseen aineellisen ruumiin nukkuessa. Joskus astraaliruumis ehkä irtoaa aineellisesta ruumiista valvetilassa, huomaamatta.

▼ Saksalainen runoilija Goethe näki kaksoisolentonsa vuonna 1771. Hän oli ratsastamassa kotiin ystävänsä luota nähdessään toisen miehen ratsastavan vastaan. Yhtäkkiä Goethe huomasi, että mies oli hän itse. Hahmolla oli kuitenkin kultareunuksinen harmaa puku, jonkaalaista hän ei omistanut.

◀ Oman psyykkisen ruumiin näkemistä on kauan pidetty hyvin pahana enteenä - merkinä uhkaavasta kohtalosta tai jopa kuolemasta. Joskus kaksoisolennot ovat varoittaneet "todellista itseään". Astraaliruumis elää ehkä eri ajassa ja sen on mahdollista nähdä tulevia tapahtumia.

Vuonna 1822 runoilija Shelley sai varoituksen varhaisesta kuolemastaan 30 vuoden iässä. Kaksoisolentonsa nähdessään hän asui Italiassa meren rannalla. Kaksoisolento ilmestyi hänen talonsa terassille, kääntyi ja osoitti merelle päin. Se hävisi yhtä salaperäisesti kuin oli ilmestynytkin. Muutaman viikon kuluttua Shelley'n ruumis ajautui rantaan. Hän oli hukkunut merellä veneonnettomuudessa.

Sitten näky katosi. Ratsastaessaan samalla tiellä kahdeksan vuotta myöhemmin Goethe muisti tapauksen. Hän järkyttyi todetessaan, että oli nyt pukeutunut samoin kuin kaksoisolento aiemmin. Oliko Goethe nähnyt vilauksen omaa tulevaisuudestaan?

Mielen valta aineeseen

Psykokinesia, lyhennettynä PK, tarkoittaa kykyä liikuttaa esineitä pelkän ajatuksen voimalla. Tätä ilmiötä ei ole koskaan pystytty selittämään tyhjentävästi, vaikka sitä on tutkittu monissa tieteellisissä kokeissa. Amerikkalainen tiedemies J. B. Rhine alkoi tutkia PK:ta 1930-luvulla. Hän käytti kokeissaan arpakuutioita selvittääkseen, pystyivätkö ihmiset vaikuttamaan pelkällä tahdonvoimalla siihen miten päin kuutiot putosivat alustalleen. Monet koehenkilöt näyttivät pystyvän saamaan aikaan toivottuja tuloksia useammin kuin todennäköisyyden perusteella olisi ollut luultavaa.

Neuvostoliittolaisella rouvalla Nina Kulaginalla on ilmeisesti niin voimakkaat PK-kyvyt, että hän pystyy nostamaan ilmaan tulitikun kaltaisia pikkuesineitä. Rouva Kulagin keskeytyessä PK-kokeessa hänen sydämensä lyö 240 kertaa minuutissa, yli kolme kertaa normaalia nopeammin. Hänen aivosähkökäyränsä osoittavat voimakasta räsistilaa ja joskus hänen painonsa alenee kokeen aikana jopa kilon.

On arveltu että PK voisi selittää poltergeistilmiötä. Jos esineet lentelevät pitkin huonetta ilman syytä, jollakin voit tietämättään olla PK-kykyjä.

Valokuvia ajatuksista

Vasemmalla nähtävät kaksi kuvaa ovat esimerkki "ajatuskuvauksesta". Ne on saanut aikaan 1960-luvulla PK-kokeen aikana chicagolainen Ted Serios -niminen mies.

Serios keskittyy voimakkaasti kirkkoon, joka näkyy ylemmässä kuvassa, ja tuljottaa samalla kameras linssiä. Hetken päästä hän käskää avustajansa painaa laukaisinta. Kehitetystä filmistä nähtiin hänen tuottaneen alemmassa kuvassa nähtävän tuloksen.

Ted Serios enempiä kuin häntä tutkineet tiedemiehikään eivät pysty selittämään, miten ajatuksen voima voi vaikuttaa filmiin.

Uri Geller

Israelilainen Uri Geller on tullut PK-kyvyillään maailmankuuluksi. Parhaiten hänet tunnetaan taidostaan vääntää metallihaarukoita ja lusikoita sivelemällä niitä kevyesti tai koskettamatta niitä lainkaan.

Geller esiintyy usein televisiossa esittelemässä kykyjään ja niin tehdessään hän kehottaa katsojia pitämään silmällä omia ruokailuvälineitään. Monet ihmiset ovat kertoneet, että heidän katseltuaan Gelleriä televisiossa haarukat ja lusikat ovat vääntyneet heidän koskettamatta niihin. Rikkoutuneet kellot ja sähkölaitteet ovat alkaneet salaperäisesti toimia psyykkisen televisio-ohjelman aikana.

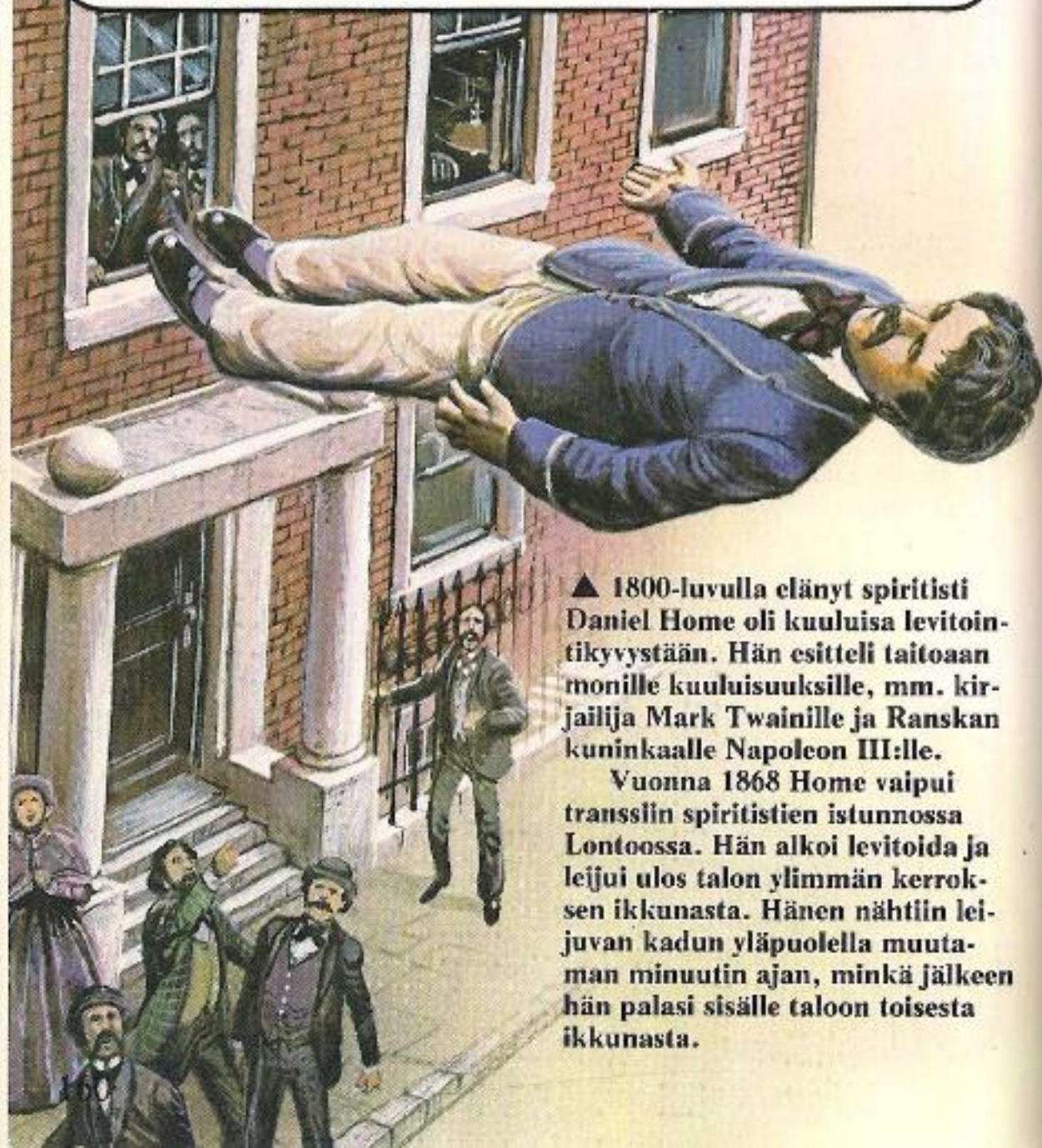
Haarukoiden ja lusikoiden taivuttelu psyykkisen energian avulla oli kumma kyllä tunteimatonta ennen Uri Gelleriä. Vuoden 1970 jälkeen monet ihmiset, jopa pikkulapset, ovat kertoneet pystyvänsä samaan kuin Geller.

Geller on usein esiintynyt rahasta. Ammattitaikurit ovatkin väittäneet, että osa hänen tempuistaan saattaa olla silkkaa huijausta. Niinpä monet kieltäytyvät uskomasta hänen kykyihinsä. Muun muassa monet tiedemiehet ovat silti vakuuttuneita Gelleriä tutkittuaan, että hänen ESP- ja PK-kykynsä ovat todellisia.

Levitaatio

Jotkut ihmiset pystyvät nähtävästi uhmaamaan painovoimaa ja kohoamaan ilmaan. Ilmiötä sanotaan levitaatioksi. Useimmissa levitaatiotapauksissa ihmisten kerrotaan leijuneen parin metrin korkeudella maasta, joskus tosin levitoijan on sanottu liikkuvan ilmassa

kuin lentäen. Yli 200 roomalaiskatolisen pyhimyksen oletetaan levitoineen, joskus aivan odottamatta ja tarkoituksellisesti. Spiritistit - ihmiset jotka uskovat että kuolleiden kanssa voidaan olla yhteydessä - ja hindumystikot ovat väittäneet levitaation olevan mahdollista tietynlaisissa transsitioloissa.

▲ 1800-luvulla elänyt spiritisti Daniel Home oli kuuluisa levitointikyvystään. Hän esitteli taitoaan monille kuuluisuuksille, mm. kirjailija Mark Twainille ja Ranskan kuninkaalle Napoleon III:lle.

Vuonna 1868 Home vaipui transsiliin spiritistien istunnossa Lontoossa. Hän alkoi levitoida ja leijui ulos talon ylimmän kerroksen ikkunasta. Hänen nähtiin leijuvan kadun yläpuolella muutamia minuuttia ajan, minkä jälkeen hän palasi sisälle taloon toisesta ikkunasta.

Lentävä munkki

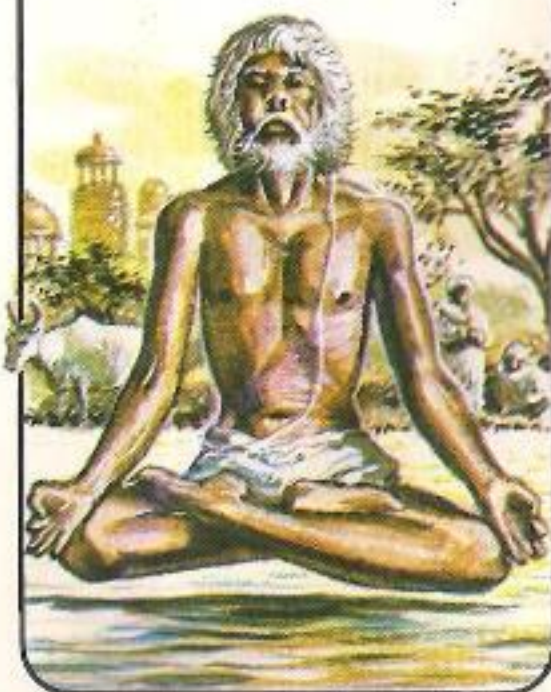
Pyhä Josef Copertinolainen, alkuperäiseltä nimeltään Giuseppe Desa, oli yksi lukuisista katolisen kirkon pyhimyksistä, joilla sanottiin olevan levitoimisen kyky. Hän oli nuorena munkkina Pohjois-Italiansa 1600-luvulla. Hänet tunnettiin hyvänä ja pyhänä miehenä - joka osasi levitoida. Vuonna 1625 hän alkoi kohota ilmaan rukoillessaan. Hän ei pystynyt itse vaikuttamaan asiaan ja levitoi kerran messun aikana. Pian sen jälkeen häntä pyydettiin rukoilemaan yksinään koska hänen äkkinäiset lentonsa häiritsivät muita munkkeja.

Kerran Giuseppe nousi ilmaan ja laskeutui oliivipuun oksastoon. Vaikutti siltä, että hän oli keveä kuin lintu, sillä oksa ei katkennut hänen painostaan.

Uskon voimalla leijuminen

Muuan mies tuli kerran 1900-luvun alkupuolella Tiibetissä rotkon partaalle. Hän halusi ylittää sen ja totesi yhtäkkiä siirtyneensä matkatavaroineen rotkon toiselle puolelle. Useimmista levitaatiotapauksista on silti tuskin lainkaan käytännön hyötyä. Levitaatiota tapahtuu yleensä rukoillessa, mietiskellessä tai erilaisten taikamenojen seurauksena.

Levitoijia on joskus syytetty Euroopassa noidiksi. Aasiassa levitointikykyä on sitä vastoin pidetty merkinä pyhydestä, jonka voi saavuttaa hurskauden ja kieltäymysten avulla. Intiassa kerrotaan monista tapauksista, joissa pyhät miehet leijuvat mietiskellessään jopa veden yllä.

Teleportaatio

Teleportaatio tarkoittaa hyppäksenomaista suoraa siirtymistä paikasta toiseen. Ilmiö on harvinainen ja yleensä siihen sanotaan liittyvän katoamisen yhdestä paikasta ja ilmestymisen saman tien jossain aivan muualla.

Eräs Uri Gellerin ystävä, psyykkisten ilmiöiden tutkija itsekin, väittää Gellerin kadonneen ja ilmestyneen tällä tavoin ainakin kahdeksan kertaa. Kerran hänen väitetään siirtäneen itsensä melkein 60 kilometrin päähän, lyhyelle vierailulle new-yorkilaisen ystävänsä luo.

▲ Espanjalaisen nunnan Maria Agredalaisen sanotaan käyneen teleportaatiolla Amerikassa 1600-luvulla yli 500 kertaa. Uuden Meksikon intiaanit väittivät hänen käännättäneen heidät ja heillä oli jopa hänen luostaristaan peräisin oleva ehtoolliskalkki.

Valtameren yli

Lokakuussa 1593 Mexico Cityyn hallitsijapalatsin eteen ilmestyi vieras sotilas kuin tyhjästä. Hän näytti kummastuneelta eikä ilmeisesti kukaan tiennyt missä oli. Pidätettäessä sotilas väitti, että hän oli sinä aamuna saanut käskyn vartioida kuvernöörin palatsia Manilassa Filippiineillä.

Hän ymmärsi, ettei ollut siellä sillä hetkellä, mutta ei lainkaan tiennyt, miten oli joutunut Mexico Cityyn. Viimeinen seikka, minkä hän muisti, oli että palatsi oli vallattu ja kuvernööri murhattu.

Sotilas toimitettiin vankilaan, mutta kahden kuukauden kuluttua hänen oudon matkansa jälkeen Filippiineiltä tuli laiva, joka toi tiedon kuvernöörin kuolemasta ja sotilaan tarina sai siten vahvistuksen.

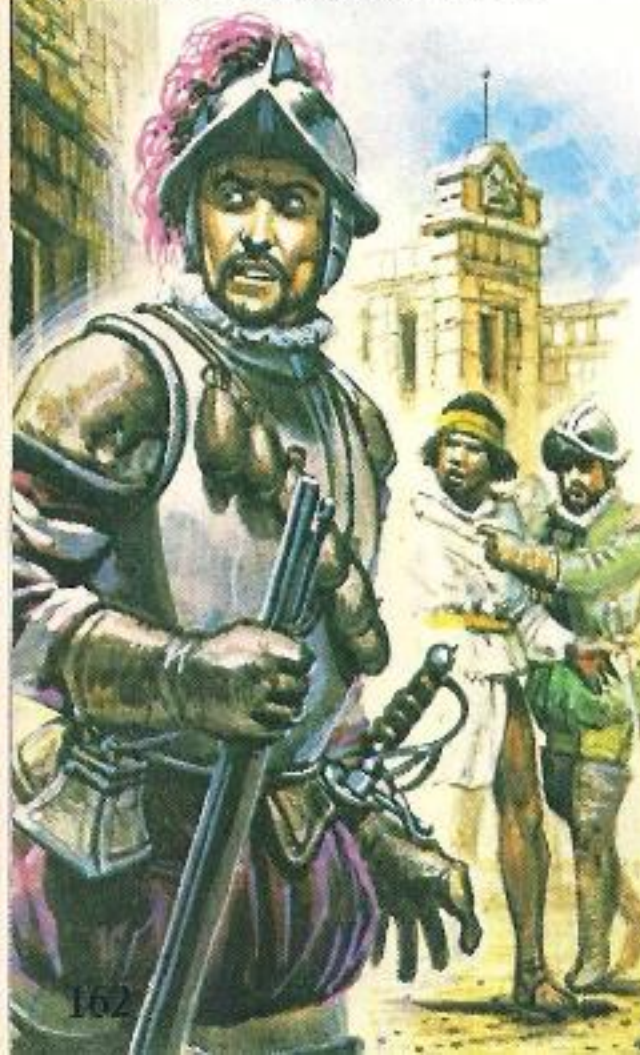
Kadonneet kilometrit

Ray Stanford on amerikkalainen meedio, joka väittää kokeneensa teleportaation kolme kertaa. Stanfordin ensimmäinen pikamatka oli tosin lyhyt, mutta ilmeisesti se pelasti hänen henkensä. Vuonna 1971 Stanford ratsasti metsässä kun tien yllä kasvanut oksa oli lyönyt hänet päin poikki. Samassa Stanford totesi seisovansa kaikessa rauhassa noin kuuden metrin päässä hevosestaan. Hän ei ollut pudonnut satulasta eikä märästä maasta löytynyt jalanjälkiä, jotka olisivat osoittaneet hänen kävelleen siihen missä oli.

Toisen kerran Stanford oli liikenneuhkassa tiellä Teksasissa. Hän huomasi edellä ajavan kuorma-auton olevan vaarallisen lähellä, joten hän jarrutti ja huomasi seuraavaksi siirtyneensä jonossa eteenpäin seitsemän auton verran. Auto rikkoutui rysähtiessään maahan mutta Stanfordin henki oli pelastunut.

Stanford ja hänen vaimonsa ajoivat kerran tämän tapauksen jälkeen samalla tieosuudella. Heillä oli kiire vastaanottamaan Uri Gelleriä Austinin lentokentälle. Silloin he tulivat ajatelleeksi, miten kätevää olisi taas siirtyä lähemmäksi määränpäättä.

Näkymät vaihtuivat yhtäkkiä. Ray Stanford, hänen vaimonsa ja autonsa olivat siirtyneet 60 kilometriä Austiniin päin. Tämän kummallisen siirtymisen aikana auton nopeus oli miltei 200 kilometriä tunnissa, vaikka senhetkissä liikenneolosuhteissa korkeintaan sata kilometriä tunnissa olisi ollut mahdollista. Stanford tutki autoaan päivän päätyttyä. Se oli käyttänyt valtavan määrän polttoainetta ja sen kaikki sähkölaitteet näyttivät palaneilta. Tuntematon voima, joka oli kuljettanut heidät hetkessä kilometrien päähän, oli ilmeisesti polttanut ne.

Valokuvia energiasta?

Neuvostoliittolainen sähkötekniikko Semjon Kirlian keksi vuonna 1939 tavan ottaa valokuvia käyttämättä valoa tai edes kameraa. Hän sattui panemaan kätensä ja filmiä kahden elektrodin välillä kulkevan sähkövirran kohdalle. Kun filmi kehitettiin, siinä näkyi säteilevä kuva hänen kädestään. Kirkkaasti hoh-

tavat pisteet ja värilliset valovirrat ympäröivät kättä.

Kirlianin kuvat näyttävät osoittavan, että kaikilla elävillä olennoilla ja joillakin elottomilla esineilläkin on sädehtivä aura, joka jatkuvasti ympäröi niitä. Kirlian-kuvissa näkyy ehkä luonnollista sähköenergiaa.

▲ Kirlian kuvissa näkyvä elottoman esineen aura on yleensä muuttumaton. Omistajalleen tärkeät esineet, kuten kuvan risti, heijastavat kuitenkin usein kantajansa mielialaa ja auraa ollessaan lähellä tämän ruumista.

▲ Tämä Kirlian kuva on otettu lehdestä, jonka kärki on leikattu pois. Aura näkyy puuttuvan osan ympärillä aivan kuin se olisi vielä tallella. Valojuovat vaihtelevat lehden kunnon mukaan. Ne ovat vahvimmillaan heti kun lehti on irroitettu, mutta kalpenevat lehden hitaasti kuihtuessa ja tuntemattoman energian poistuessa siltä.

▲ Nämä kaksi kuvaa osoittavat, miten ihmisten aurat suhtautuvat toisiinsa. Ylemmässä kuvassa on vierekkäin kahden ihmisen sormenpäät. Kyseiset henkilöt eivät pidä toisistaan. Aurat eivät kosketa ja vetäytyvät jopa poispäin. Alempi kuva osoittaa mitä tapahtuu ihmisten suudellessa - aurat lipuvat toisiaan kohti ja yhtyvät.

▲ Kirliankuvaus voi ehkä auttaa ymmärtämään psykokinesiaa ja henkiparannusta, jotka tuntuvat vielä nykyisin olevan luonnonlakien vastaisia.

Tavallisesta ihmisen kädestä lähtevä säteily sykkii ja virtaa, sen väri vaihtuu usein henkilön ajatusten ja mielialojen mukaisesti. Sairaudet saattavat joskus näkyä Kirlian kuvissa vääristyneinä auroina ennen kuin muita oireita on ilmaantunut. Joillakin henkiparantajilla on laaja voimakas aura, joka virtaa potilasta kohti parantamisen aikana.

Tuntevatko kasvit?

Menneinä aikoina kasveja usein palvottiin, koska niillä uskottiin olevan mystisiä ominaisuuksia ja voimia. Kasveilla, varsinkin puilla, uskottiin olevan jonkinlainen sielu.

Nykyisin kasveja pidetään yleensä elollisina, melko tiedottomina luontokappaleina, jotka eivät tunne eivätkä reagoi ympäröivään maailmaan.

Vuonna 1966 USA:ssa aloitetut kasvikokeet ovat kuitenkin osoittaneet, että kasveilla voi olla tunteiden lisäksi myös varsin kehittyneitä ESP-kykyjä.

► Cleve Backster on valheenpaljastimien - ihmisen ihon sähköisen reagoinnin muutoksia mittaavien laitteiden asiantuntija. Hän päätti kerran yhdistää valheenpaljastimen kasviin ja katsoa mitä tapahtuu. Tulokset hämmästyttivät hänet, sillä kasvit tuottivat samanlaisia käyriä kuin ihmiset, melkein kuin niillä olisi ollut tunteita.

Backster päätti polttaa kasvin lehden. Juuri kun hän päätti niin, valheenpaljastin osoitti kasvin reagoivan erittäin voimakkaasti. Vaikuttu siltä kuin se olisi lukenut hänen ajatuksensa ja ymmärtänyt vahingoittamisaikeet. Kasvit näyttävät tunnistavan tappajan. Kasvi, joka oli todistanut toisen kasvin tuhoamista, reagoi voimakkaasti kun kasvin tappanut henkilö tuli huoneeseen.

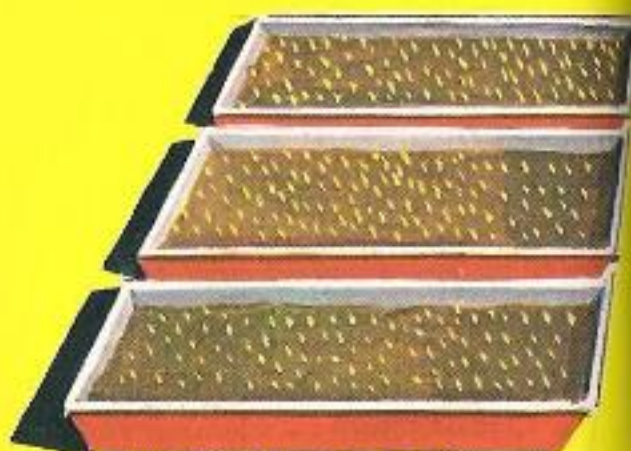

Tutki kasvien kasvamista

Eräät kokeet ovat antaneet viitteitä siitä, että kasvit ehkä tietävät, mitä niiden ympärillä tapahtuu. Ne näyttävät saavan paljon tietoa ESP-kykyjensä avulla. Backsterin kasvit reagoivat varsin pitkän matkan päästä hänen ajattellessaan niitä.

Kasvit näyttivät reagoivan myönteisesti, kasvaen nopeasti ja terveesti, ihmisiin jotka ovat niille ystävällisiä, varsinkin niihin jotka ajattelevat niistä hyvää.

On myös tutkittu, mitkä seikat jouduttavat kasvien kasvua. Oikealla näet esimerkin, jonka mukaisesti voit kokeilla, vaikuttavatko ajatuksesi kasvien kasvuun.

1. Kylvä nopeakasvuista siemeniä, esimerkiksi vihantakrassia kolmeen astiaan ja numeroi ne. Laita jokaiseen astiaan samanlaista multaa. Astioiden "henkiset" olosuhteet tulevat olemaan erilaiset ja voit vertailla tuloksia muutaman päivän kuluttua.

2. Ajattele ykkösaastian siemeniä ystävällisesti. Älä ajattele astian kaksi siemeniä lainkaan. "Vihaa" muutama minuutti päivittäin astian kolme siemeniä. Ajattele että ne ovat pahoja ja kiittämättömiä. Anna kunkin astian siemenille yhtä paljon vettä ja valoa.

3. Puhuttuasi taimillesi ja ajateltuasi niitä muutaman päivän ohjeiden mukaan, huomaat ehkä siementen itäneen eri tavoin eri astioissa. Voit tehdä monia tällaisia kokeita ja ehkä löytää niiden avulla parhaan tavan kasvat-
taa kasveja.

Henkiparannusta

Teollisuusmaissa lääketieteen harjoittamisesta vastaavat yleensä hyvin koulutetut lääkärit, jotka määräävät potilailleen kalliita lääkkeitä ja suorittavat vaikeita leikkauksia. Muualla maailmassa ovat meediat, noita-tohtorit ja eri uskontokuntiin kuuluvat pyhät miehet hoitaneet ihmisiä hämmästyttävien ja selittämättömien tuloksien tuhansien vuosien ajan.

Monilla ihmisillä näyttää olevan kykyjä henkiparantamiseen. Tämä on yleisnimitys hoitomenetelmille, joissa käytetään hyväksi hengen voimia.

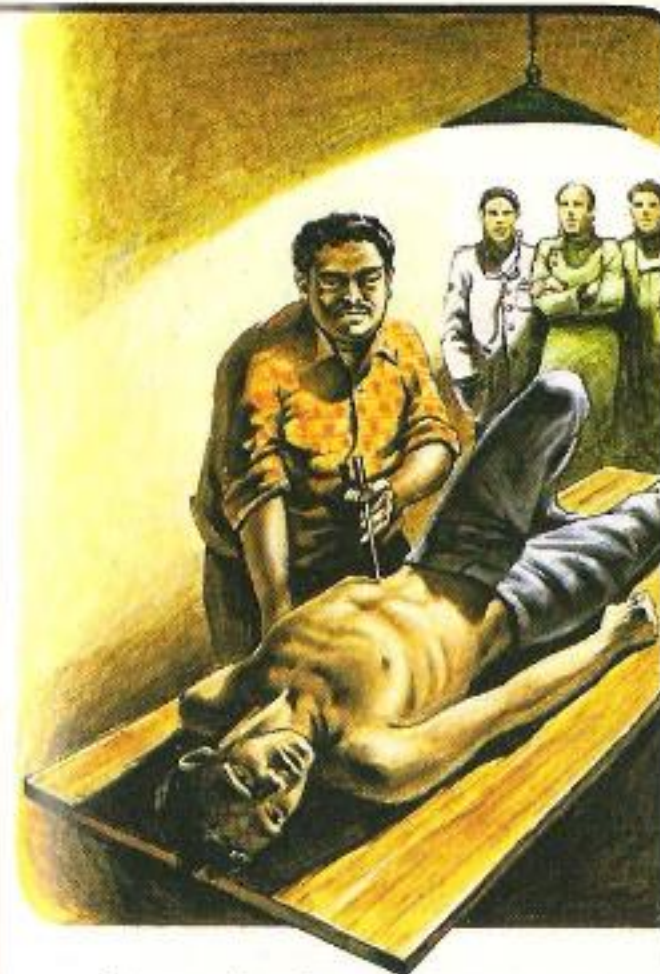
Nukkuva lääkäri

Edgar Cayce syntyi Kentuckyssa USA:ssa vuonna 1877. Kurkkutulehdus vei häneltä nuorena äänen. Vuosikausien lääkärihoito ei auttanut ja lopulta hän meni epätoivoisena hypnotisoijan vastaanotolle. Hypnoosin valvutettuna Cayce alkoi puhua selvällä, kirkkaalla äänellä. Hän selitti mikä hänen kurkussaan oli vikana ja miten se pitäisi hoitaa. Hoito tehoi ja Cayce päätti kokeilla, tepsisikö samanlainen hoito muihinkin ihmisiin. Cayce kuoli 1945 ja sitä ennen hän ehti ottaa hoitoonsa yli 30 000 erilaisista sairauksista kärsivää ihmistä. Taudinmääritys ja hoito tapahtui aina Caycen ollessa hypnoosissa. Hän sai tämän kummallisen kykynsä vuoksi lisänimen "nukkuva lääkäri".

Henkikirurgi

Brasilialainen Arigo-niminen mies väitti 1950-luvulla, että hänessä oli ensimmäisessä maailmansodassa kuolleen saksalaisen "tohtori Fritzin" henki. Arigo kertoi tohtorin ilmestyneen hänelle eräänä yönä ja sanoneen ryhtyvänsä hoitamaan sairaita hänen välityksellään. Pian tämän jälkeen Arigo vaipui usein transsiin ja suoritti leikkauksia tavallisilla saksilla ja veitsillä.

Todistajat kertoivat hänen näytäneen tällöin poissaolevalta ja puhuneen saksalaisittain korostaen. Jälkeenpäin hän ei muistanut suorittaneensa leikkauksia. Leikatesaan hän aukaisi ihmisen keittiöveitsellä, työnsi kätensä ruumiin

sisään poistaakseen sairast osat ja sulki haavan painamalla sen reunoja vastakkain. Oli ilmeistä että hänen potilaansa eivät tunteneet kipua.

Arigon ja muiden henkikirurgien työskentelyä seuranneet lääkärit ovat olleet ällistyneitä. Jotkut epäilevät henkikirurgien suorittamia leikkauksia pelkäksi petkutukseksi. Näistä epäilyistä huolimatta monet potilaat ovat parantuneet sairauksista, joita ei ole voitu hoitaa muilla keinoin.

Useimmat henkikirurgit väittävät että heitä ohjaa kuolleen lääkärin henki, joka haluaa vielä auttaa sairaita. Henkikirurgit selittävät yliluonnollisten keinojen käytöstä johtuvan, etteivät luonnonlait sido heitä ja että potilaat eivät tunte tuskaa ja parantuvat nopeasti.

Parantavat kädet

Tavallisimmin henkiparantaminen tapahtuu siten, että parantaja asettaa kätensä potilaan ruumiin päälle. Monet parantajat kertovat tuntevansa, miten selittämätön energia virtaa heistä kun he työskentelevät. Potilaat sanovat usein tuntevansa pistelyä kohdassa, johon parantajan kädet koskettavat.

Monet parantajat uskovat voimansa tulevan Jumalalta ja katsovat itse olevansa vain välilappaleita, joiden kautta Jumalan voima vaikuttaa.

Tiedemiehet ovat tutkineet Estebany-nimistä unkarilaista henkiparantajaa. Muutaman hiiren ihoon tehtiin pieni viilto. Osaa hiiristä ei hoidettu lainkaan ja osaa Estebany piti käsissään kaksi kertaa päivässä, kaksikymmentä minuuttia kerrallaan. Kolmatta hiiriryhmää pitelivät opiskelijat yhtä pitkän ajan. Estebany'n pitelivät hiiret paranivat paljon nopeammin kuin muut.

Estebany pystyi myös kiihdyttämään kasvien kasvuvauhtia. Kasveille annettiin vettä, jota parantaja oli pidellyt.

Kaivonkatsominen

Kaivonkatsominen eli taikavarvun käyttö on yksinkertainen ja ilmeisesti hyvä menetelmä etsiä kätöksissä olevaa. Ensimmäiset tunnetut taikavarvun käyttäjät olivat kaivosmiehiä 1500-luvun Saksassa. He etsivät Harzvuoriston alueelta kuparia, tinaa ja lyijyä käyttäen apunaan kaksihaaraista pähkinäpuun oksaa. Taikavarvun avulla on etsitty kalliiden metallien lisäksi monenlaisia muitakin, useimmiten vesisuonia.

Toistaiseksi ei tiedetä mistä taikavarvun voima on peräisin. Sillä ei ole minikäänlaista yhteyttä etsittyyn tai sen ympäristöön. On arveltu että taikavarpu rekisteröi maan magneettikentän pieniä muutoksia.

Kaivonkatsomista käytetään laajalti mm. rakennus- ja kaivosteollisuudessa kun on paikallistettava maanalaisia johtoja, vesisuonia ja mineraaleja. Ehkä kaivonkatsomisesta tulee vielä joskus hyväksytty tieteellinen menetelmä.

Valmista taikavarpu

USA:laiset tutkijat totesivat vuonna 1977, että 99 % ihmisistä voi saada taikavarvulla aikaan jonkinlaisen reaktion.

Jos haluat kokeilla omia kykyjäsi kaivonkatsojana, voit tehdä välineet helposti ja halvalla seuraavien ohjeiden mukaan.

▲ Tarvitset kaksi noin 50 cm:n pituista ja 2 mm:n vahvuista rautalangan pätkää. Suoristetut ja hohtimilla sopivan mittaisiksi päätetyt metalliset vaateripustimet ovat erinomaisia tähän tarkoitukseen. Väännä kaksi rautalankaa L:n muotoon niin, että toinen osa on 10, toinen 40 cm:n mittainen. Taikavarpusi muodostuu näistä osista.

Miten taikavarpuä käytetään

Kaivonkatsomisessa voidaan käyttää monia erilaisia välineitä, vaikka pähkinäpuun kaksihaarainen oksa onkin käsityksen mukaan herkin ilmaisemaan tätä tuntematonta voimaa.

Kaivonkatsoja pitelee oksaa kevyesti käsissään ja kävelee alueella, jolla epäilee olevan jotain kätöksissä. Se voi olla vettä, kultaa, öljyä tai mitä tahansa kaivonkatsoja haluaakin etsiä. Kävellessään hänen on tarkoin keskityttävä ajattelemaan etsimäänsä. Kun hän tulee aivan kohteensa päälle, oksan tulisi yhtäkkiä taipua alaspäin.

Pyydä toveriasi asettamaan lattialle kymmenen samannäköistä paperipalaa ja kätkemään niistä yhden alle kolikon. Pitele taikavarpuä niin että pitkät osat ovat vaakasuorassa ja osoittavat sinusta eteenpäin. Kävele kunkin paperipalan yli ja keskity ajattelemaan kolikkoa. Rautalankojen pitäisi heilahtaa toisiaan kohti ja ristiin kun olet kolikon kätkevän paperin kohdalla.

▲ Kädensijoiksi tarvitset kaksi noin 10 cm:n mittaista jäykästä pahvista kierrettyä rullaa, joiden halkaisija on noin 1 cm. Kädensijat voi tehdä myös tyhjästä lankarullista. Liimaa kumpaakin kädensijaa varten yhteen kaksi lankarullaa. Aseta sitten rautalankojen lyhyet osat kädensijojen sisään.

Linjojen etsintä

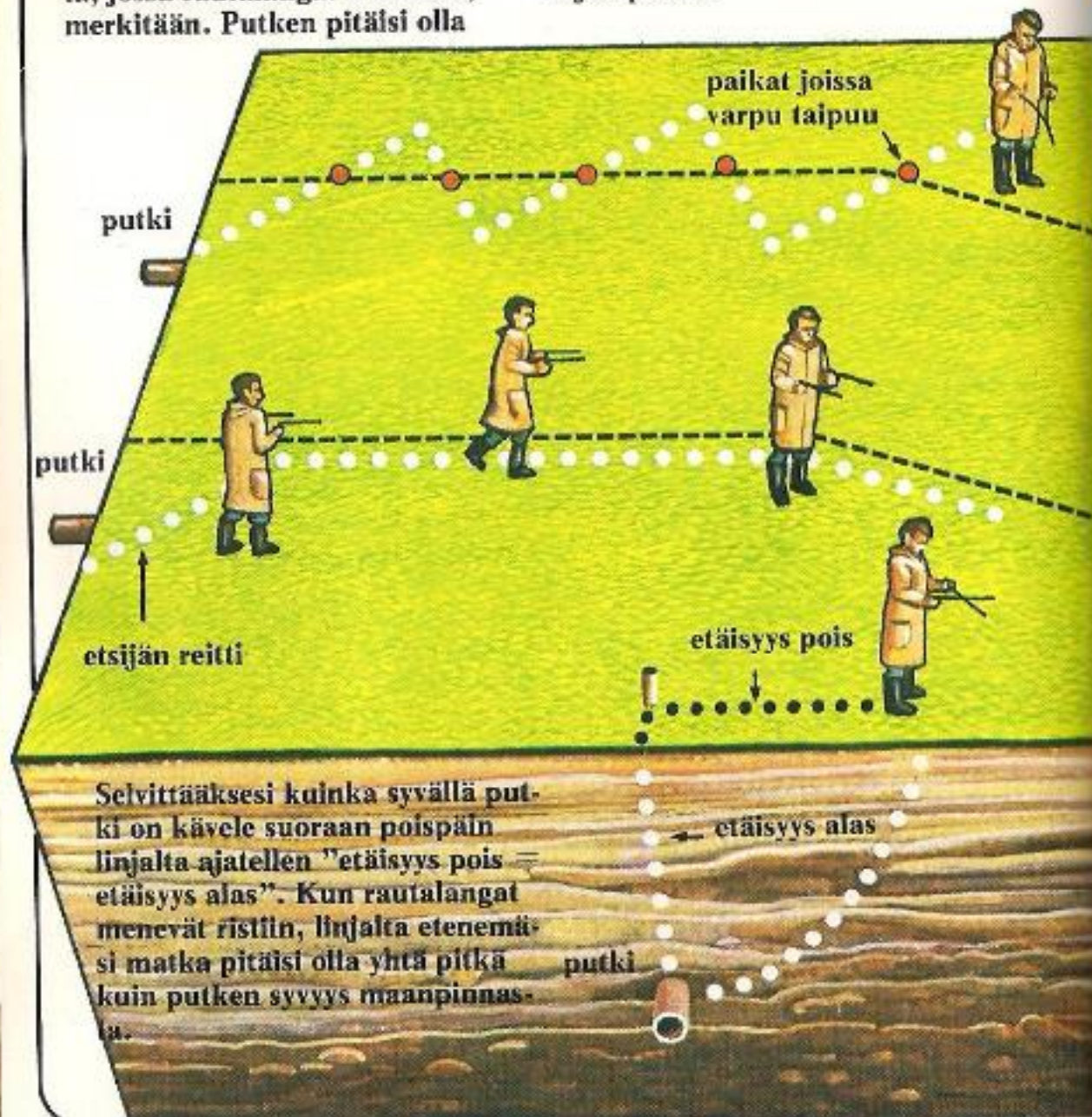
Pienten esineiden lisäksi kaivonkatsojat voivat etsiä maanalaisia kappaleita tai putkia.

Alla esitellään maanalasten putkien etsimisen kaksi menetelmää.

Ensimmäistä menetelmää käyttäen kuljetaan edestakaisin alueella, jolla putki ilmeisesti on ja ajatellaan sitä. Jokainen kohta, jossa rautalangat liikkuvat, merkitään. Putken pitäisi olla

merkkien kautta kulkevalla linjalla.

Toisen menetelmän mukaisesti toimittaessa rautalankoja "pyydetään" seuraamaan putkilinjaa. Kun rautalangat ovat keskenään samansuuntaisia, olet ilmeisesti linjan päällä.

Kaivonkatsontaa kartalta

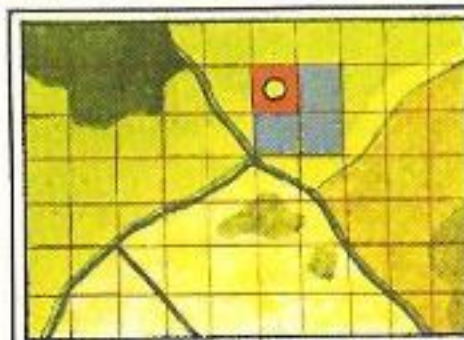
Kaivonkatsonta onnistuu joillekin ihmisille etäältä kartasta, jonka esittämällä alueella he epäilevät olevan kätöksä jotain.

Kuten tavallisessakin kaivonkatsomisessa, voit yrittää etsiä mitä tahansa sielusi silmin. Kuvittele karttaa katsoessasi, että kuljet sen esittämällä alueella.

Englantilainen kaivonkatsoja ja selvänäkijä Robert Leftwich

löytää vanhoja tunneleita ja vesisuonia käyttäen karttaa, heiluria sekä puikkoa, joka auttaa häntä keskittymään.

Kaivonkatsomisen onnistuminen saattaa osittain riippua katsojan kyvyistä. Mikään salaperäinen voima ei välttämättä yhdistä toisiinsa kaivonkatsojan käyttämiä välineitä ja löytämiä esineitä. Alla on selitetty kaksi apua käyttäen karttaa ja heiluria kaivonkatsomiseen.

▲ Kysy laajalta kartan alueelta: "Onko esine tässä?" Pienennä kysyttyä aluetta vähitellen kunnes se on pisteen kokoinen.

▲ Kysy "Missä päin etsitty on?" Seuraa heilurin osoittamaa suuntaa kunnes sen etsityn kohdalle tultuaan pitäisi alkaa pyöriä ympäri.

ESP:n tutkiminen

ESP:tä - telepatiaa, selvänäköisyyttä ja ennaltatietämistä - on alettu tutkia tieteellisesti vasta tällä vuosisadalla.

Tiedemiehet vaativat, että koe täytyy voida toistaa samoin tuloksin ennen kuin he hyväksyvät sen todisteeksi. On ehkä pelkkä sattuma, että ihminen tietää toisen ajatukset tai että joku arvaa tulevia tapahtumia. Kun halutaan tutkia, ovatko psyyk-

kiset voimat todellisia vaiko pelkkiä sattumia, käytetään yksinkertaisia ja toistettavissa olevia kokeita.

Joskus ESP-kyvyt jäävät ilmenemättä vain siksi, että ihmiset toivovat niiden ilmenvän. Heistä tuntuu usein että kolkko tieteellinen laboratorio tukahduttaa heidän psyykkiset voimansa. Kokeet näyttävät onnistuvan parhaiten silloin kun sekä tutkija että koehenkilö uskovat saavansa hyviä tuloksia.

Amerikkalainen tohtori J. B. Rhine otti ESP:n käsitteen käyttöön 1930-luvulla ja käynnisti myös tutkimukset selvittääkseen, ovatko ESP-voimat todellisia. Hän käytti tarkoitusta varten suunniteltuja Zener-kortteja. Kussakin kortissa on yksi viidestä helposti tunnistettavasta kuviosta. Tohtori Rhine halusi nähdä, pystyivätkö ihmiset arvaamaan mikä kortti milloinkin nostettiin pakasta. Pakassa on viisi kullakin kuviolla varustettua korttia. Oletettiin, että koehenkilöt arvaisivat to-

dennäköisesti oikein viisi 25 arvauskerrasta.

Rhine totesi kuitenkin, että jotkut koehenkilöt arvasivat oikein paljon useammin, eräs koehenkilö kaikki 25 korttia. Pelkän sattuman varaisesti näin osuvan arvauksen todennäköisyys on tähtitieteellisen pieni. Jotkut ihmiset osasivat arvata kortin ennen kuin se oli nostettu pakasta. Samanlaisia kokeita on suoritettu kaikkialla maailmassa ja monet niistä näyttävät viittaavan todellisiin psyykkisiin voimiin.

Testaa telepaattiset kykysi

Telepatia, selvänäköisyys ja ennaltatietäminen ovat helpoimmin tutkittavia ESP:n muotoja. Zener-korttien lisäksi tarvitset vieressä esitetyn kaltaisia tulokortteja merkitäksesi arvaukset niihin. Tarvitset yhden tulokortin jokaista 25 kortin pakalla suoritettavaa koetta varten. Jaa tulokortti viiteen sarakkeeseen (yksi kutakin kuviota varten) ja vedä sitten 25 vaakasuoraa viivaa sarakkeiden poikki. Ensimmäisen arvauksesi merkitset riville yksi, toisen riville kaksi, jne. aina sille sarakkeelle, jonka mukaisen kuvion arvelet kokeen suorittajan nostavan pakasta. Kortit on sekoitettava hyvin ennen jokaista koetta.

Telepatiaa tutkittaessa koehenkilön ei tulisi nähdä testajaa, joka sanoo "nyt" aina nostessaan pakasta kortin. Testaaja katsoo korttia ja yrittää viestittää siinä olevan kuvion koehenkilön mieleen.

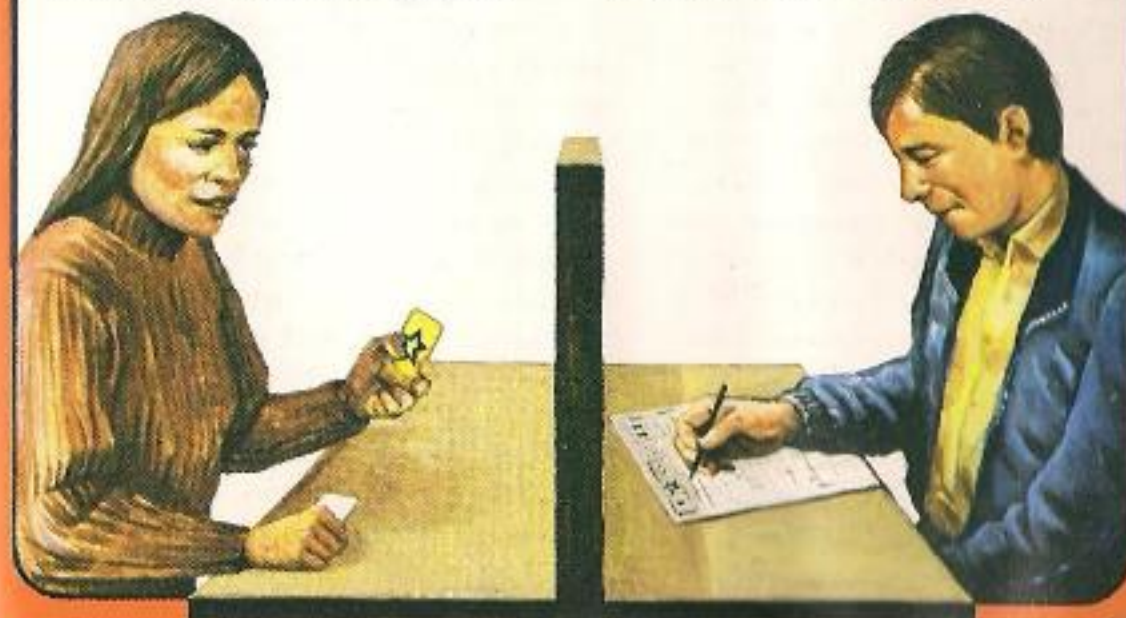
Selvänäköisyyttä voi tutkia yksinkin. Pane pakka pöydälle kuvapuolelta alaspäin, ja nosta pakasta kortti kerrallaan ja yritä

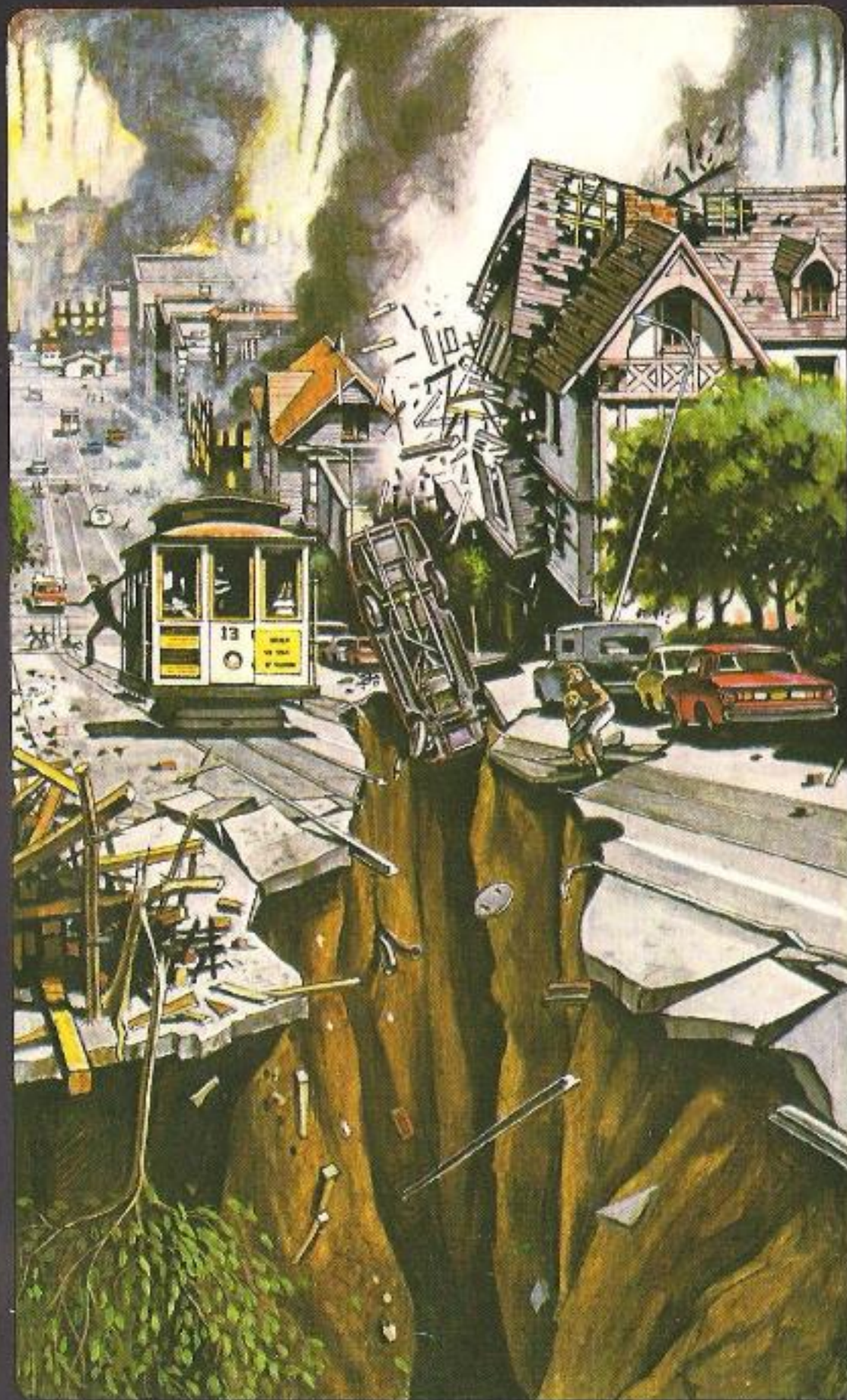

arvata, mikä kuvio toisella puolella on. Älä käännä kortteja ennen kuin koe on suoritettu loppuun.

Jotkut osaavat arvata kuvion oikein jo ennen kuin kortti on nostettu pakasta. Kokeile pystytkö arvaamaan mikä kortti on seuraavana nostovuorossa. Jos onnistut, se voi olla osoitus ennaltatietämisestä.

Kaikissa kolmessa kokeessa on pelkän sattuman perusteella odotettavissa viisi oikeaa arvausta 25:sta, korkeammat pistemäärät voivat johtua ESP-kyvyistä.

ESP:n käyttö

ESP:hen ja muihin samankaltaisiin ilmiöihin uskotaan jossain määrin, vaikka niitä ymmärretään puutteellisesti. Joka tapauksessa voimme käyttää niitä hyväksemme.

San Franciscon maanjäristykset

Maanjäristys tuhosi osan San Franciscon kaupungista huhtikuussa 1960. Yli neljännesmiljoona ihmistä jäi kodittomiksi ja noin 700 kuoli. Monet uskovat, että kaupunki voi joutua tulevaisuudessa toisenkin maanjäristyksen uhriksi, mutta ajankohdan tarkka ennustaminen on tiedemiehille väkisin ongelma.

Melko usein tapahtuu, että ihmisillä alkaa olla ennakkoaavituksia joitakin viikkoja, jopa kuukausia, ennen suuronnettomuuksia.

Vuonna 1966 hiilivuori vyöryi koulun päälle Walesissa ja melkein 150 ihmistä sai surmansa. Monet näkivät onnettomuudesta unta ennen sen tapahtumista. Näiden ennusunien tutkimukset osoittivat, että niiden määrä lisääntyi onnettomuuden lähestyessä.

Kalifornialaiset tutkijat ovat ryhtyneet keräämään tietoja kaikista ilmoitetuista, mahdollista tulevaa maanjäristystä koskevista unista. Tietojen kerääjät arvelevat onnettomuuden alkavan esiintyä ihmisten unissa useammin maanjäristyksen ajankohdan lähetessä. Tällä tavoin sanfranciscolaisia voidaan varoittaa etukäteen.

Ajatusten hallitsema maailma?

ESP:n ja PK:n avulla voidaan ehkä tulevaisuudessa käyttää koneita. Eräs amerikkalainen keksijä on todennut pystyvänsä käynnistämään auton moottorin ajatustensa voimalla. Ensin hän suuntasi ajatuksensa valheenpaljastimeen yhdistettyihin kasveihin. Kun kasvit ottivat vastaan hänen "viestinsä", niiden reaktioilla lähetettiin radio-signaali, joka käynnisti moottorin.

Sekä Yhdysvallat että Neuvostoliitto tutkivat mahdollisuutta käyttää ESP:tä hyväksi aseiden ja maanpuolustuksen suunnittelussa. Neuvostoliitossa on suoritettu koe, jossa sukellusveneisiin yritettiin välittää viestejä telepatian avulla.

Sukellusveneeseen pantiin kaninpoikasia ja niiden emot jätettiin maihin. Radloaallot eivät kulje syvän veden läpi, mutta tutkijat totesivat, että kanien aivoaallot kulkevat. Kaninpoikaset tapettiin yksi kerrallaan ja äitien aivojen reaktiot mitattiin samalla. Reaktiot olivat joka kerta niin voimakkaat, että niillä olisi voitu käynnistää sähkölaite.

Salaisuuksien maailma

Tähän mennessä olemme käsitelleet ilmiöitä, joiden syynä ehkä ovat joidenkin ihmisten psyykkiset voimat. Eri puolilla maailmaa on kuitenkin sattunut oudompiakin tapauksia, joita ei ehkä koskaan pystytä tyhjentävästi selittämään.

Tarinat kertovat hirviöistä, UFO:ista, liikkuvista kivistä, eläväksi muuttuvista patsaista ja monista muista salaperäisistä ilmiöistä. Tuntuu mahdottomalta todistaa, tapahtuuko näitä asioita todella, mutta niitä ei voi jättää huomiotta.

▲ Muuan japanilainen mies vei vuonna 1938 kuolleen sisarensa rakkaimman nukan temppeliin. Palatessaan noutamaan sitä yhdeksän vuoden kuluttua hän näki että sen hiukset olivat kasvaneet. Nukan hiukset kasvavat yhä ja sanotaan, että kuolleen tytön henki asuu nukessa.

▲ Joskus taivaalta on saatu todella melko kummallista sadetta. On nähty satavan sammakoita ja kaloja, joskus sade on ollut mustaa tai veristä ja jopa rahaakin on sataanut. Näillä tapauksilla on usein luonnollinen selityksensä. Tuulen-

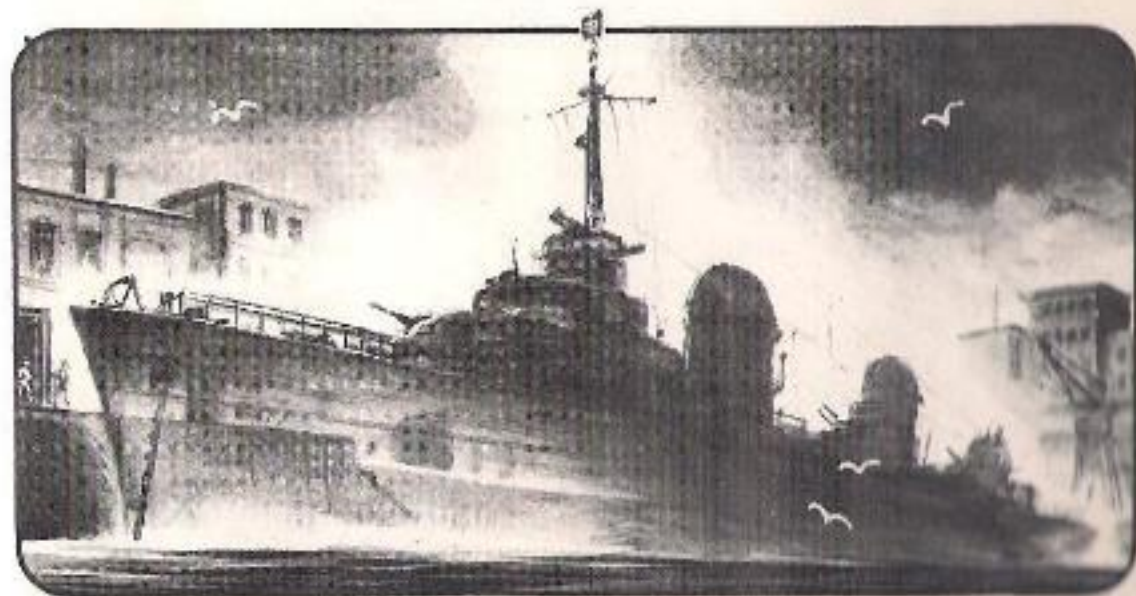
pyörteet voivat kohottaa pieniä esineitä ilmaan, mistä ne sitten putoilevat jossain muualla. Kaikkia sateita ei kuitenkaan pystytä selittämään. Kerrotaan, että vuonna 1503 taivaalta satoi puuristejä.

▲ Eri puolilla maailmaa on tavattu outoja kavion- ja jalanjälkiä. Vuonna 1855 Dorsetiin Englantiin ilmestyi yön aikana kaksijalkaisen eläimen kavionjälkiä, jotka kulkiivat myös seiniä ja kattoja pitkin.

▲ Verta vuotavista ja itkevästä patsaista on lukuisia tarinoita. Nämä patsaat esittävät usein uskontoon liittyviä hahmoja kuten Jeesusta tai Neitsyt Mariaa. Joitakin on tutkittu tieteellisesti ja todettu kyynelten ja veren olevan aitoja.

▲ Huhujen mukaan amerikkalaiset ja neuvostoliittolaiset tiedemiehet ovat tutkineet mahdollisuuksia muuttaa esineitä näkymättömiksi. Philadelphian satamassa oli keran 1940-luvulla yhdysvaltalainen alus, joka alkoi hohtaa vihreänä ja hävisi yhtäkkiä. Samalla se nähtiin

noin 350 kilometrin päässä Norfolkkin satamassa ja myöhemmin merellä, missä se vuoroin näkyi ja katosi. Tiedot asiasta olivat huipusalaisia - mutta jotkut sanovat laivaston kokeilleen voimakkaita elektromagneettisia generaattoreita.

Kummalliset kivet

Monissa Euroopan maissa on jättiläismäisten kivien muodostamia piirejä ja linjoja, jotka on rakennettu 5 000 vuotta sitten. Kukaan ei tiedä varmasti, miten tai miksi nämä esihistorialliset muistomerkit on pystytetty. Joissakin paikoissa näitä kivenjäreitä on vain yksi ja se kurottaa taivasta kohti kukkulan laelta.

Monien kivipiirien on sanottu palvelleentähtientutkimusta. Kivien luona on todennäköisesti myös palvottu jumalia ja toimittettu uhritoja. Kaivonkatsojat kertovat näillä paikoilla olevan niin voimakasta maansäteilyä, että se aiheuttaa huimausta ja jopa sairauksia.

▲ Englantilainen kaivonkatsoja Bill Lewis torsi vahvan voiman nousevan maasta ja kiertävän yhtä seisovaa kiveä. Tutkijainan kivet tiedemiehet tulisivat magneettisen voiman kiertävän sitä nauhamaisesti ja siten ilmeisesti Lewisin esittämässä kohdassa.

Kivilinjat

Alfred Watkins oletti vuonna 1921 ensimmäisenä, että monet esihistorialliset paikat on rakennettu suoriin linjoihin. Hän arveli niiden olevan teitä, joita ennen on käytetty matkustettaessa. Watkinsin mukaan linjat kulkivat luonnollisten maamerkkien, kuten kukkuloiden kautta ja kivet olivat ihmisten tekemiä "tienviittoja".

Nykyisin on esitetty teoria, jonka mukaan kivet muodostavat linjan maasta säteilevää voimaa pitkin. Jotkut väittävät entisaikojen ihmisten tienneen tästä voimasta ja palvoneen sitä. Kivet pantiin merkeiksi kohtiin, joissa tämä voima oli suurimmillaan.

▲ Vanhoihin kiviin liittyy usein uskomuksia. Sairaiden ihmisten sanottiin parantuvan kun he kulkivat kiven keskellä olevan reiän kautta. Tällaiseen "hoitoon" uskottiin joissakin Englannin osissa vielä 1800-luvun lopulla.

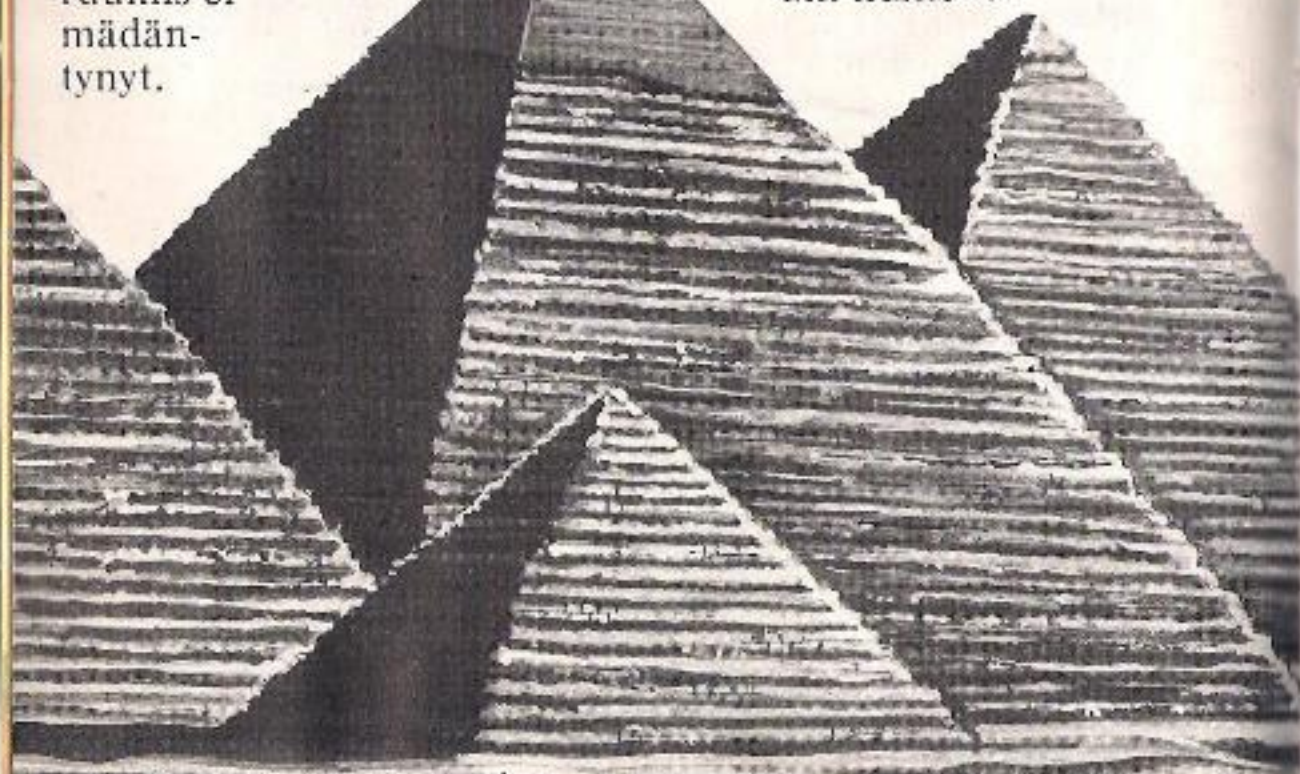
Pyramidien voima

Mahtava Kheopsin pyramidi rakennettiin Ghisaan Egyptiin Niilin länsirannalle noin 3 000 vuotta eKr. Tuhannet miehet rakensivat sitä yli 30 vuotta ja vielä nykyisinkin se on kunnioitusta herättävä faarao Kheopsin muistomerkki. Vaikuttaa siltä, että tällä suurella pyramidilla on hyvin outoja voimia.

Muuan ranskalainen nimeltä Bovis katseli kerran kuninkaan kammiota, jossa faaraon ruumis lepää. Hän totesi, että jotkut kammioon tulleet ja siellä kuolleet eläimet olivat kuivuneet muumioiksi. Hän rakensi pyramidin pienoismallin ja pani sen sisään kuolleen kissan tutkiakseen pyramidin voimaa. Kissan ruumis ei mädäntynyt.

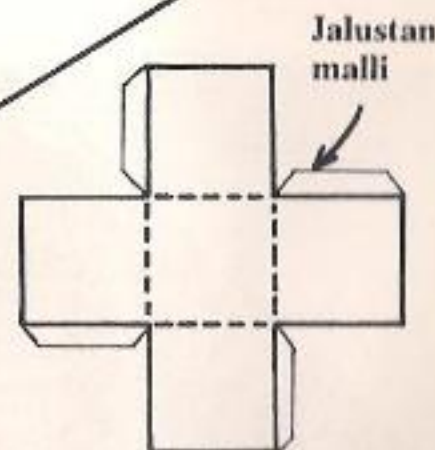
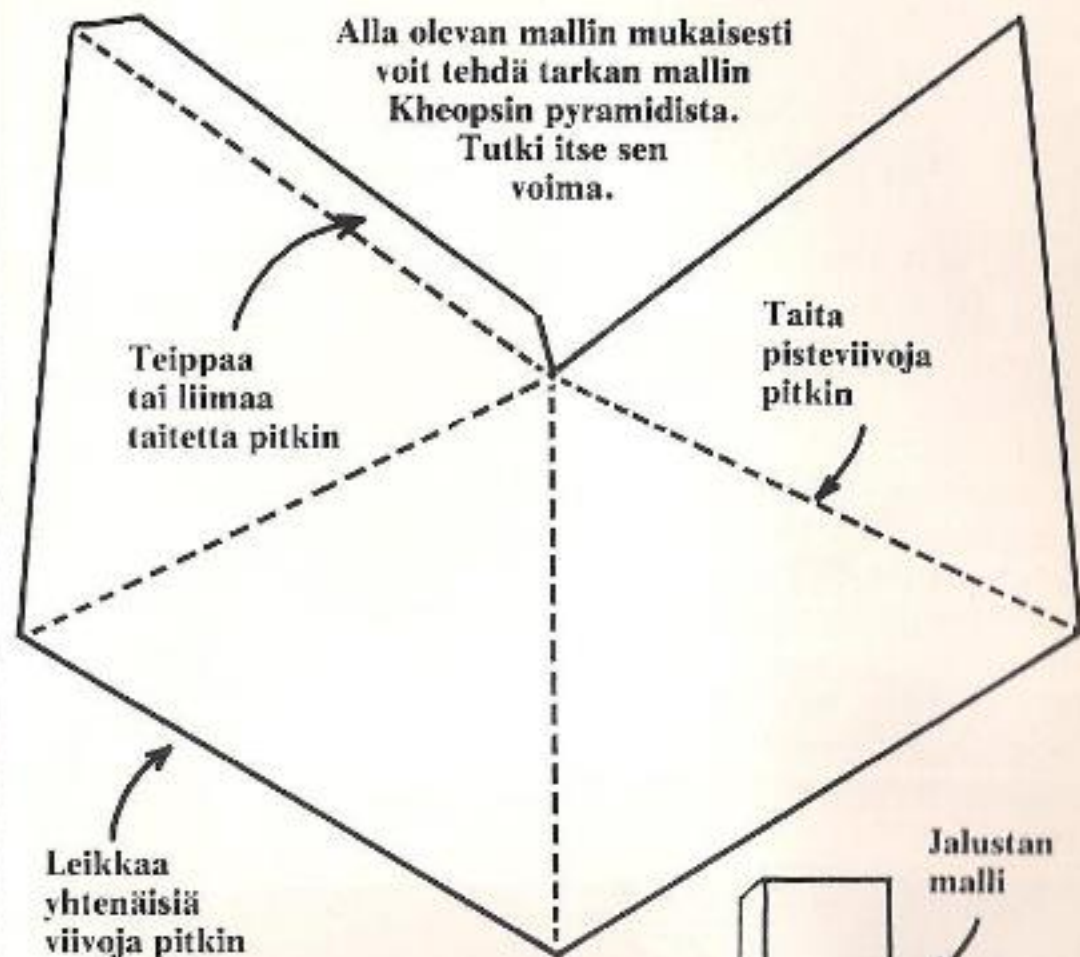
Vuonna 1959 eräs tshekkiläinen insinööri huomasi, että tylsä partakoneenterä tuli uudelleen teräväksi kun se pantiin jalustalle Kheopsin pyramidin pienoismallin keskelle. Erään teorian mukaan pyramidien muoto on leikkauspiste tuntemattomille voimille jotka voivat säilyttää tai uudistaa esineitä.

Yksinkertaisen pahvimallin avulla on helppo tutkia, onko pyramidin muodolla epätavallisia ominaisuuksia. Malli pitää asettaa osoittamaan etelästä pohjoiseen, kuten oikea Ghisan pyramidikin. Partakoneen terien asemesta voit tutkia tuoretta ruokaa, vaikkapa voita. Aseta se jalustalle pyramidin keskelle.

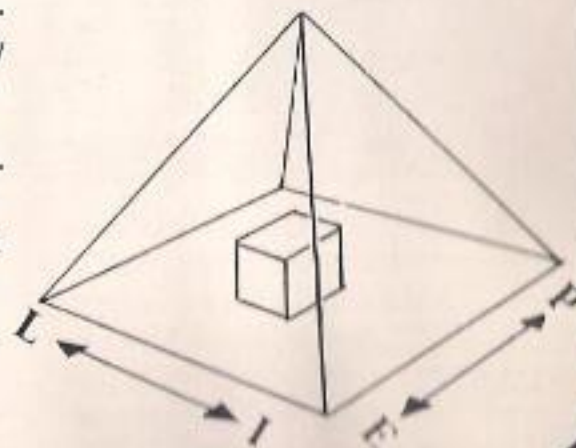

Kokeile omalla pyramidilla

Alla olevan mallin mukaisesti voit tehdä tarkan mallin Kheopsin pyramidista. Tutki itse sen voima.

Jäljennä ylläoleva malli pahville tai jäykälle paperille. Voit kaksin- tai kolminkertaistaa viivojen pituudet jos haluat isomman mallin. Leikkaa yhtenäisiä viivoja pitkin ja taita pisteviivoja pitkin, jolloin syntyy pyramidin muoto. Teippaa reunat yhteen. Läpän avulla se käy helposti. Suurennala jalustaa yhtä moninkertaisesti kuin suurensit pyramidia. Pane jalustalle vähän voita ja aseta se pyramidin huipun alle. Peitä toinen voipala tavallisella pahvirasialla. Tarkista muutaman päivän kuluttua, kumpi voipala härskiintyy nopeammin.

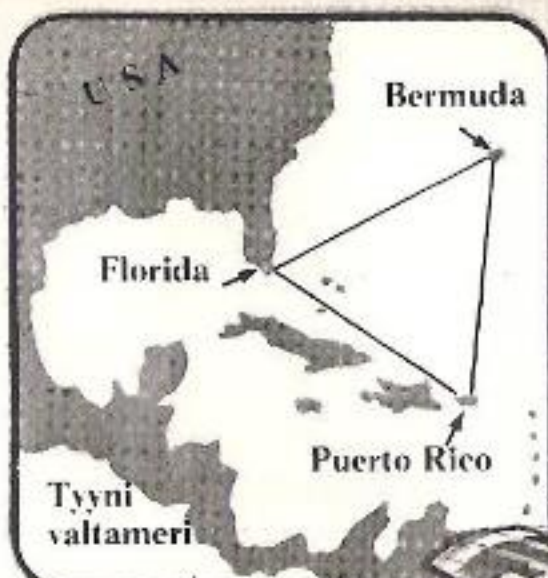
Bermudan kolmio

Vuoden 1945 jälkeen Bermudan kolmioksi sanotulla alueella on kadonnut yli sata alusta ja lentokonetta sekä yli tuhat ihmistä.

Jo purjealusten aikakaudella sen huhuttiin olevan vaarallinen alue. Merihirviöiden sanottiin hyökkäävän alusten kimppuun ja syövän merimiehet. Päämäärättä ilman miehistöä ajelehtivien alusten sanottiin joutuneen niiden hyökkäyksen kohteiksi. Menneinä aikoina Bermudan saaria sanottiin Paholaisen saariksi ja pahojen henkien uskottiin aiheuttavan kaikki oudot katoamiset.

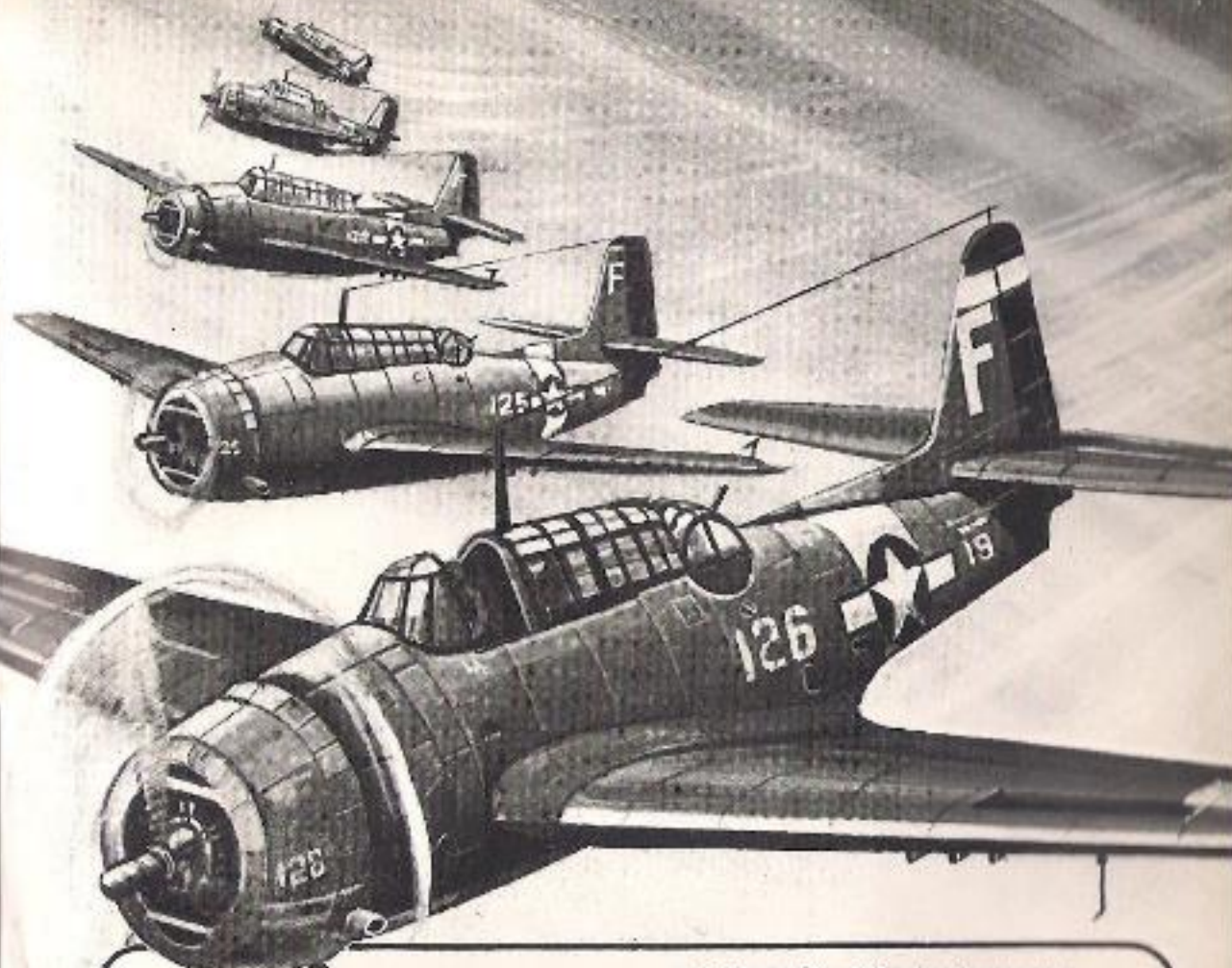
▲ Kristoffer Kolumbus oli ensimmäinen kolmion poikki purjehtinut eurooppalainen. Hän kertoi meren kajaaneen aavemaisesti ja valtaavan tulipallon syöksyneen siitä. Sellittämättömät magneettiset voimat häiritsivät aluksen kompassia.

▲ Kolmio sijoittuu Floridan kärjen, Bermudan ja Puerto Ricon rajaamalle alueelle. Se on yksi harvoja alueita maailmassa, jossa kompassi osoittaa todellista pohjoista ja siksi jotkut uskovat outojen ilmiöiden johtuvan tuntemattomista elektromagneettisista voimista.

▲ Vuonna 1964 eräs lentäjä toteasi, ettei hän pystynyt hallitsemaan konettaan kolmion yllä koska kaikki sen sähkölaitteet toimivat virheellisesti. Kone hohti kymmenen minuutin ajan kalpeanvihreää valoa.

Kadonnut lentolaivue

Joulukuun 5. päivän iltapäivällä vuonna 1945 kokonainen laivue USA:n merivoimien lentokoneita katosi Bermudan kolmion yläpuolella. Viisi konetta ja neljätoista miestä lähti Lauderdaleen tukikohdasta Floridasta noin kello kahdelta. Sää oli hyvä ja kaikki lentäjät kokeineita. Kysymyksessä oli vain tavallinen harjoituslento, mutta yksi mies kieltäytyi viime hetkellä lähtemästä mukaan, koska hän aavisti tulevan onnettomuuden.

Noin kello 15.15 Lauderdaleen tukikohdan lennonjohto

sai lennolta 19 odottamattoman sanoman - koneet olivat eksyneet. Ne olivat kadottaneet suunnan ja joutuneet pois kursistaan. Laitteet eivät näyttäneet toimivan eivätkä lentäjät siksi tienneet, missä länsi oli. He sanoivat kaiken, myös meren, näyttävän oudolta eivätkä he nähneet maata. 15 minuutin kuluttua radioyhteys katkesi.

Pelastuskone lähetettiin heti matkaan. Lennonjohto sai tältä koneelta vain yhden sanoman ennen kuin sekin katosi. Kuudesta koneesta ei viikkokausia kestäneestä etsinnästä huolimatta löydetty jälkeäkään.

Tutkijat sanoivat, etteivät he pystyneet edes arvaamaan, mitä tuona kohtalokkaana joulukuun iltapäivänä tapahtui.

Tunnistamattomat lentävät esineet

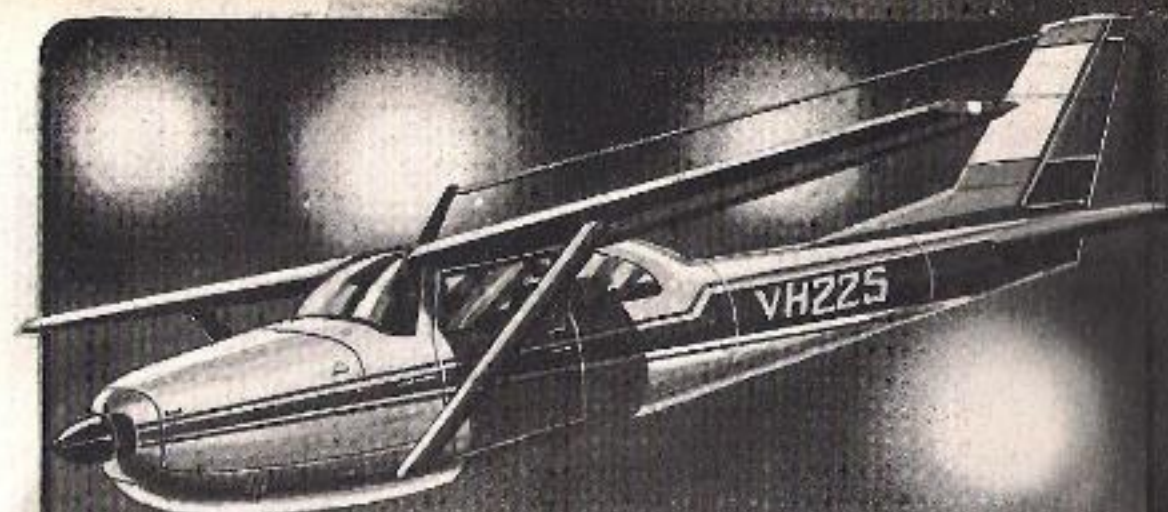
Jotkut uskovat ulkoavaruudesta tulleiden olentojen olevan syynä moniin selittämättömiin ilmiöihin. On jopa oletettu, että ne ovat autta-
neet rakentamaan pyramideja ja kivikehiä.

Myös Bermudan kolmiossa sattuneista alusten ja lentokoneiden katoamisista on syytetty UFO:ja. On arveltu, että avaruuden olennot kera-
raävät näytteitä elämästä maailmassamme tutkimuk-
siaan varten.

Vuonna 1915 kokonainen rykmentti Englannin armeijan sotilaita nousi Turkissa pilyen peittämälle kukkulan

huipulle ja katosi jäljettö-
miin. Jotkut arvelevat
UFO:n vieneen heidät.

Monet ovat väittäneet viimeisten 30 vuoden aikana, että lentävillä lautasilla kulkevat muukalaiset ovat sie-
panneet heidät joksikin ai-
kaa. Uri Gellerin on jopa kerrottu sanoneen, että hä-
nen kykynsä ovat lahja vie-
raalta sivilisaatiolta.

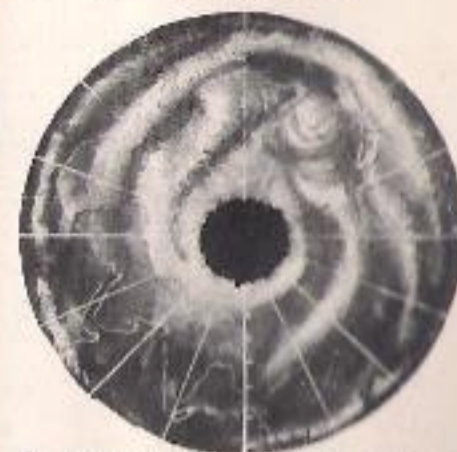

▲ Lokakuun 20. päivänä vuonna 1978 King Islandin lähellä Australiassa lentänyt nuori lentäjä ilmoitti tukikohtaan Melbourneen, että outo tunnistamaton esine liikkui hänen koneensa ympärillä. Hän ku-
vaili sen pitkänomaiseksi, no-
peasti liikkuvaksi ja nelivaloi-

seksi. Kun 12 minuuttia oli ku-
lunut tästä raportista, lentäjä
ja hänen koneensa katosivat,
mutta hänen näkemänsä UFO
oli havaittu myös maasta.

Alueella on ilmoitettu näh-
dyn sikarinmuotoisia UFO:ja
aika ajoin vuodesta 1896 läh-
tien.

"Ontto" maapallo

▲ Sääsatelliittien ottamissa kuvissa näkyy joskus varjoja maapallon napojen ympärillä. Niiden avulla on ilmeisen er-
heellisesti todisteltu, että
UFO:ja lähetetään "ontton"
maapallon sisästä - Pohjois- ja
Etelänavoilla olevien reikien
kautta.

Testaa tietosi

Luettuasi nyt salaperäisistä voimista ja oudoista ilmiöistä voit testata tietosi yrittämällä vastata näihin kysymyksiin. Vastaukset ovat seuraavan sivun lopussa. Ne on painettu ylösalaisin ja väärään suuntaan, jotta luntaaminen olisi vaikeampaa. Lue vastaukset sivun ylälaitaan asettamasi peilin kautta.

1. Kuka 1800-luvulla elänyt spiritisti levitoi kerran ulos ja sisään talon ylimmän kerroksen ikkunasta?
2. Mikä on tavallisin ESP-kokemus?
3. Kuka ensimmäisenä tutki kasveja valheenpaljastimella?
4. Minkä sanotaan yhdistävän henkiruumiin ja aineellisen ruumiin astraalimatkan aikana?
5. Kuka näki ennalta Lontoon palon?
6. Kuka oli ensimmäisiä merenkävijöitä, joka kertoi oudoista ilmiöistä ns. Bermudan kolmion alueella?
7. Minkälaisen ennusunen presidentti Lincoln näki?
8. Mitä nimitystä käytetään korteista ennustamisesta?
9. Mitä ominaisuuksia on väitetty olevan kivillä, joiden keskellä on reikä?
10. Mistä sanasta tulee lyhenne PK?
11. Kuka runoilija sai kaksoisolennoltaan varoituksen hukkumiskuolemasta?
12. Mitä ESP-kykyä tutkitaan Zener-korteilla?
13. Mikä vaikutus Kheopsin pyramidin pienoismallilla näyttää olevan tylsiin partakoneen teoriin?
14. Kuinka monen katolisen pyhi-
15. Kenen väitetään pystyvän ottamaan "ajatuskuvia" kameraan tuijottamalla?
16. Mitä ESP-kykyä käytetään maanalaisten vesisuonien ja mineraalien etsimiseen?
17. Ketkä olivat ensimmäiset tunnetut kaivonkatsojat?
18. Minkälaiset kortit sopivat parhaiten tulevaisuuden ennustamiseen?
19. Kenen hypnotisoijan kerrotaan auttaneen ihmisiä muistamaan "entiset elämänsä"?
20. Mikä vaikutus Estebanylla näytti kokeessa olevan hiirien haavoihin?
21. Mihin tarkoitukseen kristallipalloa joskus käytetään?
22. Mitä lentokoneiden ja alusten sähkölaitteille tapahtuu Bermudan kolmion alueella?
23. Missä on nukke, jonka hiukset kasvavat?
24. Missä sotilaat näkivät enkeleitä ja pyhimyksiä ensimmäisen maailmansodan aikana?
25. Millä planeetalla Ingo Swann "kävi" vuonna 1974 suoritus-
26. Mistä vuonna 1593 Mexico Cityyn teleportaatiolla ilmestynyt sotilas oli siirtynyt?
27. Kuka laati ensimmäisen teorian kivilinjoista?
28. Mikä oli 1700-luvulla rukouk-

lessaan levitoineen italialaisen munkin nimi?

29. Miten kasvien kasvua ja hyvinvointia ehkä on mahdollista edistää?
30. Miksi sanotaan menetelmää, jolla arvellaan voitavan valokuvata elollisten olentojen sähköisiä auroja?
31. Mitä oman kaksoisolennon näkemisen sanotaan enteilevän?
32. Mistä yliluonnollisesta kyvystä Uri Geller on tullut kuuluisaksi?
33. Missä USA:n kaupungissa kerätään tietoja onnettomuutta koskevista ennakkoaavistuksista?

34. Kuinka monen ihmisen sanotaan aavistaneen Titanicin uppoamisen?
35. Mitä tarkoittaa lyhenne OBE?
36. Kenen katolisen nunnan sanotaan siirtyneen teleportaatiolla Amerikkaan yli 500 kertaa?
37. Mihin lääkärit voivat käyttää hypnoosia?
38. Minkä syyksi jotkut ihmiset panevat Bermudan kolmion alueen oudot tapahtumat?
39. Mihin katsomalla muinaisen Egyptin ennustajat yrittivät nähdä tulevaisuuteen?
40. Kuka amerikkalainen tutkija otti ensimmäisenä käyttöön ESP:n käsitteen?

Vastaukset

31. Ennustamisessa
30. Parhaimman vaikutus
18. Vainajien biokemian
18. Tarkkailukokitus
13. 1200-luvun sakenlaiset kortit
10. Kaivonkatsoimista
12. Tiedon perustan
14. Yli 500
13. 26 korttia on
13. Ennustamisesta, tekeistä
11. Zenerit
10. Elykorkin
8. Parhaimman
1. Ihmiset saivat nähdä kukaan
0. Kristoffer Kolymus
2. Vainajien
4. Hobseiden
3. Cielon vuorokaudet
3. Ennustamis-
1. Daniel Home
40. Lontoon 1. B. Krone
38. Aesthetismiksi
38. OBE:hen
31. Kukaan biokemian
30. Minkä yllätyksen
32. Kukaan psykologian ko-
34. Yli kardemallamien
33. San. Ennustamisen
30. Ennustamisesta
33. Minkä yllätyksen
31. Onnettomuudesta, vaikutus
30. Kukaan
38. Ennustamisesta, vaikutus
38. Ennustamisesta, vaikutus
31. Vainajien
30. Ennustamisesta
32. Minkä yllätyksen
34. Minkä yllätyksen
33. Ennustamisesta, vaikutus
33. Minkä yllätyksen

Aakkosellinen hakemisto

- Aberdeen, 88
 Afrikka, 21, 47, 62, 114, 137
 Amerikka, 40-43, 46, 63, 143, 153, 163, 166, 168, 177, 185
 Arigo, 168-169
 Assyria, 20
 Atlantin valtameri, 134-135, 154
 Australia, 20, 53, 106-107, 111, 187
 Azteekit, 61
- Backster, Cleve, 166-167
 bajang, 25
 Bathory, Elisabeth, 55
 Belgia, 150-151
 Berserkit, 34, 44
 Bertaux, Maurice, 136-137
 Bloxham, Arnall, 146-147
 Bonaparte, Napoleon, 85, 91
 Bovis, 182
 Brasilia, 61, 168
 Brittany, 124
 Bruce, Robert, 154-155
 Bulgaria, 8
 Bull, Henry, 72, 75
 Burk, Mick, 96
 Burma, 62
- Cambridgeshire, 86
 Cayce, Edgar, 168
 Cazotte, Jaques, 140
 Chaney Jr., Lon, 59
 Ch'ien Lu, 109
 civateteo, 20
 Colorado, 92
 Cromwell, Oliver, 84, 90
- Detroit, 83
 Devon, 95
 Dickens, Charles, 113
 Dieppe, 91
 Dorset, 83
 dracul, 9, 60
- Dracula, kreivi, 28-29, 56-57
 Dracula, Vlad, 55, 60
 Dufferin, lordi, 77
 Dundee, 93
 Dunois, kreivi, 77
- Echt, 80
 Edinburgh, 93
 Egypti, 110-111, 126, 137, 142, 182, 188
 ekimmu, 20
 Englanti, 76, 81, 92, 119, 124, 127
 ennustaminen, 138-139, 150-153
 Estcourt, Nick, 96
 Essex, 92
 Eurooppa, 151, 174
 Eurynome, 51
 Evans, Jane, 146-147
- Fan, 21
 Filippiinit, 162
 Fisher, Fred, 106
 Foyster, pastori, 72
 Fritz, tohtori, 188
- Geller, Uri, 159, 162-163, 186
 Georgia, 104
 Glamis, 89
 Goethe, 156
 Grenier, Jean, 36-39
 Gunn, Horace, 105
- Hatto, piispa, 45
 Hollanti, 75, 80, 83, 124
 Home, Daniel, 160
 Howard, Catherine, 86
 Huxtable, Graham, 146
- Intia, 47, 53, 61, 95, 139, 149, 161
 Irlanti, 35, 79
 Italia, 100, 157, 161

- Janet, professori, 145
 Japani, 22, 44, 53, 119, 178
 Jeanne d'Arc, 150
- Kali, 52
 Kanada, 40, 99, 114, 137, 140
 Kappa, 53
 katalepsia, 27
 Kheopsin pyramidi, 182-183
 Kiina, 6, 22, 44, 63, 108-109, 126-127
 Kilakee, 79
 Kirillan, Semjon, 164-165
 Kolumbus, Kristoffer, 184
 Krakatoa, 143
 Kreikka, 10, 16
 Kulagina, Nina, 158
 Kulwana, 41
- langsuir, 24
 lappalaiset, 148
 Lee, Christopher, 57, 59
 Leftwich, Robert, 173
 Lepanto, 140
 Lewis, Brian, 181
 Lincoln, Abraham, 71, 85, 142
 Liu, 23
 Lontoo, 141, 143, 150, 160
 Loogaroo, 52
 Lugosi, Bela, 56-57
 Luvibond, Lady, 94
 lykantropia, 30, 34, 39
- Machen, Arthur, 150-151
 Malesia, 24-25
 Marathon, 90
 Marokko, 98
 Maria Agredalainen, 162
 Maryland, 103
 Meduegna, 17-19
 Merkurius, 162-163
 Meksiko, 20, 52, 162-163
 Mons, 150-151

- Muinainen Kreikka, 8, 28, 61-63
 Muinainen Rooma, 28
 murony, 9
- nachzehr, 9
 Navaho, 42-43
 neuntoter, 9
 New Yorkin osavaltio, 101
 Nigeria, 95
 Niohoggr, 50
 Nootka, 41
 Norja, 45
- O'Donnell, Elliot, 117
 Odin, 44
 Ojibway-intiaanit, 148
 Oka, 100
- Paole, Arnold, 16-17, 63
 Pariisi, 77, 89, 147
 pelesit, 25
 Pius V, 140
 Pohjois-Carolina, 102
 polong, 25
 Portugali, 60
 povaaminen, 139
 Price, Harry, 73-75, 79, 117
 Psykkisen tutkimuksen Seura, 116, 120
 Punahatut, 50
 Puola, 5, 82
 Pyhä Mikael, 151-152
 Pyhä Yrjänä, 151-152
- Rakshasat, 53
 Raktivira, 52
 Ranska, 34-39, 40, 77, 85, 91, 115, 124, 127, 136, 145, 147
 Rhine, J. B., tri, 158-159, 174
 Richet, professori, 145
 Rochester, 101
 Romania, 9, 54-55, 57, 60
 Rooma, 70, 84, 140

Ruotsi, 83

Saatana, 60, 62

Saksa, 9, 28, 45, 78, 81, 87, 97,
126

Sambia, 115

Samson, Edward, 143

Serbia, 16

Serios, T., 158

Shelley, 157

Shipton, äiti, 140-141

Silva, Charles, de, 99

Siperia, 99

Skandinavia, 8, 44, 50

Skotlanti, 50, 61, 150

Stanford, Ray, 163

Stoker, Bram, 28-29, 54-55, 60

Swann, Ingo, 153

Swedenborg, Emmanuel, 83

Tanska, 62

tarokkikortit, 139

Tennessee, 78

Teksas, 100

Tiibet, 132, 161

Titanic, 144-145

Transsylvania, 9, 28, 54-55, 60

Tryon, amiraali, 76

tuli, 10-11, 15, 19

Tyyni valtameri, 143, 184-185

Unkari, 6, 55

Uusi Etelä-Wales, 107

Uusi Guinea, 111

Valakia, 54-55

valkosipuli, 7, 10-11, 13, 18, 60

Vampyyri, elokuva, 28

Varney Vampyyri, 29

Vasiljev, Leonid, 145

Venäjä, 5, 8, 32, 145, 158, 178

Verviers, 91

Versailles, 127

Wales, 45, 114

Warpsarilla, 107

Washington, 85, 142

Watkins, Alfred, 180

Westminster Abbey, 84, 86

Williamson, Clement, 96

Xipe Totec, 52

Yara-Ma, 53

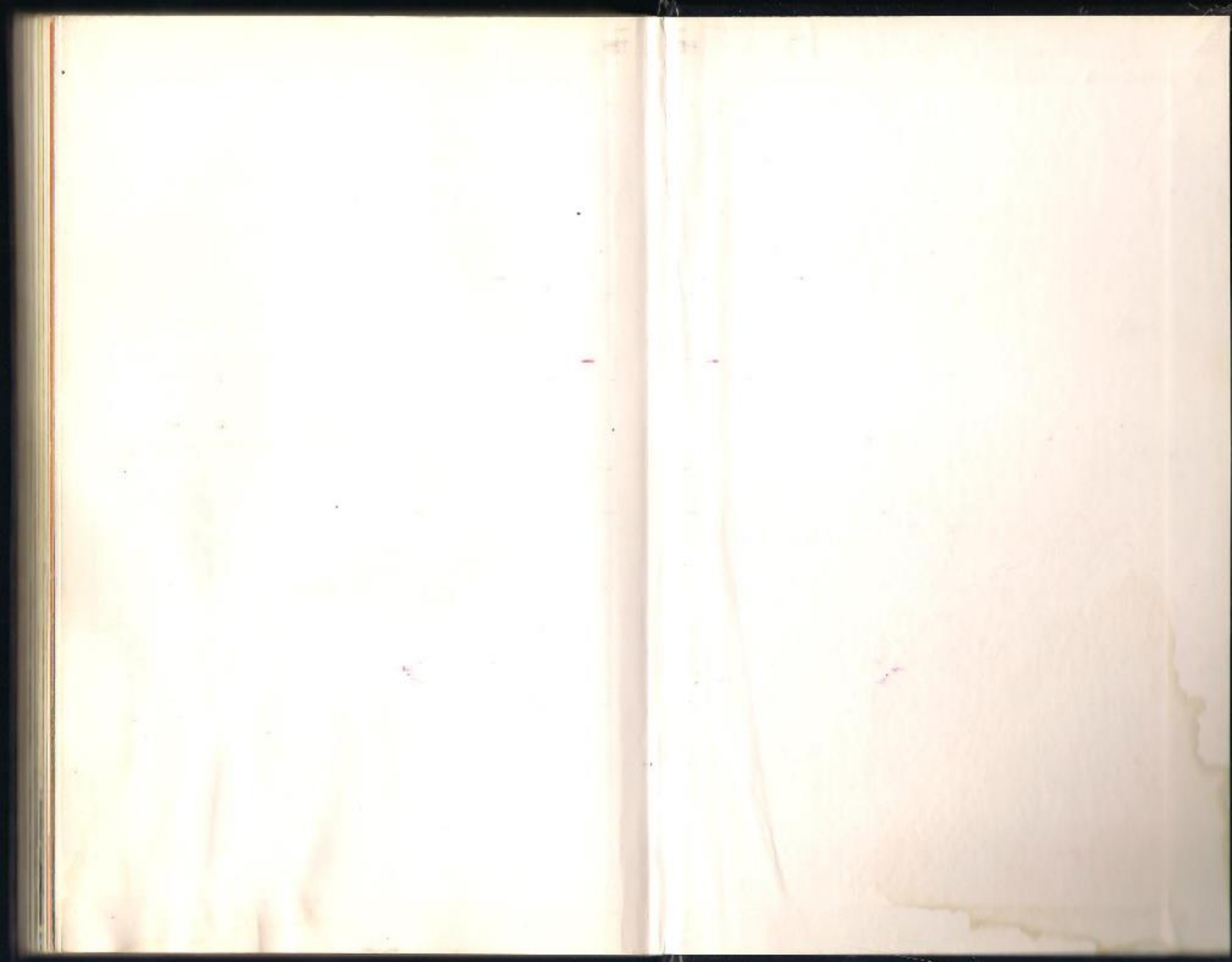
Ye, 108

Yin, 108

York, 147

Zener-kortit, 174-175

Zombi, 58-59

NOIDAN KÄSIKIRJA

Tämä ennakkoluulottoman tutkijan käsikirja paljastaa oikeat ja väärät noidat, kertoo kauheista vertaimevistä vampyyreista ja siitä miksi niihin on uskottu, testaa yliluonnollisia kykyjä ja tarjoaa yli 70 kummitusjuttua. Pikemmin kuin noidaksi tämä kirja opettaa sinut valppaaksi noitatutkijaksi. Kokeitten avulla voit testata tietojasi ja yliluonnollisia taitojasi, voit jopa kokeilla noitatemppuja: valokuvata "kummituksia".

Muita käsikirjoja nuorille:

Salapoliisin käsikirja Neropatin käsikirja

Vakoilijan käsikirja Keksijän käsikirja